

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 277

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 13. septembris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Reģionu komiteja	
	96. plenārā sesija 2012. gada 18. un 19. jūlijā	
2012/C 277/01	Reģionu komitejas Rezolūcija par Reģionu komitejas prioritātēm 2013. gadam, ņemot vērā plānoto Eiropas Komisijas darba programmu	1
	ATZINUMI	
	Reģionu komiteja	
	96. plenārā sesija 2012. gada 18. un 19. jūlijā	
2012/C 277/02	Reģionu komiteja atzinums "Vispārējā pieeja migrācijai un mobilitātei"	6
2012/C 277/03	Reģionu komitejas atzinums "Stiprināta Eiropas Savienības iekšējā solidaritāte patvēruma jomā"	12
2012/C 277/04	Reģionu komitejas atzinums "Nākotnes pilsētas – ekoloģiski un sociāli ilgtspējīgas pilsētas"	18

LV

Cena:
EUR 8

(Turpinājums nākamajā lappusē)

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

REĢIONU KOMITEJA

96. plenārā sesija 2012. gada 18. un 19. jūlijā

2012/C 277/05	Reģionu komitejas atzinuma projekts "ES finanšu instrumenti saistībā ar iekšlietām"	23
2012/C 277/06	Reģionu komitejas atzinums "ES finanšu instrumenti tieslietu un pilsonības jomā"	43
2012/C 277/07	Reģionu komitejas atzinums "Mehānisms siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringam un ziņošanai"	51
2012/C 277/08	Reģionu komitejas atzinums "Priekšlikums regulai par vides un klimata pasākumu programmas (LIFE) izveidi"	61
2012/C 277/09	Reģionu komitejas atzinums "Koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana"	74
2012/C 277/10	Reģionu komitejas atzinums "Priekšlikums regulai par Eiropas teritoriālo sadarbību"	96
2012/C 277/11	Reģionu komitejas atzinums "Lidostu tiesību aktu pakete"	110
2012/C 277/12	Reģionu komitejas atzinums "Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments"	125
2012/C 277/13	Reģionu komitejas atzinums "Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes regula, ar ko izveido Eiropas energoinfrastruktūras vadlīnijas un atceļ Lēmumu Nr. 1364/2006/EK"	137
2012/C 277/14	Reģionu komitejas atzinums "“Apvārsnis 2020” (Pētniecības un inovācijas pamatprogramma)"	143
2012/C 277/15	Reģionu komitejas atzinums "Radošā Eiropa"	156
2012/C 277/16	Reģionu komitejas atzinums "Savienības civilās aizsardzības mehānisms"	164
2012/C 277/17	Reģionu komitejas atzinums "Dokumentu komplekts "Atbildīgi uzņēmumi" "	171

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

REĢIONU KOMITEJA

96. PLENĀRĀ SESIJA 2012. GADA 18. UN 19. JŪLIJĀ

Reģionu komitejas Rezolūcija par Reģionu komitejas prioritātēm 2013. gadam, ņemot vērā plānoto Eiropas Komisijas darba programmu

(2012/C 277/01)

REĢIONU KOMITEJA,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par Komisijas darba programmu 2012. gadam “Eiropas atjaunošanas īstenošana” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2011. gada 15. decembra rezolūciju “Reģionu komitejas prioritātes 2012. gadam, pamatojoties uz Eiropas Komisijas likumdošanas un darba programmu” ⁽²⁾
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2012. gada 16. februāra rezolūciju Eiropadomes 2012. gada pavasara sanāksmei “Līguma projekts par stabilitāti, koordināciju un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā” ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2012. gada 16. februārī parakstīto un spēkā esošo Eiropas Komisijas un Reģionu komitejas sadarbības protokolu,

vēlas izklāstīt savas pamatnostādnes attiecībā uz Komisijas darba programmu 2013. gadam,

Savienības nākotne

1. pauž pārliecību: tā kā Eiropas Savienībai jārisina milzīgas problēmas, lai pārvarētu notiekošo finanšu, ekonomikas, sociālo un politisko krīzi, ir steidzami vajadzīga vērienīga Eiropas Komisijas darba programma 2013. gadam, kura veicina ilgtspējīgu izaugsmi, darba vietu radīšanu un dzīves kvalitāti Eiropā un palīdz atjaunot iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas integrācijas procesam;

2. uzskata, ka atveseļošanai jābalstās uz diviem vienlīdz svarīgiem strukturālo reformu pīlāriem: izaugsmes atjaunošanu un budžeta disciplīnas nodrošināšanu;

3. atbalsta ekonomikas integrācijas padziļināšanu un politisko prioritāšu, ieņēmumu un izdevumu labāku saskaņošanu starp visiem pārvaldības līmeņiem, vienlaikus ievērojot valsts, reģionālā un vietējā līmeņa pārvaldes autonomiju un pilnvaras; pamatojoties uz subsidiaritātes un daudzlīmeņu pārvaldības principu, noraida jebkādu tiešu vai netiešu politikas renacionalizāciju vai centralizāciju;

⁽¹⁾ COM(2011)777 final.

⁽²⁾ CdR 361/2011 fin.

⁽³⁾ CdR 42/2012 fin.

4. neapšaubot Lisabonas līgumā noteiktās pastiprinātās sadarbības nozīmi, tomēr aicina Eiropas Komisiju nepieļaut mēģinājumus izmantot starpvaldību nolīgumus, lai apietu Līgumos noteiktās Eiropas Savienības procedūras;

5. atgādina iepriekš pausto RK nostāju⁽⁴⁾, ka nākamās daudzgažu finanšu shēmas (DFS) 2014.–2020. gadam savlaicīga pieņemšana 2012. gada beigās ir svarīgs signāls, ka ES ir spējīga reaģēt uz globāliem izaicinājumiem ar savu stratēģiju izaugsmei, nodarbinātībai un konkurētspējai, un priekšnoteikums, lai garantētu kohēzijas politikas nepārtrauktību;

6. atkārtoti norāda, ka ES budžets ir ieguldījumu budžets; ka priekšlikumi samazināt finansējumu programmām, kas ir ES izaugsmes programmas daļa, ir noraidāmi un ka nepieciešams izveidot jaunus pašu resursus, it īpaši tādēļ, lai aizstātu valstu iemaksas ES budžetā;

7. uzsver vietējo un reģionālo pašvaldību apņēmību iesaistīties ES fondu vienkāršošanas procesā un finanšu regulas pārskatīšanā, lai mazinātu birokrātisko slogu, palielinātu publisko fondu sviras efektu Eiropas Savienības, valstu un reģionālajā līmenī, kā arī ES nodokļu maksātājiem nodrošinātu pārredzamību un pārskatābildību;

8. uzskata, ka Eiropas Komisijai būtu jāizanalizē Līguma par stabilitāti, saskaņošanu un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā ietekme uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām, it īpaši saistībā ar jautājumu, kā tiks saglabāta vietējā un reģionālā līmeņa fiskālā autonomija;

9. atbalsta centienus nodrošināt budžeta disciplīnu, it īpaši, lai samazinātu lielos valsts parādus, kas nopietni apdraud paaudžu solidaritāti. Vietējo un reģionālo pašvaldību pietiekama veikspēja vienlaikus var nodrošināt izaugsmi ar lietderīgu ieguldījumu palīdzību, piemēram, ar Eiropas fondu līdzfinansētiem projektiem un publisko iepirkumu;

10. atkārtoti aicina Komisiju visos priekšlikumos ņemt vērā LESD 9. pantu par augsta nodarbinātības līmeņa un atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanas, kā arī sociālās atstumtības apkarošanas veicināšanu; tādēļ mudina Komisiju iesniegt līdzsvarotus ieteikumus saistībā ar Eiropas pusgadu un visos ar finanšu un ekonomikas krīzi saistītajos tiesību aktos ņemt vērā šīs Līgumā paredzētās saistības;

11. aicina Komisiju Eiropas administratīvo procedūru akta izstrādē sadarboties ar Reģionu komiteju;

Stratēģija “Eiropa 2020” un Eiropas pusgads

12. uzsver, ka Eiropas pusgada pasākumiem gan jāveicina ekonomikas izaugsme, fiskālā disciplīna un strukturālo jautājumu risināšana, taču Eiropas Komisijai un dalībvalstīm nemitīgi jāprognozē un cieši jāuzrauga minēto pasākumu ietekme uz vietējo un reģionālo pašvaldību autonomiju;

13. kopumā atzinīgi vērtē Eiropadomes 2012. gada jūnijā pieņemto jauno “Izaugsmes un nodarbinātības paktu” un atbalsta tās nodomu, ka stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai “visos pārvaldības līmeņos Eiropas Savienībā ir jāsaņem visas sviras, instrumenti un rīcībpolitika”⁽⁵⁾;

14. atbalsta Eiropas Komisijas centienus pārvaldības uzlabošanai, it īpaši partnerības principu valsts reformu programmu izstrādāšanā, īstenošanā un izvērtēšanā; tomēr aicina Eiropas Komisiju visos konkrētai valstij adresētos ieteikumos iekļaut minēto aspektu izvērtēšanu;

15. atgādina, ka valstu reformu programmās⁽⁶⁾ jāiekļauj uz rezultātu vērstas struktūras, piemēram, teritoriālie līgumi; turklāt būtu jāatbalsta iniciatīvas, kas vietējā un reģionālajā līmenī veicina konkurētspēju un inovāciju, piemēram, Eiropas reģiona, kas veicina uzņēmējdarbību, izcilības zīme;

16. vēlas pastiprināt sadarbību ar Eiropas Komisiju visā stratēģijas “Eiropa 2020” politikas ciklā un aicina Komisiju iesaistīt Komiteju gada izaugsmes pētījuma sagatavošanā;

17. ierosina, lai Eiropas Komisija regulāri aktualizē informāciju par stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīvu īstenošanu, it īpaši, sniedzot ziņojumus par vietējo un reģionālo pašvaldību iesaistīšanos to īstenošanā;

18. aicina Eiropas Komisiju 2013. gadā stratēģijas termiņa vidusposma novērtējuma kontekstā norādīt, kā Komisija iepriekš minētajā saistībā ir paredzējusi nodrošināt vietējo un reģionālo pašvaldību ciešāku iesaistīšanu;

19. pieprasa, lai neizmantotu struktūrfondu līdzekļu pārvirzīšanā uz jaunu izaugsmes programmu tiktu ievērots subsidaritātes princips un iesaistītas vietējās un reģionālās pašvaldības;

20. mudina Eiropas Komisiju, ņemot vērā vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmīgo lomu, turpināt risināt galvenos problēmjautājumus, tādus kā jauniešu bezdarbs, darba ņēmēju vīrs 55 gadiem, kā arī sociāli nelabvēlīgā situācijā esošu grupu nodarbinātība; aicina it īpaši Eiropas Komisiju nākt klajā ar Padomes regulas projektu par garantijām jaunatnei; aicina valstu nodarbinātības plānos iekļaut konkrētu vietējo un reģionālo dimensiju;

⁽⁴⁾ CdR 318/2010, līdzziņotāji: Mercedes Bresso kdze un Ramon Valcarcel Siso kgs.

⁽⁵⁾ 2012. gada 28. un 29. jūnija Eiropadomes secinājumi, 7. lpp.

⁽⁶⁾ CdR 72/2011, ziņotājs: Markku Markkula kgs.

21. aicina Komisiju nodrošināt, lai drīzumā gaidāmajos lēmumos par bērnu nabadzību un bērnu labklājību tiktu iekļauti RK ierosinājumi, kas izklāstīti atzinumā "Bērnu nabadzība", (CdR 333/2011, 2012. gada februāris), un it īpaši ierosinājums pieņemt visaptverošu stratēģiju bērnu nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanai, iekļaujot šajā stratēģijā valsts, reģionālo un vietējo līmeni, un izstrādāt uzraudzības sistēmu, kuras pamatā būtu piemēroti kritēriji un kura būtu sasaistīta arī ar UNCRC ziņošanas mehānismu. RK ir pārliecināta, ka 2013. gadā atbilstoši valsts reformu programmām un stratēģijai "Eiropa 2020" ir jāsaņem uz dalībvalstu ziņojumiem balstīts izvērtējums par krīzes ietekmi uz bērnu nabadzību;

Eiropas Savienības budžets

22. atgādina, ka krīzes un taupības laikā ES budžetā visos pārvaldības līmeņos (7) būtu pēc iespējas labāk jāizmanto publiskā un privātā līdzfinansējuma sviras efekts; pauzē nožēlu par to, ka trūkst statistikas datu, kas ļautu kopumā novērtēt šādu sviras efektu un multiplikatora efektu;

23. atbalsta Eiropas Komisijas nolūku nākt klajā ar ziņojumu par publisko izdevumu kvalitāti (8); iesaka budžeta deficīta aprēķinos pašreizējos izdevumus nodalīt no ieguldījumiem, lai ieguldījumus, kas neto ieguvumu nodrošina ilgākā laika posmā, neapbrēķinātu kā negatīvu;

24. uzsver, ka sinerģijas it īpaši iespējams radīt starp ES, valsts un vietēja līmeņa budžetiem, ja ir ieviesti pienācīgi un efektīvi koordinācijas mehānismi, tādi kā sadarbība starp valsts pārvaldes iestādēm, kuras nodarbojas ar budžeta jautājumiem, saskaņoti publisko finanšu grāmatvedības noteikumi un budžeta cikli un salīdzināmas budžeta struktūras, kā arī aicina Eiropas Komisiju izstrādāt zaļo grāmatu iespējamo konkrēto pasākumu izpētei minētajā jomā;

Vienotais tirgus, MVU un rūpniecība

25. aicina Eiropas Komisiju darba programmā 2013. gadam iekļaut Vienotā tirgus aktu III, kurā būtu jāietver visas Vienotā tirgus akta atlikušās politiskās iniciatīvas, kuru saistībā vēl nav veikti nekādi pasākumi un kurā, ievērojot četras pamatbrīvības, jāsaņem līdzsvars starp ekonomikas, sociālo un pārvaldības pīlāru;

26. lūdz Komisijai īpašu uzmanību veltīt darbaspēka pārrobežu mobilitātes uzlabošanai, lai nodrošinātu strādājošo tiesības, un aicina pilnveidot kvalifikāciju atzīšanas sistēmu, lai atbalstītu profesionāļu mobilitāti;

27. mudina Eiropas Komisiju atsaukt priekšlikumu Padomes regulai par to, kā īstenojamas tiesības uz kolektīvu rīcību saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību; priekšlikums jau izraisījis 12 valstu parlamentu agrīnus brīdinājumus attiecībā uz subsidiaritātes principa ieviešanu;

28. uzsver MVU nozīmīgo lomu ekonomikas atjaunošanā un vietējā un reģionālā līmeņa nodarbinātības jomā; to var nostiprināt vēl vairāk, izmantojot MVU, universitāšu un vietējo un reģionālo pašvaldību dalību ES pētniecības un inovācijas finansēšanas programmās;

29. aicina Eiropas Komisiju atvieglot MVU piekļuvi finansējumam un publiskā iepirkuma līgumiem, kā arī vēl vairāk samazināt administratīvo slogu;

30. gaida, ka Eiropas Komisija iesaistīs Reģionu komiteju rūpniecības politikas pamatiniciatīvas pārskatīšanā;

31. atbalsta Eiropas Parlamenta pieprasījumu Komisijai līdz 2013. gada janvārim iesniegt priekšlikumu direktīvai, ar ko, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pantu, piekļuve maksājumu pamatpakalpojumiem tiek nodrošināta visiem Savienībā legāli dzīvojošiem patērētājiem;

32. atkārtoti aicina izstrādāt Eiropas sociālo mājokļu programmu, kurā būtu skaidri noteikti sociālo mājokļu būvētājiem piemērojamie konkurences noteikumi un kas vietējām un reģionālajām pašvaldībām ļautu nodrošināt pienācīgus sociālos mājokļus par pieņemamu cenu, veicināt sociālo daudzveidību un apkarot diskrimināciju;

33. aicina, lai Eiropas Komisija pēc pirmā projekta regulai par Eiropas savstarpējām sabiedrībām atsaukšanas nekavējoties iesniedz pārskatītu projekta priekšlikumu;

Enerģētika

34. mudina 2013. gadā veikt Enerģētikas ceļveža 2050. gadam īstenošanas pasākumus, lai nodrošinātu, ka vietējās un reģionālās pašvaldības var dot savu ieguldījumu, atbalstot decentralizētu ilgtspējīgu enerģiju un enerģētikas infrastruktūru, piemēram, viedos starptīklus, kas ir viens no resursu efektivitātes un vidi saudzējošas ekonomikas svarīgākajiem elementiem; tāpēc aicina Eiropas Komisiju izstrādāt visaptverošu ieguldījumu satvaru laikposmam līdz 2030. gadam, lai gan tirgus dalībniekiem, gan vietējām un reģionālajām pašvaldībām nodrošinātu nepieciešamo noteiktību;

35. aicina Eiropas Komisiju izvērtēt iespējas izveidot decentralizētā līmenī vadītu papildu finanšu instrumentu, ar kuru vietējās un reģionālās pašvaldības un it īpaši Pilsētu mēru pakta partneri tiek stimulēti īstenot ilgtspējīgas enerģētikas rīcības plānus; atbalsta arī energoefektivitātei un taupībai paredzētā finansālā atbalsta pasākumu labāku apvienošanu turpmākajās ES finansējuma programmās (9);

36. aicina Eiropas Komisiju veikt pasākumus, lai atrisinātu savienojamības problēmu starp dalībvalstīm un starp dalībvalstu reģioniem, kā arī atbalstīt iniciatīvas, kas atvieglo enerģijas maza mēroga ražošanas izplatību un tās ieviešanu sadales tīklos;

(7) CdR 318/2010, līdzziņotāji: Mercedes Bresso kdze un Ramon Valcarcel Siso kgs.

(8) Sk. COM (2012)299, 2.1. punktu.

(9) CdR 85/2012, ziņotājs: Brian Meaney.

37. aicina atvieglot mazo un vidējo uzņēmumu un vietējo un reģionālo pašvaldību piekļuvi Eiropas Investīciju bankas kredītiem, kas paredzēti ieguldījumiem energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu jomā;

Reģionālā politika

38. stingri norāda, ka ir jāsasniedz izvirzītais mērķis 2013. gada sākumā pieņemt tiesību aktu kopumu par kohēzijas politiku 2014.–2020. gadam, lai vietējās un reģionālās pašvaldības 2014. gada 1. janvārī varētu sākt struktūrfondu programmas;

39. aicina Eurostat kopā ar valstu statistikas aģentūrām ātrāk sagatavot salīdzināmus datus par reģionu IKP;

40. atgādina, ka saskaņotāk un stingrāk jāņem vērā ES rīcības politiku teritoriālā dimensija; ierosina, lai Eiropas Komisija iekļauj minētos elementus savos turpmākajos ietekmes novērtējuma pasākumos un sniedz par tiem regulārus ziņojumus ⁽¹⁰⁾;

41. aicina Eiropas Komisiju paplašināt ES civildienesta ierēdņu pagaidu norīkošanas programmu, attiecinot to arī uz vietējo līmeni (nevis pievērsties tikai valsts līmenim), lai Eiropas iestādēs uzlabotu zināšanas par ES tiesību aktu un projektu īstenošanas praksi vietējā un reģionālajā līmenī;

Transports

42. ar interesi gaida topošo priekšlikumu par ES ostu politikas nākotni; aicina izstrādāt minētā priekšlikuma teritoriālās ietekmes novērtējumu un ir gatava piedalīties tā izstrādē;

43. norāda, cik svarīga ir ilgtspējīga mobilitāte pilsētās, un aicina popularizēt elektronisku un viedu biļešu pārdošanu izmantošanai visos transporta veidos, ieskaitot autobusu, dzelzceļu, prāmju transportu, automobiļu koplietojumu, velosipēdu koplietojumu un ceļa nodevas, lai uzlabotu sistēmu sadarbību un palielinātu sabiedriskā transporta izmantošanu;

Vide

44. secina, ka gaisa kvalitātes aizvien lēnāka uzlabošanās lielā mērā saistīta ar nepietiekami vērienīgu ES politiku emisiju avotiem un ar valstu līmeņa pasākumu neesamību. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir uzlikts ievērojams slogs un atbildība par gaisa kvalitātes problēmu risināšanu ⁽¹¹⁾; nākamajā ES tiesību aktu par gaisa kvalitāti pārskatīšanas laikā gaida priekšlikumus par to, kā risināt minētās problēmas;

45. sagaida, ka minētās pārskatīšanas rezultātā tiks savstarpēji saskaņots ES politikas emisiju avotiem un emisiju politikas mērķu līmenis un saskaņoti laika grafiki, kā arī pastiprināta it īpaši Valstīm noteikto maksimāli pieļaujamo emisiju (NEC)

direktīva, lai samazinātu fona koncentrāciju; ka tiks paaugstināti ar NO₂/NO_x un makrodaļiņu emisiju saistītie standarti transportlīdzekļiem un risināts kuģu, gaisa satiksmes un lauksaimniecības radīto emisiju jautājums, vienlaikus vienkāršojot mērījumu rādītājus un kritērijus; aicina ES gaisa kvalitātes politiku iekļaut citās politikas jomās, it īpaši transporta, mājošanas, rūpniecības, enerģētikas un klimata politikā;

46. pieprasa, lai ES stratēģijā par pielāgošanos klimata pārmaiņām būtu iekļauta nodaļa par īpašiem pielāgošanās pasākumiem reģionālajā un vietējā līmenī, kā arī pamatnostādnes un atbalsts vietējā un reģionālā līmeņa lēmumu pieņemējiem; būtu jāizskata arī iespēja izveidot darba grupu jautājumā par pielāgošanās stratēģijām īpaši apdraudētos Eiropas reģionos, kurā darbotos RK, Klimata politikas ģenerāldirektorāta, Eiropas Vides aģentūras, Kopīgā pētniecības centra, kā arī vietējo un reģionālo tīklu un apvienību pārstāvji;

Lauksaimniecība un jūrlietu politika

47. uzsver, ka ir nepieciešams mērķtiecīgs paziņojums par jaunu ES kvalitātes sistēmu vietējiem pārtikas produktiem, jo vietējās pārtikas nodrošinājuma sistēmas, radot darba vietas lauksaimniecībā un pārtikas ražošanā, sniedz atbalstu vietējai un reģionālajai ekonomikai;

48. uzskata, ka būtu lietderīgi, ja Komisija izrādītu lielāku elastīgumu, lai palīdzētu izkļūt no pašreizējās blokādes starp Eiropas Parlamentu un Padomi saistībā ar zivsaimniecības nozares daudzgadu plānu juridisko pamatu; pauž vēlmi, lai priekšlikumu par kopējās zivsaimniecības politikas reformu tiktu ierosināts vairāk iniciatīvu, ar kurām atbalsta zivsaimniecības politikas decentralizāciju, un īstenošanas pasākumi, kas būtu piemēroti atbilde uz piekrastes reģionu un reģionu, kas robežojas ar iekšējiem ūdeņiem, vajadzībām un problēmām;

49. atbalsta jūras baseina stratēģijas kā integrētas jūrlietu politikas instrumenta izstrādi, tomēr uzskata, ka šajās stratēģijās, piemēram, stratēģijā Atlantijas reģionam, kuru pieņems 2013. gadā, jāiekļauj spēcīgāka teritoriālā dimensija un jāizmanto makroreģionālās stratēģijas gūtā pieredze;

ES pilsonība

50. aicina iniciatīvās pilsoņu tiesību atbalstam un stiprināšanai un centienos atjaunot iedzīvotāju uzticēšanos ES un tās iestādēm ņemt vērā vietējo un reģionālo dimensiju un norāda, ka tajās jāiesaista bērni un jaunieši, jo viņiem ir pilsoņu tiesības un pienākumi; aicina Komisiju pievērsties minētajam uzdevumam Eiropas pilsoņu gadā (2013) plānotajos pasākumos, kuros RK vēlas dot savu ieguldījumu;

51. ir apņēmusies sadarbībā ar pārējām ES iestādēm sekot līdzi Eiropas pilsoņu sekmīgu iniciatīvu īstenošanai;

⁽¹⁰⁾ CdR 273/2011, ziņotājs: Luc Van den Brande kgs.

⁽¹¹⁾ CdR 329/2011, ziņotājs: Cor Lamers.

Eiropa plašākā nozīmē un Eiropa pasaulē

52. prasa atvieglot Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) valstu vietējā un reģionālā līmeņa dalībnieku piekļuvi šim reģionam paredzētajiem īpašajiem ES fondiem un atbalsta esošo programmu, tostarp ETSG; atvēršanu partneriem kaimiņvalstīs;

53. atkārtoti apstiprina nolūku turpināt labo sadarbību ar Eiropas Komisiju Vietējās administrācijas atbalsta instrumenta programmā, lai uzlabotu vietējā līmeņa veiktspēju un izplatītu

zināšanas par ES un tās procedūrām ES kandidātvalstīs un iespējamajās kandidātvalstīs; aicina Komisiju izskatīt iespēju attiecināt minēto programmu arī uz EKP valstu pašvaldībām;

54. paļaujas uz to, ka šie ieteikumi tiks pienācīgi ņemti vērā Komisijas 2013. gada darba programmas sagatavošanā un uzdod RK priekšsēdētājam iesniegt šo rezolūciju Eiropas Komisijas priekšsēdētājam, Eiropadomes priekšsēdētājam, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, ES Padomes pašreizējai prezidentvalstij Kiprai un nākamajām prezidentvalstīm Īrijai un Lietuvai.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

ATZINUMI

REĢIONU KOMITEJA

96. PLENĀRĀ SESIJA 2012. GADA 18. UN 19. JŪLIJĀ

Reģionu komiteja atzinums “Vispārējā pieeja migrācijai un mobilitātei”

(2012/C 277/02)

REĢIONU KOMITEJA

- uzsver, ka migrantu cilvēktiesību ievērošanai un solidaritātei ar valstīm, no kurām nāk vairums migrācijas plūsmu, jābūt aspektiem, kas ir noteicoši visos ES migrācijas politikas posmos, tostarp attiecībās ar trešām valstīm, pilnībā ievērojot LES 21. panta 1. punktā noteiktos principus;
- uzsver, ka rūpīgi jāizvērtē visi migrācijas iemesli, tostarp klimata pārmaiņas, lai varētu noteikt atbilstīgu tiesisko regulējumu tiem, kuri bēg no savas izcelsmes valsts tādu dabas katastrofu vai klimata apstākļu dēļ, kas apdraud viņu izdzīvošanu vai fizisko drošību;
- uzskata, ka vispārējā pieejā migrācijai nepieciešams nosacījums ir daudzlīmeņu pārvaldība, lai nodrošinātu, ka migrācija tiek pārvaldīta apstākļiem visatbilstošākajā līmenī un saskaņā ar subsidiaritātes principu, cilvēkiem gan izcelsmes, gan galamērķa valstī nodrošinot lielāko iespējamo labklājību;
- īpaši aicina vispārējās pieejas īstenošanā pilnībā ņemt vērā reģionālās un vietējās pašvaldības, atbalstot gan pašreizējos decentralizētās sadarbības projektus, gan strukturētos dialogus, piemēram ARLEM un CORLEAP.

Ziņotājs

Nichi VENDOLA kgs (IT/PSE), Apūlijas reģiona priekšsēdētājs

Atsauces dokuments

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Vispārējā pieeja migrācijai un mobilitātei"

COM(2011) 743 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. uzsver vispārējās pieejas nozīmi, jo tā veido pamatu Eiropas Savienības rīcībai migrācijas un mobilitātes pasaules mēroga pārvaldībā un ir instruments, kas nodrošina vispārēju skatījumu uz migrācijas politikas pasākumiem un kura mērķis ir Eiropas Savienības ārējo attiecību un attīstības politiku saskaņot ar imigrācijas politiku;

2. atbalsta Eiropas Komisijas iniciatīvu nākt klajā ar vispārējās pieejas atjaunināto versiju, kas ir labāk strukturēta un kurā vairāk uzmanības pievērsts migrantiem un cilvēktiesību ievērošanai izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīs;

3. atgādina, ka cilvēka tiesības atstāt jebkuru, arī savu, valsti un atgriezties attiecīgajā valstī⁽¹⁾ veido būtisku juridisko pamatu jebkurām diskusijām par migrāciju un ka nepieciešams veicināt brīvprātīgo migrāciju neatkarīgi no tās iemesliem un galamērķa valsts īpašajām prasībām⁽²⁾;

4. uzsver, ka migrantu cilvēktiesību ievērošanai un solidaritātei ar valstīm, no kurām nāk vairums migrācijas plūsmu, jābūt aspektiem, kas ir noteicoši visos ES migrācijas politikas posmos, tostarp attiecībās ar trešām valstīm, pilnībā ievērojot LES 21. panta 1. punktā noteiktos principus;

5. uzskata, ka, paredzot trešo valstu iedzīvotāju ieceļošanas nosacījumus un migrantu uzņemšanas un integrācijas politikas pasākumus, jānodrošina efektīva cilvēktiesību aizsardzība;

6. uzsver, ka gan Eiropas Savienības, gan dalībvalstu līmenī noslēgtajos nolīgumos par atpakaļuzņemšanu un nolīgumos par vīzu atvieglošanu izsniegšanu, kā arī visos pasākumos, kas vērsti

pret nelegālās imigrācijas apkarošanu, faktiski jāievēro cilvēktiesības, īpaši saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, kā to pastāvīgi norāda Eiropas Cilvēktiesību tiesa;

7. uzsver, ka prasība ierobežot migrācijas plūsmas nekad nedrīkst gūt pārsvaru pār katra cilvēka tiesībām meklēt starptautisko patvērumu Eiropas Savienībā, kurai arī turpmāk par patvēruma vietu visiem, kas bēg no vajāšanas vai kam vajadzīga aizsardzība;

8. norāda, ka ekonomikas krīze, kas skar lielāko daļu Eiropas Savienības valstu, var saasināt raksturīgo spriedzi starp robežkontroles politiku un migrantu cilvēktiesību ievērošanu;

9. uzsver, ka rūpīgi jāizvērtē visi migrācijas iemesli, tostarp klimata pārmaiņas⁽³⁾, lai varētu noteikt atbilstīgu tiesisko regulējumu tiem, kuri bēg no savas izcelsmes valsts tādu dabas katastrofu vai klimata apstākļu dēļ, kas apdraud viņu izdzīvošanu vai fizisko drošību⁽⁴⁾;

10. aicina Eiropas Komisiju publicēt tās dienestu darba dokumentu par migrāciju un klimata pārmaiņām, kā sākotnēji paredzēts tās 2011. gada 4. maija "Paziņojumā par migrāciju"⁽⁵⁾;

11. uzskata: lai nodrošinātu vispārējās pieejas efektivitāti, ir jānostiprina koordinācija starp Eiropas Savienību un valsts, reģionālo un vietējo līmeni, kā arī koordinācija ar trešām valstīm;

12. atgādina Reģionu komitejas iepriekš minēto, "ka kopēja imigrācijas politika pirmām kārtām būtiski skar vietējās un reģionālās pašvaldības. Pirmkārt, tieši tās visvairāk skar nelegālās imigrācijas izraisītās sekas, otrkārt, to pienākums ir sniegt virkni pakalpojumu integrācijas procesa gaitā. Tādēļ tās ir plaši

⁽¹⁾ Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 13. panta 2. punkts; Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Protokola Nr. 4 2. panta 2. punkts; Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 12. panta 2. punkts.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta atzinums par attīstību un migrāciju (P6_TA(2006)0319), pieņemts 2006. gada 6. jūlijā.

⁽³⁾ Reģionu komitejas 2011. gada 30. jūnijs un 1. jūlija atzinuma ENVE-V-008 "Reģionālo un vietējo pašvaldību loma ilgtspējīgas ūdens resursu apsaimniekošanas veicināšanā" 14. punkts; ARLEM/SUDEV ziņojums par saikni starp pārtuksnešanos un klimata pārmaiņām Vidusjūras reģionā (2012. gada 31. janvāris).

⁽⁴⁾ <http://www.unhcr.org/pages/49e4a5096.html>

⁽⁵⁾ Paziņojums par migrāciju, COM(2011) 248, 21.lpp.

jāiesaista Eiropas legālās imigrācijas sistēmas izveidē, nelegālās imigrācijas apkarošanas pasākumos un attīstības sadarbībā ar izcelsmes valstīm”⁽⁶⁾;

13. atzinīgi vērtē būtiskos panākumus, kas sasniegti, lai naudas pārskaitījumus uz migrantu izcelsmes valstīm padarītu pārredzamākus, drošākus un lētākus, un atbalsta Eiropas Komisijas ierosinātās iniciatīvas, kuru mērķis ir migrantu veikto naudas pārvedumu virzīšana uz produktīviem ieguldījumiem;

14. atzinīgi vērtē to, ka vispārējā pieejā ir uzsvērtā diasporas nozīme gan politikā attīstības jomā, gan migrācijas plūsmu regulācijā, lai veicinātu atbalsta pasākumus, migrantiem izceļojot, un integrācijas pasākumus galamērķa valstīs;

Reģionu un vietējo pašvaldību loma vispārējās pieejas īstenošanā

15. uzskata, ka vispārējā pieejā migrācijai nepieciešams nosacījums ir daudzlīmeņu pārvaldība, lai nodrošinātu, ka migrācija tiek pārvaldīta apstākļiem visatbilstošākajā līmenī un saskaņā ar subsidiaritātes principu, cilvēkiem gan izcelsmes, gan galamērķa valstī nodrošinot lielāko iespējamo labklājību;

16. uzskata, ka reģionālās un vietējās pašvaldības ir vispārējās pieejas galvenās dalībnieces; tās vienlaikus gan virza, gan īsteno sociālo, nodarbinātības, uzņemšanas, integrācijas, kā arī nelikumīgās imigrācijas pārvaldības politiku. Tās arī organizē intensīvu dialogu un dažāda veida sadarbību ar migrācijas plūsmu izcelsmes un tranzīta valstīm⁽⁷⁾;

17. atzīmē, ka jau tagad reģionālās un vietējās pašvaldības veicina dialoga iniciatīvas ar līdzīgām struktūrām trešās valstīs (no kurām daudzas ir migrācijas plūsmu izcelsmes un tranzīta valstis) un sekmē decentralizētas sadarbības projektus;

18. vēlas, lai ARLEM (Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu Reģionālo un vietējo pašvaldību asambleja) un CORLEAP (Austrumu partnerības Vietējo un reģionālo pašvaldību konference) tiktu atzītas kā ideāli forumi dialogam par imigrācijas un attīstības politiku ar Vidusjūras reģiona un Austrumeiropas reģionālajām pašvaldībām;

19. uzskata, ka ir jāpanāk pēc iespējas labāka saskaņotība starp dalībvalstu divpusējām ierosmēm un jau esošajiem reģionālajiem un divpusējiem dialogiem, kuri tiek uzskatīti par

Eiropas Savienības ārpolitikas instrumentiem imigrācijas jomā, un ka šāda saskaņotība jānodrošina arī ar reģionālo un vietējo pašvaldību veicināto dialogu iniciatīvu pilnīgu atzīšanu;

20. aicina iestādes uzskatīt reģionālās un vietējās pašvaldības par vadošām vispārējās pieejas dalībniecēm atbilstīgi to pilnvarām valstī, šim nolūkam izmantojot instrumentus Eiropas Savienības finansējuma piešķiršanai — arī bez centrālo valdības iestāžu līdzdalības un ņemot vērā atšķirības dažādās dalībvalstīs;

21. mudina Eiropas Komisiju veicināt novatoriskus projektus, lai ar reģionālo un vietējo iestāžu starpniecību sekmētu darba piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru, jo daudzās dalībvalstīs tās ir kompetentas šajā jomā, un tādējādi radītu efektīvu līdzekli, ar ko dažādos darba tirgus segmentos risināt kvalificēta darbspēka trūkuma problēmu;

22. vēlas, lai reģionālās un vietējās pašvaldības tiktu iesaistītas arī ES imigrācijas portāla aktualizēšanā, to papildinot ar migrantiem svarīgu informāciju par galamērķa reģionu, pilsētu un pašvaldību;

Saikne starp imigrācijas politiku un politiku sadarbībai attīstības jomā

23. uzskata, ka ir būtiski vienmēr nodrošināt saskaņotību starp Eiropas Savienības migrācijas un attīstības politiku un imigrācijas un patvēruma ārpolitiku. Jo īpaši Eiropas Savienības un dalībvalstu pasākumiem trešās valstīs vienmēr jābūt pamatotiem uz solidaritātes un līdzattīstības principiem, lai novērstu dziļākos migrācijas cēloņus un izskaustu nabadzību, pievēršot īpašu uzmanību šo valstu iekšējo resursu mobilizācijai, kā arī iestāžu darbības nostiprināšanai un pārvaldības un tiesiskuma uzlabošanai, jo tie ir būtiski elementi ekonomisku un sociālu pārmaiņu sekmēšanā;

24. mudina Eiropas Komisiju sadalīt jaunattīstības valstīm paredzētos līdzekļus, pamatojoties uz attīstības jomā īstenotās sadarbības principiem, prioritātēm un stratēģijām un vienlaikus ievērojot principu “lielākam progresam lielāks atbalsts”;

25. uzskata, ka savstarpības principam ir jābūt saskaņā ar principiem, kurus piemēro sadarbībā attīstības jomā, jo īpaši mobilitātes partnerībās un Kopīgajā programmā migrācijas un mobilitātes jomā⁽⁸⁾;

⁽⁶⁾ Atzinums CONST-IV-017 “Kopēja imigrācijas politika Eiropai”, pieņemts 2008. gada 26. un 27. novembra plenārsesijā. Ziņotājs — Werner Jostmeier.

⁽⁷⁾ Reģionu komitejas 2008. gada 26. un 27. novembra atzinuma CONST-IV-017 “Kopēja imigrācijas politika Eiropai” 5. punkts.

⁽⁸⁾ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001, ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas (COM(2011) 290), ir pilnībā balstīts uz minēto pieeju.

26. uzskata, ka, īstenojot vispārējo pieeju, jānodrošina pienācīga visu neaizsargāto grupu un, pirmkārt, nepilngadīgo bez pavadības, aizsardzība, gan veicot piemērotus pasākumus trešās valstīs un nodrošinot atbilstīgu uzņemšanu un sociālo integrāciju dalībvalstīs, kā arī dalībvalstīs veicinot daudzu reģionālo un vietējo iestāžu īstenotās paraugprakses apmaiņu; tāpat aicina Eiropas Komisiju efektīvi īstenot pasākumus, kas paredzēti rīcības plānā attiecībā uz nepilngadīgajiem bez pavadības;

27. aicina izstrādāt pārdomātu dzimumu līdztiesības politiku, ņemot vērā sievietu īpašo nozīmi visas ģimenes migrācijā un sociālajā integrācijā mītnes valstī;

28. norāda, ka Eiropas Savienības imigrācijas politika varētu nonākt pretrunā ar sadarbībā attīstības jomā īstenotajiem politikas pasākumiem, ja tās mērķis ir piesaistīt talantīgus cilvēkus no trešām valstīm, lai īstenotu demogrāfiskās un ekonomiskās attīstības mērķus saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020";

29. apšaubā, ka selektīvās migrācijas politikas izraisītās intelektuālā darbaspēka emigrācijas sekas varētu ierobežot ar cirkulārās migrācijas palīdzību, jo vēl nebūt nav skaidrs, cik efektīvs būs šis instruments un kāda būs tā konkrētā ietekme;

30. uzskata arī, ka cirkulārās migrācijas instrumenta darbība var būt pretēja migrantu integrācijas mērķim un ka tādēļ būtu jānosaka īpašas šādiem darba ņēmējiem paredzētas integrācijas stratēģijas, kas ļautu viņiem faktiski integrēties arī tad, ja nav paredzēta ilgstoša viņu uzturēšanās Eiropas Savienībā⁽⁹⁾;

31. uzskata, ka izglītības diplomu un kvalifikāciju atzīšana, piemērojot saskaņotus nosacījumus, ir svarīgs instruments, lai novērstu intelektuālā potenciāla nelietderīgu izmantošanu (*brain waste*), nodrošinātu migrantu faktisko integrāciju un garantētu viņu atkārtotu integrāciju izcelsmes valstīs cirkulārās migrācijas gadījumā;

32. mudina Eiropas Komisiju atbalstīt pasākumus, kas palīdz valstīm vienkāršot izglītības diplomu un kvalifikāciju atzīšanas procedūras un plašāk atzīt neformāli iegūtas kompetences, lai veicinātu trešo valstu darbaspēka atvērto Eiropas darba tirgu;

33. pauž cerību, ka prasība trešām valstīm sadarboties migrācijas plūsmu mazināšanā nekad neapdraudēs ikviena cilvēka tiesības atstāt valsti, ieskaitot savu; jo īpaši tas attiecas uz gadījumiem, kad trešām valstīm pieprasa veikt emigrācijas kontroli, pamatojoties uz galamērķa valstu tiesību aktiem;

34. uzskata, ka vairāk jāiegulda veselības un izglītības jomām paredzētos attīstības sadarbības projektos, tieši iesaistot augstskolu struktūras un veicinot pētnieku un akadēmiskā personāla mobilitāti;

35. atbalsta Eiropas Parlamentam iesniegto aicinājumu pieņemt Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu "Erasmus" un "Leonardo da Vinci" programmu kā konkrētu instrumentu, ar kuru veicina abu Vidusjūras krastu valstu studentu divpusējo mobilitāti;

36. pauž cerību, ka jauniešu, it īpaši studentu, mobilitāti iespējams efektīvi īstenot, cita starpā vienkāršojot vīzu izsniegšanu, samazinot birokrātiskās procedūras un nodrošinot pietiekamus finanšu līdzekļus;

37. uzskata, ka jāveicina un jāatbalsta programma "Erasmus visiem", kā arī jau esošā paraugprakse jauniešu apmaiņas jomā, piemēram, programma "Eurodisney", ko atbalsta Eiropas Reģionu asambleja;

38. uzskata, ka ir jāpastiprina ekonomiskās nelīdzsvarotības izraisīto migrācijas tendenču analīze, lai noteiktu efektīvus reaģēšanas līdzekļus, tostarp shēmas, kas nodrošina arī mazkvalificētu darbinieku, kuri dažās dalībvalstīs joprojām ir ļoti pieprasīti un uz kuriem nedrīkst attiecināt tikai cirkulārās migrācijas mehānismus, mobilitāti;

39. uzskata, ka diasporas pārstāvji jāiesaista arī sagatavošanas pasākumos pirms izceļošanas, izmantojot pašreizējās imigrantu apvienību tieši vadītās tīmekļa vietnes, kas sniedz aktuālu informāciju ieinteresētajām personām saprotamā valodā;

40. atzinīgi vērtē atbalstu pasākumiem pirms izceļošanas. Šādiem pasākumiem, kuros piedalās nevalstiskās organizācijas, kas jau darbojas migrantu izcelsmes valstīs, un migrantu un viņu ģimeņu uzņemšanas un integrācijas procedūrās iesaistītās reģionālās un vietējās pašvaldības, ir nepieciešami lielāki ieguldījumi;

Nelikumīgās imigrācijas ierobežošana

41. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības centienus ierobežot nelikumīgo imigrāciju, jo īpaši vērsoties pret cilvēktirdzniecību un kontrabandu, kā arī pret darba devējiem, kas nodarbina darba ņēmējus bez uzturēšanās atļaujām;

42. uzsver, ka cīņā ar nelikumīgo imigrāciju būtiska ir pieeja, kas migrantus liek uzskatīt par iespējamiem nelikumīgas cilvēktirdzniecības upuriem, kuri tāpēc ir jāaizsargā;

⁽⁹⁾ Reģionu komitejas atzinuma projekta "Jaunā Eiropas programma integrācijai" 60. punkts; CIVEX atzinuma projekta "Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos" 11. punkts. Ziņotājs — Soave kgs.

43. aicina Eiropas Komisiju turpināt īstenot iniciatīvas, kuru mērķis ir analizēt un ierobežot nedeklarētu darbu, kas kaitē visas Eiropas Savienības ekonomikai un veicina ārvalstnieku nelikumīgu ieplūšanu. Viņi var tikt ļaunprātīgi izmantoti gan darba tirgū, gan noziedzības tīklos;

44. atzīmē, ka nozīmīgi finanšu līdzekļi ir ieguldīti arī neliukumīgās imigrācijas ierobežošanas pasākumos, tostarp robežkontroles operācijās, kuras veic aģentūra *Frontex*;

45. uzsver, ka ikvienā robežkontroles posmā jāievēro cilvēktiesības, jo sevišķi neizraidīšanas princips, un ka attiecīgi Eiropas Savienības iestāžu, jo īpaši Eiropas Parlamenta, pienākums ir rūpīgi uzraudzīt *Frontex* darbību;

46. uzskata, ka līdzīgas pārbaudes jāveic starptautiskajā sadarbībā, kuru tieši vada *Frontex*, kam ir pilnvaras slēgt ar trešām valstīm starptautiskus tehniskas dabas nolīgumus, kuru saturs jāpadara pārskatāmāks un kuros precīzāk jānorāda piemērošanas joma;

47. uzskata, ka rūpīgi jāizvērtē visu pašreizējo instrumentu izmaksu un ieguvumu samērs un jāsalīdzina to efektivitāte, ieskaitot repatriācijas (aizturēšanas un piespiedu izraidīšanas) izdevumus un faktisko resursu apjomu, ko valstis piešķir brīvprātīgajai repatriācijai, attiecībā pret piespiedu repatriācijai paredzētajiem līdzekļiem;

48. uzskata, ka ir jāizvairās no situācijas, kad ārvalstnieki, kas kādā valstī uzturas likumīgi, valstu tiesiskā regulējuma nepietiekamās elastības dēļ kļūst par nelegālajiem imigrantiem, tādējādi palielinot to personu skaitu, kuras pārsniegušas atļauto uzturēšanās ilgumu (*overstayers*);

49. uzskata, ka Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstīm būtu nopietni jāizvērtē iespēja Eiropas Savienībā ieceļot ar mērķi meklēt darbu, kā skaidri norādīts LESD 79. panta 5. punktā;

50. uzskata, ka likumīgās ieceļošanas iespēju nodrošināšanai jābūt vienam no galvenajiem instrumentiem, lai ierobežotu neliukumīgo imigrāciju un uzturēšanās termiņu pārsniegušo personu (*overstayers*) skaitu, kā arī lai nodrošinātu zināmu solidaritāti ar migrantu plūsmas izcelsmes valstīm;

51. aicina iestādes vispārējā pieejā iekļaut atpakaļuzņemšanas stratēģiju, lai tā balstītos uz principiem, kurus piemēro sadarbībā attīstības jomā, nevis kļūtu par atsevišķu vai ar šo pieeju konfliktējošu aspektu;

52. uzskata, ka atpakaļuzņemšanas nolīgumi ir periodiski jāizvērtē, jo sevišķi attiecībā uz tranzītvalsts pienākumu uzņemt

atpakaļ ne tikai savus pilsoņus, bet arī ārvalstniekus, kuri no tās izceļojuši uz Eiropas Savienību un riskē palikt "nevienam nepie-derošajās" zonās, tādējādi saasinot stāvokli tranzītvalstīs un viņus nopietni pakļaujot cilvēktiesību pārkāpumiem;

Patvēruma ārējā dimensija

53. uzskata, ka trešo valstu patvēruma sistēmu nostiprināšanu nedrīkst uzskatīt par veidu, kā izvairīties no starptautiskās aizsardzības tiesību atzīšanas Eiropas Savienībā;

54. atzinīgi vērtē to, ka reģionālās aizsardzības programmās Eiropas Savienība ir sadarbojusies ar UNHCR (ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroju), kaut arī aizsardzība, ko sniedz Eiropas Savienība, ir plašāka nekā Ženēvas Konvencijā par bēgļa statusu noteiktā un nodrošina papildu aizsardzību un aizstāvību gadījumos, kad tiek pārkāpta Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija;

55. uzskata, ka Eiropas Savienības pasākumi nekad nedrīkstētu būt vērsti uz to, lai neļautu patvēruma meklētājiem atstāt valsti, kurā viņi atrodas, un meklēt patvērumu Eiropas Savienības dalībvalstī;

56. uzskata, ka ir jāpārskata tā sauktā Dublinas II Regula, jo īpaši pēc Eiropas Savienības Tiesas paustās nepārprotamās kritikas, lai faktiski garantētu solidaritāti dalībvalstu starpā, pilnībā ievērojot cilvēktiesības, tostarp tiesības uz ģimenes atkalapvienošanu;

57. mudina Eiropas Komisiju mobilitātes partnerattiecību jomā iekļaut attiecīgas patvēruma meklētāju un bēgļu aizsardzības klauzulas;

58. aicina iestādes kopā ar dalībvalstīm sistēmu meklēšanai un glābšanai jūrā padarīt efektīvāku, jo īpaši uzlabojot koordināciju un definējot kopīgus kritērijus, pēc kuriem nosaka drošāko un piemērotāko vietu izglābto migrantu izkāpšanai krastā;

Noslēguma piezīmes

59. aicina Eiropas Komisiju, Padomi un Eiropas Parlamentu turpināt debates par četriem vispārējās pieejas pilāriem, lai visas ieinteresētās puses varētu pilnībā iesaistīties tās īstenošanā;

60. īpaši aicina vispārējās pieejas īstenošanā pilnībā ņemt vērā reģionālās un vietējās pašvaldības, atbalstot gan pašreizējos decentralizētās sadarbības projektus, gan strukturētos dialogus, piemēram ARLEM un CORLEAP;

61. aicina Eiropas Komisiju turpināt analizēt migrācijas cēloņus un iezīmes visā pasaulē, lai noteiktu tādas efektīvas stratēģijas ar šo parādību saistīto uzdevumu risināšanai, kuru pamatā ir solidaritāte ar trešām valstīm;

62. pauž nožēlu par migrantu kriminalizācijas politiku un atzinīgi vērtē pasākumus cīņai ar noziedzības tīkliem, kuru upuri ir migranti;

63. aicina īstenot tādu nelikumīgās imigrācijas apkarošanas politiku, kas vērsta ne tikai uz robežkontroli un migrantu pārtveršanu izceļošanas vietā, bet arī uz efektīvām likumīgas ieceļošanas iespējām, kas pavērtas arī mazāk kvalificētiem darba ņēmējiem, ņemot vērā katras dalībvalsts īpatnības.

Briselē, 2012. gada 18. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*

Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Stiprināta Eiropas Savienības iekšējā solidaritāte patvēruma jomā”

(2012/C 277/03)

REĢIONU KOMITEJA

- norāda, ka patvēruma tiesības ir viena no cilvēktiesībām, kā arī civilizācijas “*acquis*”, kas nostiprināts tādos starptautisko tiesību dokumentos kā Ženēvas konvencija, ES Pamattiesību harta, Līgums par ES darbību (LESD) un, bez izņēmuma, visu dalībvalstu likumdošanā, un tā pamatā ir neizraidīšanas princips;
- atgādina, ka saskaņā ar LESD 80. pantu solidaritāte apvienojumā ar atbildības jomu taisnīga sadalījuma principu veido institucionālo koncepciju, ko piemēro visām tām Eiropas politikas jomām, kuras brīvības, drošības un tiesiskuma telpas (BDTT) ietvaros attiecas uz personu pārvietošanos, t.i., ārējo robežu kontroli un šķērsošanu, patvērumu un starptautisko aizsardzību, imigrāciju. Minētais pants ir pietiekams juridiskais pamats ES tiesību aktiem, kuru mērķis ir stiprināt solidaritāti un sekmēt atbildības jomu taisnīgu sadalījumu;
- norāda, ka pašreizējā situācija liecina, ka patvēruma jomā ir vajadzīga konkrēta ES un dalībvalstu solidaritāte, un pauž pārliecību, ka kopēju un augstu aizsardzības līmeni personām, kuras lūdz starptautisko aizsardzību vai kurām ir tiesības uz to, varēs panākt tikai tad, ja izveidos mehānismus, kuros ņemtas vērā būtiskās atšķirības starp dalībvalstīm gan attiecībā uz valstī uzņemto trešo valstu valstspiederīgo skaitu, gan migrācijas plūsmu pārvaldībai nepieciešamo finanšu, tehnisko un citu līdzekļu pieejamību;
- īpaši uzsver solidaritātes un atbildības sadalījuma vietējo un reģionālo dimensiju patvēruma politikā un norāda, ka vietējām pašvaldībām ir būtiska loma iedzīvotāju informēšanā un ka pašvaldības var sekmēt labāku izpratni par patvēruma un starptautiskās aizsardzības jautājumiem, veicinot tādējādi labākus uzņemšanas apstākļus un ieceļotāju integrēšanu vietējā kopienā;

Ziņotājs	<i>Théodoros GKOTSOPOULOS</i> kgs (Grieķija, PSE), <i>Pallini</i> pilsētas padomes loceklis (Atikas reģions)
Atsauces dokuments	Komisijas paziņojums par stiprinātu ES iekšējo solidaritāti patvēruma jomā – ES programma labākai atbildības sadalei un savstarpējās uzticēšanās vairošanai COM(2011) 835 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. norāda, ka jauktās migrācijas plūsmas vērojamas visās ES dalībvalstīs un šis temats plaši atspoguļots plašsaziņas līdzekļos, piemēram, saistībā ar Ziemeļāfrikas un Tuvo austrumu valstīs notiekošajām politiskajām pārmaiņām, kā arī politisko situāciju plašākā nozīmē tādās valstīs kā Afganistāna, Pakistāna, Irāka un Irāna, kas rada jaunas iedzīvotāju migrācijas plūsmas Eiropas virzienā. Šīs jauktās migrācijas plūsmas vairāk vai mazāk noslogo Savienības ārējās robežas un līdz ar to atsevišķu dalībvalstu patvēruma struktūras, radot arī humanitāra rakstura problēmas;

2. uzsver, ka ekonomikas krīze, kas īpaši smagi skārusi ES Vidusjūras reģiona valstis, kuras masveidā uzņem patvēruma meklētājus, un šo valstu nespēja pietiekami efektīvi risināt šo problēmu ir faktori, kas kavē situācijas pārvaldību un jau tā smagos apstākļus padara vēl smagākus;

3. tādēļ uzskata, ka migrācijas un patvēruma jomā ir jāizstrādā kopēja integrēta ES politika, kas atbilst Stokholmas programmas prasībām. Politikas pamatā jābūt integrētai pieejai, kura balstīta, pirmkārt, uz legālās imigrācijas efektīvu pārvaldību un, otrkārt, nelegālās imigrācijas apkarošanu, bet jo īpaši patvēruma struktūru stiprināšanu;

4. norāda, ka patvēruma tiesības ir viena no cilvēktiesībām, kā arī civilizācijas "acquis", kas nostiprināts tādos starptautisko tiesību dokumentos kā Ženēvas konvencija, ES Pamattiesību harta, Līgums par ES darbību (LESD) un, bez izņēmuma, visu dalībvalstu likumdošanā, un tā pamatā ir neizraidīšanas princips;

5. norāda, ka patvēruma tiesības saistītas arī ar citām tiesībām, proti, tiesībām uz cieņu, spīdzināšanas un necilvēcīgas attieksmes aizliegumu, aizsardzību pārvietošanas, izraidīšanas

vai izdošanas gadījumos, tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, kā arī tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos;

6. atzīst, ka kopējas Eiropas patvēruma sistēmas (KEPS) izveidē ir panākts progress, tomēr uzskata par lietderīgu vēlreiz atgādināt, ka Stokholmas programmā to bija paredzēts pabeigt 2012. gadā, un aicina dalībvalstis, Padomi un Eiropas Parlamentu īstenot stingru politisku gribu, lai pabeigtu sarunas par uzņemšanas noteikumu un patvēruma procedūru direktīvu pārskatīšanu, kā arī par Dublīnas regulas reformu un *Eurodac* sistēmas reformu;

7. uzsver, ka KEPS darbība balstīta ne tikai uz drošību šā jēdziena šaurākajā izpratnē un valsts suverenitātes aizsardzību, bet gan uz to personu, kurām vajadzīga starptautiskā aizsardzība, tiesību konkrētu aizsardzību;

8. vēlas norādīt, ka patiesi kopēja patvēruma sistēma ir balstīta uz vienotām tiesībām un procedūrām visā ES teritorijā, lai novērstu risku, ka lietu izskatīšanā rodas būtiskas atšķirības; tādēļ atbalsta uzsākto darbu, kura mērķis ir grozīt pašreizējos tiesību aktus, lai ieviestu ne tikai obligātos standartus, bet arī kopējus noteikumus;

9. norāda uz Strasbūras un Luksemburgas tiesu ⁽¹⁾ nesena-jiem lēmumiem, kas vairāk nekā jebkurš cits faktors apstiprina (a) būtiskas atšķirības pašreizējā tiesiskajā sistēmā, jo īpaši Dublīnas regulā, un (b) nepilnības, kas pašreizējā spiediena ietekmē nopietni apdraud starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju tiesību aizsardzību un ko radījušas politiskajā, juridiskajā un praktiskajā aspektā atšķirīgās dalībvalstu pieejas. Iepriekš minētie lēmumi apliecina nepieciešamību izstrādāt integrētu kopēju Eiropas patvēruma sistēmu un šajā nolūkā nostiprināt Dublīnas regulu, iekļaujot tajā noteikumus, kuros ņemti vērā krīzes cēloņi, lai tādējādi atsevišķo dalībvalstu sistēmu nepilnības neradītu negatīvas sekas ne sistēmai kopumā, ne arī cilvēktiesību aizsardzībai;

⁽¹⁾ Lieta M.M.S pret Beļģiju un Grieķiju, Eiropas Cilvēktiesību tiesas Strasbūrā spriedums 2011. gada 21. janvārī; lieta N.S. pret Apvienotās Karalistes iekšlietu ministru (*Secretary of State for the Home Department*) un citiem, Eiropas Savienības Tiesas 2011. gada 21. decembra spriedums apvienotajās lietās C-411/10 un C-493/10, par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu.

10. ņemot vērā migrācijas vērienīgumu, uzskata, ka ES patvēruma politikā jāveic būtiskas izmaiņas un ka politikas īstenošana un efektīvu migrācijas pārvaldības metožu piemērošana ir kļuvusi par neatliekamu vajadzību;

11. atgādina, ka saskaņā ar LESD 80. pantu solidaritāte apvienojumā ar atbildības jomu taisnīga sadalījuma principu veido institucionālo koncepciju, ko piemēro visām tām Eiropas politikas jomām, kuras brīvības, drošības un tiesiskuma telpas (BDTT) ietvaros attiecas uz personu pārvietošanos, t.i., ārējo robežu kontroli un šķērsošanu, patvērumu un starptautisko aizsardzību, imigrāciju. Minētais pants ir pietiekams juridiskais pamats ES tiesību aktiem, kuru mērķis ir stiprināt solidaritāti un sekmēt atbildības jomu taisnīgu sadalījumu;

12. atzīst, ka solidaritāte ir cieši saistīta ar atbildību, un mudina visas dalībvalstis ievērot un izpildīt saistības, ko tās uzņēmušas starptautiskajā un Savienības līmenī, kā arī sakārtot šo jomu attiecīgajā dalībvalstī. Komiteja uzsver, ka atbildības jēdziena šaura izpratne nevar būt par solidaritātes priekšnoteikumu ne no juridiskā, ne praktiskā viedokļa: dažos gadījumos konkrēta solidaritātes izpausme var arī sekmēt saistību ievērošanu;

13. norāda, ka pašreizējā situācija liecina, ka patvēruma jomā ir vajadzīga konkrēta ES un dalībvalstu solidaritāte LESD 80. panta izpratnē, un pauž pārliecību, ka kopēju un augstu aizsardzības līmeni personām, kuras lūdz starptautisko aizsardzību vai kurām ir tiesības uz to, varēs panākt tikai tad, ja izveidos mehānismus, kuros ņemtas vērā būtiskās atšķirības starp dalībvalstīm gan attiecībā uz valstī uzņemto trešo valstu valstspiederīgo skaitu (ekonomiskie migranti vai personas, kas lūdz starptautisko aizsardzību), gan migrācijas plūsmu pārvaldībai nepieciešamo finanšu, tehnisko un citu līdzekļu pieejamību;

14. norāda, ka Komisijas paziņojumā analītiski apskatīta pašreizējā situācija un uzskaitīti solidaritātes stiprināšanai pieejamie instrumenti, bet vienlaikus pauž nožēlu, ka nav ierosināti jauni pozitīvi solidaritātes veicināšanas un atbildības jomu sadalījuma vienkāršošanas pasākumi;

15. atzinīgi vērtē Padomes apņemšanos izstrādāt kopēju pamatsistēmu solidaritātei ar tām dalībvalstīm, kuru patvēruma sistēmas dažādu iemeslu dēļ, tostarp jauktās migrācijas plūsmu dēļ, ir īpaši noslogotas ⁽²⁾;

16. vienlaikus uzsver, ka šādi pozitīvi pasākumi solidaritātes un atbildības sadalījuma veicināšanai varētu stiprināt

cilvēktiesību ievērošanu, kā arī nostiprinātu tiesiskuma, taisnīguma, saskaņošanas un politiskas līdzdalības jēdzienus. Šo pasākumu īstenošanā jāievēro subsidiaritātes un proporcionālītātes principi;

17. šajā saistībā norāda, ka Eiropas Komisijas paziņojumu nav iespējams pilnībā analizēt no subsidiaritātes principa ievērošanas viedokļa, jo tajā galvenokārt apskatīts, kādā veidā pašreizējie instrumenti un ES tiesību akti varētu sekmēt solidaritātes stiprināšanu. Taču tā kā paziņojumā minētas arī iespējamās turpmākās iniciatīvas, piemēram, saistībā ar atzīto bēgļu pārvietošanas programmām vai noteikumiem par patvēruma pieteikumu kopīgu izskatīšanu, kuras var ietekmēt jautājumus, kas līdz šim bija cieši saistīti ar dalībvalstu suverenitāti (patvēruma pieteikumu izskatīšana vai patvēruma meklētāju uzņemšana), un kurām var būt plašāka politiska, tiesiska vai finanšu ietekme, Komiteja aicina Eiropas Komisiju veltīt pienācīgu uzmanību šo iniciatīvu izstrādei;

18. norāda, ka solidaritātei ir arī ārējā dimensija; to raksturo ES attiecības ar citiem pasaules reģioniem, kurus skārušas humanitāras krīzes un kuras, pēc Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (UNHCR) datiem, uzņem lielāko daļu bēgļu un starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju. Tāpēc ir svarīgi, lai attīstības sadarbības politikā dalībvalstis sadarbotos ar trešām valstīm ar mērķi veidot labākus ekonomiskos un sociālos apstākļus un stiprināt mieru. Taču atbalstu trešo valstu patvēruma sistēmām nevar uzskatīt par līdzekli, lai izvairītos no starptautiskās aizsardzības piešķiršanas ES teritorijā vai pārnestu procedūras ārpus ES robežām; tam jābūt par līdzekli, lai uzlabotu ekonomisko un sociālo stāvokli trešās valstīs;

19. aicina kompetentās iestādes un ES dalībvalstis aktīvāk rosināt ES robežvalstis ievērot saistības, ko tās uzņēmušas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, attiecībā uz ES un dalībvalstīm, jo īpaši vērstoties pie valstīm, kas ir vienojušās ar ES par atpakaļuzņemšanas nolīgumiem;

Vietējo un reģionālo pašvaldību loma

20. īpaši uzsver solidaritātes un atbildības sadalījuma vietējo un reģionālo dimensiju patvēruma politikā. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām, īpaši tām, kuras atrodas pie ES ārējām robežām, ir pirmajām jāīsteno ES tiesību akti patvēruma un KEPS jomā. Tas attiecas arī uz lielpilsētu pašvaldībām, jo tajās vērojams arvien lielāks bēgļu un patvēruma meklētāju pieplūdums. Vietējās un reģionālās pašvaldības nodrošina svarīgu uzdevumu saistībā ar patvēruma meklētāju, bēgļu un starptautiskās aizsardzības saņēmēju uzņemšanu, un dažās dalībvalstīs tās ir atbildīgas par sākotnējo saziņu ar ieceļojušām personām;

⁽²⁾ Tieslietu un iekšlietu padomes 3151. sanāksme Briselē 2012. gada 8. martā.

21. uzsver, ka, neraugoties uz vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmīgo lomu, uz tām neattiecinā solidaritātes un atbildības sadalījuma jēdzienus, kuros joprojām attiecinā tikai uz dalībvalstīm. Turklāt plānošanā un politiskā līmeņa dialogā tiek ņemts vērā vienīgi finanšu slogs, kas gulstas uz dalībvalstīm, nevis ietekme, ko uz sociālo kohēziju vietējā un reģionālajā mērogā rada trešo valstu valstspiederīgo uzņemšana, lai gan tieši vietējās un reģionālās pašvaldības pirmās saskaras ar šo problēmu;

22. tāpēc vēlas tieši formulēt nostāju un priekšlikumus, lai nodrošinātu, ka vietējās un reģionālās pašvaldības var aktīvi iesaistīties bēgļu pārvietošanas mehānismā, kā arī atbalsta, palīdzības un solidaritātes mehānismos patvēruma meklētājiem vai patvēruma tiesību saņēmējiem, jo dažās dalībvalstīs jau ir pieņemti tiesību akti, ar kuriem tiek atzīta šāda reģionālo pašvaldību atbildība;

23. uzsver, ka vietējām pašvaldībām ir būtiska loma iedzīvotāju informēšanā un ka, ņemot vērā uzkrāto pieredzi sadarbībā ar NVO un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, pašvaldības var sekmēt labāku izpratni par patvēruma un starptautiskās aizsardzības jautājumiem, veicinot tādējādi labākus uzņemšanas apstākļus un ieceļotāju integrēšanu vietējā kopienā;

Atbildības sadalījuma un pārvaldības uzlabošana patvēruma jomā

24. uzsver, ka nopietni jāpārskata Dublīnas regula, ņemot vērā Eiropas Komisijas 2008. gada priekšlikumu⁽³⁾. Līdz šim, piemērot kritēriju par pirmo ieceļošanu Savienībā, palielinājās spriedze atsevišķu dalībvalstu patvēruma sistēmā; tas liecina, ka minētās regulas īstenošana nav nekas cits, kā tikai ģeogrāfiskā stāvokļa jautājums, un tas ir pretrunā solidaritātes idejai. Tāpēc Komiteja aicina dalībvalstis, Padomi un Eiropas Parlamentu izstrādāt jaunu krīzes pārvaldības procedūru un izskatīt atsevišķus pozitīvus solidaritātes pasākumus, kas varētu mazināt šā regulējuma līdz šim radītās negatīvās sekas;

25. atgādina, ka vienā no agrāk izstrādātajiem atzinumiem⁽⁴⁾ Komiteja atbalstīja Eiropas Komisijas priekšlikumu Dublīnas regulas pārstrādātajā redakcijā uz laiku atcelt starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pārvietošanu, ja kādā dalībvalstī ir īpaša ārkārtas situācija, kurā aizsardzības pieteikuma iesniedzēji var vēl vairāk noslogot attiecīgās dalībvalsts uzņemšanas spējas, tās patvēruma sistēmu vai infrastruktūru. Komiteja atzīst, ka šāds pasākums nav viegli pieņemams un īstenojams,

un saprot, kāpēc iesniegts alternatīvs priekšlikums, kurā paredzēts izveidot izvērtēšanas un agrīnās brīdināšanas mehānismu, ko piemēros visām dalībvalstu patvēruma sistēmu darbībām;

26. ņemot vērā iepriekš izteiktos apsvērumus, uzskata par lietderīgu uzsvērt, ka ierosinātā izvērtēšanas un agrīnās brīdināšanas mehānisma efektivitāte lielā mērā būs atkarīga no ticamas un aktuālas informācijas pieejamības, dalībvalstu lojālas sadarbības un ES spējas savlaicīgi novērst nepilnības un atrisināt radušās problēmas. Komiteja arī norāda uz būtisku palīdzību, ko var sniegt tādas organizācijas kā Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EASO), Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos birojs (UNHCR), valstu bēgļu padomes un citas NVO, bet jo īpaši – vietējās un reģionālās pašvaldības;

27. uzskata, ka priekšlikums plašāk izvērst atzītu bēgļu brīvprātīgu pārvietošanu, vadoties pēc Maltas izmēģinājuma programmas parauga, ir pozitīva virzība ceļā uz solidaritātes stiprināšanu. Tāpēc Komiteja aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis izskatīt iespēju, ka šāda pārvietošana varētu būt obligāta zināmos apstākļos (piemēram, pēc attiecīgās dalībvalsts pieprasījuma vai gadījumos, kad agrīnās brīdināšanas mehānisma ietvaros šāds secinājums izdarīts jau agrāk un kad Eiropas Patvēruma atbalsta birojs par to paudis savu viedokli, vai arī gadījumos, kad ieinteresētās puses piekrīt šim pasākumam). Komiteja aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis nopietni izvērtēt, vai pārvietošanu varētu attiecināt arī uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem, un šajā saistībā lūdz Komisiju vēlreiz izskatīt sagatavoto priekšizpēti par juridiskajiem, ekonomiskajiem un tehniskajiem aspektiem⁽⁵⁾;

28. norāda, ka saistībā ar pārvietošanu novēroti praktiski un juridiski sarežģījumi, jo trūkst sistēmas lēmumu par starptautisko aizsardzību savstarpējai atzīšanai; tāpēc aicina Eiropas Komisiju apsvērt iespējamus pasākumus minētās situācijas risināšanai;

29. atbalsta UNCHR priekšlikumu par “formulas” izstrādi, kas nodrošinātu pārvietošanas sistēmas darbību un kurā būtu ņemti vērā tādi rādītāji kā attiecīgās valsts IKP, teritorijas platība, dabas un citi resursi, iedzīvotāju skaits, uzņemšanas iespējas, ieceļojušo patvēruma meklētāju kopskaits, kā arī pārcelšanās saistības⁽⁶⁾;

⁽³⁾ Study on the feasibility of establishing a mechanism for the relocation of beneficiaries of international protection (Priekšizpēte par starptautiskās aizsardzības saņēmēju pārvietošanas mehānisma izveidi), 27. punkts, JLS/2009/ERFX/PR/1005 – 70092056, (http://ec.europa.eu/home-affairs/doc_centre/asylum/docs/final_report_relocation_of_refugees.pdf).

⁽⁶⁾ Problēmjautājumi saistībā ar jauktām migrācijas plūsmām, aizsardzības pieejamība un atbildības jomu sadalījums Eiropas Savienībā, neoficiāls UNHCR dokuments, 28. punkts, (<http://www.unhcr.org/4a44dd756.html>)

⁽³⁾ COM(2008) 820 galīgā redakcija.

⁽⁴⁾ Atzinums Cdr 90/2009 “Topošā kopējā Eiropas patvēruma sistēma II”.

30. atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta neseno lēmumu, kas ļauj pabeigt kopējo ES pārvietošanas programmu, jo tā stiprinās solidaritātes ārējo dimensiju, un aicina dalībvalstis tikmēr ievērot saistības, ko tās uzņēmušas saistībā ar UNCHR programmām;

31. pozitīvi vērtē virzību uz patvēruma pieteikumu vienotu izskatīšanu, kurā iesaistītos lielāks skaits dalībvalstu, Eiropas Patvēruma atbalsta birojs un, iespējams, UNHCR, tomēr norāda, ka šai virzībai jānotiek saskaņā ar principu, ka starptautiskās aizsardzības pieprasījumus izskata individuāli. Tāpēc Komiteja aicina Eiropas Komisiju veikt priekšizpēti par juridiskajiem, ekonomiskajiem un tehniskajiem aspektiem un tās rezultātus paziņot arī Komitejai;

32. uzskata, ka Direktīvai Nr. 2001/55/EK par pagaidu aizsardzības sniegšanu pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā un pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, kaut arī tā līdz šim nekad vēl nav bijusi piemērota, ir ļoti svarīga nozīme, jo tas ir īpašs un mērķtiecīgs solidaritātes pasākums. Šajā sakarā Komiteja uzskata, ka šī direktīva būtu jāpārskata tā, lai, balstoties uz objektīviem un kvantitatīviem kritērijiem, varētu nepārprotami secināt, ka praksē vērojama pārvietoto personu masveida ieceļošana, un jāizskata iespēja, ka direktīvas konkrētu piemērošanu uzsāk pēc viena vai vairāku reģionu iesniegta pieprasījuma;

33. pauž gandarījumu, ka pēc Pastāvīgo iedzīvotāju direktīvas 2003/109/EK pārskatīšanas tajā iekļauti arī starptautiskās aizsardzības saņēmēji. Praksē tas nozīmē, ka atzītie bēgļi pēc piecu gadu uzturēšanās un ar zināmiem nosacījumiem varēs pārcelties no dalībvalsts, kas tiem sākotnēji piešķīrusi starptautisko aizsardzību, uz citu dalībvalsti. Lai arī šis lēmums nav solidaritātes pasākums šā vārda tiešā nozīmē, tas varētu samazināt spriedzi un veicināt personu integrāciju. Tāpēc Komiteja aicina dalībvalstis nekavējoties transponēt savās tiesībās grozījumu direktīvu 2011/51/ES⁽⁷⁾;

Sadarbība uz vietas

34. norāda, ka praktiskā sadarbība ir viens no KEPS pamatprincipiem, un pauž gandarījumu par nozīmīgo ieguldījumu, ko devušas ES struktūras; to skaitā, pirmkārt, jāmin Eiropas Patvēruma atbalsta birojs, kā arī FRONTEX, kas palīdz konkrētās ārkārtas situācijās, piemēram, Maltas un Grieķijas gadījumā; vienlaikus norāda, ka minēto specializēto struktūru rīcība jāpapildina ar garantijām, ka tiek ievērotas starptautiskās aizsardzības pieprasījuma iesniedzēju tiesības;

35. uzskata, ka īpaši svarīgi ir nepieļaut praksi, kura neļauj izmantot tiesības iesniegt patvēruma pieprasījumu. Tāpēc

Komiteja aicina FRONTEX, pildot ES ārējo robežu aizsardzības pienākumus, lielāku uzmanību veltīt cilvēktiesību ievērošanai. Komiteja uzskata, ka pirmais solis šajā virzienā jau ir sperts, neseno grozot regulu, ar kuru izveido FRONTEX, nosakot šai struktūrai pienākumu izstrādāt stratēģiju pamattiesību jomā un izveido konsultatīvu forumu un par pamattiesību ievērošanu atbildīgā darbinieka amatu⁽⁸⁾. Pēc Komitejas domām, šajā jomā svarīga nozīme varētu būt arī ES Pamattiesību aģentūrai, kura jau pievērsusies cilvēktiesību jautājumam uz ES ārējām robežām⁽⁹⁾, un rosina minēto aģentūru plašāk izvērst šā jautājuma izpēti, sniegt padomus un dalīties savā zinātnībā ar FRONTEX un Eiropas Patvēruma atbalsta biroju;

36. uzsver, ka jānostiprina Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (EASO) darbības spējas, lai tas vietējām un reģionālajām pašvaldībām varētu efektīvāk palīdzēt ar tūlītēju atbalstu, speciālajām zināšanām un tehniskajām prasmēm, un aicina EASO konsultatīvajā forumā ciešāk iesaistīt vietējas un reģionālās pašvaldības; atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas ieceri 2013. gadā izvērtēt Eiropas Patvēruma atbalsta biroja darbības rezultātus un pauž savu ieinteresētību piedalīties šajā darbā;

37. uzskata, ka būtiska nozīme ir izglītībai – Eiropas patvēruma atbalsta biroja konkrētas sadarbības īpašam pasākumam, un norāda, ka Eiropas izglītības programmas patvēruma jomā izstrāde un pilnīga īstenošana sekmēs praktiskas saskaņošanas efektivitāti. Šajā saistībā Komiteja ierosina Patvēruma atbalsta birojam izstrādāt apmācības programmas, kas paredzētas vietējo un reģionālo pašvaldību ierēdņiem, kuri iesaistīti starptautiskās aizsardzības pieprasījuma iesniedzēju uzņemšanā;

Solidaritāte ekonomikas un finanšu jomā

38. atzīst, ka pēdējos gados ES izveidojusi vairākus noderīgus instrumentus, pirmkārt, Eiropas Bēgļu fondu, kas dalībvalstīm ļauj efektīvāk piemērot Eiropas patvēruma politiku;

39. pozitīvi vērtē priekšlikumu izveidot Migrācijas un patvēruma fondu, ar kuru ierosināts vienkāršot ES finansēšanas instrumentus patvēruma un migrācijas jomā; lai nodrošinātu migrācijas plūsmu integrētu pārvaldību, minētajam fondam piešķirs līdzekļus EUR 3,87 miljardu kopsummā, kas paredzēta dažādām kopējās patvēruma un migrācijas politikas sadaļām laika periodā no 2014. līdz 2020. gadam. Komiteja cer, ka vienlaikus ar šo pasākumu tiks racionalizētas arī procedūras;

⁽⁸⁾ Regula (ES) 1168/2011, OV L 304, 2011. gada 22. novembris, 1. un nākamās lpp.

⁽⁹⁾ Ziņojums "Coping with a fundamental rights emergency – The situation of persons crossing the Greek land border in an irregular manner" ("Rīcība pamattiesību ārkārtas situācijā – personas, kas nelikumīgi šķērso Grieķijas sauszemes robežu").

⁽⁷⁾ OV L 132, 2001. gada 19. maijs.

40. uzsver nepieciešamību piešķirt pietiekamu līdzekļu apjomu solidaritātes stiprināšanas pasākumiem, piemēram, kopīgas rīcības atbalstam, lai uzlabotu, ja nepieciešams, patvēruma sistēmu pamatnosacījumus, konkrētai palīdzībai dalībvalstīm un reģioniem ārkārtējā situācijā vai pārvietošanas un pārcelšanās programmu īstenošanai;

41. uzsver, ka patvērumam un starptautiskajai aizsardzībai piešķirto līdzekļu apjomam jābūt atbilstīgam ES starptautiskajām saistībām, nodrošinot robežu drošības un aizsardzības izmaksu pienācīgu līdzsvarotību ar izmaksām, kas paredzētas tādām rīcības jomām kā patvēruma meklētāju uzņemšanas nosacījumi, kurās vietējās un reģionālās pašvaldības var dot būtisku pievienoto vērtību;

42. aicina Komisiju un dalībvalstis panākt, lai tiktu pilnībā īstenots partnerības princips, kas ir fonda darbības pamatā, lai tādējādi nodrošinātu visu vietējā un reģionālā līmeņa iesaistīto dalībnieku līdzdalību gan finansēšanas prioritāšu noteikšanā, gan īstenoto iniciatīvu novērtēšanā. Šā principa īstenošana jāveic saskaņā ar sistēmu, kas izklāstīta priekšlikuma regulai, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Patvēruma un migrācijas fondam (COM (2011) 752 final), IV nodaļā;

43. šajā saistībā aicina katru dalībvalsti nodrošināt, ka tās vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvji ir iesaistīti politiskajā dialogā, kurā nosaka fonda gada finanšu prioritātes ⁽¹⁰⁾.

Briselē, 2012. gada 18. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*

Mercedes BRESSO

⁽¹⁰⁾ "Priekšlikums regulai, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Patvēruma un migrācijas fondam", 13. pants, COM(2011) 752 final.

Reģionu komitejas atzinums “Nākotnes pilsētas – ekoloģiski un sociāli ilgtspējīgas pilsētas”

(2012/C 277/04)

REĢIONU KOMITEJA

- atbalsta prasību ieviest vienotas stratēģijas pilsētu attīstībai, horizontālu un vertikālu sadarbību tādā līdzdalības pārvaldības sistēmā, kurā ņemta vērā pilsētu daudzveidība, kā arī sociālās inovācijas un tālredzīgas plānošanas nozīme;
- uzsver, ka uz pieaugošo ekonomisko un sociālo šķelšanos mūsu sabiedrībā steidzami jāreaģē ar ieguldījumiem izglītībā visiem, sākot no agras bērnības, ar iekļaujošu darba tirgu, mūžizglītības pasākumiem, aktīvas integrācijas politiku un taisnīgu, iedzīvotāju vajadzībām atbilstošu darba samaksu, kas ir vienlīdzīga vīriešiem un sievietēm;
- norāda, kas ir svarīgi sabiedrībai nodrošināt tādas būtiskas pamatvajadzības kā mājokļu, siliņu, bērnu dārzu, drošu rotaļu laukumu un bērnu attīstības veicināšanas centru pieejamība, un tas var palīdzēt likvidēt šķēršļus, kuri kavē ģimenes dibināšanu un tās locekļu skaita palielināšanos;
- uzsver ar klimata pārmaiņām saistītās problēmas un nepieciešamību samazināt enerģijas patēriņu, izmantojot cirkulācijas procesus un augstāku energoefektivitāti, tīklā savienotas sistēmas, atklātas ainavas un zaļās zonas, jaunas būvniecības formas un resursu ziņā neitrālus, veselīgus un drošus mobilitātes veidus;
- norāda, ka kultūra un radošums ir nozīmīgi ne tikai ekonomikas izaugsmei, bet it īpaši dzīves kvalitātes, īstas demokrātijas un miera nodrošināšanā un savstarpējā vērtību respektēšanā;
- uzsver, ka politikas veidošanā fundamentāla nozīme ir līdzdalības elementiem;
- uzskata, ka Eiropas iestāžu daudzveidīgie centieni atbalstīt pilsētas ir vajadzīgi, un aicina, lai nākamajā atbalsta periodā tiktu dots skaidrs signāls par atbalstu pilsētām, nodrošinot spēcīgu pilsētu dimensiju, līdzekļu izmantošanas elastīgumu un vietējā līmeņa centrālo lomu īstenošanā;
- atzinīgi vērtē to, ka struktūrpolitikā turpina attīstīt ilgtspējīgus finansēšanas instrumentus, kas kalpo arī kā radoši un stabili atbalsta mehānismi.

Ziņotāja Hella DUNGER-LÖPER (DE/PSE), Berlīnes federālās zemes pārstāve federācijā un pilnvarotā pārstāve Eiropas jautājumos

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīga informācija un atzinuma izstrādes iemesls

1. augstu vērtē to, ka ES prezidentvalsts Dānija pieprasījusi šā atzinuma izstrādi, kā arī aktīvi palīdzējusi organizēt 2012. gada 22. un 23. martā Kopenhāgenā notikušo reģionu un pilsētu 5. sammitu par tematu "Eiropas pilsētvides struktūra 21. gadsimtā", un uzskata, ka ar minēto tiek atzīts pilsētu un reģionu ieguldījums Eiropas integrācijā un to centrālā loma stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā;

2. ar interesi pieņem zināšanai Eiropas Komisijas ziņojumu "Rītdienas pilsētas — izaicinājumi, vīzijas, ceļi uz priekšu" (2011. gada oktobris) un piekrīt tajā formulētajam redzējumam par rītdienas pilsētu kā "ievērojama sociālā progresa vietu ar augstu sociālās kohēzijas pakāpi, sociāli taisnīgu apgādi ar mājokļiem, kā arī ar sociāliem, veselības aprūpes un principam "izglītība visiem" atbilstošiem pakalpojumiem; demokrātijas, kultūras dialoga un daudzveidības platformu; vietu, kur norit "zaļa", ekoloģiska vai vides atjaunošana; augstas pievilcības vietu un ekonomikas izaugsmes virzītājspēku";

3. piekrīt ziņojumā "Rītdienas pilsētas" paustajām bažām par pilsētu nākotni saistībā ar draudiem, ko rada demogrāfiskās pārmaiņas, izaugsmes samazināšanās, vajākas saites starp ekonomikas izaugsmi, nodarbinātību un sociālo progresu. Draudus rada arī pieaugošas ienākumu līmeņa atšķirības, aizvien lielāka sabiedrības polarizācija un segregācija, pieaugošs sabiedrības atstumto cilvēku skaits, pilsētu teritoriju paplašināšanās un aizvien lielāks spiediens uz pilsētu ekosistēmām;

4. uzsver, ka Eiropas Savienība kopumā var sasniegt stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus tikai tad, ja pilsētas, būdamas sociālās un ekonomikas inovācijas vietas, būs spējīgas pilnībā sekmēt gudru, integrējošu un ilgtspējīgu izaugsmi, kā arī ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju;

5. tāpēc atzinīgi vērtē ziņojumā "Rītdienas pilsētas" paustos ieteikumus nostiprināt pilsētas, atbalstot ilgtspējīgas vietējas struktūras, lai veidotu izturīgu un iekļaujošu ekonomiku; izmantojot dažādām paaudzēm piemītošo potenciālu, kā arī potenciālu, ko sniedz sociāli ekonomiskā, kultūras un etniskā daudzveidība; apkarojot sociālo atstumtību un nabadzību ar labāku mājokļu palīdzību; īstenojot vienotas stratēģijas vides un enerģētikas jautājumos; saglabājot un veidojot pievilcīgas sabiedriskās vietas, sekmējot ilgtspējīgas, integrējošas un veselībai nekaitīgas transporta sistēmas un veicinot līdzsvarotu teritoriālo attīstību;

6. atbalsta prasību ieviest vienotas stratēģijas pilsētu attīstībai, horizontālu un vertikālu sadarbību tādā līdzdalības pārvaldības sistēmā, kas aptver visus līmeņus un politikas jomas un kurā ņemta vērā pilsētu daudzveidība, kā arī sociālās inovācijas un tālredzīgas plānošanas nozīme;

7. norāda uz Reģionu komitejas 2012. gada 23. marta "Kopenhāgenas deklarāciju", tajā pausto aicinājumu veidot ekoloģiskākas, sociāli iekļaujošākas un ekonomiski konkurētspējīgākas pilsētas un attiecīgajām prasībām ES iestādēm: īstenot stratēģiju "Eiropa 2020" teritoriālajā līmenī, piešķirt pietiekamus finanšu līdzekļus visaptverošai pilsētu politikai, piešķirt lielāku nozīmi Eiropas pilsētu teritoriālajai sadarbībai un stiprināt pilsētu un reģionu nozīmi Eiropas politikas veidošanā, padziļināt decentralizācijas procesu ES dalībvalstīs un nodrošināt pilsētām un reģioniem lielāku finansiālo rīcības brīvību;

8. atgādina par savu 2010. gada 10. jūnija atzinumu "Pilsētvides reģenerācijas nozīme turpmākajā pilsētu attīstībā Eiropā" un tajā pausto prasību stiprināt pilsētu dimensiju visās Eiropas Savienības politikas jomās;

Piezīmes

9. atgādina, ka pilsētas vienmēr ir attiecīgo sociālo apstākļu spoguļi. Nākotnes pilsētu veidolu un dzīves kvalitāti noteiks ekonomiska un sociāla rakstura lēmumi un norises visos politiskās un ekonomiskās atbildības līmeņos;

10. konstatē, ka pilsētu nozīme Eiropas Savienībā nebūt neaprobežojas tikai ar ekonomiskiem un demogrāfiskiem faktoriem. Skaistas, inteligēntas, enerģijas un resursu ziņā efektīvas, zaļas un iekļaujošas pilsētas ir pamats harmoniskai un solidārai sabiedrības līdzāspastāvēšanai;

11. uzsver, ka pilsētas ar sociālām un ekonomiskām saiknēm ir cieši un nedalāmi saistītas ar savu apkaimi, un arī šā iemesla dēļ tām ir būtiska loma līdzsvarotā teritoriālajā attīstībā;

12. šajā saistībā norāda, ka līdzšinējā pilsētu un lauku teritoriju kategoriskā nošķiršana vairs neatbilst nākotnes uzdevumiem un tās vietā jānāk skatījumam uz teritoriju mijiedarbību atbilstoši to funkcionalitātei un savstarpējai atkarībai;

13. uzsver, ka, globālā mērogā salīdzinot pilsētu veidus, Eiropas pilsētai ir raksturīga demokrātiska pašnoteikšanās, spēcīga pilsoniskā sabiedrība, sociālā integrācija, privātuma un publiskuma efektīva mijiedarbība, brīvības, emancipācijas un izteiktas pilsētībūvniecības kultūras apsolījums;

14. atzīmē, ka deindustrializācija un globalizācija ir likvidējušas svarīgus sociālās un ekonomiskās integrācijas pamatus. Gan plaukstošos, gan nabadzīgākos apgabalos tiek meklētas jaunas stratēģijas sociālās kohēzijas stiprināšanai, kuras līdz šim tomēr nav spējušas ierobežot sociāli teritoriālo sadrumstalošanos. Neraugoties uz minētajiem centieniem, daudzviet ir pieaugusi sabiedrības šķelšanās un segregācija, kas turpmāk būs ievērojams izaicinājums iedzīvotāju līdzaspastāvēšanai pilsētās;

15. norāda, ka uz pieaugošo ekonomisko un sociālo šķelšanos mūsu sabiedrībā steidzami jāreaģē ar ieguldījumiem izglītībā visiem, sākot no agras bērnības, ar iekļaujošu darba tirgu, mūžizglītības pasākumiem, aktīvas integrācijas politiku un taisnīgu, iedzīvotāju vajadzībām atbilstošu darba samaksu, kas ir vienlīdzīga vīriešiem un sievietēm; norāda, ka tāpēc pilsētās ir būtiski attīstīt ekonomiku un radīt vairāk darba vietu;

16. ir nobažījusies, ka dažās metropolēs minētās problēmas ir saasinājušās vēl vairāk un tur jau ir notikuši vardarbīgi protesti. Tas arī liecina par daudzu iedzīvotāju neuzticēšanos politiskajām iestādēm;

17. norāda uz demogrāfisko pārmaiņu un sabiedrības novecošanās sekām vietējā līmenī, kas sociālajai infrastruktūrai un publiskajai telpai radīs jaunas prasības. Pieaugot nabadzībai vecumdienās, rodas vajadzība pēc ilgtspējīgām sociālā nodrošinājuma sistēmām un pakalpojumiem, kas ir iedzīvotājiem pieejami, sasniedzami un respektē kultūras atšķirības;

18. šajā saistībā uzsver, ka, neraugoties uz šobrīd dramatisko bezdarbu jauniesu vidū, Eiropa nākamajos gadu desmitos būs atkarīga no jaunu cilvēku imigrācijas, lai tādējādi nodrošinātu ekonomikas izaugsmi un mīkstinātu novecošanās ietekmi uz sociālās un veselības aprūpes sistēmām. Imigrācijas priekšnoteikums ir atvērtas un pievilcīgas pilsētas. Tomēr migranti un mazākumtautību pārstāvji līdz šim pilsētās bieži tiek diskriminēti saistībā ar piekļuvi izglītībai, darbam, mājoklim un medicīniskajai aprūpei. Tāpēc tālredzīgas migrācijas politikas obligāta sastāvdaļa ir efektīvas integrācijas stratēģijas vietējā līmenī;

19. norāda, kas ir svarīgi sabiedrībai nodrošināt tādas būtiskas pamatvajadzības kā mājokļu, silišu, bērnudārzu, drošu rotaļu laukumu un bērnu attīstības veicināšanas centru pieejamība, un tas var palīdzēt likvidēt šķēršļus, kuri kavē ģimenes dibināšanu un tās locekļu skaita palielināšanos. Tāpēc jāatbalsta visi pasākumi, kas veicina pozitīvu demogrāfisko attīstību;

20. uzsver ar klimata pārmaiņām saistītās problēmas un nepieciešamību samazināt enerģijas patēriņu, izmantojot cirkulācijas procesus un augstāku energoefektivitāti, tīklā savienotas sistēmas, atklātas ainavas un zaļās zonas, jaunas būvniecības formas un resursu ziņā neitrālus, veselīgus un drošus mobilitātes veidus;

21. norāda, ka kultūra un radošums ir nozīmīgi ne tikai ekonomikas izaugsmei, bet it īpaši dzīves kvalitātes, īstas demokrātijas un miera nodrošināšanā un savstarpējā vērtību respektēšanā. Pilsētvides kultūra ietver arī pilsētībūvniecības kultūras, kvalitatīvi augstvērtīgas un visiem pieejamas publiskās telpas saglabāšanu un vietējo un reģionālo īpatnību vērtēšanu;

22. uzsver, ka politikas veidošanā fundamentāla nozīme ir līdzdalības elementiem, lai panāktu iedzīvotāju iesaistīšanos un līdzdarību un stiprinātu sociālo kohēziju; iedzīvotāju līdzdalību varēs nodrošināt tikai tad, ja pilsētu pārvaldes iestādes atklāti un pārredzami pamatos principus, kas ir to pieņemto lēmumu un īstenoto pasākumu pamatā;

23. uzskata, ka Eiropas iestāžu daudzveidīgie centieni atbalstīt pilsētas ar veicināšanas programmām un iniciatīvām ir vajadzīgi, jo no šiem līdzekļiem ir atkarīgas pašvaldības, kurām nav atbilstīgu finanšu resursu;

24. ar bažām atzīmē, ka, neraugoties uz Leipcigas hartā deklarētajiem nodomiem un ar to saistīto politisko procesu, dalībvalstu ieinteresētība attīstīt pilsētu politiku aizvadītajos gados drīzāk ir mazinājusies, nevis palielinājusies. Tas izpaužas tādejādi, ka attiecīgajās nodarbinātības, vides, izglītības, zinātnes un mājokļu politikas jomās ar pilsētām saistītas politikas jautājumus līdz šim tikpat kā nav izdevies noteikt par prioritāriem. Par minēto problēmu liecina arī pilsētu politikas atbalsta programmu samazinātais budžets. Tāpēc ES līmenī iespējami ātrāk jāapzina un jānodrošina līdzekļi, lai pilsētas varētu elastīgi risināt šīs dažādās problēmas;

25. ir nobažījusies, ka pašvaldībām piešķirto līdzekļu apjoms lielākajā daļā dalībvalstu ir katastrofāli mazs un, ņemot vērā dalībvalstu budžeta politikas prioritātes, tas neuzlabosies, ja dalībvalstis nemainīs savu kursu;

26. uzskata, ka, ņemot vērā akūtos sociālos, ekonomiskos un ekoloģiskos draudus, līdzšinējie centieni nekādā gadījumā nav pietiekami, lai veidotu Eiropas pilsētas nākotnei tik atbilstīgas, lai tās, būdamas konkurētspējīgas, skaistas, intelligentas, enerģijas un resursu ziņā efektīvas, zaļas un iekļaujošas sociālās inovācijas vietas, varētu pilnībā palīdzēt stiprināt Eiropas Savienības sociālo, ekonomikas un teritoriālo kohēziju un īstenot stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus;

Politiskās prasības

Vispārējās prasības

27. izsaka pieņēmumu, ka, ņemot vērā sabiedrībā risināmās problēmas, visi politiskās atbildības līmeņi ir ieinteresēti veidot spēcīgas, uz demokrātisku pašnoteikšanos vērstas pilsētas, kas būtu Eiropas sabiedrības pamats. Spēcīga, atsaucīga un rīcībspējīga vietējā demokrātija var dot izšķirošu ieguldījumu, lai atgūtu sabiedrības uzticēšanos pārstāvības demokrātijas iestādēm visos līmeņos;

28. apstiprina savu prasību pēc sabiedrības attīstības redzējuma, kas balstīts ne tikai uz iekšzemes kopprodukta (IKP) mērījumiem, bet kurā patiesi ņemtas vērā iedzīvotāju rūpes un vajadzības un sabiedrība ir vairāk iesaistīta programmu un pasākumu plānošanā;

29. sagaida, ka ievēlētie pārstāvji pašapzinīgi un drosmīgi uzņemsies vadošo lomu visos politiskajos līmeņos, lai nodrošinātu miermīlīgu un solidāru līdzāspastāvēšanu. Tikai miera un īstas, pāri robežām ejošas solidaritātes apstākļos ir iespējama gudra, integrējoša un ilgtspējīga izaugsme. Tajā ietilpst aktīva un viesmīlīga migrantu uzņemšanas kultūra, tajā skaitā starpkultūru kompetences veicināšana publiskajā pārvaldē un iestādēs. Tajā ietilpst arī skaidra un nepārprotama apņemšanās aizsargāt bēgļus un cilvēkus, kuri savas izcelsmes, reliģiskās pārliecības, seksuālās orientācijas, piederības noteiktai sociālajai grupai vai politiskās pārliecības dēļ cieš no politiskas vajāšanas un diskriminācijas;

30. uzsver integrētu vietēju, integrētu stratēģiju nozīmi saskaņotā, efektīvā līdzekļu izmantošanā un aicina to izstrādēt iekļaut un ņemt vērā visas attiecīgās nozaru politikas. Visu politisko līmeņu un resoru konstruktīva un pašsaprotama sadarbība ir svarīga, lai parādītu iedzīvotājiem, ka iestādes prot atbildīgi izturēties pret tām izrādīto uzticēšanos un uzņemušās saistības par vietējo vajadzību apmierināšanu;

31. aicina lēmumu pieņēmējus visos līmeņos apņēmgīgi censties nodrošināt veselīgu un ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās un starp tām. Sabiedriskais transports jāatbalsta tā, lai tas būtu pieejams visām sabiedrības grupām. Komiteja arī rosina lēmumu pieņēmējus turpināt pilsētu attīstību, ievērojot Eiropas Pilsētas modeļa tradīcijas un uzmanību veltot dažādiem lietojumiem, blīvumam un (pilsētvides un arhitektūras) kvalitātei;

32. atbalsta jaunus pūliņus, lai nostiprinātu zināšanas par pilsētu attīstības tehniskajiem, sociālajiem, ekonomiskajiem un ekoloģiskajiem aspektiem. Tajās noteikti jāiekļauj arī nozīme, kāda ir virtuālajai telpai, dzīvojot un strādājot pilsētās un reģionos;

33. uzsver: lai uzlabotu zināšanas un pilnveidotu pieeju pilsētu attīstības politikas jomā, liela nozīme ir pilsētu

partnerībām, Eiropas pilsētu tīkliem, tādiem kā *Eurocities*, kā arī pašvaldību starptautiskās sadarbības projektiem *Urbact*, *Interreg* un ETSG ietvaros; uzsver, ka minētā zināšanu apmaiņa jāizmanto politikas veidošanā, it īpaši struktūrfondu politikā, kā arī tādās saistītajās politikas jomās kā vispārējās nozīmes pakalpojumi, transports un vides aizsardzība;

Aicinājumi Eiropas Komisijai, Padomei un Eiropas Parlamentam

34. aicina pašsaprotami iesaistīt pilsētas un reģionus Eiropas Savienības daudzlīmeņu struktūrās visās tajās politikas jomās, kurās ES līmenī tiek pieņemti lēmumi, kas skar vietēja līmeņa pārvaldes iestāžu rīcībspēju;

35. aicina Eiropas iestādes acīmredzami apņemties stiprināt pilsētas un to atspoguļot nākamā budžeta prioritātēs;

36. uzsver savu prasību izstrādāt tādu strukturālā atbalsta politiku, kas turpmāk pašvaldībām nodrošinātu pietiekamu rīcības brīvību, lai īstenotu uz vietējām prioritātēm vērstu, vairākus fondus aptverošu, integrētu pieeju, kurā ietilpst investīciju un sociāli pasākumi un kas atbilst vietējā līmeņa vajadzībām. Lai pašvaldības spētu faktiski īstenot strukturālo politiku, ir jāsamazina administratīvais slogs un kontroles izmaksas;

37. uzsver, ka kohēzijas politika ir nozīmīga kā galvenais instruments, ar ko stiprina sociālo, ekonomikas un teritoriālo kohēziju, un pieprasa, lai nākamajā atbalsta periodā tiktu dots skaidrs signāls par atbalstu pilsētām, nodrošinot spēcīgu pilsētu dimensiju, līdzekļu izmantošanas elastīgumu un vietējā līmeņa centrālo lomu īstenošanā. Ņemot vērā pilsētu centrālo nozīmi sociālās, ekonomikas un teritoriālās kohēzijas īstenošanā, atbalstam jābūt daudz lielākam par līdz šim ierosināto minimālo kvotu 5 % apmērā;

38. uzsver Reģionu komitejas atzinumā par Komisijas priekšlikumu saistībā ar ERAF izvirzītās prasības, it īpaši attiecībā uz iespēju elastīgi izlietot līdzekļus, nepiešķirot priekšrocības noteiktu veidu teritorijām vai tās nediskriminējot, lai neliegtu lauku un piepilsētu teritorijām iespēju izmantot ERAF piedāvātās priekšrocības. Par ERAF līdzekļu piešķiršanu dažādu veidu teritorijām jāņem vērā partnerību balstītā plānošanas procesā, un par to nevar izlemt iepriekš. Uzdevumu deleģēšana pilsētām, piemērojot vispārīgās regulas 99. pantā minēto integrētu teritoriālo ieguldījumu instrumentu, jāparedz kā izvēles iespēja, nevis jāievieš obligāti;

39. atzinīgi vērtē to, ka struktūrpolitikā turpina attīstīt ilgtspējīgus finansēšanas instrumentus, kas līdztekus publisko subsīdiu nodrošināšanai kalpo arī kā radoši un stabili atbalsta mehānismi;

40. aicina turpmākās ES migrācijas un integrācijas politikas izstrādē pilsētām un reģioniem paredzēt svarīgu lomu, kurā ņemta vērā vietējā līmeņa galvenā nozīme integrācijas procesā;

teritoriālo plānošanu. Ilgtspējīga pilsētu attīstība ir atkarīga no labvēlīgiem pamatnosacījumiem, it īpaši nodarbinātības, sociālās, izglītības un vides politikas jomā;

Aicinājumi dalībvalstīm

41. aicina dalībvalstis atkārtoti aktivizēt pilsētu politiku un šajā iniciatīvā iekļaut arī tās politikas jomas, kas nav saistītas ar

42. rosina gan pilsētās, gan ar pilsētām vairāk apspriest to, kādi pasākumi īstenojami. Pilsētu un lielpilsētu teritoriju sadarbība ir būtiska, lai nodrošinātu kohēziju un līdzsvarotu attīstību.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

REĢIONU KOMITEJA

96. PLENĀRĀ SESIJA 2012. GADA 18. UN 19. JŪLIJĀ

Reģionu komitejas atzinuma projekts “ES finanšu instrumenti saistībā ar iekšlietām”

(2012/C 277/05)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē Komisijas centienus veidot īstu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, izmantojot budžeta priekšlikumus, kuros atzīts, ka ir svarīgi nodrošināt imigrācijas, patvēruma un drošības budžetam nepieciešamos līdzekļus;
- apstiprina, ka ierosinātās izmaiņas ir nozīmīgas vietējām un reģionālajām pašvaldībām un tieši ietekmēs to pienākumus un Eiropas Savienības iedzīvotāju ikdienas dzīvi;
- norāda, ka, ņemot vērā pamattiesību un brīvību universālo aizsardzību, ir svarīgi reaģēt uz bažām par drošību saistībā ar augošu globālo mobilitāti;
- atzinīgi vērtē elastīgumam un rezultātu sasniegšanai pievērsto uzmanību un uzsver, ka tam nepieciešama laba plānošana, kā arī visu dalībnieku līdzdalība un iesaistīšanās. Tāpēc Komiteja norāda, ka, jau sākot ar plānošanas posmu, ir jāiesaista arī vietējās un reģionālās pašvaldības un citi dalībnieki, piemēram, specializētas starptautiskās organizācijas, pilsoniskā sabiedrība un paši saņēmēji, jo tie bieži īsteno programmas un projektus;
- uzskata, ka ar ierosinātajām reformām piekļuve finansējumam ir ievērojami uzlabota. Komiteja tomēr mudina turpināt attīstīt mehānismus, ar kuriem izplata informāciju par finansējuma iespējām. Lielākās valstīs ar vietējo un reģionālo pašvaldību palīdzību varētu organizēt konsultācijas reģionālā un vietējā līmenī, lai tajās varētu piedalīties arī tās organizācijas un dalībnieki, kas darbojas tālu no lielām pilsētām.

Ziņotājs

Samuel AZZOPARDI (MT/PPE), Viktorijas mērs, Goco

Atsauces dokumenti

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Atvērtas un drošas Eiropas izveide — iekšlietu budžets 2014.–2020. gadam"

COM(2011) 749 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Iekšējās drošības fonda ietvaros izveido finansiāla atbalsta instrumentu ārējām robežām un vīzām

COM (2011) 750 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Patvēruma un migrācijas fondu

COM (2011) 751final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Patvēruma un migrācijas fondam un finansiālā atbalsta instrumentam policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai

COM (2011) 752 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko Iekšējās drošības fonda ietvaros izveido finansiālā atbalsta instrumentu policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai

COM (2011) 753 final

1. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ**REĢIONU KOMITEJA**

pamatā ir cilvēktiesību ievērošana, solidaritāte un atbildība un kuros īpaša uzmanība pievērsta dzimumu līdztiesībai un diskriminācijas aizliegumam ⁽²⁾;

Vispārīgs novērtējums

1. atzinīgi vērtē Komisijas centienus veidot īstu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, izmantojot budžeta priekšlikumus, kuros atzīts, ka ir svarīgi nodrošināt imigrācijas, patvēruma un drošības budžetam nepieciešamos līdzekļus ⁽¹⁾;

2. atbalsta līdzšinējo instrumentu vienkāršošanu — to apvienošanu divos fondos;

3. apstiprina, ka ierosinātās izmaiņas ir nozīmīgas vietējām un reģionālajām pašvaldībām un tieši ietekmēs to pienākumus un Eiropas Savienības iedzīvotāju ikdienas dzīvi;

4. norāda, ka, ņemot vērā pamattiesību un brīvību universālo aizsardzību, ir svarīgi reaģēt uz bažām par drošību saistībā ar augošu globālo mobilitāti;

5. uzsver, ka to iespējams panākt, izmantojot saskaņotus brīvības, drošības un tiesiskuma jomas instrumentus, kuru

6. uzskata, ka ir vajadzīgs līdzsvars starp izdevumiem, kas paredzēti drošībai un robežām, un izdevumiem tādās jomās kā migrantu integrācija un patvēruma meklētāju uzņemšanas noteikumi;

7. atbalsta ar vajadzībām pamatota budžeta izveidi, kas palīdz izvērst mijiedarbību starp ES finanšu instrumentiem, it īpaši struktūrfondiem un ar iekšlietām saistītajiem fondiem. Savienības budžetā būtu jāparedz pienācīgi līdzekļi iekšlietām, gan no struktūrfondu finansējuma, gan no brīvības, drošības un tiesiskuma jomas specializētajiem instrumentiem;

8. norāda: zūdot iespējai papildus izmantot citus Savienības un Kopienas instrumentus sakarā ar Padomes Lēmuma 2007/125/TI atcelšanu, tiek nopietni ierobežota vēlamā finanšu instrumentu izmantošanas elastība un apdraudēta reģionu pārrobežu projektu attīstība iekšējās drošības jomā, kas iepriekš tika finansēta no ERAF 3. mērķa līdzekļiem; tāpēc aicina saglabāt papildināmību starp Kopienas instrumentiem;

⁽¹⁾ CdR 201/2009, 1. punkts.

⁽²⁾ CdR 201/2009, 8. un 9. punkts.

9. norāda, ka rīcībā ar budžetu un finanšu instrumentiem ir nepieciešams zināms elastīgums un jābūt iespējai veikt reālu termiņa vidusposma pārskatīšanu atbilstoši noteiktajām politikas prioritātēm, un vienlaikus uzsver, ka šāds elastīgums jāizstrādā tā, lai tas nav pretrunā ar līdzekļu taisnīgu sadali;

10. atzinīgi vērtē tādu imigrācijas politiku, kura sākas jau izcelsmes valstīs, taču atbilst arī Eiropas darba tirgus prasībām un demogrāfiskās attīstības tendencēm un palīdz izveidot sistēmu, kas dod labumu visām pusēm, tostarp izcelsmes valstīm, kurām bieži ir izdevīgi no ES veikti naudas pārskaitījumi⁽³⁾;

11. uzsver: lai Savienības ārējo robežu pārvaldības jomā un virzībā uz kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveidi starp dalībvalstīm panāktu labāku koordināciju, ir intensīvi jāsadarbojas ES līmenī;

12. uzsver, ka budžets jāizlieto pārredzami, lai iesniegtie priekšlikumi, projekti un sasniegtie rezultāti būtu atpazīstami un parastam iedzīvotājam viegli pieejami un saprotami;

Par fondu plānošanu un pārvaldību

13. atzinīgi vērtē elastīgumam un rezultātu sasniegšanai pievērsto uzmanību un uzsver, ka tam nepieciešama laba plānošana, kā arī visu dalībnieku līdzdalība un iesaistīšanās. Tāpēc Komiteja norāda, ka, jau sākot ar plānošanas posmu, ir jāiesaista arī vietējās un reģionālās pašvaldības un citi dalībnieki, piemēram, specializētas starptautiskās organizācijas, pilsoniskā sabiedrība un paši saņēmēji, jo tie bieži īsteno programmas un projektus;

14. uzsver: lai nodrošinātu, ka īstenojošās organizācijas efektīvi izmanto fondus un veic labu pārvaldību, ir vajadzīga neatkarīga uzraudzība un novērtēšana. Tas var būt stimuls institucionālās darbības uzlabošanai. Kvalitatīvi un kvantitatīvi rādītāji jāizvēlas, piedaloties visiem dalībniekiem. Komiteja norāda, ka daži kvalitātes rādītāji var būt efektīvi un rentabli. Komiteja aicina arī pastiprināt Eiropas Komisijas un Parlamenta uzraudzību pār fondiem, lai palīdzētu radīt uzraudzības un novērtējuma neatkarīgo elementu;

Piekluve finansējumam

15. uzskata, ka ar ierosinātajām reformām piekluve finansējumam ir ievērojami uzlabota. Komiteja tomēr mudina turpināt attīstīt mehānismus, ar kuriem izplata informāciju par finansējuma iespējām. Lielākās valstīs ar vietējo un reģionālo pašvaldību palīdzību varētu organizēt konsultācijas reģionālā un vietējā līmenī, lai tajās varētu piedalīties arī tās organizācijas un dalībnieki, kas darbojas tālu no lielām pilsētām;

Līdzekļu piešķiršana

16. norāda, ka līdztekus vienkāršošanas un elastīguma pozitīvajiem aspektiem ierosinātās reformas vieš neskaidrību par līdzekļu piešķiršanu dažādām nozarēm un tematiskiem jautājumiem. Tāpēc Komiteja uzsver, ka ir svarīgi piešķirt finansējumu atbilstoši vajadzībām, veicot padziļinātu vajadzību analīzi un nosakot prioritātes atbilstoši uz tiesībām balstītai pieejai. To var panākt ar mehānismiem un garantijām, kas izveidoti, lai nodrošinātu efektīvu prioritāšu noteikšanu, tostarp vietējo un reģionālo pašvaldību un citu dalībnieku iesaistīšanos valstu stratēģiju izstrādē;

17. uzsver, ka fondi jāsadala vienmērīgi un atbilstoši iestāžu veikspējai un projektu priekšlikumiem, nevis jākoncentrē tikai nedaudziem saņēmējiem;

18. uzskata, ka fondu finansējuma nepietiekamības gadījumā par prioritāriem jānosaka fondi, kuru mērķis ir aizsargāt iedzīvotāju pamattiesības un pamatbrīvības, tostarp fondi, kas saistīti ar dzīves pamatlīmeņa nodrošināšanu, ar dzimumu saistītiem jautājumiem un tiesībām uz patvērumu, kā arī resursi vietējo un reģionālo pašvaldību veikspējas uzlabošanai, lai pārvaldītu migrācijas plūsmas;

Dalībnieku iesaistīšanās pienākums

19. uzsver, ka efektīvu rezultātu sasniegšanā svarīga ir līdzdalības pieeja, un atbalsta ierosinājumus uzlikt dalībvalstīm pienākumu organizēt partnerības ar visām attiecīgajām publiskajām iestādēm un iesaistītajiem dalībniekiem, tostarp pilsonisko sabiedrību un starptautiskajām organizācijām, lai izstrādātu, īstenotu un uzraudzītu valstu programmas;

20. tāpēc mudina stiprināt dalībnieku partnerību un noteikt to par obligātu. Komiteja norāda, ka šobrīd priekšlikumā regulai, ar ko paredz vispārīgus noteikumus⁽⁴⁾, nav pietiekami stingri noteikts, ka partnerība ir saistoša. Koordinācijas mehānismi gan ir saistoši, bet citās jomās ir liela rīcības brīvība lemt par to, vai īstenot nozīmīgu partnerību, vai nē;

21. uzskata, ka iecelt vienu atbildīgu iestādi, kas pārrauga visus fondu atbalstītos pasākumus, var nebūt piemērots risinājums, neraugoties uz iespējamu vienkāršošanu. Lai lēmumi būtu taisnīgi, jānodrošina pārredzamība, kā arī kontroles un līdzsvars. Komiteja pauž bažas par tādu juridisku aspektu esamību, kas neļauj deleģētai iestādei strādāt valsts atbildīgās iestādes uzraudzībā, tādēļ tā ierosina paredzēt pietiekami elastīgu regulējumu, lai ļautu piemērot visus ES spēkā esošos valstu likumus un neliktu dalībvalstīm grozīt savu konstitucionālo struktūru, ja mērķi var sasniegt arī, izmantojot partnerības pieeju;

⁽³⁾ CdR 170/2010, 43. punkts.

⁽⁴⁾ COM(2011) 752 final.

Kopēja Eiropas patvēruma sistēma

22. atzinīgi vērtē soli virzienā uz kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveidi, taču vienlaikus uzsver, ka tai jātiecas uz to valstu standartiem, kurās ir labākas sistēmas un struktūras, nevis jānovēd pie kvalitātes vispārējas pazemināšanās līdzīgi valstīm, kurās nav tik spēcīgas sistēmas;

23. vēlas precīzāku skaidrojumu par to, vai Eiropas Patvēruma atbalsta birojs izmantos tikai tam tieši piešķirtos fondus, vai arī tam būs piekļuve iekšlietu fondiem;

Starptautiskās aizsardzības saņēmēju un trešo valstu valstspiederīgo uzņemšana un integrācija

24. ar gandarījumu atzīmē, ka ir atzīts vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmīgums trešo valstu valstspiederīgo un legālo migrantu uzņemšanas, patvēruma sistēmu un integrācijas jomā;

25. ļoti atzinīgi vērtē pievēršanos visneaizsargātākajām personām, tostarp cilvēktirdzniecības upuriem;

26. uzsver, ka integrācijā jākoncentrējas uz ilgtermiņa un ilgtspējīgiem pasākumiem, neaizmirstot, ka integrācija ir divvirzienu process, kurā pasākumus var vērst gan uz uzņemtajām, gan migrantu kopienām;

27. ierosina no iekšlietu fondiem piešķirt atbalstu arī Eiropas Komisijas ieteiktajiem pasākumiem, atzīstot daudzlīmeņu pieeju otrajā Eiropas integrācijas programmā ⁽⁵⁾;

28. norāda, ka Eiropas Savienībā īstenoto administratīvās aizturēšanas praksi padziļināti pārbauda Eiropas Cilvēktiesību tiesa un cilvēktiesību aizsardzības iestādes, un uzsver, ka, finansējot projektus, kas saistīti ar cilvēku aizturēšanu, jānodrošina, ka šāda aizturēšana atbilst ES tiesību aktiem un ECT lēmumiem;

29. uzsver, ka ģimenes locekļiem, kas starptautisko aizsardzību saņem dažādās dalībvalstīs, jāatļauj dzīvot kopā un saņemt aizsardzību vienā un tajā pašā dalībvalstī;

Atbildības dalīšana un pārvietošana ES iekšienē

30. uzsver, ka Eiropas robežreģioniem jāsaņem pienācīgāks atbalsts patvēruma un migrācijas jautājumos, it īpaši sevišķi sarežģītā laikā ⁽⁶⁾;

31. uzsver, ka iekšējās pārvietošanas kritēriji un mehānismi nedrīkst būt diskriminējoši un tajos jāpievēršas visneaizsargātākajai sabiedrības daļai, neaizmirstot arī situāciju ES darba tirgū,

it īpaši attiecībā uz personām, kas uzturas reģionos ar ierobežotu piekļuvi darba tirgum. Tajos nav prioritāri jāpievēršas migrantiem, kuriem ir augsta kvalifikācija un kas jau ir integrējušies uzņemtajā sabiedrībā;

32. norāda, ka vietējās un reģionālās pašvaldības ir piemērotas, lai piedalītos šādu mehānismu izveidē ⁽⁷⁾;

33. uzskata, ka solidaritāte visvairāk noslogoto valstu atbalstīšanā jāizrāda atkarībā no cilvēktiesību pārkāpumu skaita un ES uzņemšanas standartu ievērošanas, tādējādi stimulējot situācijas uzlabošanu;

ES pārvietošanas programma

34. atzinīgi vērtē ES pārvietošanas programmas izveidi un mudina izveidot skaidru pamatu, kuru, ņemot vērā pasaules labāko praksi, partnerībā izstrādātu Eiropas Patvēruma lietu atbalsta birojs, ANO Cilvēktiesību padome un NVO. Eiropas Savienībai, piemēram, būtu jāuzņemas vadošā loma, nosakot personas, kuras starptautiskā kopiena visvairāk atstājusi novārtā, un sniedzot tām aizsardzību;

35. uzsver, ka ir nepieciešami stimuli un informācija par priekšrocībām, lai palielinātu to vietu skaitu, ko dalībvalstis apņemušās nodrošināt pārvietošanas vajadzībām;

36. uzsver, ka skaidri jānošķir trešo valstu valstspiederīgo pārvietošana un pārvietošana ES iekšienē, kā arī abām minētajām programmām noteiktais personu skaits;

Atbalstīta brīvprātīga atgriešanās

37. atkārtoti apstiprina, ka jāparedz tikai tādas programmas, kas balstās uz brīvprātības principu un atbilst attīstības sadarbības mērķiem un kuru rezultātā ir notikusi attiecīgo personu ilgtspējīga sociālā integrācija ⁽⁸⁾. Atgriešanas procesam jābūt dzīvotspējīgam un jānodrošina, ka nesākas jauns migrācijas projekts ⁽⁹⁾. To varētu nodrošināt partnerībā ar specializētu starptautisku organizāciju, piemēram, Starptautisko Migrācijas organizāciju;

38. norāda, ka sekmīgu atgriešanas stratēģiju rezultātus nevar pietiekami izmērīt tikai ar atgrieztu personu skaita kvantitatīvajiem rādītājiem. Par rādītāju būtu jāizvēlas atgrieztu personu skaita attiecība pret migrācijas gadījumu skaitu un jāņem vērā kvalitātes faktori ilgākā laika posmā;

Iekšējās drošības stratēģija

39. uzsver, ka Eiropas iekšējās drošības uzlabošanas procesā noteikti jāiesaista arī Reģionu komiteja, kā arī jāstiprina vietējo un reģionālo pašvaldību veikspēja;

⁽⁵⁾ Komisijas paziņojums "Eiropas programma trešo valstu pilsoņu integrācijai", COM(2011) 455 final.

⁽⁶⁾ CdR 170/2010, 41. un 42. punkts.

⁽⁷⁾ CdR 201/2009, 92. punkts.

⁽⁸⁾ CdR 170/2010, 48. punkts.

⁽⁹⁾ CdR 201/2009, 87. punkts.

40. uzsver, ka, piešķirot Iekšējās drošības fonda finansējumu, jāņem vērā nepieciešamība ieguldīt turpmākā pētniecībā, izstrādāt inovācijas un dalīties pieredzē tādās jomās kā kibernetika, kriminālistika, vitāli svarīgas infrastruktūras un pilsētvides drošības aizsardzība, un Eiropas Komisijai ir jāveicina minētie ieguldījumi atbilstoši aktuālajai nepieciešamībai risināt aizvien specifiskākas un sarežģītākas problēmas;

41. vēlreiz uzsver, ka policijas un drošības iestāžu sadarbībā liela nozīme ir vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalībai, ko var īstenot, organizējot apmācību, apmainoties ar labākās prakses piemēriem un prevencijas programmām, kā arī izstrādājot kopīgus instrumentus un IT sistēmas un nodrošinot labāku saziņu;

Terorisma un organizētās noziedzības apkarošana

42. iesaka katrā dalībvalstī nostiprināt un izmantot esošos vietējo un reģionālo pašvaldību tīklus vai, ja nepieciešams, veidot jaunus, lai atvieglotu informācijas apmaiņu par labu praksi saistībā ar sociālo integrāciju, profesionālo apmācību un izpratni par vardarbīgu ekstrēmismu, kas rodas vietējā līmenī. Tas varētu palīdzēt darbā, ko veic nesen izveidotais Eiropas radikalizācijas apkarošanas tīkls;

43. ierosina Iekšējās drošības fonda finansējumā ietvert sabiedrisku apspriešanu dalībvalstu vietējā līmenī, kurā ir iespēja iesaistīties tiem, kuri jūtas atrauti no sabiedrības. Tas var palīdzēt veidot daudzpusīgu izpratni par vietējo pieredzi, terorisma koncepcijām un ekstrēmisma motivāciju;

44. uzsver, ka ir ļoti svarīgi padziļināti pārbaudīt banku un uzņēmējdarbības praksi, lai pamanītu un mērķtiecīgi apkarotu terorisma un organizētās noziedzības finansēšanu, kas notiek, veicot nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un saistot noziedzīgu darbību ar likumīgu uzņēmējdarbību;

45. atgādina arī, cik svarīga ir noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskācija, kas neapšaubāmi ir nozīmīgs instruments visu veidu noziedzības globālai apkarošanai, tāpēc atzinīgi vērtē faktu, ka Eiropas Komisija ir ierosinājusi tiesību aktu, lai stiprinātu ES tiesisko regulējumu par konfiskāciju⁽¹⁰⁾;

46. norāda, ka publiskā un privātā sektora partnerībai varētu būt labvēlīga ietekme, taču būtu jāizvairās no drošības privatizācijas;

Robežkontrole un glābšanas dienesti

47. uzsver, ka robežkontrolei jāpiešķir atbilstīgs finansējums⁽¹¹⁾. Vienlaikus Komiteja norāda, ka attiecībā uz nelegālās

migrācijas apkarošanu ir apšaubāmi, vai lieli ieguldījumi robežkontrolē ir efektīvākais un rezultātīvākais veids, kā panākt nozīmīgas un noturīgas izmaiņas;

48. uzsver, ka ir nepieciešama uz robežas veikto darbību neatkarīga novērošana, ko veiktu tāda organizācija kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos birojs (UNHRC), lai nodrošinātu cilvēka pamattiesību, tostarp dzimumjutīgu aspektu, ievērošanu;

49. uzsver, ka jautājumam par cilvēka dzīvību vajadzētu būt svarīgākam par visiem pārējiem jautājumiem, un, lai stimulētu veikt glābšanas darbu, aicina dalībvalstis vairāk sadarboties un dalīt atbildību par izglābtajiem cilvēkiem. Komiteja uzskata, ka automatiska atbildības dalīšana varētu palīdzēt izglābt vairāk dzīvību uz jūras;

Reaģēšana ārkārtas situācijās

50. atzinīgi vērtē izmaiņas, kuru mērķis ir ātrāka reaģēšana ārkārtas situācijās;

51. mudina Komisiju apņemties plānot un izvērst pārrobežu operācijas, kurās aktīvi iesaistās robežreģioniem. Tas ļautu reģioniem apkopot pieredzi civilās aizsardzības jomā un nodrošinātu stingru darbības bāzi, uz kuras pamata veidot Eiropas ātras reaģēšanas spēkus;

52. aicina Komisiju ārkārtas situācijās uzņemties pastiprinātu tiešo vadību, lai saglabātu uzraudzības līmeni un palīdzētu pārrobežu koordinācijas jautājumos;

53. aicina dalībvalstis veidot multidisciplīnu grupas ātrai reaģēšanai ārkārtas situācijā, it īpaši, ja ārkārtas situācijai ir tādi elementi kā jauktās migrācijas plūsmas, kad svarīgas ir zināšanas patvēruma tiesību un cilvēktiesību jomā;

54. norāda, ka dažas ārkārtas situācijas var ielgt un ārkārtas situācijā finansējumam jābūt pieejamam tik ilgi, kamēr pastāv ārkārtas situācija;

Migrācijas pārvaldības ārējie aspekti

55. atzinīgi vērtē saskaņotāku pieeju migrācijas pārvaldības iekšējiem un ārējiem aspektiem un norāda, ka sadarbība un dialogs ar trešām valstīm ir vajadzīgs, gan lai cīnītos ar nelegālo imigrāciju, gan lai pievērstos legālās migrācijas jautājumam;

56. norāda, ka tās vietējās un reģionālās pašvaldības, kas atrodas vistuvāk trešām valstīm vai kam ir visciešākā saikne ar minētajām valstīm, var nodrošināt svarīgas saiknes ES sadarbībai ar šīm valstīm, sniedzot ievērojamu ieguldījumu, lai uzlabotu

⁽¹⁰⁾ COM (2012) 85.

⁽¹¹⁾ CdR 210/2008, 30. punkts.

attiecības un dzīves apstākļus izcelsmes valstu un tranzīvalstu pilsētās un reģionos ⁽¹²⁾. Pateicoties sadarbībai ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām ES kandidātvalstīs un kaimiņvalstīs (piemēram, darba grupas un apvienotas konsultatīvās komitejas, CORELAP, ARLEM), RK ir piemērota iestāde, kas var popularizēt fondu mērķus aiz ES robežām;

57. neuzskata, ka darbības, kas vērstas uz attīstību, būtu nepārprotami nošķirtas no citām darbībām saistībā ar trešām

valstīm, un aicina nodrošināt saskaņotību un koordināciju starp palīdzības un attīstības projektiem un iekšlietu jomas projektiem, pamatojoties uz solidaritāti un atbildības dalīšanu ar trešām valstīm;

58. aicina ieviest gan garantijas, kas nodrošinātu, ka dalībvalstis, izmantojot iekšlietu fondu ārējo aspektu, neaizstāv savas nacionālās intereses, gan arī mehānismus, ar kuriem nodrošina dalībvalstu un trešo valstu divpusējas sadarbības pārredzamību.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

COM(2011) 750 final

Regula, ar ko Iekšējās drošības fonda ietvaros izveido finansiāla atbalsta instrumentu ārējām robežām un vizām

1. grozījums

3. pants

Grozīt 2. punkta b) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
atbalstīt robežu pārvaldību, lai nodrošinātu ārējo robežu augsta līmeņa aizsardzību, no vienas puses, un ārējo robežu raitu šķērsošanu saskaņā ar Šengenas <i>acquis</i> , no otras puses;	atbalstīt robežu pārvaldību, lai nodrošinātu ārējo robežu augsta līmeņa aizsardzību, no vienas puses, un ārējo robežu raitu šķērsošanu saskaņā ar Šengenas <i>acquis</i> , no otras puses;
Šā mērķa sasniegšanu vērtē pēc tādiem rādītājiem kā, cita starpā, robežkontrolei paredzēta aprikojuma attīstība un nelikumīgi ieceļojošu trešo valstu valstspiederīgo aizturēšana pie ārējām robežām atbilstoši ārējās robežas attiecīgā posma riska līmenim.	Šā mērķa sasniegšanu vērtē pēc tādiem rādītājiem kā, cita starpā, robežkontrolei paredzēta aprikojuma attīstība, un nelikumīgi ieceļojošu trešo valstu valstspiederīgo aizturēšana pie ārējām robežām atbilstoši ārējās robežas attiecīgā posma riska līmenim <u>un robežkontroles iestāžu darbinieku apmācība cilvēktiesību, īpaši patvēruma tiesību, jomā.</u>

Pamatojums

Sk. 5. punktu. Lai ievērotu patvēruma tiesības, personām, kas saskaras ar jauktām migrācijas plūsmām, jābūt pienācīga līmeņa zināšanām patvēruma tiesību jomā.

2. grozījums

3. pants

Pievienot 2. punktam c) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	c) <u>nodrošināt cilvēka dzīvības aizsardzību pie ES ārējām robežām.</u>

Pamatojums

Sk. 48. punktu.

⁽¹²⁾ CdR 201/2009, 76. un 77. punkts.

3. grozījums

3. pants

Grozīt 3. punkta (f) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
f) pastiprināt sadarbību starp dalībvalstīm, kas darbojas trešās valstīs, attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo plūsmām uz dalībvalstu teritoriju, kā arī sadarbību ar trešām valstīm šajā jautājumā.	f) pastiprināt sadarbību starp dalībvalstīm, <u>arī to vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> , kas darbojas trešās valstīs, attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo plūsmām uz dalībvalstu teritoriju, kā arī sadarbību ar trešām valstīm šajā jautājumā.

Pamatojums

Sk. 55. punktu.

4. grozījums

3. pants

Pievienot 3. punktam g) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	g) <u>lai nodrošinātu patvēruma tiesību ievērošanu, nodrošināt to pie ārējām robežām veikto pasākumu neatkarīgu uzraudzību, kuri saistīti ar jauktām migrācijas plūsmām.</u>

Pamatojums

Sk. 47. punktu.

5. grozījums

4. pants

Pievienot 1. punktam f) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	f) <u>iniciatīvas dalībvalstu atbildības dalīšanai attiecībā uz personām, kam nepieciešama glābšana uz un pie ārējām robežām;</u>

Pamatojums

Sk. 48. punktu.

6. grozījums

4. pants

Pievienot 1. punktam g) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	g) <u>iniciatīvas neatkarīgai uzraudzībai pār patvēruma tiesību ievērošanu attiecībā uz personām, kas vēlas lūgt patvērumu uz ārējām robežām;</u>

Pamatojums

Sk. 47. un 48. punktu.

7. grozījums

4. pants

Pievienot 1. punktam h) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	(h) <u>ārējo robežu kontroles iestāžu veikspējas uzlabošana vispārējo cilvēktiesību, cilvēktirdzniecības upuru atklāšanas, dzimumjutīgu aspektu un patvēruma tiesību jomā.</u>

Pamatojums

Sk. 5. punktu.

8. grozījums

9. pants

Grozīt 2. punkta b) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
b) ārējo robežu pārvaldības esošo spēju atbalstīšana un paplašināšana valstu līmenī, ņemot vērā <i>inter alia</i> jaunās tehnoloģijas, sasniegumus un/vai standartus saistībā ar migrācijas plūsmu pārvaldību;	(b) ārējo robežu pārvaldības esošo spēju atbalstīšana un paplašināšana valstu līmenī, ņemot vērā <i>inter alia</i> jaunās tehnoloģijas, sasniegumus un/vai standartus saistībā ar migrācijas plūsmu pārvaldību <u>un īpašu uzmanību pievēršot patvēruma tiesībām, cilvēktirdzniecības upuru atklāšanai un dzimumjutīgiem aspektiem;</u>

Pamatojums

Sk. 5. punktu.

9. grozījums

13. pants

Grozīt 2. punkta g) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
g) attīstīt Eiropas tīklu spējas veicināt, atbalstīt un tālāk attīstīt Savienības politikas un mērķus;	g) attīstīt Eiropas tīklu, <u>tostarp vietējā un reģionālā līmeņa tīklu</u> , spējas veicināt, atbalstīt un tālāk attīstīt Savienības politikas un mērķus;

Pamatojums

Sk. 3. un 55. punktu.

COM(2011) 751 final

Regula, ar ko izveido Patvēruma un migrācijas fondu**1. grozījums**

3. pants

Grozīt 2. punkta (c) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(c) stiprināt taisnīgas un efektīvas atgriešanas stratēģijas dalībvalstīs, uzsvāru liekot uz atgriešanās ilgtspēju un efektīvu atpakaļuzņemšanu izcelsmes valstīs.	(c) stiprināt taisnīgas un efektīvas atgriešanas stratēģijas dalībvalstīs, uzsvāru liekot uz atgriešanās ilgtspēju un efektīvu atpakaļuzņemšanu izcelsmes valstīs.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Šā mērķa sasniegšanu vērtē pēc tādiem rādītājiem kā, cita starpā, atgrieztu personu skaits;	Šā mērķa sasniegšanu vērtē pēc tādiem rādītājiem kā, cita starpā, atgrieztu personu skaits <u>attiecībā pret migrācijas gadījumu skaitu un ņem vērā kvalitātes faktorus ilgākā laika posmā;</u>

Pamatojums

Sk. 37. punktu.

2. grozījums

5. pants

Grozīt 1. punkta (e) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
e) tās vietējās sabiedrības informēšana un vietējo iestāžu darbinieku apmācība, kam būs saskarsme ar personām, kuras uzņem uzņēmējvalstī;	(e) tās vietējās sabiedrības <u>un reģionālo iestāžu</u> informēšana, un <u>kā arī</u> vietējo <u>un reģionālo</u> iestāžu darbinieku <u>un pilsoniskās sabiedrības dalībnieku</u> apmācība, kam būs saskarsme ar personām, kuras uzņem uzņēmējvalstī;

Pamatojums

Pilsoniskās sabiedrības dalībnieki bieži īsteno integrācijas projektus.

3. grozījums

5. pants

Pievienot 1. punktam (g) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	(g) <u>palīdzība starptautiskās aizsardzības saņēmējiem ģimenes atkalapvienošanā ES teritorijā.</u>

Pamatojums

Sk. 28. punktu.

4. grozījums

6. pants

Grozīt (b) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
b) darbības, kas tieši veicina patvēruma politikas izvērtēšanu, piemēram, valstu ietekmes izvērtējumi, mērķgrupu aptaujas, rādītāju un kritēriju izstrāde.	(b) darbības, kas tieši veicina patvēruma politikas izvērtēšanu, piemēram, valstu ietekmes izvērtējumi, mērķgrupu <u>un citu attiecīgu dalībnieku</u> aptaujas, rādītāju un kritēriju izstrāde.

Pamatojums

Sk. 13. punktu.

5. grozījums

7. pants

Pievienot (h) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	(h) <u>iekšējās pārvietošanas kritēriju noteikšana, ievērojot diskriminācijas aizlieguma principu, attiecībā uz visneaizsargātākajām personām, kurām vajadzīgs atbalsts.</u>

Pamatojums

Sk. 30. punktu.

6. grozījums

8. pants

Grozīt (a) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
a) informatīvie materiāli un izpratnes veicināšanas kampaņas, tostarp izmantojot lietotājiem ērtu saziņas un informācijas tehnoloģiju un tīmekļa vietnes;	(a) informatīvie materiāli, un izpratnes veicināšanas kampaņas <u>un uzņēmošās valsts iedzīvotāju sensibilizācija</u> , tostarp izmantojot lietotājiem ērtu saziņas un informācijas tehnoloģiju un tīmekļa vietnes;

Pamatojums

Sk. 25. punktu.

7. grozījums

9. pants

Grozīt 1. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Šīs regulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktā konkrētā mērķa ietvaros atbilstīgās darbības notiek konsekvētu stratēģiju ietvaros, kuras īsteno nevalstiskas organizācijas, vietējās un/vai reģionālās iestādes un kuras ir īpaši izstrādātas 4. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā minēto personu integrācijai vietējā un/vai reģionālā līmenī. Šajā kontekstā atbilstīgās darbības jo īpaši ietver šādas darbības:	1. Šīs regulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktā konkrētā mērķa ietvaros atbilstīgās darbības notiek konsekvētu, <u>ilgtspējīgu, uz ilgtermiņa ieguvumiem vērstu</u> stratēģiju ietvaros, kuras īsteno nevalstiskas organizācijas, vietējās un/vai reģionālās iestādes un kuras ir īpaši izstrādātas 4. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā minēto personu integrācijai vietējā un/vai reģionālā līmenī. Šajā kontekstā atbilstīgās darbības jo īpaši ietver šādas darbības:

Pamatojums

Sk. 25. punktu.

8. grozījums

9. pants

Grozīt 1. punkta (a) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
a) šādu integrācijas stratēģiju izveide un izstrāde, tostarp vajadzību izvērtējums, rādītāju un izvērtējuma uzlabošana;	(a) šādu integrācijas stratēģiju izveide un izstrāde, <u>iesaistot vietējā un reģionālā līmeņa dalībniekus</u> , tostarp vajadzību izvērtējums, rādītāju un izvērtējuma uzlabošana <u>un konsultatīvā procesa pastiprināšana, rīkojot stratēģiskas sanāksmes ar Reģionu komiteju;</u>

Pamatojums

Sk. 18. un 23. punktu.

9. grozījums

9. pants

Pievienot 1. punktam (i) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	(i) <u>"teritoriāli līgumi" starp dažādu līmeņu attiecīgajiem dalībniekiem.</u>

Pamatojums

Sk. 26. punktu.

10. grozījums

9. pants

Pievienot 1. punktam (j) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	(j) <u>elastīgas instrumentu kopas izstrāde, ietverot "Eiropas moduļus", lai atbalstītu valsts un vietēja līmeņa politiku un praksi.</u>

Pamatojums

Sk. 26. punktu.

11. grozījums

10. pants

Pievienot (f) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	(f) <u>stratēģiju izstrāde un spēju veidošana, lai izcelsmes valstīs un tranzīvalstīs veicinātu izpratni par nelegālās migrācijas ceļu bīstamību un grūtībām, ar kādām nelegālie migranti sastopas Eiropā.</u>

Pamatojums

Sk. 46. un 54. punktu.

12. grozījums

11. pants

Grozīt (a) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(a) izmitināšanas infrastruktūras vai pakalpojumu un uzņemšanas vai aizturēšanas apstākļu izveide un uzlabošana;	(a) izmitināšanas infrastruktūras vai pakalpojumu un uzņemšanas vai aizturēšanas apstākļu izveide un uzlabošana, <u>nodrošinot, ka šāda aizturēšanas prakse atbilst ES tiesību aktiem un Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmumiem;</u>

Pamatojums

Sk. 27. punktu.

13. grozījums

12. pants

Grozīt (b) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
b) atbalstītas brīvprātīgas atgriešanās pasākumi, tostarp medicīniski izmeklējumi un palīdzība, ceļojuma organizēšana, finansiālie ieguldījumi, konsultācijas un palīdzība pirms un pēc atgriešanās;	(b) atbalstītas brīvprātīgas atgriešanās pasākumi, tostarp medicīniski izmeklējumi un palīdzība, ceļojuma organizēšana, finansiālie ieguldījumi, konsultācijas un palīdzība pirms un pēc atgriešanās, <u>kā arī uzraudzība ilgākā laika posmā;</u>

Pamatojums

Sk. 36. un 37. punktu.

14. grozījums

13. pants

Grozīt (a) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(a) darbības, lai veicinātu un stiprinātu operatīvo sadarbību starp dalībvalstu atgriešanas dienestiem, tostarp attiecībā uz sadarbību ar trešo valstu konsulārajām iestādēm un imigrācijas dienestiem;	(a) darbības, lai veicinātu un stiprinātu operatīvo sadarbību starp dalībvalstu atgriešanas dienestiem, tostarp attiecībā uz sadarbību ar trešo valstu konsulārajām iestādēm un imigrācijas dienestiem, <u>kā arī attiecīgajām starptautiskajām organizācijām;</u>

Pamatojums

Sk. 36. punktu.

15. grozījums

17. pants

Grozīt 4. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
4. Kopīgajās Savienības pārvietošanas prioritātēs jebkurā gadījumā ietver šādas neaizsargātas grupas, un tās kvalificējas 2. punktā noteiktajam vienreizējam maksājumam:	4. Kopīgajās Savienības pārvietošanas prioritātēs jebkurā gadījumā ietver šādas neaizsargātas grupas, un tās kvalificējas 2. punktā noteiktajam vienreizējam maksājumam:
— riskam pakļautas sievietes un bērni,	— riskam pakļautas sievietes un bērni,
— nepavadīti nepilngadīgie,	— nepavadīti nepilngadīgie,
— personas ar medicīniska rakstura vajadzībām, kuras var nodrošināt vienīgi ar pārvietošanu,	— personas ar medicīniska <u>un psiholoģiska</u> rakstura vajadzībām, kuras var nodrošināt vienīgi ar pārvietošanu,
— personas, kam nepieciešama ārkārtas pārvietošana vai steidzama pārvietošana juridiskas vai fiziskas aizsardzības nepieciešamības dēļ.	— personas, kam nepieciešama ārkārtas pārvietošana vai steidzama pārvietošana juridiskas vai fiziskas aizsardzības nepieciešamības dēļ.

Pamatojums

Sk. 33. punktu. Personu ar psiholoģiska rakstura vajadzībām noteikšana par prioritāti ir laba prakse, ko izmanto UNHRC un citas organizācijas.

16. grozījums

18. pants

Pievienot 5. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>5. Iekšējā pārvietošana notiek no dalībvalstīm atkarībā no tajās reģistrētā cilvēktiesību pārkumu skaita un ES uzņemšanas standartu ievērošanas.</u>

Pamatojums

Sk. 32. punktu.

17. grozījums

18. pants

Pievienot 6. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>6. Resursus piešķir dalībvalstīm, kas pieņem tādas iekšējās pārvietošanas atlases kritērijus, kuros ievērots diskriminācijas aizlieguma princips, un resursu piešķiršanā ņem vērā pārslogotās uzņemošās valsts vajadzības, kā arī to personu vajadzības, kuras atzītas par tiesīgām uz iekšēju pārvietošanu.</u>

Pamatojums

Sk. 30. punktu.

18. grozījums

19. pants

Grozīt 1. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Lai piešķirtu 15. panta 1. punkta c) apakšpunktā norādīto summu, Komisija līdz 2017. gada 31. maijam novērtē dalībvalstu vajadzības attiecībā uz to patvēruma un uzņemšanas sistēmām, to situāciju saistībā ar migrācijas plūsmām laikposmā no 2014. gada līdz 2016. gadam un paredzamo notikumu attīstību.	1. Lai piešķirtu 15. panta 1. punkta c) apakšpunktā norādīto summu, Komisija līdz 2017. gada 31. maijam novērtē dalībvalstu vajadzības attiecībā uz to patvēruma un uzņemšanas sistēmām, to situāciju saistībā ar migrācijas plūsmām laikposmā no 2014. gada līdz 2016. gadam un paredzamo notikumu attīstību, <u>negaidītu pārmaiņu gadījumā paredzot zināmu elastīgumu.</u>

Pamatojums

Situācija migrācijas jomā var mainīties vienas nakts laikā, un sistēmai jābūt pietiekami elastīgai, lai pielāgotos šīm pārmaiņām.

19. grozījums

22. pants

Grozīt 1. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Fonds sniedz finansiālu palīdzību, lai risinātu steidzamas un specifiskas vajadzības ārkārtas situācijas gadījumā.	1. Fonds sniedz finansiālu palīdzību, lai risinātu steidzamas un specifiskas vajadzības ārkārtas situācijas gadījumā, <u>tik ilgi, kamēr pastāv ārkārtas situācija.</u>

Pamatojums

Sk. 53. punktu.

20. grozījums

23. pants

Grozīt 2. punkta (a) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(a) kalpot par ES konsultatīvo padomi migrācijas un patvēruma jautājumos, veicot gan valstu, gan ES līmeņa koordināciju un sadarbību ar dalībvalstu, akadēmisko aprindu, pilsoniskās sabiedrības, ideju laboratoriju un citu Savienības / starptautisko struktūru pārstāvjiem;	(a) kalpot par ES konsultatīvo padomi migrācijas un patvēruma jautājumos, veicot gan valstu, gan ES līmeņa koordināciju un sadarbību ar dalībvalstu, akadēmisko aprindu, pilsoniskās sabiedrības, <u>arī migrantu un bēgļu organizāciju</u> , ideju laboratoriju un citu Savienības / starptautisko struktūru pārstāvjiem;

Pamatojums

Sk. 15. punktu.

21. grozījums

23. pants

Grozīt 5. punkta (c) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(c) dalībvalstu iecelti valstu kontaktpunkti, kuros katrā ir vismaz trīs eksperti, kuriem kopīgi ir pieredze patvēruma un migrācijas jomā, kas ietver politikas veidošanas, tiesību, pētniecības un statistikas aspektus, un kuri koordinē un sniedz valstu ieguldījumu 19. panta 1. punktā minētajās darbībās, lai piedalītos visas attiecīgās ieinteresētās personas;	(c) dalībvalstu iecelti valstu kontaktpunkti, kuros katrā ir vismaz trīs <u>neatkarīgi</u> eksperti, kuriem kopīgi ir pieredze patvēruma un migrācijas jomā, kas ietver politikas veidošanas, tiesību, pētniecības un statistikas aspektus, un kuri koordinē un sniedz valstu ieguldījumu 19. panta 1. punktā minētajās darbībās, lai piedalītos visas attiecīgās ieinteresētās personas;

Pamatojums

Sk. 13. punktu. Tas palīdzētu palielināt mehānismu pārredzamību.

COM(2011) 752 final

Regula, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Patvēruma un migrācijas fondam un finansiālā atbalsta instrumentam policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai

1. grozījums

4. pants

Grozīt

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Īpašo regulu finansētie pasākumi atbilst piemērojamiem Savienības un valstu tiesību aktiem.	Īpašo regulu finansētie pasākumi atbilst piemērojamiem Savienības un valstu tiesību aktiem, <u>tostarp Eiropas Cilvēktiesību tiesas lēmumiem.</u>

Pamatojums

ECT judikatūra ir ES tiesību daļa, taču dažreiz dalībvalstis šādus lēmumus neīsteno praksē. Ir lietderīgi uzsvērt to nozīmīgumu.

2. grozījums

8. pants

Pievienot 5. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>5. Ar ārkārtas palīdzību atbalsta atbilstīgas darbības tik ilgi, kamēr pastāv ārkārtas situācija.</u>

Pamatojums

Sk. 53. punktu.

3. grozījums

12. pants

Grozīt 1. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Katra dalībvalsts saskaņā ar tās valsts noteikumiem un praksi organizē partnerību ar attiecīgām iestādēm un struktūrām, lai izstrādātu un īstenotu valsts programmas.	1. Katra dalībvalsts saskaņā ar tās valsts noteikumiem un praksi organizē partnerību ar attiecīgām iestādēm un struktūrām, lai izstrādātu un īstenotu valsts programmas.
Šīs iestādes un struktūras ir kompetentās reģionālās, vietējās, pilsētu un citas publiskās iestādes un attiecīgā gadījumā – starptautiskās organizācijas un struktūras, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, piemēram, nevalstiskās organizācijas vai sociālie partneri.	Šīs iestādes un struktūras ir kompetentās reģionālās, vietējās, pilsētu un citas publiskās iestādes un attiecīgā gadījumā – attiecīgās starptautiskās organizācijas un struktūras, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību <u>un mērķgrupas</u> , piemēram, nevalstiskās organizācijas vai sociālie partneri.

Pamatojums

Vārds “attiecīgās” atšķirībā no “attiecīgā gadījumā” novērš zināmu rīcības brīvības elementu, kas varētu radīt neskaidrību. Mērķgrupu ieguldījums ir viens no ES plānošanas stūrakmeņiem.

4. grozījums

12. pants

Grozīt 4. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
4. Katra dalībvalsts izveido uzraudzības komiteju, lai atbalstītu valsts programmu īstenošanu.	4. Katra dalībvalsts izveido <u>neatkarīgu</u> uzraudzības komiteju, lai atbalstītu valsts programmu īstenošanu.

Pamatojums

Sk. 13. punktu. Šāds formulējums palielinātu pārredzamību un palīdzētu novērst iespējamus interešu konfliktus.

5. grozījums

12. pants

Grozīt 5. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. Komisija var piedalīties uzraudzības komitejas darbā kā padomdevēja.	5. Komisija <u>piedalās</u> var piedalīties uzraudzības komitejas darbā kā padomdevēja.

Pamatojums

Komisijas dalība ir ļoti svarīga, un tā nav jāpadara fakultatīva.

6. grozījums

14. pants

Pievienot 5. punktam (g) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	(g) <u>to, vai valsts programmas ir izstrādātas ar attiecīgo dalībnieku līdzdalību.</u>

Pamatojums

Sk. 18. un 19. punktu.

7. grozījums

20. pants

Grozīt 2. punkta (c) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(c) izdevumi, kas saistīti ar pasākumu vai projektu izvērtējumiem;	(c) izdevumi, kas saistīti ar pasākumu vai projektu izvērtējumiem, <u>tostarp dalībnieku atsauksmēm;</u>

Pamatojums

Sk. 18. un 19. punktu. Attiecīgie dalībnieki ir kompetenti spriest par projekta izdošanos.

8. grozījums

23. pants

Grozīt 1. punkta (b) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(b) akreditētu atbildīgo iestādi – dalībvalsts publiskā sektora struktūru, kas pilnā mērā atbild par valsts programmas vadību un kontroli un īsteno visu saziņu ar Komisiju;	(b) akreditētu atbildīgo iestādi – dalībvalsts publiskā sektora struktūru, kurā ietilpst vietējo un reģionālo pašvaldību un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji un <u>kura kas</u> pilnā mērā atbild par valsts programmas vadību un kontroli un īsteno visu saziņu ar Komisiju;

Pamatojums

Sk. 18. un 19. punktu.

9. grozījums

25. pants

Pievienot 5. punktam (d) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	(d) <u>noteikumiem un metodēm informācijas vākšanai no attiecīgajiem dalībniekiem un mērķgrupām, izmantojot aptaujas anketas un citas atsauksmju iegūšanas metodes.</u>

Pamatojums

Sk. 18. un 19. punktu. Attiecīgie dalībnieki ir kompetenti spriest par projekta izdošanos.

10. grozījums

48. pants

Grozīt 1. punkta (b) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(b) potenciālo saņēmēju informēšanu par finansēšanas iespējām valsts programmu ietvaros;	(b) potenciālo saņēmēju informēšanu, <u>izmantojot arī konsultācijas vietējā un reģionālajā līmenī</u> , par finansēšanas iespējām valsts programmu ietvaros;

Pamatojums

Sk. 14. punktu.

11. grozījums

50. pants

Pievienot 7. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>7. Lai iegūtu atsauksmes, Komisija konsultējas ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām un citiem attiecīgajiem dalībniekiem, tostarp starptautiskajām organizācijām, pilsonisko sabiedrību un mērķgrupām.</u>

Pamatojums

Sk. 18. un 19. punktu.

12. grozījums

51. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Dalībvalstis nodrošina tādu procedūru izstrādi, kas sagatavo un apkopo izvērtēšanai nepieciešamos datus, tostarp datus par vispārējiem un ar programmu saistītiem rādītājiem.	2. Dalībvalstis nodrošina tādu procedūru izstrādi, kas sagatavo un apkopo izvērtēšanai nepieciešamos datus, tostarp datus par vispārējiem un ar programmu saistītiem <u>kvalitatīviem un kvantitatīviem rādītājiem</u> .

Pamatojums

Sk. 13. punktu.

13. grozījums

55. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Komisijai palīdz kopīgā "Patvēruma, migrācijas un drošības" komiteja, kas izveidota ar šo regulu. Šī komiteja ir Regulā (ES) Nr. 182/2011 minētā komiteja.	1. Komisijai palīdz kopīgā "Patvēruma, migrācijas un drošības" komiteja, kas izveidota ar šo regulu <u>un kurā ietilpst valstu, vietējā un reģionālā līmeņa, kā arī pilsoniskās sabiedrības un starptautisko organizāciju pārstāvji</u> . Šī komiteja ir Regulā (ES) Nr. 182/2011 minētā komiteja.

Pamatojums

Sk. 18. un 19. punktu.

COM(2011) 753 final

Regula, ar ko Iekšējās drošības fonda ietvaros izveido finansiālā atbalsta instrumentu policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai

1. grozījums

3. pants

Grozīt 2. punkta a) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
a) novērst un apkarot pārrobežu un smagus noziegumus un organizēto noziedzību, tostarp terorismu, un pastiprināt koordināciju un sadarbību starp dalībvalstu tiesībsardzības iestādēm un ar attiecīgām trešām valstīm.	a) novērst un apkarot pārrobežu un smagus noziegumus un organizēto noziedzību, tostarp terorismu, un pastiprināt koordināciju un sadarbību starp dalībvalstu <u>valsts, kā arī vietējā un reģionālā līmeņa</u> tiesībsardzības iestādēm un ar attiecīgām trešām valstīm.

Pamatojums

Sk. 41. un 55. punktu.

2. grozījums

3. pants

Grozīt 3. punkta a) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
a) pasākumus (metodikas, rīkus un struktūras), kas palielina dalībvalstu spēju novērst un apkarot pārrobežu un smagus noziegumus un organizēto noziedzību, tostarp terorismu, jo īpaši, izmantojot publiskā un privātā sektora partnerības, informācijas un paraugprakses apmaiņu, piekļuvi informācijai, savstarpēji savietojamas tehnoloģijas, salīdzināmu statistiku, lietišķo kriminālistiku, saziņu ar sabiedrību un informētības palielināšanu;	a) pasākumus (metodikas, <u>pētniecību</u> , rīkus un struktūras), kas palielina dalībvalstu spēju novērst un apkarot pārrobežu un smagus noziegumus un organizēto noziedzību, tostarp terorismu, jo īpaši, izmantojot publiskā un privātā sektora partnerības, informācijas un paraugprakses apmaiņu, <u>dalīšanos pieredzē, vietējo un reģionālo pašvaldību sadarbību tīklos, piekļuvi informācijai, aizdomīgas banku un uzņēmējdarbības prakses pārbaudi, līdzekļu konfiskāciju</u> , savstarpēji savietojamas tehnoloģijas, salīdzināmu statistiku, lietišķo kriminālistiku, saziņu ar sabiedrību un informētības palielināšanu;

Pamatojums

Sk. 38., 39., 40., 41., 43. un 44. punktu.

3. grozījums

4. pants

Grozīt 1. punkta a) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
a) darbības, kas uzlabo policijas sadarbību un koordināciju starp tiesībsardzības iestādēm, tostarp kopīgas izmeklēšanas grupas un jebkura cita veida kopīgas pārrobežu darbības, piekļuvi pie informācijai un informācijas apmaiņu, un savietojamas tehnoloģijas;	a) darbības, kas <u>valsts, reģionālajā un vietējā līmenī</u> uzlabo policijas sadarbību un koordināciju starp tiesībsardzības iestādēm, tostarp kopīgas izmeklēšanas grupas un jebkura cita veida kopīgas pārrobežu darbības, piekļuvi pie informācijai un informācijas apmaiņu, un savietojamas tehnoloģijas;

Pamatojums

Sk. 38. un 40. punktu.

4. grozījums

4. pants

Pievienot 1. punktam h) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>h) sabiedriskas apspriešanas vietējā līmenī, lai veidotu daudzpusīgu izpratni par vietējo pieredzi un terorisma koncepcijām un ekstrēmisma motivāciju;</u>

Pamatojums

Sk. 42. punktu.

5. grozījums

4. pants

Pievienot 1. punktam i) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>i) to, ka katrā dalībvalstī nostiprina un izmanto esošos vietējo un reģionālo pašvaldību tīklus vai, ja nepieciešams, veido jaunus, lai atvieglotu informācijas apmaiņu par labu praksi saistībā ar sociālo integrāciju, profesionālo apmācību un izpratni par vardarbīgu ekstrēmismu, kas rodas vietējā līmenī.</u>

Pamatojums

Sk. 41. punktu.

6. grozījums

6. pants

Grozīt 1. punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Valsts programmu, kas jāsagatavo saskaņā ar šo Instrumentu, un tās programmas, kas jāsagatavo saskaņā ar Regulu (ES) Nr. XXX/2012, ar ko Iekšējās drošības fonda ietvaros izveido finansiāla atbalsta instrumentu ārējām robežām un vīzām, dalībvalstis izstrādā kopā un piedāvā Komisijai kā vienu vienotu valsts programmu attiecībā uz Fondu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/2012 [horizontālā regula] 14. pantu.	1. Valsts programmu, kas jāsagatavo saskaņā ar šo Instrumentu, un tās programmas, kas jāsagatavo saskaņā ar Regulu (ES) Nr. XXX/2012, ar ko Iekšējās drošības fonda ietvaros izveido finansiāla atbalsta instrumentu ārējām robežām un vīzām, dalībvalstis izstrādā kopā, <u>piedaloties to vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> , un piedāvā Komisijai kā vienu vienotu valsts programmu attiecībā uz Fondu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXX/2012 [horizontālā regula] 14. pantu.

Pamatojums

Sk. 18. un 19. punktu.

7. grozījums

14 a. pants

Iekļaut jaunu punktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	1. <u>Ir jāveicina sinerģija, saskaņotība un papildināmība ar citiem Savienības un Kopienas instrumentiem, īpaši ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansējumu.</u> 2. <u>Pasākumiem, kas tiek finansēti saskaņā ar šo instrumentu un ir paredzēti tam pašam mērķim, finansiālu atbalstu no citiem Eiropas Savienības / Kopienas finanšu instrumentiem nepiešķir. Šās programmas atbalsta saņēmējiem par finansējumu, kas saņemts no Eiropas Savienības vispārējā budžeta un citiem avotiem, kā arī par iesniegtajiem finansējuma pieteikumiem jāinformē Komisija.</u>

Pamatojums

Lai atbalstītu policijas pārrobežu darbības, līdz šim varēja izmantot ISEC programmas (Komisijas programma noziedzības novēršanai un apkarošanai) vai ERAF 3. mērķa līdzekļus (papildināmības princips, Lēmuma 2007/125/TI 11. pants). ISEC centralizēti finansē Eiropas Savienība, savukārt 3. mērķis tiek finansēts decentralizētas līdzdalības veidā. Ar ISF regulas projekta 14. pantu Padomes 2007. gada lēmums nākamajā finanšu periodā tiktu atcelts. Tādējādi papildināmības starp Kopienas instrumentiem princips vairs nedarbojas. Izvēle starp ISF un 3. mērķa finansējums vairs nav iespējama. No šīs elastīgās iespējas izmantot dažādus finansēšanas instrumentus nevajadzētu atteikties. Ciktāl papildināmības atcelšana ir paredzēta, lai novērstu dubultās finansēšanas iespēju, to var pietiekami ņemt vērā atbalsta īstenošanas gaitā. Tiek ierosināts ISEC 11. panta 3. punktā paredzēto papildināmības principu un drošības klauzulu iekļaut jaunā ISF 14.a pantā.

Briselē, 2012. gada 18. jūlijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “ES finanšu instrumenti tieslietu un pilsonības jomā”

(2012/C 277/06)

REĢIONU KOMITEJA

- uzskata, ka ierosinātās programmas ir svarīgi instrumenti, ar ko atbalstīt ES politikas pasākumu īstenošanu tiesiskuma, tiesību un pilsonības jomā;
- uzskata, ka priekšlikumi atbilst subsidiaritātes principam, jo attiecīgajām politikas jomām ir nozīmīga pārrobežu dimensija un ir paredzēts izveidot Eiropas tiesiskuma un tiesību telpu, kurai nepieciešami transnacionālās sadarbības mehānismi un iespēja ieinteresētajiem speciālistiem veidot kontaktus. Minētos mērķus dalībvalstis atsevišķi parasti nevar efektīvi īstenot;
- uzskata, ka daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam iekļautie noteikumi varētu nodrošināt pasākumu īstenošanu ar Eiropas pievienoto vērtību, lai paplašinātu Eiropas tiesiskuma telpu, kā arī uzlabotu cilvēktiesību popularizēšanu un aizsardzību, kā teikts Līgumā par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;
- apstiprina, ka tā apņemas un ir gatava atbalstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kā arī popularizēt Eiropas pilsoniskumu;
- aicina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības programmu īstenošanā, it sevišķi gada darba programmu izstrādē;
- iesaka, lai konsultēšanās procedūrā varētu tikt iesaistīts viens pārstāvis no Reģionu komitejas.

Ziņotājs

Giuseppe VARACALLI kgs (IT/ALDE), Džeračes pilsētas mērs

Atsauces dokumenti

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido programmu "Tiesības un pilsonība" laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam

COM(2011) 758 final

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido programmu "Tiesiskums" laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam

(COM(2011) 759 final

Priekšlikums Padomes regulai, ar ko laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam izveido programmu "Eiropa pilsoņiem"

COM(2011) 884 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ**REĢIONU KOMITEJA****Vispārīgas piezīmes**

1. uzskata, ka ierosinātās programmas ir svarīgi instrumenti, ar ko atbalstīt ES politikas pasākumu īstenošanu tiesiskuma, tiesību un pilsonības jomā. Tās ir programmas, kuru vispārējais mērķis ir atbalstīt dalībvalstīs īstenotos pasākumus, kas paredzēti, lai dalībvalstīs vairotu izpratni par ES tiesībām un politiku un sekmētu to piemērošanu, veicinātu transnacionālo sadarbību un uzlabotu zināšanas par iespējamajām problēmām attiecīgajās politikas jomās, tādējādi nodrošinot, ka politikas pasākumu un noteikumu izstrāde notiek, pamatojoties uz konkrētiem datiem. It sevišķi programmas "Eiropa pilsoņiem" mērķis ir veicināt Eiropas Savienības pilsonības attīstību;

2. uzskata, ka priekšlikumi atbilst subsidiaritātes principam, jo, pirmkārt, attiecīgajām politikas jomām ir nozīmīga pārrobežu dimensija, un, otrkārt, ir paredzēts izveidot Eiropas tiesiskuma un tiesību telpu, kurai nepieciešami transnacionālās sadarbības mehānismi un iespēja ieinteresētajiem speciālistiem veidot kontaktus. Minētos mērķus dalībvalstis atsevišķi parasti nevar efektīvi īstenot;

3. norāda, ka priekšlikumi atbilst arī proporcionālītātes principam, jo ir pārbaudīts, vai pirmām kārtām to forma un saturs ir atbilstīgi izvirzīto mērķu sasniegšanai, un ka kopējais līdzekļu piešķirums, kas paredzēts trim programmām, ir visnotaļ pietiekams efektīvai to īstenošanai, ņemot vērā to, ka minētais budžets ir tikpat liels kā pašreizējām programmām tajās pašās darbības jomās un ka ir paredzēta arī iespēja to pārskatīt, lai palielinātu līdzekļus jaunas dalībvalsts pievienošanās gadījumā;

4. regulējuma uzlabošanas ziņā atzinīgi vērtē ietekmes novērtējumus, kas pievienoti priekšlikumiem un ir pietiekami

pamatoti un visaptveroši, ņemot vērā arī to, ka Eiropas Komisija izstrādes posmā apspriedās ar ieinteresētajām pusēm un ka attiecīgie secinājumi ir iekļauti ietekmes novērtējumos un tāda pati apspriešanās dažādos līmeņos notikusi ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

5. uzskata, ka daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam iekļautie noteikumi varētu nodrošināt pasākumu īstenošanu ar Eiropas pievienoto vērtību, lai paplašinātu Eiropas tiesiskuma telpu, kā arī uzlabotu cilvēktiesību popularizēšanu un aizsardzību, kā teikts Līgumā par Eiropas Savienības darbību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā;

6. cer, ka programmas, galvenokārt nodrošinot stimulus aktīvai pilsoniskajai līdzdalībai, arī turpmāk iedzīvotāju vidū pakāpeniski sekmēs aizvien lielāku izpratni par ES un būtiski uzlabos informētību;

7. turklāt cer, ka programma "Tiesības un pilsonība" (it sevišķi konkrētais mērķis "veicināt to tiesību izmantošanu, kas izriet no Savienības pilsonības") un programma "Eiropa pilsoņiem" (it sevišķi vispārējais mērķis "palielināt sabiedriskās līdzdalības iespējas Eiropas Savienības līmenī" un konkrētais mērķis "veicināt pilsoņu demokrātisko un sabiedrisko līdzdalību Savienības līmenī") var palīdzēt pilnveidot eiropiešu izpratni par jaunākajām iespējām, kas viņiem paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes regulā (ES) Nr. 211/2011 (2011. gada 16. februāris) par pilsoņu iniciatīvu, proti, iespēja iesniegt Komisijai ierosinātus priekšlikumus par jautājumiem, kas ir ES kompetencē, un iespēja organizācijām popularizēt un atbalstīt šādas iniciatīvas;

8. apstiprina, ka tā apņemas un ir gatava atbalstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kā arī popularizēt Eiropas pilsoniskumu;

9. uzskata, ka programmā “Tiesības un pilsonība” attiecībā uz dzimumu līdztiesību ir atbilstīgi un efektīvi jāpiemēro regulas priekšlikuma nostādnes, kas iekļautas: 12. apsvērumā par triju iepriekšējo programmu turpināšanu un izvērsšanu, sevišķi attiecībā uz īpašo programmu, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm un lai aizsargātu cietušos un riska grupas (programma *Daphne III*), kā arī Kopienas Nodarbinātības un sociālās solidaritātes programmas (*Progress*) iedaļu “Dzimumu līdztiesība” un “Diskriminācijas apkarošana un dažādība”; 4. panta (Konkrētie mērķi) b) apakšpunktā, īpaši ņemot vērā konkrēto mērķi saistībā ar diskriminācijas aizliegumu dzimuma dēļ un sieviešu un vīriešu līdztiesības principu;

10. principā atzinīgi vērtē to, ka sešas darbības programmas (2007.–2013. gadam) aizstāj ar divām programmām, ņemot vērā, ka tādējādi varētu paātrināt un uzlabot paredzēto pasākumu pārvaldību, arī lai panāktu līdzekļu sadales vēlamu koncentrēšanu un novērstu ģeogrāfisko nelīdzsvarotību, ko, kā norādīts priekšlikumiem pievienotajos tiesību aktu finanšu pārskatos, pašreizējās programmās ir konstatējusi Komisija;

11. aicina Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības programmu īstenošanā, it sevišķi gada darba programmu izstrādē;

12. ņemot vērā, ka ir paredzēta iespēja (kas noteikti ir lietderīga) arī privātām struktūrām izmantot ierosinātos pasākumus, aicina Komisiju vēl vairāk pilnveidot mehānismus, ar ko profilaktiski pārbauda pieprasījumu kvalitāti;

13. uzsver, ka jautājumi, kas saistīti ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, sevišķi interesē vietējās un reģionālās pašvaldības, jo šie jautājumi tieši ietekmē ES iedzīvotāju ikdienas dzīvi un vietējo un reģionālo pašvaldību darbību, un ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir dažādas nozīmīgas funkcijas politikas jomās, kas ietilpst minētajā telpā;

14. uzsver, ka subsidiaritātes un tuvināšanās pilsoņiem un iedzīvotājiem labad vietējo un reģionālo pašvaldību uzdevums ir tieši pievērsties to personu bažām un vēlmēm, kuru labā vietējās iestādes bieži var rast novatoriskus un piemērotus risinājumus;

15. it sevišķi saistībā ar programmu “Eiropa pilsoņiem” norāda, ka iesaistīšanās pilsētu sadraudzības iniciatīvā, kas minētajā programmā ir pārliecinoši atbalstīta, ir ļāvusi apmainīties ar ļoti vērtīgu pieredzi starp dažādu reģionu kopienām, kā arī nostiprinājusi eksperimentēšanu ar veiksmīgām iniciatīvām,

kuras arī pašvaldībām ir ļāvušas izpausties kā pilsoniskuma popularizētājām un veicinātājām;

16. atbalsta iespēju trijos priekšlikumos regulām minēto iespēju, ka visas publiskās struktūras, tostarp vietējās un reģionālās pašvaldības, var izmantot programmas, tomēr norāda, ka pieteikšanās procedūrām nevajadzētu būt pārāk apgrūtinotām, it sevišķi ņemot vērā paredzēto papildināmību starp minētajām programmām un ar tām saistīto un lietderīgo iespēju izmantot citām programmām piešķirtos līdzekļus, ja finansējums paredzēts, lai segtu atšķirīgus izdevumu posteņus;

17. apstiprina jau iepriekšējos atzinumos pausto atbalstu programmās minētajiem mērķiem un apliecina apņemšanos pastāvīgi popularizēt un sekmēt minēto programmu izmantošanu arī kaimiņvalstīs, izmantojot savas sadarbības struktūras — darba grupas, apvienotās konsultatīvās komitejas, CORLEAP, ARLEM —, atbilstoši attiecīgajiem sadarbības nolīgumiem un sadarbībā ar Komisiju;

18. uzsver, ka sevišķi svarīgi ir izveidot īstu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, lai tā kalpotu iedzīvotājiem, kas dzīvo pasaulē ar aizvien pieaugošu mobilitāti, un atbilstīgi Reģionu komitejas pastāvīgajiem centieniem popularizēt daudzlīmeņu sistēmu pamattiesību aizsardzībai atzinīgi vērtē to, ka brīvības, drošības un tiesiskuma telpas izveidē gūti ievērojami panākumi un galvenā uzmanība šajā projektā ir pievērsta pilsoņiem;

19. uzskata, ka, brīvības, drošības un tiesiskuma telpā piemērojot saskaņotus instrumentus, jāpanāk līdzsvars starp drošības jautājumiem un pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzību; šajā sakarā nevar noliegt, ka Eiropai neapšaubāmi ir stabils tiesiskais regulējums cilvēktiesību aizsardzības jomā, taču jāturpina to uzlabot praksē, lai nodrošinātu šādu tiesību efektīvu īstenošanu;

20. atzinīgi vērtē to, ka visas trīs programmas kopumā, neraugoties uz objektīvajām atšķirībām, sekmē iedzīvotāju izpratni par Eiropas dimensiju pilsonībā, kas nodrošina līdzdalību Eiropas integrācijas procesā un Eiropas demokrātijas sekmēšanā;

21. atgādina par dažām piezīmēm nesen pieņemtajā atzinumā par jauno daudzgadu finanšu shēmu pēc 2013. gada. Minētajā atzinumā ir uzsvērtā nepieciešamība piešķirt atbilstīgus līdzekļus pamattiesību, demokrātijas un pilsoņu līdzdalības veicināšanai, lai veidotu Eiropas pilsoniskumu, un apliecināts, ka programmā “Eiropa pilsoņiem” galvenā uzmanība jāpievērš partnerībām, kas virzītas uz pilsoniskās sabiedrības atbalstīšanu

ES līmenī, un norādīts, ka ES drošība ir cieši saistīta ar demokrātijas veicināšanu, labu pārvaldību un tiesiskumu trešās valstīs un ka ES uzdevums ir popularizēt šīs vērtības visā pasaulē;

22. turklāt atgādina, ka tā jau agrāk ir uzsvērusi, cik lietderīgi ir atbalstīt dažādus teritoriālās sadarbības veidus tādu projektu un pasākumu īstenošanai, kuru mērķis ir nodrošināt Eiropas pilsonības izpausmi dzīvē un kuri varētu palīdzēt mazināt administratīvos un birokrātiskos šķēršļus un apgrūtinājumus, piemēram, izplatot dažādus paraugprakses piemērus saistībā ar tādiem pārrobežu pakalpojumiem kā veselības aprūpe un daudzvalodība;

23. cer, ka šajās svarīgajās jomās paredzētajiem pasākumiem tiks pievērsta prioritāra uzmanība gada darba programmās, it sevišķi saistībā ar programmu "Tiesības un pilsonība" un "Eiropa pilsoņiem";

24. atzīst, ka, agrākās sešas programmas apvienojot divās jaunās programmās "Tiesiskums" un "Tiesības un pilsonība", kā arī pārstrukturējot programmu "Eiropa pilsoņiem", varētu elastīgāk noteikt prioritātes septiņu gadu plānošanas periodā, pazemināt pārvaldības izmaksas ES līmenī, samazināt administratīvo slogu finansējuma saņēmējiem un nodrošināt projektiem, ar kuriem īsteno dažādus programmu mērķus, atbilstošu un efektīvāku transversālo raksturu;

25. pirmām kārtām attiecībā uz tiesiskuma jautājumiem atkārtoti uzsver agrāk pausto nostāju, ka tieslietu un iekšlietu politikas pasākumi jāaskaņo un jāpapildina ar ES politikas pasākumiem citās jomās. Tas it īpaši skar ārpolitiku un ekonomikas un sociālo politiku, jo to labāka koordinēšana ļautu kopumā uzlabot to efektivitāti;

26. piekrīt viedoklim, ka pilsoniskuma popularizēšana ir transversāls temats, kas jāņem vērā arī citos Eiropas Savienības pasākumos, tāpēc paredzētā sinerģija ar Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA) ir svarīga, lai nodrošinātu, ka nākamie ES pilsoņi ir informēti par ES pilsonību un aizvien labāk pārzina savas tiesības un pienākumus;

27. tāpēc cer, ka tiks atrasti konkrēti risinājumi, kā nodrošināt papildināmību un sinerģiju starp ierosinātajām programmām un citiem Savienības instrumentiem, un aicina Komisiju nemitīgi sniegt informāciju par piemērošanas kārtību, kādā varētu nodrošināt šādu papildināmību un sinerģiju;

28. pauž bažas par to, ka objektīvi nav pietiekamu iespēju gada darba programmu izstrādē un vismaz divu (no trim) programmu novērtēšanā iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības. Ikvienā pilsoniskas Eiropas veidošanas posmā jāiesaista vietējās un reģionālās pašvaldības, jo tās ir svarīgs institucionālais līmenis, kas garantē plašāku demokrātisko leģitimitāti lēmumu pieņemšanā;

29. šajā sakarā aicina nodrošināt, ka vietējās un reģionālās pašvaldības ar Reģionu komitejas starpniecību oficiāli piedalās ar programmu "Tiesības un pilsonība" un "Eiropa pilsoņiem" saistīto gada darba programmu izstrādē;

30. turklāt uzskata, ka saistībā ar Komisijas ziņojumu par programmas "Tiesības un pilsonība" vidusposma un *ex post* novērtējumu Komiteja var atbildīgi paust savu nostāju, kā tas paredzēts programmā "Eiropa pilsoņiem", tāpēc šajā sakarā aicina ierosinātajā programmā "Tiesības un pilsonība" iekļaut attiecīgus noteikumus;

31. saistībā ar novērtējumu par to, cik lielā mērā ir sasniegti programmas "Tiesības un pilsonība" konkrētie mērķi, aicina ņemt vērā arī apkopotos kvalitatīvos un kvantitatīvos datus par tiesību ievērošanu, izmantošanu un īstenošanu, jo, lai noteiktu rezultātus, nepietiek ar to, ka izvērtē izpratni Eiropas mērogā; šajā sakarā atzīmē arī darbu, ko veic Eiropas Pamattiesību aģentūra un Eiropas Dzimumu līdztiesības aģentūra, lai izstrādātu piemērotus rādītājus un salīdzinošus pētījumus;

32. piekrīt viedoklim, ka pašreiz ierosinātajām programmām būtu jāpilda nozīmīga funkcija, veicot Eiropas pilsoņu informēšanas un izpratnes veidošanas pasākumus, it sevišķi saistībā ar plašu piekļuvi informācijai, kas ir aizvien nepieciešamāka, lai nodrošinātu aktīvu politisko līdzdalību. Komiteja to jau ir iepriekš uzsvērusi un locekļus aicinājusi ieguldīt darbu, lai dalībvalstīs nodrošinātu efektīvu piekļuvi informācijai;

33. saistībā ar programmu "Tiesiskums" uzskata, ka paredzētā valsts tiesas iestāžu darbinieku apmaiņas turpināšana plašākā Eiropas tieslietu tīkla ietvaros palīdzēs nostiprināt tiesu sistēmu pakāpenisku savstarpēju atzīšanu un uzlabos arī savstarpējo uzticēšanos;

34. tāpēc pārliecinoši atbalsta īpašo priekšlikumu saskaņā ar programmas "Tiesiskums" priekšlikuma 6. pantu finansēt tiesas iestāžu darbinieku apmācību, jo izglītība un zināšanas ir svarīgs priekšnoteikums tiesiskas Eiropas veidošanā;

35. iesaka šim aspektam pievērst īpašu uzmanību, lai efektīvi iesaistītu visus gan publiskā, gan privātā sektora speciālistus, kas darbojas tiesu sistēmās;

36. uzskata, ka no programmas "Tiesības un pilsonība" līdzekļiem finansētajā apmācībā būtu jāiekļauj arī pasākumi, kas ļauj iegūt zināšanas par ES pilsonību un kas paredzēti skolēniem un tiem, kuri plāno iegūt kādas dalībvalsts pilsonību. Komiteja piekrīt un pauž atbalstu principam, ka ar izglītības starpniecību jāveicina aktīvs pilsoniskums jauniešu vidū;

37. atbalsta finansējumu, kas paredzēts programmas priekšlikumā minēto tiešsaistes apmācības moduļu izstrādei, jo šāda nostāja atbilst Reģionu komitejas aicinājumam sekmēt pasākumus, kuru mērķis ir izglītēt pilsoniskuma jautājumos, izmantojot plašsaziņas līdzekļus un IKT;

38. uzskata, ka programmas "Tiesiskums" un "Tiesības un pilsonība" ir arī piemēroti instrumenti, lai uzlabotu vietējo un reģionālo pašvaldību iespējas pārrobežu sadarbībai saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jautājumiem;

39. principā atzinīgi vērtē trīs programmu gadījumā izvēlēto Komisijas pieeju, kas vairāk orientēta uz rezultātiem un rādītājiem, kuri ļauj spriest, cik lielā mērā ir sasniegti programmās izvirzītie mērķi. Komiteja tomēr uzsver, ka visaptverošs rādītāju saraksts ir iekļauts tikai priekšlikumā programmai "Eiropa pilsoņiem", savukārt, piemēram, programmas "Tiesiskums" priekšlikumā katram mērķim ir minēts tikai viens rādītājs un norādīts

uz virkni citu nekonkrētu rādītāju. Tāpēc Komiteja iesaka visaptveroši konkretizēt rādītājus un atsaukties ne tikai uz kvantitatīviem, bet arī kvalitatīviem parametriem;

40. uzsver, ka ierosinātajā programmā "Eiropa pilsoņiem" ir paredzēta elastīgāka struktūra nekā pašreizējā programmā, tāpēc iepriekš nav jāpiešķir kvotas atsevišķiem pasākumiem, kurus var īstenot jaunās programmas ietvaros;

41. šajā sakarā norāda, ka pilsētu sadraudzības iniciatīvas arī turpmāk būtu ne tikai jāatbalsta ar programmu, bet tām arī jāsaņem iepriekš noteikta un konkrēta kvota, kas pašreizējā programmā atbilst gandrīz vienai trešajai daļai kopējā budžeta un varētu palikt tādā pašā līmenī;

42. tāpēc aicina programmai "Eiropa pilsoņiem" paredzētajā kopējā budžetā atbilstīgu daļu piešķirt pilsētu sadraudzības pasākumiem, īpaši ņemot vērā to, ka pilsētu sadraudzībai ir nozīmīga un atzīta loma jau iedibinātajā stabilu un ilgstošu kontaktu veidošanā starp iedzīvotājiem, arī ar iedzīvotājiem trešās valstīs;

43. atgādina, ka, tā kā Eiropas Parlamenta un Padome nesen ieviesuši Eiropas mantojuma zīmi ar mērķi, respektējot valstu un reģionālās atšķirības, celt dalībvalstu kopīgā kultūras mantojuma vērtību, izvirzīto mērķu sasniegšanas nolūkā programma "Eiropa pilsoņiem" varētu izmantot to objektu potenciālu, kuriem tiks piešķirta šī jaunā zīme, tāpat kā jau attaisnojes Eiropas kultūras galvaspilsētas statuss veicina Eiropas identitāti un pilsoniskumu.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

TIESĪBAS UN PILSONĪBA (COM(2011) 758) final

1. grozījums

4. panta 2. punkts

Konkrētie mērķi

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Lai novērtētu 1. punktā minēto mērķu sasniegšanas pakāpi, cita starpā rādītājs ir Eiropas mēroga izpratne par to, kā tiek ievērotas, izmantotas un īstenotas šīs tiesības un sūdzību skaits.	2. Lai novērtētu 1. punktā minēto mērķu sasniegšanas pakāpi, cita starpā rādītājs ir <u>Eiropas mēroga izpratne ES līmenī apkopoti kvalitatīvi un kvantitatīvi dati</u> par to, kā tiek ievērotas, izmantotas un īstenotas šīs tiesības un sūdzību skaits.

Pamatojums

Lai efektīvi izvērtētu, vai konkrētie programmas mērķi ir sasniegti, precīzāk jānorāda uz kvalitatīvu un kvantitatīvu datu apkopošanas nepieciešamību, ņemot vērā, ka, izmantojot uz izpratni balstītu pieeju, varētu tikt izstrādāti neskaidri vērtējumi, kas neatbilstīgi atspoguļo mērķu sasniegšanā gūtos panākumus.

TIESĪBAS UN PILSONĪBA (COM(2011) 758) final

2. grozījums

9. panta 1. punkts

Komitejas procedūra

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.	1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē. <u>Konsultēšanās procedūrā piedalās var tikt iesaistīts viens pārstāvis no Reģionu komitejas.</u>

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka dalībvalstu pārstāvju veidotajā komitejā, kas sniedz atbalstu Komisijai, visas programmas īstenošanai paredzēto gada darba programmu pieņemšanā ir lietderīgi un svarīgi iesaistīt arī Reģionu komitejas pārstāvi.

Tā kā runa ir par programmu īstenošanu, kurā lielā mērā ir iesaistītas arī vietējās un reģionālās pašvaldības, tad to līdzdalība gada darba programmu sagatavošanā ar to pārstāvības iestādes ES (Reģionu komitejas) starpniecību nodrošinās programmas izstrādei augšupēju pieeju un atbildīs ES pilsoņu prasībām.

Turklāt Reģionu komitejas līdzdalība gada programmu izstrādē atbilst Komitejas pilnvarām, proti, likumdošanas procesā, kurā pieņem Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, oficiāli izstrādāt šo atzinumu.

TIESĪBAS UN PILSONĪBA (COM(2011) 758) final

3. grozījums

12. panta 2. punkts

Uzraudzība un izvērtēšana

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Komisija sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei: a) vēlākais līdz 2018. gada vidum — starpposma novērtējuma ziņojumu; b) <i>ex post</i> novērtējuma ziņojumu.	2. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, un Padomei, <u>Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai</u> : a) vēlākais līdz 2018. gada vidum — starpposma novērtējuma ziņojumu; b) <i>ex post</i> novērtējuma ziņojumu.

Pamatojums

Jāsaskaņo programmu "Tiesības un pilsonība" un "Eiropa pilsoņiem" uzraudzība un vērtēšana. Attiecībā uz otro no minētajām programmām Komisijas priekšlikuma 14. panta 3. punktā (Uzraudzība un vērtēšana) ir paredzēts, ka Komisija iesniedz starpposma novērtējuma ziņojumu un *ex post* novērtējuma ziņojumu ne tikai Eiropas Parlamentam un Padomei, bet arī Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

Tādēļ nav nekāda pamatojuma, kāpēc ar programmu "Tiesības un pilsonība" saistītā priekšlikuma 12. panta 2. punktā nebūtu jāiekļauj Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un Reģionu komiteja kā adresāti, kas saņem starpposma un *ex post* novērtējuma ziņojumu. Grozījums attiecīgi papildina tekstu.

TIESISKUMS (COM(2011) 759) final

1. grozījums

7. pants

Līdzdalība

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Programma ir atvērta visām publiskām un/vai privātām struktūrām un personām, kas likumīgi veic uzņēmējdarbību:	1. Programma ir atvērta visām publiskām un/vai privātām struktūrām un personām, kas likumīgi veic uzņēmējdarbību:
a) dalībvalstīs;	a) dalībvalstīs;
b) EBTA valstīs, kas ir EEZ līguma dalībnieces saskaņā ar EEZ līgumā paredzētajiem nosacījumiem;	b) EBTA valstīs, kas ir EEZ līguma dalībnieces saskaņā ar EEZ līgumā paredzētajiem nosacījumiem;
c) pievienošanās valstīs, kandidātvalstīs un iespējamās kandidātvalstīs saskaņā ar vispārējiem principiem un vispārējiem noteikumiem un nosacījumiem, kuri paredzēti pamat nolīgumos, kas noslēgti ar šīm valstīm to līdzdalībai Savienības programmās;	c) pievienošanās valstīs, kandidātvalstīs un iespējamās kandidātvalstīs saskaņā ar vispārējiem principiem un vispārējiem noteikumiem un nosacījumiem, kuri paredzēti pamat nolīgumos, kas noslēgti ar šīm valstīm to līdzdalībai Savienības programmās;
d) Dānijā, pamatojoties uz starptautisku nolīgumu.	d) Dānijā, pamatojoties uz starptautisku nolīgumu.
2. Citas publiskās un/vai privātās struktūras un personas, kas likumīgi veic uzņēmējdarbību citās trešās valstīs, jo īpaši valstīs, kurās tiek īstenota Eiropas kaimiņattiecību politika, var iesaistīties programmas darbībās, ja tas kalpo šo darbību mērķim.	2. Citas publiskās un/vai privātās struktūras un personas, kas likumīgi veic uzņēmējdarbību citās trešās valstīs, jo īpaši valstīs, kurās tiek īstenota Eiropas kaimiņattiecību politika, var iesaistīties programmas darbībās, ja tas kalpo šo darbību mērķim.

Pamatojums

Panta 1. un 2. punktā iekļauto iespējamo programmas atbalsta saņēmēju sarakstā minētas struktūras, kas nav tuvāk paskaidrotas. Tā kā abos punktos runa ir par publiskām un/vai privātām struktūrām un personām, nav vajadzības vēlreiz atkārtot vārdu “struktūras” un to var svītrot [tulk. piez.: grozījums neattiecas uz tekstu latviešu valodā, jo vārds “struktūras” nav minēts divreiz].

EIROPA PILSOŅIEM (COM(2011) 884) final

1. grozījums

9. panta 1. punkts

Komiteja

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas Nr. 182/2011 nozīmē.	1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas Nr. 182/2011 nozīmē. <u>Konsultēšanās procedūrā piedalās var tikt iesaistīts viens pārstāvis no Reģionu komitejas.</u>

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka dalībvalstu pārstāvju veidotajā komitejā, kas sniedz atbalstu Komisijai, visas programmas īstenošanai paredzēto gada darba programmu pieņemšanā ir lietderīgi un svarīgi iesaistīt arī Reģionu komitejas pārstāvi.

Tā kā runa ir par programmu īstenošanu, kurā lielā mērā ir iesaistītas arī vietējās un reģionālās pašvaldības, tad to līdzdalība gada darba programmu sagatavošanā ar to pārstāvības iestādes ES (Reģionu komitejas) starpniecību nodrošinās programmas izstrādei augšupēju pieeju un atbildīs ES pilsoņu prasībām.

Briselē, 2012. gada 18. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Mehānisms siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringam un ziņošanai”

(2012/C 277/07)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē Komisijas centienus saskaņot un vienkāršot siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringa un ziņošanas prasības, bet lūdz ieviest grozījumus Komisijas priekšlikumā, lai radītu teritoriālu/reģionālu kontekstu jautājumos par siltumnīcefekta gāzu emisijām un prognozēm un plāniem attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni (PLCD);
- aicina nodrošināt, lai visi izmantotie dati/metodoloģija būtu publiski pieejami, nevis privātā īpašumā esoši, lai tie būtu pārskatāmi un līdz ar to reproducējami un tos būtu noteikusi tāda organizācija kā Eiropas Vides aģentūra, lai nepieļautu dublēšanos, kā arī sekmētu politikas izstrādi daudzlīmeņu pārvaldības ietvaros;
- aicina visaptverošajos Komisijas politikas pasākumos, programmās, apsvērumos par finansējuma piešķiršanu un projektos noteikti ņemt vērā arī emisiju teritoriālo ietekmi;
- vērš Komisijas uzmanību uz Pilsētas mēru pakta iniciatīvām, projektu “*ClimAct Regions*”, iniciatīvu “*carbonn*”, un projektu “*EUCO2 80/50*”, kas uzskatāmi par starptautiskiem izcilības piemēriem reģionālā līmeņa darbā, kurš virzīts uz oglekļa dioksīda emisijas samazināšanu;
- iesaka saskaņot dalībvalstu prognozes, lai izstrādātu viendabīgu prognožu kopumu, tostarp ziņojumu sniegšanu par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu un energoefektivitāti;
- atkārtoti ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām līgumslēdzēju pušu 17. konferences Durbanā, kā arī iepriekšējās konferencēs pausto aicinājumu atzīt vietējā un reģionālajā līmenī īstenotos klimata pārmaiņu seku mazināšanas un pielāgošanās pasākumus.

Ziņotājs

Neil SWANNICK kgs (UK/PSE), Mančēstras pilsētas domes loceklis

Atsauces dokuments

“Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringam un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Eiropas Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām”

COM(2011) 789 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. Ievads

1.1. Priekšlikumu regulai (turpmāk tekstā — priekšlikums) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju monitoringam un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Eiropas Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām galvenokārt izstrādāja Kankunas nolīguma ietekmē un daļēji arī pamatojoties uz Lēmumu Nr. 406/2009/EK un Direktīvu 2009/29/EK. Par priekšlikuma tiesisko pamatu ir noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā — Līgums) 191. pants.

1.2. Lēmums Nr. 406/2009/EK, Direktīva 2009/29/EK un LESD, kas kopā veido tā saukto reģionālo ietvaru, paredz reģioniem plašākas saistības klimata pārmaiņu seku mazināšanas jomā nekā noteikts priekšlikumā. RK aicina veikt grozījumus priekšlikumā, lai radītu teritoriālu/reģionālu kontekstu šādos jautājumos:

— siltumnīcefekta gāzu emisijas un

— prognozes un plāni attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni.

Komiteja turklāt aicina nodrošināt, lai visi izmantotie dati/metodoloģija būtu

— publiski pieejami, nevis privātā īpašumā esoši

— pārskatāmi un līdz ar to reproducējami un

— tos būtu noteikusi tāda organizācija kā Eiropas Vides aģentūra, lai nepieļautu dublēšanos

un sekmētu politikas izstrādi daudzlīmeņu pārvaldības ietvaros.

RK aicina prognozēs un plānos attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni paredzēt “patēriņa emisijas”, proti, emisijas saistībā ar importētām precēm un pakalpojumiem. Turklāt minētajās prognozēs un plānos jāņem vērā visas to politikas pasākumu neparedzētās vai paredzētās sekas, kuru rezultātā emisijas tiek “eksportētas” uz citām valstīm. To bieži vien dēvē par oglekļa emisiju pārvirzi; labs piemērs šai sakarā ir smagās rūpniecības pārvietošana uz aizjūras valstīm. Šī oglekļa

emisiju pārvirze būtu jāņem vērā prognozēs un plānos attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni, turklāt skaidri būtu jānorāda pasākumi, kas īstenoti, lai šo pārvirzi nepieļautu. Minētais ir svarīgs faktors, lai noteiktu Eiropas faktisko ieguldījumu pasaules emisiju samazināšanā.

Visaptverošajos Komisijas politikas pasākumos, programmās, apsvērumos par finansējuma piešķiršanu un projektos noteikti jāņem vērā arī emisiju teritoriālā ietekme.

RK atkārtoti ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām līgumslēdzēju pušu 17. konferences Durbanā, kā arī iepriekšējās konferences pausto aicinājumu atzīt vietējā un reģionālajā līmenī īstenotos klimata pārmaiņu seku mazināšanas un pielāgošanās pasākumus.

1.3. Reģionu komiteja atbalsta Komisijas sniegto novērtējumu, ka — tā kā regulā ierosinātos ar ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (UNFCCC) saistītos mērķus nevar pietiekami sasniegt dalībvalstīs un, ņemot vērā šo mērķu vērienīgumu un ietekmi, tos var labāk sasniegt ES līmenī, — Eiropas Savienība var noteikt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā izklāstīto subsidiaritātes principu, un ka saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu regulā nav pārsniegts iepriekš minēto mērķu sasniegšanai nepieciešamais;

2. Vispārīgas piezīmes**2.1. RK atzinīgi vērtē**

— priekšlikumu un pirms tā notikušo apspriešanos ar ieinteresētajām personām un veikto ietekmes novērtējumu;

— prognožu un klimata pārmaiņu seku mazināšanas pasākumu iekļaušanu līdzās uzskaites datiem;

— apņemšanos saskaņot starptautisko un Eiropas Komisijas veikto uzraudzību un ziņošanu un veicināt monitoringa un ziņošanas mehānisma izveidi. Taču Komiteja sagaida, ka Eiropas Komisija izmantos tā sauktajā reģionālajā ietvarā noteiktās saistības, lai izvērstu minēto priekšlikumu;

— centienus priekšlikumā saskaņot un vienkāršot monitoringa un ziņošanas prasības;

- siltumnīcefekta gāzu emisiju un vietējā gaisa kvalitātes novērtējuma saskaņotību;
- ES informācijas apmaiņas centra mehānismu, un pauž cerību, ka tas būs noderīgs instruments valsts, reģionālā un vietējā līmeņa politikas veidotājiem klimata politikas jomā;
- citu gaisa satiksmes aspektu ņemšanu vērā, vērtējot ietekmi uz globālo sasilšanu.

2.2. Finansiāli jautājumi

Klimata pārmaiņu politikas īstenošana bieži vien izraisa konkurenci starp finanšu līdzekļiem, kas, no vienas puses, piešķirti pārmaiņu seku mazināšanas pasākumiem un, no otras puses, — pielāgošanās pasākumiem. Tādēļ RK pauž bažas par to, ka

- priekšlikumā kā vietējā līmeņa jautājums skaidri minēti pielāgošanās pasākumi, **taču ne pārmaiņu seku mazināšanas pasākumi, kas tādējādi ilgtermiņā varētu mazināt pārmaiņu seku mazināšanas pasākumu efektivitāti;**
- trūkst norāžu par to, kā priekšlikumā ierosinātā darbības jomas paplašināšana faktiski ietekmēs dalībvalstis; Tas ir vajadzīgs, lai varētu izvairīties no liekiem izdevumiem attiecīgajā jomā strādājošajiem, kuri galu galā īstēnos daudzas no priekšlikumā minētajām izmaiņām;
- nav paredzēts piešķirt reģioniem vismaz 30 % no kvotu izsolē gūtajiem ienākumiem. Tas ir nepieciešams, lai reģioni varētu īstenot stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus atjaunojamo energoresursu un energoefektivitātes jomā;
- papildu monitoringa un ziņošanas pienākuma radītais administratīvais, tehniskais un finanšu slogs, visticamāk, būs jāuzņemas reģioniem, tāpēc tam ir jābūt samērīgam;
- centieni panākt nelielus papildu uzlabojumus attiecībā uz datu kopumu varētu apgrūtināt klimata pārmaiņu seku mazināšanas un pielāgošanās pasākumu īstenošanu; to nedrīkstētu pieļaut.

2.3. Emisiju uzskaitē un dati

Emisiju uzskaitē sniedz informāciju par iepriekšējo vai pašreizējo stāvokli emisiju apjoma ziņā. Tā būtu jāizmanto, lai informētu ieinteresētās personas par pašreizējo stāvokli saistībā ar klimata pārmaiņu seku mazināšanas pasākumiem. Tāpēc

- emisiju uzskaites lietderību ievērojami uzlabo īsa, vidēja un ilgtermiņa prognozes un plāni attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni;
- emisiju datiem, kas tiks iegūti, pateicoties priekšlikumam, ir būtiska nozīme, lai izprastu Eiropas Savienības, tās dalībvalstu un reģionu stratēģisko virzienu, prioritātes un veikumu;
- minētie dati to maksimālas izmantošanas labad jāskata saistībā ar galvenajiem ekonomikas un sociālajiem rādītājiem, kurus regulāri izmanto lēmumu pieņemēji.

Eiropas Vides aģentūrai (EVA) ir būtiska nozīme saskaņotas metodoloģijas izstrādē un piemērošanā, kā arī atbalsta sniegšanā dalībvalstīm emisijas uzskaiti sagatavošanā.

- Tieša atbildība par emisijas datu apkopošanu un to kvalitāti ir Eiropas Savienības centrālajiem statistikas un datu apstrādes dienestiem. Tiem būtu jānodrošina koncentrēta, pārredzama un **centralizēta procedūra, kas ietver pārskatatbildību**, lai pārbaudītu dalībvalstu iesniegtu datu kopumu, kā arī to, cik precīzas/uzticamas ir prognozes un plāni attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni.
- Katrai dalībvalstij vajadzētu sniegt informāciju par šādu kopējo emisiju vērtību kopš 1990. gada:
 - dalībvalstī radušās emisijas (avoti);
 - emisijas, ko kompensē zemes izmantojuma izmaiņas, un
 - emisijas, ko kompensē, pamatojoties uz Lēmuma 406/2009/EK 5. pantu.

Minētie dati ir ļoti svarīgi, lai īstētu absolūto mērķi, proti, emisiju apjomu samazinātu par 20 %, un nepieļautu atmosfēras sasilšanu par vairāk kā 2 °C.

2.4. Politikas pasākumu īstenošana

RK vēlas, lai prognozēs un plānos attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni tiktu iekļauts skaidri definēts, kvantitatīvi nosakāms teritoriālais/reģionālais elements, jo

- teritoriālais elements ļautu labāk uzraudzīt progresu un dokumentēt pierādījumus nekā vispārēji pārskati valsts līmenī;
- reģionālais līmenis ir iedzīvotājiem tuvāks nekā valsts līmenis, tāpēc reģioniem ir labākas iespējas informēt sabiedrību par jautājumiem saistībā ar klimata pārmaiņām; tas ir viens no monitoringa un ziņošanas mehānisma mērķiem.

Reģionālo pašvaldību rīcībā ir speciālās zināšanas, un tās par savu darbu ir informējušas konferencēs par ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām. Tāpēc reģionālās pašvaldības jau no paša sākuma jāiesaista klimata pārmaiņu seku mazināšanas un pielāgošanās pasākumu izstrādē, lai viņu speciālās zināšanas un pieredzi varētu maksimāli izmantot, cīnoties ar klimata pārmaiņu sekām un cēloņiem, kuri vissmagāk izjūkami tieši vietējā līmenī.

— Komiteja vērs Komisijas uzmanību uz Pilsētas mēru pakta iniciatīvām, projektu "*ClimAct Regions*", iniciatīvu "*carbonn*", apvienību "*Vietējās pašvaldības ilgtspējai*" (*ICLEI*) un projektu "*EUCO2 80/50*", kas uzskatāmi par starptautiskiem izcilības piemēriem reģionālā līmeņa darbā, kurš virzīts uz oglekļa dioksīda emisijas samazināšanu.

— Šis darbs atbilst tā dēvētajam reģionālajam ietvaram.

— Tas pauž skaidru politisku vēstījumu šajā virzienā.

— Būtu jāapzinās, ka emisiju samazināšanas politikas rezultāti dažādos reģionos vienas dalībvalsts ietvaros būs atšķirīgi.

— Pasākumi jāveic līmenī, kas ir tuvāks emisiju avotiem, proti, ja ir pieejami dati, kurus iespējams izmantot vietējā līmenī, pastāv lielāka varbūtība, ka tiks veikti reāli pasākumi.

— Atbilstīgi Līguma 191. un 192. pantam šāda rīcība būtu samērīga.

— Reģionu devums emisiju apjoma samazināšanā būs atšķirīgs atkarībā no to tautsaimniecības struktūras un infrastruktūras. Atsevišķu reģionu panāktais emisiju apjoma samazinājums būs atšķirīgs ne tikai vienas dalībvalsts ietvaros, bet arī visas Eiropas mērogā.

— Neraugoties uz reģionālo pašvaldību dalību politikas pasākumu īstenošanā, dalībvalstis ar tām pietiekamā mērā neapspriežas par jautājumiem saistībā ar klimata pārmaiņām.

— Klimata pārmaiņu seku mazināšana nav lejupējs process.

Turklāt jāatzīst arī tehniskais un finansiālais atbalsts, ko reģionālās pašvaldības decentralizētās sadarbības programmu ietvaros sniedz jaunattīstības valstīm.

2.5. Pielāgošanās pasākumi

Pielāgošanās stratēģijas līdz šim nav bijušas obligātas, tāpēc ziņošanas pienākuma noteikšana pielāgošanās jomā (16. pants) varētu šķist nepiemērota, taču tas nekādā gadījumā nenozīmē, ka to nevajadzētu darīt.

RK atkārtoti pauž aicinājumu, lai tādās struktūrās kā Pielāgošanās komiteja būtu pārstāvētas vietējās un reģionālās pašvaldības. Komiteja norāda uz Mehiko pakto (2010. gads) un 2011. gada decembrī Durbanā parakstīto Pielāgošanās hartu.

2.6. Prognozes un plāni attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni: pārskatāmība un datu īpašumtiesības

Valstu, reģionālā un vietējā līmeņa pārvaldes iestādēm ir nepieciešami Eiropas Komisijas /EVA sniegti instrumenti, pasākumi, norādes un vadlīnijas, lai

— izstrādātu prognozes un plānus attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni;

— izveidotu monitoringa mehānismus;

— savlaicīgi un izmaksu ziņā efektīvi piekļūtu datiem;

— izvairītos no datu un to iegūšanas instrumentu komercializācijas un neatbilstošas izplatīšanas;

— nodrošinātu saskaņotību starp prognozēm un plāniem attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni;

— uzlabotu datu kvalitāti, uzticamību un drošumu;

— izpildītu saistības, kas izriet no Kioto protokola, Kankunas nolīgumiem un Durbanas Pastiprinātas rīcības platformas.

Komiteja aicina Eiropas Vides aģentūru līdzās valstu reģistriem un statistikai sagatavot arī saskaņotus un pārskatāmus vietējā un reģionālā līmeņa datu kopumus, proti, datus, kas, izmantojot interneta meklētājprogrammu, būtu atrodamī atsevišķi par katru dalībvalsti, reģionu vai vietējo pašvaldību, kā arī konkrētu nozari, lai, pamatojoties uz sociālekonomiskajiem datiem, būtu iespējams veikt salīdzinošo analīzi, standartizāciju un pārbaudi.

2.7. Gaisa un jūras transporta radītās emisijas

Ziņošanas pienākums attiecībā uz civilās aviācijas un jūras transporta emisijām nav skaidri saprotams, jo

— RK uzskata, ka nav pareizi izprasta kategorijas "1.A.3.A civilā aviācija" nozīme. Nolūks ir bijis uzskatīt, ka nullei pielīdzināmas ir privātu (nevis komerciālu) lidaparātu emisijas, proti, emisijas, ko galvenokārt rada vieglās lidmašīnas un helikopteri, kuri parasti izmanto mazās privātās lidostas. Tas būtu jānorāda skaidri;

— nav izklāstīta metodoloģija attiecībā uz to jūras transportlīdzekļu radītajām emisijām, kuri izmanto Eiropas ostas. Tāpēc priekšlikumā būtu skaidri jānorāda, ka Eiropas Komisija pirms metodes izstrādāšanas vēlas sagaidīt tiesību aktu pieņemšanu.

3. Secinājums

RK pauž bažas par reģionāla skatījuma trūkumu priekšlikumā. Komiteja ir pārliecināta, ka tādejādi tiek zaudēta vērtīga iespēja, un tas turpmāk apgrūtinās klimata pārmaiņu seku mazināšanas pasākumu īstenošanu. Komiteja uzskata, ka ar priekšlikumu tiktu sperts solis pareizajā virzienā, ja tajā tiktu skaidri iekļauta reģionālā dimensija. RK atzinīgi vērtē galvenās uzmanības pievēršanu prognozēm un plāniem, kas paredzēti attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

1. pants — Priekšmets

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(e) ziņo par CO ₂ emisijām no jūras transporta;	(e) ziņo par CO₂ emisijām no jūras transporta; izveido ziņošanas mehānismu attiecībā uz jūras transportu, ja tiktu pieņemti attiecīgi tiesību akti;
(f) veic monitoringu un ziņošanu attiecībā uz kvotu izsolēs iegūto ieņēmumu izlietojumu atbilstoši Direktīvas 2003/87/EK 3.d panta 1. un 2. punktam vai 10. panta 1. punktam, saskaņā ar minētās direktīvas 3.d panta 4. punktu un 10. panta 3. punktu;	(f) veic monitoringu un ziņošanu attiecībā uz kvotu izsolēs iegūto ieņēmumu izlietojumu atbilstoši Direktīvas 2003/87/EK 3.d panta 1. un 2. punktam vai 10. panta 1. punktam, saskaņā ar minētās direktīvas 3.d panta 4. punktu un 10. panta 3. punktu;
(g) veic monitoringu un ziņošanu attiecībā uz dalībvalstu veiktajiem pasākumiem, ar ko pielāgojas neizbēgamajām klimata pārmaiņām;	(g) veic monitoringu un ziņošanu attiecībā uz dalībvalstu <u>un to reģionu</u> veiktajiem pasākumiem, ar ko pielāgojas neizbēgamajām klimata pārmaiņām;
(h) vērtē dalībvalstu panākto progresu savu pienākumu izpildē saskaņā ar Lēmumu Nr. 406/2009/EK;	(h) vērtē dalībvalstu <u>un to reģionu</u> panākto progresu savu pienākumu izpildē saskaņā ar Lēmumu Nr. 406/2009/EK;
(i) vāc informācijas un datus, kas vajadzīgi, lai pamatotu turpmāko Savienības klimata pārmaiņu politikas izstrādi un vērtēšanu.	(i) vāc informācijas un datus, kas vajadzīgi, lai pamatotu turpmāko Savienības klimata pārmaiņu politikas izstrādi un vērtēšanu.

Pamatojums

Tā kā šobrīd nepastāv ziņošanas sistēma attiecībā uz jūras transporta emisijām, Komiteja pieņem, ka šāda sistēma tiks izveidota tikai tad, ja tas būs nepieciešams atbilstoši jauniem tiesību aktiem.

Tā kā priekšlikumi lielākoties tiek īstenoti vietējā/reģionālajā līmenī, priekšlikumā būtu jāiekļauj konkrētāka norāde uz attiecīgajiem līmeņiem.

Grozījums Nr. 2

2. pants — Piemērošanas joma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	(i) <u>valsts un reģionālā līmenī īstenotiem dalībvalstu pasākumiem, ar ko mazina klimata pārmaiņas.</u>

Pamatojums

Skaidra atsauce uz reģionālo līmeni jāiekļauj ne tikai attiecībā uz pielāgošanās pasākumiem, bet arī uz klimata pārmaiņu seku mazināšanas pasākumiem.

Grozījums Nr. 3

3. pants — Definīcijas

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(13) "rīcībpolitiku, pasākumu un prognožu valsts sistēma" ir institucionālo, juridisko un procedūras pasākumu sistēma, kas izveidota dalībvalstī, lai ziņotu par rīcībpolitikām un pasākumiem un sagatavotu un ziņotu prognozes par siltumnīcefekta gāzu antropogēnām emisijām no avotiem un piesaisti, kā noteikts šīs regulas 13. pantā;	13) "rīcībpolitiku, pasākumu un prognožu valsts sistēma" ir institucionālo, juridisko un procedūras pasākumu sistēma, kas izveidota dalībvalstī <u>un ko saskaņotības nodrošināšanas nolūkā apstiprinājusi Komisija</u> , lai ziņotu par rīcībpolitikām un pasākumiem un sagatavotu un ziņotu prognozes par siltumnīcefekta gāzu antropogēnām emisijām no avotiem un piesaisti, <u>izmantojot metodes, ko saskaņotības nodrošināšanas nolūkā apstiprinājusi Komisija</u> , kā noteikts šīs regulas 13. pantā;

Pamatojums

Jānodrošina saskaņotība starp dažādu valstu politiku, pasākumiem un prognozēm.

Grozījums Nr. 4**4. pants — Zema oglekļa emisiju līmeņa attīstības stratēģijas**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai savas zema oglekļa emisiju līmeņa attīstības stratēģijas vienu gadu pēc tam, kad stājas spēkā šī regula, vai saskaņā ar starptautiskā līmenī apstiprinātu laika grafiku UNFCCC procesa ietvaros.	2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai savas <u>teritoriālā aspektā izstrādātās-noteiktās</u> zema oglekļa emisiju līmeņa attīstības stratēģijas vienu gadu pēc tam, kad stājas spēkā šī regula, vai saskaņā ar starptautiskā līmenī apstiprinātu laika grafiku UNFCCC procesa ietvaros.
3. Komisija un dalībvalstis savas attiecīgās zema oglekļa emisiju līmeņa attīstības stratēģijas un to atjauninājumus nekavējoties dara pieejamus sabiedrībai.	3. Komisija un dalībvalstis savas attiecīgās zema oglekļa emisiju līmeņa attīstības stratēģijas, <u>kā arī to pamatā esošos aprēķinus un datus</u> un to atjauninājumus nekavējoties dara pieejamus sabiedrībai.

Pamatojums

Šajās stratēģijās jāiekļauj teritoriālais aspekts, lai parādītu, ka tās ir pienācīgi pārdomātas un apsvērtas, jo tās būs grūti īstenot vietējā līmenī, ja tām nebūs teritoriālās dimensijas.

Būtisks politikas analīzes un pārskatāmības priekšnosacījums ir skaidra izpratne par to, kādā veidā iegūtas prognozes un aprēķini saistībā ar zema oglekļa emisiju līmeņa attīstību.

Grozījums Nr. 5**5. pants — Valsts uzskaites sistēmas**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Dalībvalstis izveido, izmanto un cenšas pastāvīgi uzlabot valsts uzskaites sistēmas, ar ko novērtē šīs regulas I pielikumā minēto siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas no avotiem un to piesaisti un nodrošina siltumnīcefekta gāzu uzskaites laicīgumu, pārredzamību, precizitāti, konsekveni, salīdzināmību un pilnīgumu.	1. Dalībvalstis izveido, izmanto un cenšas pastāvīgi uzlabot valsts uzskaites sistēmas, ar ko novērtē šīs regulas I pielikumā minēto siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas no avotiem un to piesaisti un nodrošina siltumnīcefekta gāzu uzskaites laicīgumu, pārredzamību, precizitāti, konsekveni, salīdzināmību un pilnīgumu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām uzskaites iestādēm ir piekļuve un ka to valsts uzskaites sistēma nodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir piekļuve:	2. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentajām uzskaites iestādēm ir piekļuve un ka to valsts uzskaites sistēma nodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir piekļuve:
(a) datiem un metodēm attiecībā uz darbībām un iekārtām saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK, kas paziņoti nolūkā sagatavot valsts siltumnīcefekta gāzu uzskaiti, lai nodrošinātu paziņoto siltumnīcefekta gāzu emisiju konsekveni Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā un valsts siltumnīcefekta gāzu uzskaitē;	(a) datiem un metodēm attiecībā uz darbībām un iekārtām saskaņā ar Direktīvu 2003/87/EK, kas paziņoti nolūkā sagatavot valsts siltumnīcefekta gāzu uzskaiti, lai nodrošinātu paziņoto siltumnīcefekta gāzu emisiju konsekveni Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā un valsts siltumnīcefekta gāzu uzskaitē;
(b) datiem, kas ievākti, izmantojot ziņošanas sistēmas par fluorētām gāzēm dažādās nozarēs, kā izveidots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 842/2006 6. panta 4. punktu, ar mērķi sagatavot valsts siltumnīcefekta gāzu uzskaiti;	(b) datiem, kas ievākti, izmantojot ziņošanas sistēmas par fluorētām gāzēm dažādās nozarēs, kā izveidots saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 842/2006 6. panta 4. punktu, ar mērķi sagatavot valsts siltumnīcefekta gāzu uzskaiti;
(c) emisijām, pamata datiem un metodēm, ko paziņojušas iekārtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 166/2006 nolūkā sagatavot valsts siltumnīcefekta gāzu uzskaiti;	(c) emisijām, pamata datiem un metodēm, ko paziņojušas iekārtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 166/2006 nolūkā sagatavot valsts siltumnīcefekta gāzu uzskaiti;
(d) datiem, kas paziņoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1099/2008.	(d) datiem, kas paziņoti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1099/2008.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās uzskaites iestādes un ka to valsts uzskaites sistēmas nodrošina, ka to kompetentās uzskaites iestādes: (a) izmanto ziņošanas sistēmas, kas izveidotas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 842/2006 6. panta 4. punktu, lai uzlabotu fluorēto gāzu aprēķinus siltumnīcefekta gāzu uzskaitē; (b) spēj veikt ikgadējas konsekvences pārbaudes, kas minētas šīs regulas 7. panta 1. punkta l) un m) apakšpunktā;	3. Dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās uzskaites iestādes un ka to valsts uzskaites sistēmas nodrošina, ka to kompetentās uzskaites iestādes: (a) izmanto ziņošanas sistēmas, kas izveidotas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 842/2006 6. panta 4. punktu, lai uzlabotu fluorēto gāzu aprēķinus siltumnīcefekta gāzu uzskaitē; (b) spēj veikt ikgadējas konsekvences pārbaudes, kas minētas šīs regulas 7. panta 1. punkta l) un m) apakšpunktā; 4. Dalībvalstis nodrošina, ka reģionālās pašvaldības, kuru kompetencē ir ar oglekļa emisijas avotiem vai tā piesaistītajiem saistītās jomas, ir ziņošanas par valsts uzskaites sistēmu un iesaistās tajā un visos tās aktualizēšanas posmos, lai garantētu, ka to ierosinātie pasākumi un politika ir pēc iespējas atbilstoši un efektīvāki.

Pamatojums

Emisiju samazināšanai paredzētu pasākumu noteikšana un atbilstoša izstrāde, kā arī vajadzība pasākumu īstenošanas rezultātus atspoguļot siltumnīcefekta gāzu emisiju uzskaites sistēmās ir cieši saistīta ar zināšanām par informācijas avotiem, modeļiem un metodoloģiskām pieejām, aplēsēm, pieņēmumiem u.c. Daži dažādu nozaru radīto emisiju avoti un oglekļa piesaistītāji ir reģionālo pašvaldību pārziņā. Tādēļ šīm pašvaldībām jābūt ziņošanai par valsts uzskaites sistēmu un jāiesaistās tajā, lai uzlabotu un pielāgotu gan valsts uzskaites sistēmu, gan klimata pārmaiņu mazināšanai ierosināto politiku reģionālajā līmenī.

Grozījums Nr. 6

6. pants — Savienības uzskaites sistēma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(c) ikgadēju ekspertu veiktu dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu uzskaites pārskatīšanu.	(c) ikgadēju <u>neatkarīgu</u> ekspertu veiktu dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu uzskaites pārskatīšanu; (d) <u>visaptverošo Komisijas politikas pasākumu, programmu, finansējuma piešķirumu un projektu teritoriālo ietekmi uz emisijām.</u>

Pamatojums

Dalībvalstu siltumnīcefekta gāzu uzskaiti jāpārbauda neatkarīgai un nekomerciālai kompetentajai uzskaites iestādei, kura attiecīgajā gadā nav bijusi iesaistīta valsts uzskaites sagatavošanā. Ideālā gadījumā tai vajadzētu būt iekšējai Eiropas Vides aģentūras struktūrai. Eiropas Komisijai arī pašai būtu jāapzina savu politikas pasākumu un programmu ietekme uz emisijām, lai varētu secināt, vai to panāktais efekts ir pozitīvs vai negatīvs.

Grozījums Nr. 7

7. pants — siltumnīcefekta gāzu uzskaites

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(a) to siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas, kas minētas šīs regulas I pielikumā, un siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas, kas minētas Lēmuma Nr. 406/2009/EK 2. panta 1. punktā, par X–2 gadu. Neskarot ziņošanu par siltumnīcefekta gāzēm, kas minētas šīs regulas I pielikumā, oglekļa dioksīda (CO ₂) emisijas no IPCC avota kategorijas “1.A.3.A civilā aviācija” uzskata par vienādām ar nulli Lēmuma Nr. 406/2009/EK 3. panta un 7. panta 1. punkta nolūkā;	(a) to siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas, kas minētas šīs regulas I pielikumā, un siltumnīcefekta gāzu antropogēnās emisijas, kas minētas Lēmuma Nr. 406/2009/EK 2. panta 1. punktā, par X–2 gadu. Neskarot ziņošanu par siltumnīcefekta gāzēm, kas minētas šīs regulas I pielikumā, oglekļa dioksīda (CO ₂) emisijas no IPCC avota kategorijas “1.A.3.A civilā aviācija”, kuras saistītas ar privātiem lidaparātiem, uzskata par vienādām ar nulli Lēmuma Nr. 406/2009/EK 3. panta un 7. panta 1. punkta nolūkā;

Pamatojums

IPCC avota kategorija "1.A.3.A civilā aviācija" aptver emisijas, ko lidaparāti rada, paceļoties vai nolaižoties attiecīgajā dalībvalstī, kā arī lidojot tās gaisa telpā. Emisijas, ko rada viegie lidaparāti, kas paceļas no privātiem lidlaukiem, ir ļoti grūti uzskaitīt īstermiņā. Tomēr vieglo lidaparātu izmantoto degvielu iespējams uzskaitīt degvielleļļas emisijās, ar nosacījumu, ka šie lidaparāti ir izmantojuši komerciālu lidostu (tādējādi radot neatbilstību).

Grozījums Nr. 8**13. pants — Rīcībpolitiku, pasākumu un prognožu valsts sistēmas**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Mērķis ir nodrošināt paziņotās informācijas par rīcībpolitikām, pasākumiem un prognozēm attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu antropogēnām emisijām no avotiem un to piesaisti laicīgumu, pārredzamību, precizitāti, konsekventu, salīdzināmību un pilnīgumu, kā minēts šīs regulas 14. un 15. pantā, tostarp attiecībā uz datu, metožu un modeļu izmantošanu un piemērošanu un kvalitātes nodrošināšanas un kvalitātes kontroles pasākumu īstenošanu un jutīguma analīzi.	2. Mērķis ir Tās šajos ziņojumos valstu un Eiropas līmenī nodrošināt, ka paziņotās informācijas par rīcībpolitikām, pasākumiem un prognozēm attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu antropogēnām emisijām no avotiem un to piesaisti ir savlaicīga laicīgumu, pārredzamība, precizitāti, konsekventa, salīdzināmība un pilnīgums, kā minēts šīs regulas 14. un 15. pantā, tostarp attiecībā uz teritoriāli definētu noteiktu datu, metožu un modeļu izmantošanu un piemērošanu un kvalitātes nodrošināšanas un kvalitātes kontroles pasākumu īstenošanu un jutīguma analīzi. <u>Visa informācija būtu jāiesniedz turpmākai analizēšanai.</u>

Pamatojums

Vajadzētu būt iespējai salīdzināt dalībvalstu prognozes un plānus attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni. Vajadzētu būt arī iespējai salīdzināt emisiju ietekmi uz dažādām nozarēm atšķirīgos Eiropas reģionos. Tādēļ datiem jābūt pieejamiem turpmāku analīžu veikšanai, kā arī lai radītu uzticību stratēģijām.

Grozījums Nr. 9**14. pants — Ziņošana par rīcībpolitikām un pasākumiem**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. ... (c) informāciju par valsts rīcībpolitikām un pasākumiem, kā arī par to Savienības rīcībpolitiku un pasākumu īstenošanu, kuri ierobežo vai samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas no avotiem vai veicina to piesaisti, iedalot to pēc nozarēm attiecībā uz katru siltumnīcefekta gāzi, kas minēta šīs regulas I pielikumā. Šajā informācijā ietver savstarpējas norādes uz attiecīgajām valstu vai Savienības rīcībpolitikām, jo īpaši attiecībā uz gaisa kvalitāti, un norāda: ...	1. ... (c) informāciju par valsts rīcībpolitikām un pasākumiem, kā arī par to Savienības rīcībpolitiku un pasākumu īstenošanu, kuri ierobežo vai samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas no avotiem vai veicina to piesaisti un <u>kuri palielina atjaunojamo avotu enerģijas īpatsvaru vai samazina kopējo galīgo enerģijas patēriņu</u> , iedalot to pēc reģioniem un nozarēm attiecībā uz katru siltumnīcefekta gāzi, kas minēta šīs regulas I pielikumā. Šajā informācijā ietver savstarpējas norādes uz attiecīgajām valstu vai Savienības rīcībpolitikām, jo īpaši attiecībā uz gaisa kvalitāti, un norāda: ...
2. Dalībvalstis elektroniskā veidā dara sabiedrībai pieejamu valsts rīcībpolitiku un pasākumu izmaksu un ietekmes novērtējumu, informāciju par Savienības rīcībpolitiku un pasākumu īstenošanu, kas ierobežo vai samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas no avotiem vai veicina to piesaisti, kopā ar tehniskiem ziņojumiem, kas ir pamatā šiem novērtējumiem. Tajos būtu jāiekļauj izmantoto modeļu un metodiskās pieejas apraksti, definīcijas un pamatpieņēmumi.	2. Dalībvalstis elektroniskā veidā dara sabiedrībai pieejamu valsts rīcībpolitiku un pasākumu izmaksu un ietekmes novērtējumu, informāciju par Savienības rīcībpolitiku un pasākumu īstenošanu, kas ierobežo vai samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas no avotiem vai veicina to piesaisti, kopā ar tehniskiem ziņojumiem, kas ir pamatā šiem novērtējumiem. Tajās būtu jāiekļauj izmantoto modeļu un metodiskās pieejas apraksti, definīcijas un pamatpieņēmumi, <u>kā arī aprēķini.</u>

Pamatojums

Reģionālajam kontekstam jābūt skaidri saprotamam.

Ir vajadzīgi gan aprēķini, gan kvalitatīvi paskaidrojumi.

Grozījums Nr. 10

15. pants — Ziņošana par prognozēm

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Dalībvalstis līdz katra gada 15. martam (X gads) ziņo Komisijai valsts prognozes par siltumnīcefekta gāzu antropogēnām emisijām no avotiem un to piesaisti, iedalot tās pēc gāzes un pēc nozares.	1. Dalībvalstis līdz katra gada 15. martam (X gads) ziņo Komisijai valsts prognozes par siltumnīcefekta gāzu antropogēnām emisijām no avotiem un to piesaisti, iedalot tās pēc gāzes un pēc nozares, <u>kā arī pēc reģiona.</u>

Pamatojums

Reģionālajam kontekstam jābūt skaidri saprotamam.

Grozījums Nr. 11

25. pants — Eiropas Vides aģentūras loma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
...	...
(d) ikgadējā ekspertu veiktajā pārskatīšanā;	(d) ikgadējā ekspertu veiktajā <u>iekšējā</u> pārskatīšanā;
...	...
(h) datu aprēķinu sagatavošanā par prognozēm, kuras dalībvalstis nav paziņojušas;	(h) datu, <u>tostarp</u> aprēķinu, sagatavošanā par prognozēm, kuras dalībvalstis nav paziņojušas;
...	...
(j) informācijas izplatīšanā, kas ievākta saskaņā ar šo regulu, tostarp uzturot un atjauninot datubāzi par dalībvalstu klimata pārmaiņu seku mazināšanas rīcībpolitikām un pasākumiem un informācijas apmaiņas centru par ietekmi, apdraudējumiem un pielāgošanos klimata pārmaiņām.	(j) <u>elektroniski meklējamās</u> informācijas izplatīšanā, kas ievākta saskaņā ar šo regulu, tostarp uzturot un atjauninot datubāzi par dalībvalstu klimata pārmaiņu seku mazināšanas rīcībpolitikām un pasākumiem un informācijas apmaiņas centru par ietekmi, apdraudējumiem un pielāgošanos klimata pārmaiņām.
	(k) savu prognožu sagatavošanā attiecībā uz katru dalībvalsti;
	(kl) prognožu veikšanai nepieciešamo instrumentu nodrošināšanā;
	(lm) dalībvalstu prognožu saskaņošanā, kas kalpo viendabīgu prognožu kopuma izstrādei, tostarp ziņojumu sniegšanā par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu un energoefektivitāti;
	(mn) datu apkopošanā par katras dalībvalsts uzkrāto emisiju apjomu, iekļaujot gan avotus un piesaisti, gan avotus, uz ko attiecas Lēmuma 406/2009/EK 5. pants;
	(ne) tādu prognožu iekļaušanā, kas atspoguļo Eiropā veiktas darbības radīto siltumnīcefekta gāzes emisiju pasaules līmeni;
	(op) vadlīniju sniegšanā par iespējamajām izmaksām, kas radīsies, izstrādājot emisiju prognozes un plānus attīstībai ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni.

Pamatojums

Eiropas Vides aģentūrai ir izšķiroša loma, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis sekmīgi īsteno savu politiku. Tas nozīmē, ka tās rīcībā vajadzētu būt speciālajām zināšanām un vadlīnijām attiecībā uz iespējamajām emisiju plūsmām. Uzkrātās emisijas ir būtisks faktors, kas ietekmē siltumnīcefekta gāzu koncentrāciju atmosfērā un līdz ar to arī turpmāko temperatūras paaugstināšanos. Eiropas emisijas pilnībā neatspoguļo Eiropas radīto emisiju apjomu visā pasaulē. Tāpēc priekšlikumā skaidri jāmin arī “patēriņa emisijas”.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*

Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Priekšlikums regulai par vides un klimata pasākumu programmas (LIFE) izveidi”

(2012/C 277/08)

REĢIONU KOMITEJA

- ņemot vērā šajā jomā veicamos svarīgos uzdevumus, atzinīgi vērtētu daudz lielāku programmas budžeta palielinājumu, vienlaikus atzīstot, ka nav iespējams vienoties par konkrētiem skaitļiem, kamēr nav beigušās sarunas par daudzgadu finanšu shēmu;
- atbalsta integrēto projektu jauno pieeju, taču aicina vairāk veicināt integrēto projektu pieejamību ieinteresētajām pusēm un ieinteresēto pušu līdzdalību tajos; aicina papildināt sarakstu, kā svarīgākās integrēto projektu jomas minot arī jūras vidi, augsni un troksni; kā arī aicina izveidot piemērotus mehānismus LIFE programmas koordinēšanai ar citiem ES fondiem vienotajā stratēģiskajā satvarā un ar Prioritārās rīcības plāniem (PAF) *Natura 2000* finansēšanai;
- uzskata, ka PVN izslēgšana no attiecināmajām izmaksām var atturēt daudzus iespējamus pieteikumu iesniedzējus no priekšlikuma izstrādes, un ierosina PVN atzīt par attiecināmajām izmaksām, ja finansējuma saņēmēji var pierādīt, ka PVN nav iespējams atgūt;
- iesaka arī turpmāk saglabāt pastāvīgā personāla izmaksu attiecināmību, ievērojot nosacījumu, ka ir jāpierāda un ar dokumentiem jāapstiprina, ka šis personāls ir oficiāli norīkots attiecīgā projekta pasākumu īstenošanai pilna laika darbā vai uz nepilnu slodzi;
- ierosina līdzfinansējuma augšējo likmi palielināt līdz 85 % mazāk attīstītajos reģionos (kā noteikts Vispārējā regulā) un tālākajos reģionos;
- aicina noteikt, ka LIFE programmā var piedalīties arī ES aizjūras zemes un teritorijas, kuras ir “Lēmuma par aizjūras asociāciju” (Padomes Lēmuma 2001/822/EK) iesaistītās puses un kuras veido lielāko daļu ES bioloģiskās daudzveidības.

Ziņotāja	Kay TWITCHEN kdze (UK/NI), Esekssas grāfistes padomes locekle
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par vides un klimata pasākumu programmas (LIFE) izveidi COM(2011) 874 final – 2011/0428 (COD)

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

A. Vispārējās piezīmes

1. atkārtoti uzsver, ka LIFE programmu uzskata par nozīmīgu instrumentu, kas palīdz finansēt vietējas un reģionālas nozīmes vides politiku un projektus ar Eiropas pievienoto vērtību un kas ir palīdzējis mobilizēt vietējo un reģionālo pārvaldes iestāžu centienus. Programma ir arī palīdzējusi izveidot partnerattiecības, tādējādi stiprinot sadarbības struktūras un atvieglojot pieredzes un informācijas apmaiņu vietējā un reģionu līmenī;

2. atzinīgi vērtē vēlmi nākamajā finansēšanas posmā programmas LIFE darbību turpināt un ir pārliecināta, ka tas nodrošinās efektīvāku programmas darbību, veidos sinerģiju, koordinējot ES un valstu rīcību, un palielinās vides un klimata jomā veikto pasākumu atpazīstamību;

3. piekrīt Komisijas viedoklim par to, ka rīcībai vides un klimata jomā vajadzētu būt neatņemamai sastāvdaļai vairumā ES politikas pasākumu. ES galvenie finansēšanas instrumenti tomēr neaptver visas vides un klimata specifiskās vajadzības, tāpēc joprojām ir nepieciešama atsevišķa vides un klimata pasākumu programma, kas balstīta uz laikposmam no 2007. gada līdz 2013. gadam paredzētās Regulas (EK) Nr. 614/2007 (LIFE+) ietvaros panākto. Tādējādi tā papildina "integrēšanas" pieeju vides un klimata mērķu sasniegšanai visa ES budžeta ietvaros, finansējot vides un klimata projektus, kuriem nav pieejams finansējums no citiem avotiem;

4. norāda, ka pašreizējās LIFE programmas novērtējums ir atklājis, ka tās ietekme stratēģiskas mērķtiecības trūkuma dēļ ir ierobežota. Ar jauno programmu tāpēc tiktu ieviesta elastīga lejupēja pieeja pieeja un izveidotas divas atsevišķas apakšprogrammas ar skaidri noteiktām prioritātēm attiecībā uz vidi un rīcību klimata jomā;

5. šajā saistībā ir svarīgi, lai programma nodrošinātu pietiekamu elastīgumu. Prioritāšu secības noteikšana nedrīkst radīt būtiskus ierobežojumus vai pārāk stingrus kritērijus. Tāpat kā pašreizējā programmā par galveno kritēriju jāizvirza ierosināto projektu kvalitāte;

6. uzskata, ka LIFE regulā būtu īpaši jānorāda nepieciešamība panākt dažādu jomu sinerģiju, piemēram, nodrošināt, lai ar programmas LIFE palīdzību finansētajiem klimata projektiem būtu pozitīva ietekme uz bioloģisko daudzveidību un lai ar programmas LIFE palīdzību finansētie vides projekti būtu atbilstoši no klimata viedokļa. Tā kā Komisija ir norādījusi divu apakšprogrammu un projektu sinerģijas iespējas daudzu mērķu sasniegšanai, būs svarīgi to nodrošināt;

7. atkārtoti aicinājumu ⁽¹⁾ LIFE programmā arī turpmāk atbalstīt komunikācijas un informācijas projektus, tajos lielāku uzsvāru liekot uz izpratnes veidošanu, ietverot uz ilgtspējīgu attīstību virzītu izglītību un tādu projektu sekmēšanu, kuros iesaistītas vietējās un reģionālās pašvaldības. Ņemot vērā minēto, Komiteja atzinīgi vērtē ierosinājumu katrā no apakšprogrammām pārvaldību un informāciju noteikt par prioritāru jomu;

8. atzinīgi vērtē priekšlikumu, kura mērķis ir nodrošināt abu LIFE apakšprogrammu saskaņotību, proti, tās iekļaut vienā daudzgadu darba programmā ar vienotiem, kopīgiem īstenošanas noteikumiem un vienotu uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus, kā arī tās pārraudzīt vienā LIFE komitejā un norāda, ka dažādu apakšprogrammu procedūram un prioritātēm nevajadzētu būt atšķirīgām;

9. pauž gandarījumu, ka Eiropas Komisija, gatavojot priekšlikumu, ir plaši apspriedusies ar ieinteresētajām pusēm un ņēmusi vērā daudzus to izteiktos viedokļus, kā arī Reģionu komitejas viedokli ⁽²⁾.

B. Rādītāji

10. atzinīgi vērtē to, ka priekšlikuma 3. pantā īpaša uzmanība pievērsta LIFE sekmīguma vērtēšanai izmantojamu rādītāju noteikšanai, un iesaka tos papildināt ar rādītājiem, kas katrā LIFE projektā ļauj vērtēt un veicināt labu pārvaldību un komunikāciju. RK ir uzstājīgi aicinājusi LIFE programmā katrā tās projektā sekmēt mērķtiecīgas, un tālād efektīvākas, komunikācijas metodes un veikspējas uzlabošanas pasākumus.

C. Vides apakšprogramma

Prioritārā joma "vide un resursefektivitāte"

11. pieņem zināšanai, ka priekšlikuma 10. pantā nav minēta uz ieviešanu tirgū virzīta privātā sektora radīta inovācija, jo uz to attieksies pamatprogramma "Apvārsnis 2020". Līdz ar to LIFE fokusā būs vietējo un reģionālo pašvaldību īstenota ekoinovācija un tādu risinājumu meklēšana, kuras visbiežāk sekmīgi īsteno, izmantojot publiskā un privātā sektora partnerattiecības. Tāpēc RK atzinīgi vērtē pāreju uz publiskā sektora īstenotu inovāciju un publiskā un privātā sektora partnerattiecību iespējām;

Prioritārā joma "bioloģiskā daudzveidība"

12. atzinīgi vērtē to, ka atbilstoši RK aicinājumam ⁽³⁾ priekšlikuma 11. pantā ņemta vērā regulāru pasākumu iespēja, ja

⁽¹⁾ CdR 6/2011 fin (74. punkts).

⁽²⁾ Ziņojums "Assessment of Territorial Impacts of the EU Life+ instrument" [ES instrumenta Life+ teritoriālās ietekmes novērtējums], sagatavojis Reģionu komitejas sekretariāts, 2011. gada maijs; CdR 6/2011 fin.

⁽³⁾ CdR 6/2011 (56. punkts).

projekti darbojas, pamatojoties uz labu praksi, ko var izmantot citiem reģioniem, un tiem piemēro standartus attiecībā uz uzraudzību un sabiedrības informēšanu par rezultātiem;

13. uzskata, ka atbalsts, ko ar integrētu projektu starpniecību sniedz Prioritārās rīcības plāniem (PAF) *Natura 2000* finansēšanai, turpmāk būs būtisks elements LIFE prioritārajā jomā “bioloģiskā daudzveidība”. RK prasa, lai, ņemot vērā katras dalībvalsts institucionālo ietvaru, reģionālās pašvaldības būtu atbildīgas par prioritārās rīcības plānu izstrādi un ņemtu vērā Eiropas Komisijas jaunākās iniciatīvas *Natura 2000* finansēšanai⁽⁴⁾;

Prioritārā joma “vides pārvaldība un informācija”

14. pauž lielu gandarījumu par to, ka ir pastiprināts LIFE programmas atbalsts vides pārvaldībai, ierosinātajā regulā to nosakot par vienu no prioritārajām jomām (12. pants). RK ir pārliecināta, ka tādējādi tiks palielināta potenciālo pārvaldības projektu atpazīstamība un ka svarīgas ieguvējas no šīs prioritārās jomas būs vietējās un reģionālās pašvaldības. RK ir ieteikusi, ka ar LIFE programmu ir jāpalīdz stiprināt vietējo un reģionālo pašvaldību administratīvās spējas un pastiprināti jāpievērš uzmanība izpratnes palielināšanai, tostarp uz ilgtspējīgu attīstību virzītai izglītībai un tādu projektu sekmēšanai, kuros iesaistītas vietējās un reģionālās pašvaldības un kuriem ir būtiska ietekme ES līmenī⁽⁵⁾;

15. uzskata, ka izvirzot šo jomu par prioritāti, būtu jāsekmē zināšanu apmaiņa jautājumā par ES vides tiesību aktu ieviešanu un īstenošanu. Šādu zināšanu apmaiņu var sekmēt, Eiropas līmenī atbalstot tīklus, mācību programmas un labākās prakses apmaiņas projektus, jo īpaši šajā jomā Eiropas līmenī aktīvu vietējo un reģionālo pašvaldību projektus.

D. Klimata pasākumu apakšprogramma

16. atzinīgi vērtē jaunas klimata pasākumu apakšprogrammas izveidi, jo tā var veicināt uz oglekļa satura pazemināšanu un resursu efektīvu izmantošanu vērstus un klimata ziņā drošus pasākumus un investīcijas. Komiteja šo iniciatīvu vērtē atzinīgi, ņemot vērā ES starptautiskās saistības samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas atbilstoši Kioto protokolam un jaunajam globālajam nolīgumam klimata jomā, par kuru jāvienojas līdz 2015. gadam, kā arī ES mērķus, kas noteikti klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā, stratēģijā “Eiropa 2020” un Ceļvedī virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā⁽⁶⁾;

17. tomēr norāda, ka ierosinātais budžets ir tikai neliela daļa no visa programmas LIFE budžeta (25 %). Tādējādi LIFE klimata komponentes potenciāls būtiski samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas ir ļoti ierobežots. Tāpēc tai būtu jāatbalsta dažādu vides mērķu sasniegšana, piemēram, no gaisa kvalitātes viedokļa svarīgu bioloģiski daudzveidīgu dabas teritoriju (kūdrāju un mežu) vai “zaļās” infrastruktūras izveide, izmantojot integrētu pieeju bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai un klimata pārmaiņu seku mazināšanai;

18. atzinīgi vērtē to, ka integrētie projekti galvenokārt būs virzīti uz stratēģijām un rīcības plāniem, kuru mērķis ir mazināt klimata pārmaiņas un tām pielāgoties;

19. atzinīgi vērtē mērķus prioritārajā jomā “klimata pārvaldība un informācija” (16. pants), un uzskata, ka šeit skaidrs RK uzdevums varētu būt izpratnes par klimata jautājumiem palielināšana.

E. Integrētie projekti

20. kā norādīts vienā no iepriekšējiem atzinumiem⁽⁷⁾, atzinīgi vērtē priekšlikumu ieviest ilgtermiņa “integrētus projektus”, lai plašā teritoriālā mērogā (jo īpaši reģionālā, vairāku reģionu vai valsts mērogā) risinātu dažādus jautājumus, balstoties uz stratēģisku un strukturētu saistību ar citām ES finansējuma jomām. LIFE projektiem arī turpmāk būtu ievērojama katalītiskā vērtība;

21. uzskata, ka integrētie projekti uzlabos vides un klimata politikas īstenošanu un to iekļaušanu citās politikas jomās, kā arī daudzlīmeņu pārvaldības īstenošanu, nodrošinot citu Eiropas Savienības, valstu un privāto līdzekļu koordinētu piesaistīšanu vides un klimata mērķu sasniegšanai. Tie tiks vērsti uz vides un klimata plānu un stratēģiju īstenošanu plašākā teritoriālā mērogā nekā parasti programmā LIFE+;

22. atzinīgi vērtē to, ka 18. panta d) apakšpunktā minētās svarīgākās integrēto projektu jomas lielā mērā atbilst agrākajiem RK ieteikumiem (ūdens resursu pārvaldība, dabas un bioloģiskās daudzveidības saglabāšana, resursu ilgtspējīga izmantošana un atkritumu apsaimniekošana). Komiteja tomēr uzskata, ka saraksts jāpapildina, minot arī jūras vidi, augsni un troksni;

23. pauž bažas, ka integrētos projektus varētu būt sarežģīti sagatavot un pārvaldīt, īpaši ņemot vērā dažādos termiņus, atlases kritērijus, pieteikumu iesniegšanas procedūras un to veidus, pārvaldības nosacījumus un ziņošanas noteikumus. Īpaši sarežģīti tas varētu būt mazākām vietējām pašvaldībām, tāpēc Komiteja atzinīgi vērtē priekšlikumā paredzēto tehnisko palīdzību, kuras mērķis ir sniegt atbalstu integrēto projektu sagatavošanā un iesniegšanā;

24. aicina izveidot piemērotus mehānismus LIFE programmas koordinēšanai ar citiem ES fondiem vienotajā stratēģiskajā satvarā (VSS), jo īpaši ar partnerattiecību līgumiem, kas paredzēti Vispārējās regulas projekta 14. pantā, kā arī ar ierosināto jauno pieeju, proti, uz sabiedrību orientētu vietējo attīstību un vietējās attīstības stratēģijām visiem fondiem, kā norādīts Vispārējās regulas projekta 28. un 29. pantā;

25. pauž cerību, ka jaunie, lielāka mēroga LIFE programmas projekti ietvers pamatnoteikumus un norādījumus atsevišķu LIFE projektu un citu projektu izstrādei, tostarp plānu, kas ļauj saprast, kā ierosināto pasākumu finansēšanai apvienojami dažādi ES, valstu, reģionālie, vietējie un privātie fondi. Atsevišķos gadījumos projekti varētu būt ilgāki, lai šajā laikposmā varētu izstrādāt un īstenot atsevišķus saistītus LIFE projektus;

26. vienlaikus uzsver parasto, mazāka mēroga projektu nozīmi, jo tie ir pieejami mazākām pašvaldībām, kuras nav tik

⁽⁴⁾ Komisijas dienestu darba dokuments SEC (2011) 1573 final.

⁽⁵⁾ CdR 6/2011 fin, ziņojums “Novērtējums par ES Life + instrumenta teritoriālo ietekmi”, sagatavojis Reģionu komitejas sekretariāts, 2011. gada maijs.

⁽⁶⁾ COM(2010) 2020 final un COM(2011) 112 final.

⁽⁷⁾ CdR 6/2011 fin (6., 25., 65.–69. punkts).

spējīgas izstrādāt integrētu projektu. Tāpēc atzinīgi vērtē to, ka tiem joprojām ir sava nozīme jaunajā programmā un aicina nesamazināt tiem piešķirto kopējo budžetu;

27. atzīst, ka ir vajadzīga aptuvena ģeogrāfiskā bāze, bet uzskata, ka tam nevajadzētu būt galvenajam virzītājspēkam, kura dēļ finansējums tiek novirzīts no būtiskiem projektiem tikai tāpēc, lai citur aizpildītu kādu abstraktu valsts kvotu. Komiteja atzinīgi vērtē iespēju šādiem projektiem piesaistīt kaimiņvalstis;

28. uzskata, ka vairāk jāveicina ieinteresēto pušu līdzdalība integrētajos projektos.

F. Vienkāršošana, plānošana un deleģētie akti

29. atzīst, ka Eiropas Komisija ir centusies ņemt vērā agrāk sniegtā atzinumā⁽⁸⁾ izteiktos aicinājumus vienkāršot administratīvās procedūras, paredzot arī daudzgadu plānošanu un IT rīku plašāku izmantošanu. Vienotas likmes un vienreizējas kopsummas maksājumu izmantošana var mazināt birokrātiju, tāpēc ir atbalstāma. Komiteja tomēr pauž bažas, ka apņemšanās panākt vienkāršošanu galvenokārt ir ļoti vispārīgi pausta kā vēlamība, piemēram, 26. apsvērumā;

30. ļoti atzinīgi vērtē divu posmu pieejas ieviešanu integrēto projektu atlasei, potenciālajiem pretendentiem sniedzot iespēju Komisijai iesniegt koncepcijas aprakstu iepriekšējai apstiprināšanai. Tas nozīmē, ka pieteikumu iesniedzēji, kuriem nav lielu izredžu, zaudētu mazāk resursu. Tas atbilst arī RK ieteikumiem⁽⁹⁾;

31. atzinīgi vērtē 24. pantā ierosinātās daudzgadu darba programmas, kuru ilgums ir vismaz divi gadi. Uzskata, ka šādas daudzgadu darba programmas LIFE atbilstību ES prioritātēm var nodrošināt daudz stratēģiskākā un politiski nostādītākā veidā. Aicina Komisiju iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības darba programmu izstrādē, lai šīs programmas atbilstu praksei;

32. tomēr pauž bažas, ka 24. panta 3. punktā paredzētā daudzgadu programmu vidusposma pārskatīšana izmantotajiem varētu nozīmēt drošības trūkumu; tāpēc izmaiņām pēc pārskatīšanas vajadzētu būt minimālām;

33. atzīst, ka, īstenojot pašreizējo programmu, valstu kontaktpunktu sniegums ir bijis mainīgs un dažos gadījumos to darbības nepilnību dēļ valsts piešķirumi ir izmantoti nepietiekami (RK jau iepriekš ir aicinājusi uzlabot valsts kontaktpunktu darbinieku sagatavošanu⁽¹⁰⁾);

34. uzskata, ka pārbaudes procedūrai un LIFE komitejai (29. pants) ir jādabojas pārredzami un iekļaujoši;

35. atzīmē, ka regulas projektā ir paredzēti deleģētie akti par izpildes rādītājiem, kas piemērojami konkrētajām tematiskajām prioritātēm (3. pants), par "Savienības nozīmes projekta" kritērija piemērošanu (19. panta 1. punkts) un par "ģeogrāfiskā līdzsvara piemērošanas" kritēriju piemērošanu (19. panta 3. punkts).

RK kritiski vērtē komiteju procedūras biežāku izmantošanu vides politikas jomā, jo tā vietējām un reģionālajām pašvaldībām nenodrošina pietiekamu ES lēmumu pieņemšanas un darbības procesa pārredzamību⁽¹¹⁾. Tāpēc iesaka Eiropas Komisijai deleģēto aktu sagatavošanas posmā pienācīgi apspriesties ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām.

G. Līdzfinansēšana un attiecināmās izmaksas

36. atzīst, ka Eiropas Komisija ir ņēmusi vērā vienā no iepriekšējiem atzinumiem⁽¹²⁾ pausto aicinājumu palielināt maksimālo līdzfinansējuma likmi no pašreizējiem 50 % līdz 70 % (un līdz 80 % integrētiem un sagatavošanās projektiem);

37. ierosina augšējo likmi palielināt līdz 85 % mazāk attīstītajos reģionos (kā noteikts Vispārējā regulā⁽¹³⁾) un tālākajos reģionos. Šiem reģioniem bieži vien ir liela nozīme bioloģiskās daudzveidības zuduma apturēšanā;

38. pauž nožēlu, ka Eiropas Komisija nav ņēmusi vērā vienā no iepriekšējiem atzinumiem⁽¹⁴⁾ pausto aicinājumu vietējām un reģionālajām pašvaldībām arī turpmāk atļaut pastāvīgā personāla izmaksas pilnībā iekļaut pašu kapitālā. Pastāvīgā personāla izmaksu izslēgšana atstās būtiskas negatīvas sekas uz projektu kvalitāti un to īstenošanas iespējām, īpaši mazākās valstiskās un nevalstiskās organizācijās, kuras ir atkarīgas no pastāvīgā personāla veiktā darba pēctecības un tā kompetences, turklāt šie darbinieki bieži vien strādā nepilnu slodzi vienlaikus vairākos projektos;

39. uzskata, ka šī problēma kopā ar PVN izslēgšanu no attiecināmajām izmaksām (kā ierosināts 20. pantā) daudzus iespējamos pieteikumu iesniedzējus var atturēt no priekšlikuma izstrādes. Komiteja atgādina, ka citos ES fondos PVN ir atzīts par attiecināmajām izmaksām, ja finansējuma saņēmēji var pierādīt, ka PVN nav iespējams atgūt;

40. tomēr ņem vērā kāda pētījuma secinājumus, kas, šķiet, liecina, ka lielākajā daļā projektu dažu attiecināmā finansējuma elementu izslēgšanu kompensēs Komisijas ierosinātās daudz augstākās līdzfinansējuma likmes. Komiteja arī apzinās, ka personāla darba laika jautājums ir iemesls daudzām Komisijas revidentu un finansējuma saņēmēju diskusijām, kuru rezultātā Komisija atgūst lielas naudas summas, dažreiz ilgi pēc projekta pabeigšanas;

41. tomēr iesaka arī turpmāk saglabāt pastāvīgā personāla izmaksu attiecināmību, ievērojot nosacījumu, ka ir jāpierāda un ar dokumentiem jāapstiprina, ka šis personāls ir oficiāli norīkots attiecīgā projekta pasākumu īstenošanai.

H. Budžets

42. atzīmē, ka ierosinātais LIFE programmas budžeta palielinājums no EUR 2 100 miljoniem līdz EUR 3 600 miljoniem, lai gan nozīmē būtisku programmas līdzekļu pieaugumu, tomēr ir salīdzinoši neliels un veido vien 0,3 % no ES kopējā budžeta;

⁽⁸⁾ CdR 6/2011 fin (33. un 37. punkts).

⁽⁹⁾ CdR 6/2011 fin (38. punkts).

⁽¹⁰⁾ CdR 6/2011 fin (18. punkts).

⁽¹¹⁾ CdR 25/2011 fin, CdR 159/2008 fin, CdR 47/2010 fin.

⁽¹²⁾ CdR 6/2011 fin (35. punkts).

⁽¹³⁾ COM(2011) 615 final; CdR 6/2011 fin (15. punkts).

⁽¹⁴⁾ CdR 6/2011 fin (34. punkts).

43. tomēr, ņemot vērā šajā jomā veicamos svarīgos uzdevumus, RK atzinīgi vērtētu daudz lielāku šā budžeta palielinājumu. Komiteja atzīst, ka nav iespējams vienoties par konkrētiem skaitļiem, kamēr nav beigušās sarunas par daudzgadu finanšu shēmu;

44. lai gan lielāka saskaņotība un papildināmība attiecībā uz citiem finansējuma virzieniem ir atbalstāma, LIFE programmas finansējumam šos fondus (piemēram, struktūrfondus) nevajadzētu ietekmēt;

45. atzinīgi vērtē to, ka 50 % Vides apakšprogrammas attiecas uz bioloģisko daudzveidību, un tas atbilst RK izteiktajai prasībai ⁽¹⁵⁾;

46. atzinīgi vērtē 17. pantā iekļauto jauno noteikumu, ka LIFE programmu var apvienot ar inovatīviem finansēšanas instrumentiem. Komiteja uzskata, ka tam ir īpaša nozīme attiecībā uz prioritāro jomu "vide un resursefektivitāte", un atgādina, ka šie instrumenti ir izmantojami, lai vienīgi papildinātu, nevis aizstātu darbības dotācijas.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

15. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Sociālo un ekonomikas lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni līdz 2050. g." ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – "Ceļvedis 2050") ir atzīts, ka jaunu pieeju izmēģināšana klimata pārmaiņu mazināšanai joprojām būs būtiska, lai pārietu uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni. Tāpat arī būs jānodrošina pielāgošanās klimata pārmaiņām kā Savienības starpnozaru prioritāte. Turklāt svarīga ir pārvaldības veicināšana un izpratnes uzlabošana, lai sasniegtu konstruktīvus rezultātus un nodrošinātu ieinteresēto pušu iesaistīšanos. Tāpēc klimata pasākumu apakšprogrammai vajadzētu atbalstīt centienus trīs konkrētās prioritārajās jomās: klimata pārmaiņu mazināšana, pielāgošanās klimata pārmaiņām, klimata pārvaldība un informācija. Jāparedz iespēja, ka no LIFE programmas finansētie projekti var veicināt konkrētu mērķu sasniegšanu vairāk nekā vienā no šīm prioritārajām jomām un tajos var piedalīties vairāk nekā viena dalībvalsts.	Komisijas paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Sociālo un ekonomikas lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni līdz 2050. g." ⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – "Ceļvedis 2050") ir atzīts, ka jaunu pieeju izmēģināšana klimata pārmaiņu mazināšanai joprojām būs būtiska, lai pārietu uz ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni. Tāpat arī būs jānodrošina pielāgošanās klimata pārmaiņām kā Savienības starpnozaru prioritāte. Turklāt svarīga ir pārvaldības veicināšana un izpratnes uzlabošana, lai sasniegtu konstruktīvus rezultātus un nodrošinātu ieinteresēto pušu iesaistīšanos. Tāpēc klimata pasākumu apakšprogrammai vajadzētu atbalstīt centienus trīs konkrētās prioritārajās jomās: klimata pārmaiņu mazināšana, pielāgošanās klimata pārmaiņām, klimata pārvaldība un informācija. <u>Tai būtu jāveicina arī sinerģija ar plašākiem uzdevumiem saistībā ar ekosistēmu, lai sasniegtu daudzkrātēju vides mērķus, piemēram, bioloģiski daudzveidīgu kūdāņu un mežu aizsardzība, lai uzglabātu oglekli, vai "zaļās" infrastruktūras izveide plūdu apdraudējuma pārvaldībai. Jāaizsargā arī mežu ekosistēmu kā bioloģiskās daudzveidības avotu un oglekļa uzglabātāju funkcijas un jāveicina mežu resursu, piemēram, biomasas, izmantošana.</u> Jāparedz iespēja, ka no LIFE programmas finansētie projekti var veicināt konkrētu mērķu sasniegšanu vairāk nekā vienā no šīm prioritārajām jomām un tajos var piedalīties vairāk nekā viena dalībvalsts.
⁽¹⁾ COM(2011) 112 final, 8.3.2011.	⁽¹⁾ COM(2011) 112 final, 8.3.2011.

⁽¹⁵⁾ CdR 6/2011 fin (9. un 14. punkts).

I. Subsidiaritāte

47. atkārtoti apliecinā, ka vides politika ir joma, kurā Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir dalīta kompetence, tāpēc ir jāpieņem subsidiaritātes princips. Komiteja tomēr uzskata, ka stingrs novērtējums par LIFE programmas atbilstību subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem nav nepieciešams, jo ierosinātā regula būtībā ir kopš 1992. gada īstenotās programmas turpinājums. Regulas projekta 34. apsvērumā ir atkārtoti apliecināta atbilstība subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem;

48. tomēr:

- (a) pilnībā atbalsta to, ka programma arī turpmāk ir jāpārvalda centralizēti, bet uzskata, ka jānodrošina, lai, kādai izpildāģentūrai deleģējot tādos uzdevumus kā projektu atlase un uzraudzība, nesamazinātos dalībvalsts līdzdalība programmas darbā un lai pārņemšana neizraisītu darbā ar LIFE pieteikumiem nepieciešamu zināšanu un kompetences zudumu;
- (b) atgādina par vietējo un reģionālo pašvaldību svarīgo nozīmi ES vides tiesību aktu un klimata stratēģiju īstenošanā vietējā un reģionālā mērogā, kā arī sabiedrības informētības par inovācijām un labāko praksi palielināšanā.

Pamatojums

LIFE regulā būtu īpaši jānorāda vajadzība veidot vides mērķu sinerģiju, īpaši saistībā ar rīcību klimata jomā un bioloģisko daudzveidību. Ir svarīgi uzsvērt arī mežu ekosistēmu funkcijas, jo tās var sekmēt bioloģisko daudzveidību un palīdzēt mazināt klimata pārmaiņas, vienlaikus palielinot spēju absorbēt oglekli.

Grozījums Nr. 2

26. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Nolūkā vienkāršot LIFE programmu un samazināt administratīvo slogu pretendentiem un saņēmējiem, ir plašāk jāizmanto vienotas likmes un vienreizēji kopsummas maksājumi, un finansējums ir jākoncentrē uz konkrētākām izmaksu kategorijām. Lai kompensētu neattiecināmās izmaksas un uzturētu efektīvu atbalsta līmeni LIFE programmā, līdzfinansējuma daļai kopumā ir jābūt 70 %, bet īpašos gadījumos – 80 %.	Nolūkā vienkāršot LIFE programmu un samazināt administratīvo slogu pretendentiem un saņēmējiem, ir plašāk jāizmanto vienotas likmes un vienreizēji kopsummas maksājumi, un finansējums ir jākoncentrē uz konkrētākām izmaksu kategorijām. Lai kompensētu neattiecināmās izmaksas un uzturētu efektīvu atbalsta līmeni LIFE programmā, līdzfinansējuma daļai kopumā ir jābūt 70 %, bet <u>ekonomiski atpalikušajos reģionos un tālākajos reģionos – 85 %</u> .

Pamatojums

Augšējā likme būtu jāpalielina līdz 85 % ekonomiski atpalikušajos reģionos vai pārejas reģionos (saskaņā ar definīciju struktūrfondu regulās). Šiem reģioniem bieži vien ir liela nozīme bioloģiskās daudzveidības zuduma apturēšanā. Tālākajiem reģioniem galveno Eiropas fondu izmantošanai parasti ir noteikts 85 % līdzfinansējuma līmenis, tāpēc tiem ir jābūt iespējai izmantot šo līmeni arī attiecībā uz citām Savienības programmām, piemēram, LIFE. Turklāt tālākie reģioni nodrošina visā Eiropas teritorijā vislielāko ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības ziņā, ņemot vērā Kopienas nozīmes *Natura 2000* tīkla teritoriju lielo skaitu.

Grozījums Nr. 3

30. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lai nodrošinātu labāko iespējamo Savienības finansējuma izmantošanu un Eiropas pievienoto vērtību, Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz atbilstības kritērijiem projektu atlasei, ģeogrāfiska līdzsvara piemērošanas kritērijiem "integrētajiem projektiem" un konkrētām tematiskajām prioritātēm piemērojamiem izpildes rādītājiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot priekšdarbus, attiecīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstoša attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.	Lai nodrošinātu labāko iespējamo Savienības finansējuma izmantošanu un Eiropas pievienoto vērtību, Komisijai jādeleģē pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz atbilstības kritērijiem projektu atlasei, ģeogrāfiska līdzsvara piemērošanas kritērijiem "integrētajiem projektiem" un konkrētām tematiskajām prioritātēm piemērojamiem izpildes rādītājiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot priekšdarbus, attiecīgi apspriestos, tostarp ekspertu līmenī <u>un ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām</u> . Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstoša attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei

Pamatojums

RK kritiski vērtē komiteju procedūras biežāku izmantošanu vides politikas jomā, jo tā vietējām un reģionālajām pašvaldībām nenodrošina pietiekamu ES lēmumu pieņemšanas un darbības procesa pārredzamību.

Grozījums Nr. 4**5. pants — Trešo valstu dalība LIFE programmā**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
LIFE programmā var piedalīties šādas valstis:	LIFE programmā var piedalīties šādas valstis:
(a) Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstis, kuras ir Nolīguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) puses;	(a) Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstis, kuras ir Nolīguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) puses;
(b) Savienības kandidātvalstis, potenciālās kandidātvalstis un pievienošanās valstis;	(b) Savienības kandidātvalstis, potenciālās kandidātvalstis un pievienošanās valstis;
(c) valstis, uz kurām attiecas Eiropas Kaimiņattiecību politika;	(c) valstis, uz kurām attiecas Eiropas Kaimiņattiecību politika;
(d) valstis, kuras ir kļuvušas par Eiropas Vides aģentūras locekļiem saskaņā ar Padomes 1999. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 993/1999, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1210/90 par Eiropas Vides aģentūras un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīkla izveidi.	(d) valstis, kuras ir kļuvušas par Eiropas Vides aģentūras locekļiem saskaņā ar Padomes 1999. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 993/1999, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1210/90 par Eiropas Vides aģentūras un Eiropas Vides informācijas un novērojumu tīkla izveidi;
Šīs valstis piedalās saskaņā ar nosacījumiem, kuri noteikti attiecīgajos divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos, ar ko nosaka vispārīgus principus šo valstu līdzdalībai Savienības programmās.	(e) <u>ES aizjūras zemes un teritorijas, kuras ir "Lēmuma par aizjūras asociāciju" (Padomes Lēmuma 2001/822/EK) iesaistītās puses.</u> Šīs valstis piedalās saskaņā ar nosacījumiem, kuri noteikti attiecīgajos divpusējos vai daudzpusējos nolīgumos, ar ko nosaka vispārīgus principus šo valstu līdzdalībai Savienības programmās.

Pamatojums

ES aizjūras zemēs un teritorijās (to kopskaits ir 21), tostarp četros Francijas aizjūras departamentos, ir vairāk endēmisko un apdraudēto sugu nekā visās 27 ES dalībvalstīs. Pieci no 34 pasaules bioloģiskās daudzveidības "karstajiem punktiem" atrodas ES aizjūras zemēs un teritorijās (AZT). Salu ekosistēmas aptver tikai 5 % no planētas sauszemes teritorijas, taču tajās mīt aptuveni trešā daļa no pasaules apdraudētajām sugām. Šī bioloģiskā daudzveidība joprojām ir salīdzinoši neaizsargāta, jo uz to neattiecas ne Putnu, ne Dzīvotņu direktīva. Aizsardzības pasākumiem ir grūti rast finansējumu, jo, būdami saistīti ar ES, šie attālie reģioni parasti nekvalificējas starptautisku fondu atbalstam. AZT projektus varētu finansēt no līdzekļiem, kas piešķirti četrām ES dalībvalstīm — Apvienotajai Karalistei, Nīderlandei, Francijai un Dānijai —, kurām pieder teritorijas, kas klasificējamās kā AZT; šāds risinājums neietekmētu LIFE programmā pieejamā finansējuma kopapjomu.

Grozījums Nr. 5**8. pants — Papildināmība, 3. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija un dalībvalstis atbilstoši saviem attiecīgajiem pienākumiem nodrošina koordināciju starp LIFE programmu un Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības	Komisija un dalībvalstis atbilstoši saviem attiecīgajiem pienākumiem nodrošina koordināciju starp LIFE programmu un Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
f fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrnieceības un zivsaimniecības fondu, lai radītu sinerģiju, jo īpaši 18. panta d) apakšpunktā minēto integrēto projektu kontekstā, un lai atbalstītu LIFE programmas īstenošanas laikā izstrādāto risinājumu, metožu un pieeju izmantošanu. Savienības līmenī koordinācija notiek atbilstoši vienotam stratēģiskajam satvaram, kas minēts Regulas (ES) Nr. 10. pantā (VSS regula)	f fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrnieceības un zivsaimniecības fondu, lai radītu sinerģiju, jo īpaši 18. panta d) apakšpunktā minēto integrēto projektu kontekstā, <u>ieviešot Direktīvas 92/43/EEK 8. pantā minētos prioritārās rīcības plānus, kā arī Regulas (ES) Nr. (Vispārējā regula) 28. un 29. pantā minētās uz sabiedrību orientētas vietējās attīstības un vietējās attīstības stratēģijas ietvaros</u> , un lai atbalstītu LIFE programmas īstenošanas laikā izstrādāto risinājumu, metožu un pieeju izmantošanu. Savienības līmenī koordinācija notiek atbilstoši vienotam stratēģiskajam satvaram, kas minēts Regulas (ES) Nr. 10. pantā (VSS - <u>Vispārējā</u> regula).

Pamatojums

Ņemot vērā būtisko LIFE stratēģisko ieguldījumu *Natura 2000* finansēšanā, RK aicina šajā regulā dalībvalstīm adresēt konkrētu aicinājumu nodrošināt koordināciju, ieviešot arī prioritārās rīcības plānus. Turklāt sinerģiju var radīt integrēto LIFE projektu koordinācija ar ierosināto jauno pieeju, proti, vietējās sabiedrības vadītu vietējo attīstību un vietējās attīstības stratēģijām visiem VSS fondiem, kā paredzēts Vispārējās regulas projekta 28. un 29. pantā.

Precizējums lietotajā terminoloģijā saskaņā ar iepriekš pieņemtajiem RK atzinumiem (CdR 5/2012 rev. 1).

Grozījums Nr. 6

10. pants — Vides un resursefektivitātes prioritārās jomas īpašie mērķi, (b) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
atbalstīt integrētu pieeju izmantošanu, izstrādi, izmēģināšanu un demonstrēšanu attiecībā uz plānu un programmu īstenošanu atbilstoši Savienības politikai un tiesību aktiem vides jomā, galvenokārt ūdens, atkritumu un gaisa jomā;	atbalstīt integrētu pieeju izmantošanu, izstrādi, izmēģināšanu un demonstrēšanu attiecībā uz plānu un programmu īstenošanu atbilstoši Savienības politikai un tiesību aktiem vides jomā, galvenokārt ūdens, <u>jūras vides</u> , atkritumu, <u>augšnes, trokšņa</u> un gaisa jomā;

Pamatojums

Daudzos reģionos ir īpaši svarīgi risināt augsnes piesārņošanas problēmu, uzskatot ka tā ir cieši saistīta ar ūdens aizsardzību un atkritumu rašanās novēršanu.

Grozījums Nr. 7

14. pants — Klimata pārmaiņu mazināšanas prioritārās jomas īpašie mērķi

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Nolūkā veicināt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, klimata pārmaiņu mazināšanas prioritārās jomas īpašie mērķi ir jo sevišķi šādi:	Nolūkā veicināt siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu, klimata pārmaiņu mazināšanas prioritārās jomas īpašie mērķi ir jo sevišķi šādi:
(a) veicināt Savienības klimata pārmaiņu mazināšanas politikas un tiesību aktu izstrādi un īstenošanu, tostarp iekļaušanu dažādās politikas jomās, jo īpaši izstrādājot, izmēģinot un demonstrējot politikas vai pārvaldības pieejas, paraugpraksi un risinājumus klimata pārmaiņu mazināšanai;	(a) veicināt Savienības klimata pārmaiņu mazināšanas politikas un tiesību aktu izstrādi un īstenošanu, tostarp iekļaušanu dažādās politikas jomās, jo īpaši izstrādājot, izmēģinot un demonstrējot politikas vai pārvaldības pieejas, paraugpraksi un risinājumus klimata pārmaiņu mazināšanai;

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
(b) uzlabot zināšanu bāzi, lai izstrādātu, izvērtētu, uzraudzītu, novērtētu un ieviestu efektīvas klimata pārmaiņu mazināšanas darbības un pasākumus un lai uzlabotu spēju izmantot šādas zināšanas praksē;	(b) uzlabot zināšanu bāzi, lai izstrādātu, izvērtētu, uzraudzītu, novērtētu un ieviestu efektīvas klimata pārmaiņu mazināšanas darbības un pasākumus un lai uzlabotu spēju izmantot šādas zināšanas praksē;
(c) atvieglot integrētu pieeju izstrādi un ieviešanu, piemēram, klimata pārmaiņu mazināšanas stratēģijas un rīcības plānus vietējā, reģionālajā vai valsts līmenī;	(c) atvieglot integrētu pieeju izstrādi un ieviešanu, piemēram, klimata pārmaiņu mazināšanas stratēģijas un rīcības plānus vietējā, reģionālajā vai valsts līmenī;
(d) veicināt novatorisku klimata pārmaiņu mazināšanas tehnoloģiju, sistēmu, metožu un instrumentu izstrādi un demonstrēšanu, kas būtu piemēroti replicēšanai, nodošanai vai integrēšanai.	(d) veicināt novatorisku klimata pārmaiņu mazināšanas tehnoloģiju, sistēmu, metožu un instrumentu izstrādi un demonstrēšanu, kas būtu piemēroti replicēšanai, nodošanai vai integrēšanai.
	<u>e) sekmēt bioloģiskās daudzveidības atjaunošanu vai vismaz novērst jebkuru negatīvu ietekmi uz to.</u>

Pamatojums

Jāraugās, protams, lai klimata projektiem nebūtu negatīva ietekme uz bioloģisko daudzveidību. Bet tā kā šie pasākumi iekļauti LIFE programmā, ir svarīgi panākt, lai tiem būtu pozitīva ietekme uz bioloģisko daudzveidību. Ir jānodrošina abu LIFE programmas galveno virzienu saskaņotība.

Grozījums Nr. 8

15. pants — Pielāgošanās klimata pārmaiņām prioritārās jomas īpašie mērķi

Komisijas ierosinātais teksts	Grozījums
Nolūkā veicināt atbalstu centieniem palielināt noturību pret klimata pārmaiņām, pielāgošanās klimata pārmaiņām prioritārās jomas īpašie mērķi ir jo sevišķi šādi:	Nolūkā veicināt atbalstu centieniem palielināt noturību pret klimata pārmaiņām, pielāgošanās klimata pārmaiņām prioritārās jomas īpašie mērķi ir jo sevišķi šādi:
(a) veicināt Savienības klimata pārmaiņu pielāgošanās politikas un tiesību aktu izstrādi un īstenošanu, tostarp iekļaušanu dažādās politikas jomās, jo īpaši izstrādājot, izmēģinot un demonstrējot politikas vai pārvaldības pieejas, paraugpraksi un risinājumus attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām;	(a) veicināt Savienības klimata pārmaiņu pielāgošanās politikas un tiesību aktu izstrādi un īstenošanu, tostarp iekļaušanu dažādās politikas jomās, jo īpaši izstrādājot, izmēģinot un demonstrējot politikas vai pārvaldības pieejas, paraugpraksi un risinājumus attiecībā uz pielāgošanos klimata pārmaiņām;
(b) uzlabot zināšanu bāzi, lai izstrādātu, izvērtētu, uzraudzītu, novērtētu un ieviestu efektīvas klimata pārmaiņu pielāgošanās darbības un pasākumus un lai uzlabotu spēju izmantot šādas zināšanas praksē;	(b) uzlabot zināšanu bāzi, lai izstrādātu, izvērtētu, uzraudzītu, novērtētu un ieviestu efektīvas klimata pārmaiņu pielāgošanās darbības un pasākumus un lai uzlabotu spēju izmantot šādas zināšanas praksē;
(c) atvieglot integrētu pieeju izstrādi un ieviešanu, piemēram, attiecībā uz klimata pārmaiņu pielāgošanās stratēģijām un rīcības plāniem vietējā, reģionālajā vai valsts līmenī;	(c) atvieglot integrētu pieeju izstrādi un ieviešanu, piemēram, attiecībā uz klimata pārmaiņu pielāgošanās stratēģijām un rīcības plāniem vietējā, reģionālajā vai valsts līmenī;
(d) veicināt novatorisku klimata pārmaiņu pielāgošanās tehnoloģiju, sistēmu, metožu un rīku izstrādi un demonstrēšanu, kas būtu piemēroti replicēšanai, nodošanai vai integrēšanai.	(d) veicināt novatorisku klimata pārmaiņu pielāgošanās tehnoloģiju, sistēmu, metožu un rīku izstrādi un demonstrēšanu, kas būtu piemēroti replicēšanai, nodošanai vai integrēšanai.
	<u>e) sekmēt bioloģiskās daudzveidības atjaunošanu vai vismaz novērst jebkuru negatīvu ietekmi uz to.</u>

Pamatojums

Jāraugās, protams, lai klimata projektiem nebūtu negatīva ietekme uz bioloģisko daudzveidību. Bet tā kā šie pasākumi iekļauti LIFE programmā, ir svarīgi panākt, lai tiem būtu pozitīva ietekme uz bioloģisko daudzveidību. Ir jānodrošina abu LIFE programmas galveno virzienu saskaņotība.

Grozījums Nr. 9**18. pants — Projekti, (d) apakšpunkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Rīcības dotācijas var piešķirt šādiem projektiem:	Rīcības dotācijas var piešķirt šādiem projektiem:
....	
d) integrētie projekti galvenokārt dabas, ūdens, atkritumu, gaisa, klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās jomā;	d) integrētie projekti galvenokārt dabas, ūdens, <u>jūras vides</u> , atkritumu, <u>augšnes</u> , gaisa, <u>trokšņa</u> , klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās jomā;

Pamatojums

Prioritārajām jomām būtu jāietver arī jūras vide, augšnes un trokšņa pārvaldība.

Grozījums Nr. 10**19. pants — Projektu atbilstības kritēriji**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. 18. pantā minētajiem projektiem ir jāizpilda šādi atbilstības kritēriji:	1. 18. pantā minētajiem projektiem ir jāizpilda šādi atbilstības kritēriji:
a) Savienības nozīmes projekti, kas sniedz ievērojamu ieguldījumu kāda no 3. pantā izklāstītajiem LIFE programmas mērķiem sasniegšanā;	a) Savienības nozīmes projekti, kas sniedz ievērojamu ieguldījumu kāda no 3. pantā izklāstītajiem LIFE programmas mērķiem sasniegšanā;
b) tajos ir ievērota izmaksu ziņā efektīva pieeja, tie ir tehniski un finansiāli pamatoti;	b) tajos ir ievērota izmaksu ziņā efektīva pieeja, tie ir tehniski un finansiāli pamatoti;
c) tajos piedāvātā ieviešanas kārtība ir pamatota.	c) tajos piedāvātā ieviešanas kārtība ir pamatota.
Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētus tiesību aktus saskaņā ar 30. pantu attiecībā uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem piemēro 1. punkta a) apakšpunktā minēto kritēriju, lai pielāgotu šo kritēriju konkrētajām prioritārajām jomām, kas noteiktas 9. un 13. pantā.	Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētus tiesību aktus saskaņā ar 30. pantu attiecībā uz nosacījumiem, saskaņā ar kuriem piemēro 1. punkta a) apakšpunktā minēto kritēriju, lai pielāgotu šo kritēriju konkrētajām prioritārajām jomām, kas noteiktas 9. un 13. pantā.
2. Kur tas iespējams, no LIFE programmas finansētie projekti veicina sinerģiju starp dažādiem mērķiem un zaļu publisko iepirkumu.	2. Kur tas iespējams, no <u>Ar</u> LIFE programmas palīdzību finansētie projekti veicina sinerģiju starp dažādiem mērķiem un zaļu publisko iepirkumu.
3. 18. panta d) punktā minētajos integrētajos projektos attiecīgā gadījumā iesaista ieinteresētās puses un veicina koordināciju ar citiem Savienības finansējuma avotiem un to piesaistīšanu.	3. 18. panta d) punktā minētajos integrētajos projektos attiecīgā gadījumā iesaista ieinteresētās puses un veicina koordināciju ar citiem Savienības finansējuma avotiem un to piesaistīšanu.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija integrēto projektu piešķiršanas procesā nodrošina ģeogrāfisko līdzsvaru atbilstoši solidaritātes un centienu dalīšanas principam. Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētus tiesību aktus saskaņā ar 30. pantu attiecībā uz ģeogrāfiskā līdzsvara piemērošanas kritērijiem katrā tematiskajā jomā, kas minēta 18. panta d) apakšpunktā.	Komisija integrēto projektu piešķiršanas procesā nodrošina <u>plašu</u> ģeogrāfisko līdzsvaru atbilstoši solidaritātes un kopīgu centienu principam. Komisijai ir piešķirtas pilnvaras pieņemt deleģētus tiesību aktus saskaņā ar 30. pantu attiecībā uz ģeogrāfiskā līdzsvara piemērošanas kritērijiem katrā tematiskajā jomā, kas minēta 18. panta d) apakšpunktā.
4. Komisija īpašu uzmanību pievērš transnacionāliem projektiem, ja transnacionāla sadarbība ir būtiska, lai nodrošinātu vides aizsardzības un klimata mērķu sasniegšanu, un cenšas nodrošināt to, ka vismaz 15 % no projektiem paredzētajiem budžeta resursiem piešķir transnacionāliem projektiem	4. Komisija īpašu uzmanību pievērš transnacionāliem projektiem, ja transnacionāla sadarbība ir būtiska, lai nodrošinātu vides aizsardzības un klimata mērķu sasniegšanu, un cenšas nodrošināt to, ka vismaz 15 % no projektiem paredzētajiem budžeta resursiem piešķir transnacionāliem projektiem.
	5. <u>Komisija raugās, lai netiktu samazināts 18. pantā minētajiem projektiem piešķirtais kopējais budžets.</u>

Pamatojums

Visur un pēc iespējas vairāk būtu jāveicina integrēto projektu pieejamība ieinteresētajām pusēm un ieinteresēto pušu līdzdalība tajos.

Lai gan programmas ietvaros īstenotajiem centieniem ir jāaptver visa ES, īpaši tāpēc, ka vides un klimata problēmām bieži vien ir pārrobežu sekas, "valstu kvotu" jēdziens nav atbilstošs un nebūtu jāuzskata par svarīgāku kritēriju nekā atsevišķu priekšlikumu pozitīvās iezīmes.

Jāpanāk, lai turpmākie integrētie un daudzgadu projekti, kurus īsteno ar šīs programmas atbalstu, nesamazinātu budžeta līdzekļus pašreiz īstenotajiem pasākumiem, kas jau apliecinājuši savu lietderību. Tieši šos pasākumus visbiežāk izmanto vietējās un reģionālās pašvaldības, kurām ne vienmēr ir vajadzīgie līdzekļi, lai īstenotu Komisijas priekšlikumā paredzētos integrētos projektus. Turklāt būtu loģiski, ka LIFE programmas finansētie projekti rosinātu izmantot ekoloģisku publisko iepirkumu.

Grozījums Nr. 11

20. pants — Līdzfinansējuma likme un projektu izmaksu attiecīgā, 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Maksimālā 18. pantā minēto projektu līdzfinansējuma likme ir 70 % attiecināmo izmaksu. Izņēmuma gadījumos maksimālā 18. panta d) un f) punktā minēto projektu līdzfinansējuma likme ir 80 % attiecināmo izmaksu.	Maksimālā 18. pantā minēto projektu līdzfinansējuma likme ir 70 % attiecināmo izmaksu. Izņēmuma gadījumos maksimālā 18. panta d) un f) punktā minēto projektu līdzfinansējuma likme ir 80 % <u>un mazāk attīstītajos reģionos un tālākajos reģionos — 85 % attiecināmo izmaksu.</u>

Pamatojums

Augšējā likme būtu jāpalielina līdz 85 % ekonomiski atpalikušākos reģionos (saskaņā ar definīciju struktūrfondu regulās). Šiem reģioniem bieži vien ir liela nozīme bioloģiskās daudzveidības zuduma apturēšanā. Tālākajiem reģioniem galveno Eiropas fondu izmantošanai parasti ir noteikts 85 % līdzfinansējuma līmenis, tāpēc tiem ir jābūt iespējai izmantot šo līmeni arī attiecībā uz citām Savienības programmām, piemēram, LIFE. Turklāt tālākie reģioni nodrošina visā Eiropas teritorijā vislielāko ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības ziņā, ņemot vērā Kopienas nozīmes Natura 2000 tīkla teritoriju lielo skaitu.

Grozījums Nr. 12

20. pants — Līdzfinansējuma likme un projektu izmaksu attiecināmība, 2. punkts, pirmā daļa par PVN

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
PVN izmaksas 18. pantā minētajos projektos neuzskata par attiecināmām.	PVN izmaksas 18. pantā minētajos projektos neuzskata <u>var uzskatīt</u> par attiecināmām. (a) <u>Atgūstamais PVN</u> <u>Atgūstamais PVN nav attiecināms, neatkarīgi no tā, vai pieteikuma iesniedzējs izvēlas to atgūt vai ne. PVN nav attiecināmi izdevumi, izņemot gadījumus, kad to pilnībā un galīgi sedz galīgais saņēmējs. Par attiecināmu nevar uzskatīt PVN, kas jebkādā veidā ir atgūstams, pat tad, ja galīgais vai individuālais saņēmējs faktiski to nav atguvis. Lai noteiktu, vai saskaņā ar šā panta noteikumiem PVN ir attiecināmi izdevumi, galīgā vai individuālā saņēmēja publisko vai privāto statusuņem vērā.</u> (b) <u>Neatgūstamais PVN</u> <u>Ir atzīts, ka daži galīgie saņēmēji nevar atgūt PVN. Neatgūstamo PVN var pieprasīt kā attiecināmus izdevumus, ja vien pieprasījumu pamato atbilstīgi organizācijas revidentu vai grāmatvežu pierādījumi. PVN, ko, piemērojot īpašas valsts tiesību normas, galīgais vai individuālais saņēmējs nevar atgūt, ir attiecināmi izdevumi tikai tad, ja minētās tiesību normas pilnībā atbilst Padomes Sestajai Direktīvai 77/388/EEK par PVN.</u>

Pamatojums

RK uzskata, ka PVN izslēgšana no attiecināmo izdevumu skaita daudzus iespējamus pieteikumu iesniedzējus var atturēt no priekšlikumu izstrādes. Komiteja atgādina, ka citos ES fondos PVN ir atzīts par attiecināmām izmaksām, ja finansējuma saņēmēji var pierādīt, ka PVN nav iespējams atgūt.

Grozījums Nr. 13

20. pants — Līdzfinansējuma likme un projektu izmaksu attiecināmība, 3. punkts (jauns)

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>Ierēdņu algu izmaksas finansē tikai tiktāl, ciktāl tās attiecas uz to projekta īstenošanas darbību izmaksām, kuras attiecīgā valsts iestāde nebūtu veikusi, ja attiecīgais projekts nebūtu uzsākts. Attiecīgais personāls īpaši jānorīko darbā pie konkrētā projekta īstenošanas pilna laika darbā vai uz nepilnu slodzi.</u>

Pamatojums

RK uzskata, ka personāla izmaksu izslēgšana no attiecināmajiem izdevumiem daudzus iespējamus pieteikumu iesniedzējus var atturēt no priekšlikumu izstrādes. Ieteiktais formulējums atjauno attiecināmību, kas paredzēta LIFE+ Regulā (EK) Nr. 614/2007, kura 2008. gada 20. novembrī publicēta Oficiālajā Vēstnesī L309 (sk. 5. pantu). Tomēr ir nevis vienkārši jāparedz iespēja ņemt vērā algu izdevumus, nenosakot konkrētus kritērijus, bet tie ir jāņem vērā. Turklāt pienākums nodarbināt papildu personālu šo projektu īstenošanai nav reāls mazām vienībām, un daudzos gadījumos to nebūs iespējams īstenot jo īpaši tāpēc, ka biežāk ir nepieciešami speciālisti ar pieredzi šajā jomā. Tāpēc tiek ierosināts šo nosacījumu attiecināt tikai uz to, ka šie darbinieki ir īpaši nosūtīti no šīm līdzekļiem finansēta projekta īstenošanai.

Jāprecizē, ka ierēdņus var norīkot darbā pie konkrēta projekta īstenošanas pilna laika darbā vai uz nepilnu slodzi, lai nebūtu diskriminācijas, aprēķinot algu izmaksas ierēdņiem, kuri faktiski nodarbināti pie finansēto projektu īstenošanas. Pieredze saistībā ar LIFE projektiem iepriekšējos periodos liecina, ka bieži vien ierēdņi projektu īstenošanā nodarbināti uz nepilnu slodzi, bet viņu līdzdalība ir nepieciešama. Tādēļ šīs izmaksas ir jāatzīst, lai tās varētu finansēt.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana”

(2012/C 277/09)

REĢIONU KOMITEJA

- secina, ka koncesiju jomā pašlaik spēkā esošos noteikumus veido tiesu prakse un valstu tiesību akti. Tā kā atsevišķas koncesijas var ietekmēt iekšējo tirgu, ir vēlams noteikumus padarīt skaidrākus un sekmēt vienotu interpretāciju un pieeju. Komiteja tāpēc uzskata, ka ir pamatoti paredzēt regulējumu šajā jomā;
- uzskata, ka tāpēc ir svarīgi, lai līgumslēdzējas iestādes un dalībvalstis arī turpmāk varētu brīvi izvēlēties instrumentu savu uzdevumu veikšanai. Atļaujas, tostarp ierobežota skaita darbības licences, nav jāietver direktīvas piemērošanas jomā. Tas attiecas arī vienkārši uz kādas darbības finansēšanu, kas bieži vien saistīta ar pienākumu atmaksāt saņemtos līdzekļus, ja tie nav izmantoti paredzētajiem mērķiem;
- iesaka koncesiju piešķiršanas kārtību izklāstīt skaidrāk. Atrodot pareizo līdzsvaru, ir jāprecizē piemēram, paziņošanas kārtība un termiņi, no vienas puses, un līgumslēdzējas iestādes rīcības brīvības amplitūda attiecībā uz kritērijiem, ko tā vēlas piemērot, no otras puses. Skaidrība ir atbalsts līgumslēdzējam iestādēm un nodrošina, ka dalībvalstis regulējumu piemēro viendabīgi, kā tas ir vēlams. Rīcības brīvība ir apliecinājums tam, ka tiek cienītas līgumslēdzēju iestāžu zināšanas par savām koncesijām un atzīta dalībvalstu autonomija. Līgumslēdzējam iestādēm jābūt pietiekami plašām iespējām izvēlēties sabiedrības vajadzībām atbilstošus un ilgtspēju veicinošus kritērijus;
- uzskata, ka priekšlikumam ir jāatbilst subsidiaritātes principam, proti vietējām un reģionālajām pašvaldībām jā saglabā iespēja brīvi lemt par to, vai būvdarbus un pakalpojumus tās nodrošinās pašas vai to veikšanu uzticēs trešai pusei. Ja vietējās un reģionālās pašvaldības nolemj izmantot trešās puses pakalpojumus, tām ir jābūt brīvai iespējai pašām izvēlēties izmantojamo juridisko instrumentu — atļauju, publiskā iepirkuma līgumu vai koncesiju.

Ziņotājs	Henk KOOL kgs (NL/PSE), Hāgas Izpildpadomes loceklis
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu COM(2011) 897 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. konstatē vienota koncesiju tiesiskā regulējuma trūkumu. Publisko būvdarbu jomā koncesijas reglamentē ES publiskā iepirkuma direktīvas. Taču noteikumi par pakalpojumu koncesijām ES publiskā iepirkuma direktīvās nav ietverti, kaut gan uz tiem attiecas Līguma par Eiropas Savienību pamatprincipi. Šie principi ir precizēti Tiesas praksē;

2. norāda, ka dalībvalstīm, piešķirot koncesijas, jāievēro Līgumā par Eiropas Savienības darbību noteiktie principi (vienlīdzīga attieksme, nediskriminācija, pārredzamība un proporcionālitate), tomēr secina, ka tie netiek īstenoti viendabīgi. Priekšlikums direktīvai par koncesijām izstrādāts ar mērķi vienā tiesiskajā regulējumā apvienot noteikumus, kas attiecas uz būvdarbiem, un noteikumus par pakalpojumu koncesijām, lai būtu viena direktīva minēto koncesiju piešķiršanai ES līmenī. Īpaši ņemot vērā Eiropas Savienības pašreizējās ekonomiskās problēmas, Eiropas Komisija uzskata, ka ir ļoti svarīgi turpināt attīstīt iekšējo tirgu, ar nosacījumu, ka ES noteikumu par koncesijām piemērošana sniedz līgumslēdzējam iestādēm pietiekami plašu rīcības brīvību;

3. atzīmē, ka juridiskais pamats vienota tiesiskā regulējuma izveidei koncesiju jomā rodams LESD 53. panta 1. punktā, 62. pantā un 114. pantā. Minētie panti attiecas uz iekšējā tirgus darbību. Tāpēc Komiteja norāda, ka pakalpojumu koncesijas ir skatāmas saistībā ar vispārējās (tautsaimnieciskās) nozīmes pakalpojumu sniegšanu. Direktīvas priekšlikumā nav pietiekami ņemtas vērā ar Lisabonas līgumu ieviestās izmaiņas šajā jautājumā, tāpēc Komiteja aicina attiecībā uz minētajiem pakalpojumiem noteikt papildu izņēmumus no direktīvas darbības jomas;

4. uzskata, ka priekšlikumam ir jāatbilst subsidiaritātes principam, proti vietējām un reģionālajām pašvaldībām jā saglabā iespēja brīvi lemt par to, vai būvdarbus un pakalpojumus tās nodrošinās pašas vai to veikšanu uzticēs trešai pusei. Ja vietējās un reģionālās pašvaldības nolemj izmantot trešās puses pakalpojumus, tām ir jābūt brīvai iespējai pašām izvēlēties izmantojamo juridisko instrumentu — atļauju, publiskā iepirkuma līgumu vai koncesiju;

5. uzsver, ka koncesijas pēc būtības ir sarežģītākas un tās slēdz uz ilgāku laika posmu. Komiteja jau iepriekš ir ieteikusi,

ka, pieņemot regulējumu koncesijas līgumu jomā, vajadzētu nodrošināt, lai tas būtu elastīgs un vienkāršs (CdR 21/2010), un ka nedrīkst pieļaut juridiskas neskaidrības;

ŅEMOT VĒRĀ IEPRIEKŠ MINĒTO, REĢIONU KOMITEJA

6. uzskata, ka direktīvas 1. pantā vai vismaz preambulas apsvērumos jāprecizē, ka uzdevumu un kompetenču pārvešana no vienas publiskās iestādes uz citu nav šās direktīvas priekšmets. Turklāt tajā nevajadzētu iekļaut nozares, kurām jau tiek piemērots tām īpaši paredzēts Eiropas Savienības regulējums vai kuras apzināti nav regulētas atbilstoši Eiropas Savienības likumdevēja lēmumam;

7. atzīst, ka koncesijas, kas pārsniedz noteiktu summu, ietekmē iekšējo tirgu un tāpēc tās var būt Eiropas Savienības līmeņa regulējuma priekšmets;

8. secina, ka koncesiju jomā pašlaik spēkā esošos noteikumus veido tiesu prakse un valsts tiesību akti. Tā kā atsevišķas koncesijas var ietekmēt iekšējo tirgu, ir vēlams noteikumus padarīt skaidrākus un sekmēt vienotu interpretāciju un pieeju. Komiteja tāpēc uzskata, ka ir pamatoti paredzēt regulējumu šajā jomā;

9. secina, ka koncesijas dažādās dalībvalstīs tomēr īsteno ļoti atšķirīgi. Viens no iemesliem tam ir citi valsts līmeņa instrumenti, kas ir dalībvalstu rīcībā, lai reglamentētu attiecīgo darbību vai piešķirtu tiesības to veikt. Tāpēc arī direktīvas ietekme dažādās dalībvalstīs varētu atšķirties, un Komisijai vajadzētu precizēt un skaidri definēt, kādi līgumiski nosacījumi tiek uzskatīti par "koncesiju" un kāda veida līgumattiecības ietilpst direktīvas darbības jomā;

10. uzskata, ka tāpēc ir svarīgi, lai līgumslēdzējas iestādes un dalībvalstis arī turpmāk varētu brīvi izvēlēties instrumentu savu uzdevumu veikšanai. Atļaujas, tostarp ierobežota skaita darbības licences, nav jāietver direktīvas piemērošanas jomā. Tas attiecas arī vienkārši uz kādas darbības finansēšanu, kas bieži vien saistīta ar pienākumu atmaksāt saņemtos līdzekļus, ja tie nav izmantoti paredzētajam mērķim;

11. pauž bažas par to, ka, ieviešot pienākumu šādu valsts līmeņa instrumentu izmantošanas gadījumā rīkot iepirkuma konkursus, pārlietu tiek skarta dalībvalstu autonomija. Tāpēc Komiteja atzinīgi vērtē preambulā pausto Eiropas Komisijas nostāju, ka šādi valsts iestāžu darījumi nebūtu jāuzskata par koncesijām; Komiteja tomēr uzskata, ka kādā no pantiem ir skaidri jāparedz attiecīgs izņēmums;

12. uzskata, ka direktīvai ir jāattiecas uz koncesijām, kuras ietekmē iekšējo tirgu. Savukārt koncesijas, kuras to zemās vērtības dēļ neietekmē iekšējo tirgu, būtu jāpiešķir tieši, bez iepriekšēja uzaicinājuma uz konkursu;

13. uzskata, ka minētajai atšķirībai ir būtiska nozīme no MVU viedokļa. Līgumslēdzējām iestādēm tādējādi būs iespēja koncesiju jomā īstenot maziem un vidējiem uzņēmumiem labvēlīgu politiku;

14. pauž bažas par regulējuma sarežģītību. Līgumslēdzējas iestādes uzskata, ka publiskā iepirkuma jomā pašreiz spēkā

esošās direktīvas ir nevajadzīgi sarežģītas. Bažas izraisa tas, ka skatāmā direktīva par koncesijām arī varētu būt ļoti sarežģīta. Komiteja uzskata, ka koncesijas nevar pielīdzināt noteikumiem, kas paredzēti Eiropas direktīvās par publisko iepirkumu, un tāpēc aicina Komisiju rūpēties par to, lai šo direktīvu un iespējamajos turpmākos ar to saistītos Komisijas paziņojumus raksturotu vienkāršība;

15. iesaka koncesiju piešķiršanas kārtību izklāstīt skaidrāk. Atrodot pareizo līdzsvaru, ir jāprecizē piemēram, paziņošanas kārtība un termiņi, no vienas puses, un līgumslēdzējas iestādes rīcības brīvības amplitūda attiecībā uz kritērijiem, ko tā vēlas piemērot, no otras puses. Skaidrība ir atbalsts līgumslēdzējām iestādēm un nodrošina, ka dalībvalstis regulējumu piemēro vienlīdzīgi, kā tas ir vēlams. Rīcības brīvība ir apliecinājums tam, ka tiek cienītas līgumslēdzēju iestāžu zināšanas par savām koncesijām un atzīta dalībvalstu autonomija. Līgumslēdzējām iestādēm jābūt pietiekami plašām iespējām izvēlēties sabiedrības vajadzībām atbilstošus un ilgtspēju veicinošus kritērijus.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

5. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(5) Attiecībā uz būves un pakalpojumu koncesiju slēgšanas tiesību piešķiršanu ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarē būtu jāievieš arī konkrēti koordinēšanas noteikumi, ņemot vērā, ka valstu iestādes var ietekmēt šo nozaru subjektus un ka tirgi, kuros tie darbojas, ir slēgti, jo šajos tirgos pastāv īpašas vai ekskluzīvas tiesības, ko dalībvalstis piešķir attiecībā uz attiecīgo pakalpojumu sniegšanas tīklu apgādi, nodrošināšanu un ekspluatāciju.	(5) Attiecībā uz būves un pakalpojumu koncesiju slēgšanas tiesību piešķiršanu ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarē būtu jāievieš arī konkrēti koordinēšanas noteikumi, ņemot vērā, ka valstu iestādes var ietekmēt šo nozaru subjektus un ka tirgi, kuros tie darbojas, ir slēgti, jo šajos tirgos pastāv īpašas vai ekskluzīvas tiesības, ko dalībvalstis piešķir attiecībā uz attiecīgo pakalpojumu sniegšanas tīklu apgādi, nodrošināšanu un ekspluatāciju.

Pamatojums

Uz šīm nozarēm jau attiecas īpaši tiesību akti.

Grozījums Nr. 2

6. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(6) Koncesijas ir līgumi, kas finansiālās interesēs ir noslēgti starp vienu vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem un kuru priekšmets ir būvdarbu vai pakalpojumu iegāde, kā arī kuros atbildība parasti izpaužas kā tiesības ekspluatēt būves vai pakalpojumus, kam piemēro šādu līgumu. Šo būvdarbu vai pakalpojumu izpildei piemēro īpašus saistošus pienākumus, ko nosaka līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs un kas ir likumīgi izpildāmi. Savukārt konkrētus valsts dokumentus, piemēram, atļaujas vai licences, ar ko	(6) Koncesijas ir līgumi, kas finansiālās interesēs ir noslēgti starp vienu vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem un kuru priekšmets ir būvdarbu vai pakalpojumu iegāde, kā arī kuros atbildība parasti izpaužas kā tiesības ekspluatēt būves vai pakalpojumus, kam piemēro šādu līgumu. <u>Koncesijās ir paredzēti savstarpēji saistoši pienākumi: šo būvdarbu vai pakalpojumu izpildei piemēro īpašas saistošus pienākumus prasības,</u> ko nosaka līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs un kas ir likumīgi izpildāmi. Savukārt konkrētus valsts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
valsts vai publiskā sektora iestāde paredz nosacījumus saimnieciskās darbības īstenošanai, nebūtu jāuzskata par koncesijām. Tas pats attiecas uz konkrētiem līgumiem, kuru priekšmets ir ekonomikas dalībnieka tiesības ekspluatēt konkrētus valsts īpašumus vai resursus, piemēram, zemes nomas līgumiem, ar ko valsts vai līgumslēdzēja iestāde, vai līgumslēdzējs paredz to izmantošanas vispārīgos nosacījumus, neiegādājoties konkrētus būvdarbus vai pakalpojumus.	izdotus dokumentus, piemēram, atļaujas, <u>pilnvarojumus vai (ierobežotā skaitā izsniegtas) licences</u> , ar ko valsts vai publiskā sektora iestāde paredz nosacījumus saimnieciskās darbības īstenošanai <u>un kuru gadījumā uzņēmējs pēc savas gribas var atteikties no būvdarbu veikšanas vai pakalpojumu sniegšanas</u> , nebūtu jāuzskata par koncesijām. Tas pats attiecas uz konkrētiem līgumiem, kuru priekšmets ir ekonomikas dalībnieka tiesības ekspluatēt konkrētus valsts īpašumus vai resursus, piemēram, zemes nomas līgumiem, ar ko valsts vai līgumslēdzēja iestāde, vai līgumslēdzējs paredz to izmantošanas vispārīgos nosacījumus, neiegādājoties konkrētus būvdarbus vai pakalpojumus.

Pamatojums

Jāprecizē atšķirība starp atļaujām, ierobežota skaita licencēm, ar kurām līgumslēdzēja iestāde piešķir tiesības veikt kādu darbību, un koncesijām.

Atļauja dod tiesības noteikt, ka, veicot darbību, jāievēro konkrēti nosacījumi. Tomēr ar atļauju attiecīgo darbību var arī ierobežot. Tādā gadījumā runa ir par darbības vai ierobežotā skaitā izsniegtām licencēm. Tās izmanto galvenokārt sabiedriskās kārtības, sabiedrības veselības un/vai drošības apsvērumu dēļ. Tās var būt, piemēram, darbības licences prostitūcijas, ēdināšanas pakalpojumu vai kazino darbības jomā.

Koncesijas līgumiem piemīt zināma līdzība ar minētā veida darbības licencēm. Galvenā atšķirība ir tā, ka koncesijas līguma gadījumā līgumslēdzējai iestādei ir būtiski svarīgi, lai attiecīgā darbība tiktu īstenota. Tāpēc koncesijas līguma gadījumā darbība ir likumīgi izpildāma. Ja darbība, uz kuru attiecas atļauja, ir likumīgi izpildāma, pieļaujama izpilde "finansiālās interesēs". Šis kritērijs piemērojams arī publiskā iepirkuma līgumam.

Ir svarīgi, lai līgumslēdzējas iestādes un dalībvalstis arī turpmāk varētu brīvi izvēlēties instrumentu savu uzdevumu veikšanai. Atļaujas, kā arī darbības atļaujas un ierobežota skaita atļaujas šīs direktīvas piemērošanas jomā ietvert nevajadzētu. Nebūtu vēlams šādām atļaujām piemērot pārredzamības nodrošināšanas pienākumu vai, attiecīgajā gadījumā, iepirkuma procedūru. Attiecīgo atļauju piešķiršana būtu jāveic, pamatojoties uz valstu un vietējo un reģionālo pašvaldību normatīvajiem aktiem. Preambulas 6. apsvērums ļauj secināt, ka Eiropas Komisija piekrīt šim viedoklim.

Koncesijas definīcijā gan ir norāde uz līguma veidu, taču kritēriji ir skaidroti no funkcionāla viedokļa. Tādējādi var gadīties, ka kāda atļauja tomēr tiek pielīdzināta koncesijai. Tāpēc preambulā un koncesiju definīcijā ir jāprecizē atšķirība starp atļauju vai (darbības) licenci un koncesiju.

Koncesijas rūpīgi jānošķir no uzdevumiem, kuri ir publisko iestāžu kompetencē, piemēram, pilnvarojumu un licenču izsniegšana.

Grozījums Nr. 3

9. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(9) Šīs direktīvas darbības jomas noteikšanas pamatā ir īpašu vai ekskluzīvu tiesību jēdziens, jo subjektiem, kas nav ne līgumslēdzējas iestādes, ne publiski uzņēmumi saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktu, direktīvas noteikumus piemēro tikai tādā mērā, ciktāl tie īsteno kādu no darbībām, kuras ir ietvertas, pamatojoties uz minētajām tiesībām. Tāpēc ir atbilstīgi skaidri norādīt, ka tiesības, kas ir piešķirtas saskaņā ar procedūru, pamatojoties uz objektīviem	(9) Šīs direktīvas darbības jomas noteikšanas pamatā ir īpašu vai ekskluzīvu tiesību jēdziens, jo subjektiem, kas nav ne līgumslēdzējas iestādes, ne publiski uzņēmumi saskaņā ar šīs direktīvas 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktu, direktīvas noteikumus piemēro tikai tādā mērā, ciktāl tie īsteno kādu no darbībām, kuras ir ietvertas, pamatojoties uz minētajām tiesībām. Tāpēc ir atbilstīgi skaidri norādīt, ka tiesības, kas ir piešķirtas saskaņā ar procedūru, pamatojoties uz objektīviem

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
kritērijiem, it sevišķi atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, un ar ko saistībā ir nodrošināta atbilstīga publicitāte, nav īpašas vai ekskluzīvas tiesības šīs direktīvas nozīmē. Šiem tiesību aktiem būtu jāietver Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/30/EK par kopīgiem noteikumiem dabasgāzes iekšējam tirgum⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Direktīva 96/92/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. maija Direktīva 94/22/EK par atļauju piešķiršanas un izmantošanas noteikumiem ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regula (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1191/69 un Nr. 1107/70⁽⁵⁾. Arvien pieaugošās atšķirības valstu rīcības veidos nosaka nepieciešamību skaidrāk definēt iepirkuma jēdzienu. Savienības noteikumi par koncesijām attiecas uz būvdarbu vai pakalpojumu iegādi par atlīdzību, kas ir šādu būvju vai pakalpojumu ekspluatācija. Iegādes jēdziens būtu jāsaprot plaši, attiecinot to uz labuma gūšanu no attiecīgajām būvēn vai pakalpojumiem, kam nav vienmēr vajadzīga īpašumtiesību nodošana līgumslēdzējam iestādēm vai līgumslēdzējiem. Turklāt tikai darbības finansēšana, kas nereti ir saistīta ar pienākumu atlīdzināt saņemtās summas, ja tās nav izmantotas paredzētajiem mērķiem, parasti neietilpst šīs direktīvas darbības jomā.	kritērijiem, it sevišķi atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, un ar ko saistībā ir nodrošināta atbilstīga publicitāte, nav īpašas vai ekskluzīvas tiesības šīs direktīvas nozīmē. Šiem tiesību aktiem būtu jāietver Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/30/EK par kopīgiem noteikumiem dabasgāzes iekšējam tirgum⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Direktīva 96/92/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. maija Direktīva 94/22/EK par atļauju piešķiršanas un izmantošanas noteikumiem ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Regula (EK) Nr. 1370/2007 par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1191/69 un Nr. 1107/70⁽⁵⁾, <u>kā arī dalībvalsts pieņemtie tiesību akti, kuros ir ievēroti tādi Līgumos noteiktie principi kā vienlīdzīgas attieksmes princips, pārredzamības princips, proporcionālītātes princips un savstarpējās atzīšanas princips</u>. Arvien pieaugošās atšķirības valstu rīcības veidos nosaka nepieciešamību skaidrāk definēt iepirkuma jēdzienu. Savienības noteikumi par koncesijām attiecas uz būvdarbu vai pakalpojumu iegādi par atlīdzību, kas ir šādu būvju vai pakalpojumu ekspluatācija. Iegādes jēdziens būtu jāsaprot plaši, attiecinot to uz labuma gūšanu no attiecīgajām būvēn vai pakalpojumiem, kam nav vienmēr vajadzīga īpašumtiesību nodošana līgumslēdzējam iestādēm vai līgumslēdzējiem. Turklāt tikai darbības finansēšana, kas nereti ir saistīta ar pienākumu atlīdzināt saņemtās summas, ja tās nav izmantotas paredzētajiem mērķiem, parasti neietilpst šīs direktīvas darbības jomā.
⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 1. lpp. ⁽²⁾ OV L 27, 30.1.1997., 20. lpp. ⁽³⁾ OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp. ⁽⁴⁾ OV L 164, 30.6.1994., 3. lpp. ⁽⁵⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.	⁽¹⁾ OV L 204, 21.7.1998., 1. lpp. ⁽²⁾ OV L 27, 30.1.1997., 20. lpp. ⁽³⁾ OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp. ⁽⁴⁾ OV L 164, 30.6.1994., 3. lpp. ⁽⁵⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.

Pamatojums

Grozījuma mērķis ir skaidri un nepārprotami vēlreiz apliecināt būtisku koncepciju, kas jau izmantota Direktīvā 2004/17 par iepirkuma procedūrām konkrētās nozarēs. Proti, tās 25. apsvērumā ir teikts, ka "tiesības, ko dalībvalsts jebkādā veidā, ieskaitot koncesijas, piešķirusi ierobežotam uzņēmumu skaitam, pamatojoties uz objektīviem, samērīgiem un nediskriminējošiem kritērijiem, kas ļauj visiem interesentiem, kuri atbilst minētajiem kritērijiem, izmantot attiecīgās tiesības, nav uzskatāmas par īpašām vai ekskluzīvām tiesībām". Uzskatām, ka nav lietderīgi ierobežot šo koncepciju, nosaucot virkni Eiropas Savienības tiesību aktu; šādu sarakstu varētu uzskatīt par saistošu, un var rasties iespaids, ka atsevišķu dalībvalstu lēģislatīvie vai reglamentējošie akti, kas atbilst tādiem pašiem objektivitātes, proporcionālītātes un nediskriminējošiem kritērijiem, tomēr tiek no tā izslēgti.

Grozījums Nr. 4

10. apsvēruma

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(10) Tāpat ir pierādījies, ka nepieciešams paskaidrot, kas būtu jāuzskata par vienotu iepirkumu, kura gadījumā saistībā ar šajā direktīvā noteiktajām robežvērtībām ir jāņem vērā šajā iepirkumā slēgto koncesiju kopējā	(10) Tāpat ir pierādījies, ka nepieciešams paskaidrot, kas būtu jāuzskata par vienotu iepirkumu, kura gadījumā saistībā ar šajā direktīvā noteiktajām robežvērtībām ir jāņem vērā šajā iepirkumā slēgto koncesiju kopējā

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
vērtība un tas būtu jāizsludina kā viens iepirkums, kas, iespējams, sadalīts daļās. Vienota iepirkuma jēdziens ietver visas piegādes, būvdarbus un pakalpojumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētu projektu. Uz to, ka konkrēts projekts ir vienots projekts, var norādīt līgumslēdzējas iestādes vispārējā iepriekšējā plānošana un koncepcijas izstrāde, tas, ka dažādie iegādātie elementi īsteno vienotu saimniecisku un tehnisku funkciju vai ka tie ir citādi loģiski savstarpēji saistīti.	vērtība un tas būtu jāizsludina kā viens iepirkums, kas, iespējams, sadalīts daļās. Vienota iepirkuma jēdziens ietver visas piegādes, būvdarbus un pakalpojumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētu projektu. Uz to, ka konkrēts projekts ir vienots projekts, var norādīt līgumslēdzējas iestādes vispārējā iepriekšējā plānošana un koncepcijas izstrāde, tas, ka dažādie iegādātie elementi īsteno vienotu saimniecisku un tehnisku funkciju vai ka tie ir citādi loģiski savstarpēji saistīti.

Pamatojums

Koncesijas sagatavošana un īstenošana var aizņemt vairākus gadus. Sagatavošanas laikā līgumslēdzējai iestādei, ļoti iespējams, jāpieprasa dažādi ārējie atzinumi. Saskaņā ar minēto definīciju tie jāņem vērā, nosakot koncesijas vērtību. Tas nav loģiski. Atšķirīga rakstura vai citai pusei piešķirtām līgumslēgšanas tiesībām koncesijas vērtības noteikšana nebūtu jāietekmē. Ja līgumiem ir noteikta vērtība, tiesības tos noslēgt jāpiešķir, pamatojoties uz publiskā iepirkuma direktīvu un saskaņā ar to.

Šāda nostāja atbilst Komitejas iepriekšējiem atzinumiem par to, ka līgumi nebūtu nevajadzīgi jāgrupē.

Skatīt 14. grozījumu.

Grozījums Nr. 5

11. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(11) Lai nodrošinātu faktisku tirgus pieejamību un koncesiju piešķiršanas noteikumu līdzsvarotu piemērošanu ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, attiecīgajiem subjektiem jābūt noteiktiem ne tikai pēc to juridiskā statusa. Tādēļ būtu jānodrošina, ka ir ievērota vienāda attieksme pret līgumslēdzējiem, kas darbojas publiskajā sektorā, un līgumslēdzējiem, kas darbojas privātajā sektorā. Saskaņā ar Līguma 345. pantu jānodrošina arī, ka ir ievēroti noteikumi, kas reglamentē īpašumtiesību sistēmu dalībvalstīs.	(11) Lai nodrošinātu faktisku tirgus pieejamību un koncesiju piešķiršanas noteikumu līdzsvarotu piemērošanu ūdensapgādes , enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, attiecīgajiem subjektiem jābūt noteiktiem ne tikai pēc to juridiskā statusa. Tādēļ būtu jānodrošina, ka ir ievērota vienāda attieksme pret līgumslēdzējiem, kas darbojas publiskajā sektorā, un līgumslēdzējiem, kas darbojas privātajā sektorā. Saskaņā ar Līguma 345. pantu jānodrošina arī, ka ir ievēroti noteikumi, kas reglamentē īpašumtiesību sistēmu dalībvalstīs.

Pamatojums

Eiropas Parlamenta vēlmes attiecībā uz ūdensapgādi ir izklāstītas tā 2004. gada 14. janvāra, 2004. gada 10. marta un 2006. gada 31. maija rezolūcijās. Tajās norādīts, ka Eiropas Parlamenta mērķis nav ūdensapgādes nozares liberalizācija, bet gan drīzāk tās modernizācija, saimnieciskos principus saskaņojot ar kvalitātes un vides standartiem un vajadzīgo efektivitāti. Papildu noteikumi horizontālu normu veidā tāpēc nav vēlami.

Grozījums Nr. 6

Jauns apsvērums aiz 13. apsvēruma

Atzinuma projekts	Grozījums
	(14) <u>Vietējās un reģionālās pašvaldības var pildīt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas uzdevumus, izmantojot savus iekšējos resursus. Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas uzdevumus tās var sabiedrības interesēs pildīt arī sadarbībā ar citām vietējām pašvaldībām vai vietējo pašvaldību grupām — uzdevumu izpildes</u>

Atzinuma projekts	Grozījums
	<u>līgumiska vai institucionāla apvienošana —, ievērojot dalībvalstu iekšējo organizāciju, Eiropas tiesību akti par publisko iepirkumu un koncesijām uz šāda veida sadarbību neattiecas. Eiropas Savienības tiesībās pašvaldībām nav noteikts pienākums izmantot kādu īpašu juridisko formu, ja sabiedriskie pakalpojumi tiek sniegti kopīgi. Šīs direktīvas piemērošanas jomā neietilpst gadījumi, kad ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu saistītas kompetences pilnībā nodod starp vietējām pašvaldībām vai starp vietējām pašvaldībām un tikai vietējās pašvaldības ietverošām grupām. Uz šādiem gadījumiem neattiecas Eiropas Savienības noteikumi par iekšējo tirgu.</u>

Pamatojums

Tiesību aktus par iekšējo tirgu nevar piemērot publisko iestāžu savstarpējai sadarbībai (uzdevumu izpildes līgumiska vai institucionāla apvienošana starp pašvaldībām).

Grozījums Nr. 7

20. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(20) Komisijas veiktās tā saucamo prioritāro un neprioritāro pakalpojumu ("A" un "B" pakalpojumu) pārskatīšanas rezultāti liecina, ka vairs nav pamatoti iepirkuma tiesību aktus pilnībā piemērot tikai ierobežotai pakalpojumu grupai. Rezultātā šī direktīva būtu jāpiemēro vairākiem pakalpojumiem (piemēram, sabiedriskās ēdināšanas un ūdens sadales pakalpojumiem), kuros ir apliecinājies pārrobežu tirdzniecības potenciāls.	(20) Komisijas veiktās tā saucamo prioritāro un neprioritāro pakalpojumu ("A" un "B" pakalpojumu) pārskatīšanas rezultāti liecina, ka vairs nav pamatoti iepirkuma tiesību aktus pilnībā piemērot tikai ierobežotai pakalpojumu grupai. Rezultātā šī direktīva būtu jāpiemēro vairākiem pakalpojumiem (piemēram, sabiedriskās ēdināšanas un ūdens sadales pakalpojumiem), kuros ir apliecinājies pārrobežu tirdzniecības potenciāls.

Pamatojums

Vispārējā atšķirība starp prioritāriem un neprioritāriem pakalpojumiem un līdz ar to arī "B" pakalpojumu īpašā vieta publiskā iepirkuma tiesībās būtu jā saglabā. Sociālie un veselības aprūpes pakalpojumi ļoti maz ietekmē iekšējo tirgu vai to neietekmē, un parasti tos sniedz vietējā līmenī. Ūdens ir dzīvei nepieciešama bagātība. Tāpēc attiecībā uz ūdensapgādes nozari būtu jārikojas īpaši apdomīgi, ņemot vērā vides un veselības aspektus. Arī saskaņā ar Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū 17. pantu ūdensapgādes pakalpojumi būtu jāizslēdz no koncesiju direktīvas darbības jomas.

Grozījums Nr. 8

22. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(22) Ņemot vērā kultūras konteksta nozīmi un šo pakalpojumu jutīgumu, būtu jānodrošina plaša rīcības brīvība dalībvalstīm organizēt pakalpojumu sniedzēju izvēli tā, kā tās uzskata par atbilstīgu. Šīs direktīvas noteikumi neliedz dalībvalstīm pakalpojumu sniedzēju izvēlei piemērot īpašus kvalitātes kritērijus, piemēram, kritērijus, kas noteikti Sociālās aizsardzības komitejas brīvprātīgajā Eiropas kvalitātes sistēmā sociālo pakalpojumu jomā. Dalībvalstīm un/vai līgumslēdzējām iestādēm ir rīcības brīvība sniegt šos pakalpojumus pašām vai organizēt sociālos pakalpojumus tā, ka to	(22) Ņemot vērā kultūras konteksta nozīmi un šo pakalpojumu jutīgumu, būtu jānodrošina plaša rīcības brīvība dalībvalstīm organizēt pakalpojumu sniedzēju izvēli tā, kā tās uzskata par atbilstīgu. Šīs direktīvas noteikumi neliedz dalībvalstīm pakalpojumu sniedzēju izvēlei piemērot īpašus kvalitātes kritērijus, piemēram, kritērijus, kas noteikti Sociālās aizsardzības komitejas brīvprātīgajā Eiropas kvalitātes sistēmā sociālo pakalpojumu jomā. Dalībvalstīm un/vai līgumslēdzējām iestādēm ir rīcības brīvība sniegt šos pakalpojumus pašām vai organizēt sociālos pakalpojumus tā, ka to

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
sniegšana nav saistīta ar koncesiju līgumu slēgšanu, piemēram, finansējot šādus pakalpojumus vai piešķirot licences vai atļaujas visiem ekonomikas dalībniekiem, kas atbilst nosacījumiem, kurus iepriekš noteikusi līgumslēdzēja iestāde, nenosakot nekādus ierobežojumus vai kvotas, ar nosacījumu, ka šāda sistēma nodrošina pietiekamu izsludināšanu un atbilst pārredzamības un nediskriminācijas principiem.	sniegšana nav saistīta ar koncesiju līgumu slēgšanu, piemēram, finansējot šādus pakalpojumus vai piešķirot licences vai atļaujas visiem ekonomikas dalībniekiem, kas atbilst nosacījumiem, kurus iepriekš noteikusi līgumslēdzēja iestāde, nenosakot nekādus ierobežojumus vai kvotas , ar nosacījumu, ka šāda sistēma nodrošina pietiekamu izsludināšanu un atbilst pārredzamības un nediskriminācijas principiem.

Pamatojums

Komiteja ierosina šo teikuma daļu svītrot.

Ierobežots skaits darbības licenču attiecas uz darbībām, par kurām rīkot iepirkumu nav vēlams. Tās ir darbības, kuras netiek īstenotas vispārējās interesēs vai attiecīgās publiskās iestādes interesēs un kuras attiecīgā iestāde uzskata par potenciāli bīstamām, tāpēc tās jāreglamentē. Tas attiecas, piemēram, uz prostitūcijas atļaujām. Tāpēc ierobežota skaita darbības licences nevajadzētu automātiski pakļaut pārredzamai līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrai.

Skatīt arī 4. grozījumu.

Grozījums Nr. 9

25. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(25) Lai nodrošinātu pārredzamību un vienlīdzīgu attieksmi, koncesiju piešķiršanas kritērijiem būtu vienmēr jāatbilst dažiem vispārējiem standartiem. Šie standarti būtu iepriekš jāatklāj visiem potenciālajiem pretendentiem, tiem būtu jābūt saistītiem ar līguma priekšmetu, un tiem nebūtu jānodrošina līgumslēdzējai iestādei vai līgumslēdzējam neierobežota izvēles brīvība. Šiem kritērijiem būtu jānodrošina efektīvas konkurences iespēja, un tie būtu jāpapildina ar prasībām, kas ļauj efektīvi pārbaudīt pretendentu sniegto informāciju. Lai nodrošinātu atbilstību šiem standartiem, vienlaikus uzlabojot tiesisko noteiktību, dalībvalstis var paredzēt izmantot kritēriju "saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums".	(25) Lai nodrošinātu pārredzamību un vienlīdzīgu attieksmi, koncesiju piešķiršanas kritērijiem būtu vienmēr jāatbilst dažiem vispārējiem standartiem. Šie standarti būtu iepriekš jāatklāj visiem potenciālajiem pretendentiem, tiem būtu jābūt saistītiem ar līguma priekšmetu, un tiem nebūtu jānodrošina līgumslēdzējai iestādei vai līgumslēdzējam neierobežota izvēles brīvība . Šiem kritērijiem būtu jānodrošina efektīvas konkurences iespēja, un tie būtu jāpapildina ar prasībām, kas ļauj efektīvi pārbaudīt pretendentu sniegto informāciju. Lai nodrošinātu atbilstību šiem standartiem, vienlaikus uzlabojot tiesisko noteiktību, dalībvalstis var paredzēt izmantot kritēriju "saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums".

Pamatojums

Skatīt 23. un 28. grozījumu.

Grozījums Nr. 10

1. pantā jauns 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. pants Priekšmets un darbības joma (...)	1. pants Priekšmets un darbības joma (...) <u>3. Koncesijas, kuru vērtība ir zemāka par robežvērtību, būtu jāpiešķir bez jebkāda iepriekšēja uzaicinājuma uz konkursu.</u>

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka direktīvai ir jāattiecas tikai uz koncesijām, kuras ietekmē iekšējo tirgu. Koncesijas, kuru vērtība nesasniedz Eiropas robežvērtības, nav uzskatāmas par tādām, kam piemīt t. s. pārrobežu nozīme. Iekšējais tirgus tātad netiek skarts. Ar šo papildinājumu tiek aizsargāta līgumslēdzēju iestāžu rīcības brīvība.

Grozījums Nr. 11

2. panta 1. punkta 7. apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. pants	2. pants
Definīcijas	Definīcijas
1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:	1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:
(...)	(...)
(7) "pakalpojumu koncesija" ir līgums, kas finansālās interesēs rakstiski noslēgts starp vienu vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem un kura priekšmets ir tādu pakalpojumu sniegšana, kas nav 2. un 4. punktā minētie pakalpojumi, ja atlīdzība par pakalpojumu sniegšanu ir vai nu tikai tiesības izmantot pakalpojumus, uz kuriem attiecas līgums, vai arī minētās tiesības kopā ar samaksu.	(7) "pakalpojumu koncesija" ir līgums, kas finansālās interesēs rakstiski noslēgts starp vienu vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem un kura priekšmets ir tādu pakalpojumu sniegšana, kas nav 2. un 4. punktā minētie pakalpojumi, ja atlīdzība par pakalpojumu sniegšanu ir vai nu tikai tiesības izmantot pakalpojumus, uz kuriem attiecas līgums, vai arī minētās tiesības kopā ar samaksu.
	<u>"Finansiālās intereses": finansiālās intereses pastāv, ja ir noteikti savstarpēji saistoši pienākumi, ar kuriem saskaņā būvdarbu vai pakalpojumu izpildei piemēro īpašas prasības, ko nosaka līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs, un šādi pienākumi ir likumīgi izpildāmi;</u>

Pamatojums

Jāprecizē atšķirība starp atļaujām, ierobežota skaita licencēm, ar kurām līgumslēdzēja iestāde piešķir tiesības veikt kādu darbību, un koncesijām.

Atļauja dod tiesības noteikt, ka, veicot darbību, jāievēro konkrēti nosacījumi. Tomēr ar atļauju attiecīgo darbību var arī ierobežot. Tādā gadījumā runa ir par darbības vai ierobežotā skaitā izsniegtām licencēm. Tās izmanto galvenokārt sabiedriskās kārtības, sabiedrības veselības un/vai drošības apsvērumu dēļ. Tās var būt, piemēram, darbības licences prostitūcijas, ēdināšanas pakalpojumu vai kazino darbības jomā.

Koncesijas līgumiem piemīt zināma līdzība ar minētā veida darbības licencēm. Galvenā atšķirība ir tā, ka koncesijas līguma gadījumā līgumslēdzējai iestādei ir būtiski svarīgi, lai attiecīgā darbība tiktu īstenota. Tāpēc koncesijas līguma gadījumā darbība ir likumīgi izpildāma. Ja darbība, uz kuru attiecas atļauja, ir likumīgi izpildāma, pieļaujama izpilde "finansālās interesēs". Šis kritērijs piemērojams arī publiskā iepirkuma līgumam.

Ir svarīgi, lai līgumslēdzējas iestādes un dalībvalstis arī turpmāk varētu brīvi izvēlēties instrumentu savu uzdevumu veikšanai. Atļaujas, kā arī darbības atļaujas un ierobežota skaita atļaujas šīs direktīvas piemērošanas jomā ietvert nevajadzētu. Nebūtu vēlams šādām atļaujām piemērot pārdzīvības nodrošināšanas pienākumu vai, attiecīgajā gadījumā, iepirkuma procedūru. Attiecīgo atļauju piešķiršana būtu jāveic, pamatojoties uz valstu un vietējo un reģionālo pašvaldību normatīvajiem aktiem. Preambulas 6. apsvēruma ļauj secināt, ka Eiropas Komisija piekrīt šim viedoklim.

Koncesijas definīcijā gan ir norāde uz līguma veidu, taču kritēriji ir skaidroti no funkcionāla viedokļa. Tādējādi var gadīties, ka kāda atļauja tomēr tiek pielīdzināta koncesijai. Tāpēc preambulā un koncesiju definīcijā ir jāprecizē atšķirība starp atļauju vai (darbības) licenci un koncesiju.

Grozījums Nr. 12

2. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. pants Definīcijas	2. pants Definīcijas
2. Tiesības ekspluatēt būvi vai izmantot pakalpojumus, kā minēts 1. punkta 2., 4. un 7. apakšpunktā, nozīmē, ka koncesionāram tiek nodots būtisks operacionālais risks. Tiek uzskatīts, ka koncesionārs ir uzņēmies būtisko operacionālo risku, ja netiek garantēta būves vai pakalpojumu, uz ko attiecas koncesija, ekspluatācijas laikā veikto ieguldījumu un radušos izmaksu atgūšana. (...)	2. Tiesības ekspluatēt būvi vai izmantot pakalpojumus, kā minēts 1. punkta 2., 4. un 7. apakšpunktā, nozīmē, ka koncesionāram tiek nodots būtisks operacionālais risks. Tiek uzskatīts, ka koncesionārs ir uzņēmies būtisko operacionālo risku, ja netiek garantēta būves vai pakalpojumu, uz ko attiecas koncesija, ekspluatācijas laikā veikto ieguldījumu un radušos izmaksu atgūšana. (...)

Pamatojums

Apzīmējums “būtisks” attiecībā uz operacionālo risku ir svītrojams. Pašvaldību līmenī noteikt, ko var uzskatīt par uzņēmējdarbībai būtisku risku, un to definēt attiecībā uz publisko pasūtījumu praksē ir visai problemātiski. Direktīvas priekšlikumā sniegtā “būtiska operacionālā riska” definīcija lielā mērā pārsniedz Tiesas judikatūru, kurā attiecībā uz finansiālo risku nav izvirzītas pārāk augstas prasības. Pat lietā par pieslēgšanas un lietošanas pienākumu ūdensapgādes jomā (skatīt 72.–76. punktu spriedumā C-206/08, 2009. gada 10. septembris, WAZV *Gotha*) Tiesa to traktē kā pakalpojumu koncesiju, uz kuru publiskā iepirkuma tiesiskais regulējums neattiecas.

Grozījums Nr. 13

5. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. pants Robežvērtības	5. pants Robežvērtības
1. Šo direktīvu piemēro šādām koncesijām, kuru vērtība ir EUR 5 000 000 vai lielāka:	1. Šo direktīvu piemēro šādām koncesijām, kuru vērtība ir EUR 5 000 000 vai lielāka, <u>ja koncesijas līguma termiņš nepārsniedz piecus gadus:</u>
(a) koncesijām, ko slēdz līgumslēdzēji, lai īstenotu kādu no III pielikumā minētajām darbībām;	(a) koncesijām, ko līgumslēdzēji slēdz, lai īstenotu kādu no III pielikumā minētajām darbībām;
(b) koncesijām, ko slēdz līgumslēdzējas iestādes.	(b) koncesijām, ko slēdz līgumslēdzējas iestādes.
2. Pakalpojumu koncesijām, kuru vērtība ir EUR 2 500 000 vai lielāka, bet nepārsniedz EUR 5 000 000, un kuras nav sociālo vai citu īpašu pakalpojumu koncesijas, piemēro pienākumu publicēt koncesijas piešķiršanas paziņojumu atbilstīgi 27. un 28. pantam.	Šo direktīvu piemēro šādām koncesijām, kuru vērtība ir EUR 10 000 000 vai lielāka, <u>ja koncesijas līgumu termiņš pārsniedz piecus gadus:</u> (a) <u>koncesijām, ko līgumslēdzēji slēdz, lai īstenotu kādu no III pielikumā minētajām darbībām;</u> (b) <u>koncesijām, ko slēdz līgumslēdzējas iestādes.</u> 2. Pakalpojumu koncesijām, <u>kuru termiņš nepārsniedz piecus gadus un</u> kuru vērtība ir EUR 2 500 000 vai lielāka, bet nepārsniedz EUR 5 000 000, un kuras nav sociālo vai citu īpašu pakalpojumu koncesijas, piemēro pienākumu publicēt koncesijas piešķiršanas paziņojumu atbilstīgi 27. un 28. pantam. <u>Pakalpojumu koncesijām, kuru termiņš pārsniedz piecus gadus un kuru vērtība ir EUR 5 000 000 vai lielāka, bet nepārsniedz EUR 10 000 000, un kuras nav sociālo vai citu īpašu pakalpojumu koncesijas, piemēro pienākumu publicēt koncesijas piešķiršanas paziņojumu atbilstīgi 27. un 28. pantam.</u>

Pamatojums

Koncesijām var būt ilgs termiņš, jo uzņēmējam jābūt iespējai atgūt savas investīcijas. Ja koncesijas termiņš ir ilgs, koncesijas kopējai vērtībai noteiktā robežvērtība EUR 5 000 000 apmērā ir pārāk zema. Savukārt summa, ko koncesija uzņēmējam ļauj nopelnīt gada laikā, nav tik liela, lai ietekmētu iekšējo tirgu. Tāpēc ir vēlams noteikt šādu atšķirību.

Grozījums Nr. 14

6. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
6. pants <i>Koncesiju paredzamās vērtības aprēķināšanas metodes</i> 2. Koncesijas paredzamo vērtību aprēķina kā būvdarbu vai pakalpojumu kopuma vērtību, pat ja tas ir iegādāts saskaņā ar dažādiem līgumiem, ja līgumi ietilpst vienotā projektā. Uz to, ka konkrēts projekts ir vienots projekts, norāda līgumslēdzēja iestādes vai līgumslēdzēja vispārējā iepriekšējā plānošana un koncepcijas izstrāde, tas, ka dažādie iegādātie elementi īsteno vienotu saimniecisku un tehnisku funkciju vai ka tie ir citādi loģiski savstarpēji saistīti. Ja līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs ir paredzējis kandidātiem vai pretendentiem piešķirt godalgas vai maksājumus, tos ņem vērā, aprēķinot koncesijas paredzamo vērtību.	6. pants <i>Koncesiju paredzamās vērtības aprēķināšanas metodes</i> 2. Koncesijas paredzamo vērtību aprēķina, balstoties uz <u>elementiem, kas no tehniskā, funkcionālā un/vai ekonomiskā viedokļa veido vienotu veselumu, kā būvdarbu vai pakalpojumu kopuma vērtību, pat ja tas ir iegādāts saskaņā ar dažādiem līgumiem, ja līgumi ietilpst vienotā projektā.</u> Uz to, ka konkrēts projekts ir vienots projekts, norāda līgumslēdzēja iestādes vai līgumslēdzēja vispārējā iepriekšējā plānošana un koncepcijas izstrāde, tas, ka dažādie iegādātie elementi īsteno vienotu saimniecisku un tehnisku funkciju vai ka tie ir citādi loģiski savstarpēji saistīti. Ja līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs ir paredzējis kandidātiem vai pretendentiem piešķirt godalgas vai maksājumus, tos ņem vērā, aprēķinot koncesijas paredzamo vērtību.

Pamatojums

Skatīt 8. grozījumu.

Grozījums Nr. 15

8. panta 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
8. pants <i>Izņēmumi, kas piemērojami koncesijām, kuras piešķir līgumslēdzēja iestādes un līgumslēdzēji</i> 5. Šī direktīva neattiecas uz pakalpojumu koncesijām, kuru priekšmets ir šāds: (a) zemes, ēku vai cita nekustama īpašuma vai ar to saistīto tiesību iegāde vai noma, izmantojot jebkādas finanšu līdzekļus; šī direktīva tomēr attiecas uz finanšu pakalpojumu koncesijām, kas ir piešķirtas vienlaikus ar jebkāda veida līgumu par īpašuma iegādi vai nomu, pirms vai pēc šāda līguma; (b) tāda programmu materiāla iegāde, izstrāde, producēšana vai kopražošana, kas paredzēts apraidei, kura definēta kā raidīšana un izplatīšana jebkāda veida elektroniskos tīklos, ja tās piešķir raidorganizācijas, nedz uz koncesijām par raidlaiku, kuras piešķir raidorganizācijām; (c) šķirējtiesas un samierināšanas pakalpojumi;	8. pants <i>Izņēmumi, kas piemērojami koncesijām, kuras piešķir līgumslēdzēja iestādes un līgumslēdzēji</i> 5. Šī direktīva neattiecas uz pakalpojumu koncesijām, kuru priekšmets ir šāds: (a) zemes, ēku vai cita nekustama īpašuma vai ar to saistīto tiesību iegāde vai noma, izmantojot jebkādas finanšu līdzekļus; šī direktīva tomēr attiecas uz finanšu pakalpojumu koncesijām, kas ir piešķirtas vienlaikus ar jebkāda veida līgumu par īpašuma iegādi vai nomu, pirms vai pēc šāda līguma; (b) tāda programmu materiāla iegāde, izstrāde, producēšana vai kopražošana, kas paredzēts apraidei, kura definēta kā raidīšana un izplatīšana jebkāda veida elektroniskos tīklos, ja tās piešķir raidorganizācijas, nedz uz koncesijām par raidlaiku, kuras piešķir raidorganizācijām; (c) šķirējtiesas un samierināšanas pakalpojumi;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(d) finanšu pakalpojumi saistībā ar vērtspapīru vai citu finanšu instrumentu emisiju, pārdošanu, pirkšanu vai nodošanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK nozīmē, centrālās bankas pakalpojumi un darbības, ko veic ar Eiropas finanšu stabilitātes instrumenta (EFSI) palīdzību;	(d) finanšu pakalpojumi saistībā ar vērtspapīru vai citu finanšu instrumentu emisiju, pārdošanu, pirkšanu vai nodošanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK nozīmē, centrālās bankas pakalpojumi un darbības, darījumi , ko veic ar Eiropas finanšu stabilitātes instrumenta (EFSI) palīdzību <u>un darbības, kuru mērķis ir līgumslēdzēja iestādes apgādāt ar naudu vai kapitālu</u> ;
(e) darba līgumi;	(e) darba līgumi;
(f) gaisa transporta pakalpojumi, kuru pamatā ir darbības licences piešķiršana saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1008/2008 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ;	(f) gaisa transporta pakalpojumi, kuru pamatā ir darbības licences piešķiršana saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1008/2008 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ;
(g) sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1370/2007 ⁽³⁾ .	(g) sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1370/2007 ⁽³⁾ ;
	(h) <u>medicīniskā palīdzība, medicīniskās palīdzības transports un transports ārkārtas gadījumos, civilā aizsardzība un katastrofu pārvarēšana, kā arī kārtējie risku novēršanas pasākumi</u> ;
	(i) <u>pakalpojumi, kas saistīti ar dzeramā ūdens ieguvī, sadali un apgādi, un notekūdeņu apsaimniekošana</u> .
Apraide, kas minēta pirmās daļas b) apakšpunktā, ietver visu veidu raidīšanu un izplatīšanu, izmantojot jebkāda veida elektroniskos tīklus.	Apraide, kas minēta pirmās daļas b) apakšpunktā, ietver visu veidu raidīšanu un izplatīšanu, izmantojot jebkāda veida elektroniskos tīklus.
⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Regula (EK) Nr. 1008/2008 par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā.	⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Regula (EK) Nr. 1008/2008 par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā.
⁽²⁾ OV L 293, 31.10.2008., 3. lpp.	⁽²⁾ OV L 293, 31.10.2008., 3. lpp.
⁽³⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.	⁽³⁾ OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.

Pamatojums

Saskaņots ar 5. grozījumu attiecībā uz 11. apsvērumu.

Grozījums Nr. 16

15. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
15. pants Publiskā sektora iestāžu attiecības	15. pants Publiskā sektora iestāžu attiecības
1. Šīs direktīvas darbības jomā neietilpst koncesijas, ko piešķir 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā minētā līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs citai juridiskai personai, ja ir izpildīti šādi kumulatīvie nosacījumi:	1. Šīs direktīvas darbības jomā neietilpst koncesijas, ko piešķir 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā minētā līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs citai juridiskai personai, ja ir izpildīti šādi kumulatīvie nosacījumi:
a) šāda līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs attiecībā uz juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām;	a) šāda līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs attiecībā uz juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām;
b) vismaz 90 % šīs juridiskās personas darbību īsteno kontrolējošās līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēja labā vai citu juridisko personu labā, kuras kontrolē minētā līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs;	b) vismaz 90 % <u>80 %</u> šīs juridiskās personas darbību, <u>uz kurām attiecas koncesija</u> , īsteno kontrolējošās līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēja labā vai citu juridisko personu labā, kuras kontrolē minētā līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
c) kontrolētajā juridiskajā personā nav privātas līdzdalības.	c) kontrolētajā juridiskajā personā nav <u>aktīvas</u> privātas līdzdalības.
Uzskata, ka 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā minētā līgumslēdzēja iestāde attiecībā uz juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē, ja tai ir izšķiroša ietekme gan attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem, gan svarīgiem lēmumiem.	Uzskata, ka 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā minētā līgumslēdzēja iestāde attiecībā uz juridisko personu īsteno līdzīgu kontroli, kādu tā īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē, ja tai ir izšķiroša ietekme gan attiecībā uz kontrolētās juridiskās personas stratēģiskajiem mērķiem, gan svarīgiem lēmumiem.

Grozījums Nr. 17

15. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
15. pants Publiskā sektora iestāžu attiecības 2. Šā panta 1. punktu piemēro arī gadījumā, ja kontrolētā struktūra, kas ir līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs, kā minēts 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, piešķir koncesiju savai kontrolēšanai struktūrai vai citai juridiskai personai, kuru kontrolē tā pati līgumslēdzēja iestāde, ar nosacījumu, ka juridiskajā personā, kurai piešķir publisku koncesiju, nav privātas līdzdalības.	15. pants Publiskā sektora iestāžu attiecības 2. Šā panta 1. punktu piemēro arī gadījumā, ja kontrolētā struktūra, kas ir līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs, kā minēts 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, piešķir koncesiju savai kontrolēšanai struktūrai <u>vai kontrolēšanām struktūrām</u> vai citai juridiskai personai, kuru kontrolē tā pati līgumslēdzēja iestāde, ar nosacījumu, ka juridiskajā personā, kurai piešķir publisku koncesiju, nav <u>aktīvas</u> privātas līdzdalības.

Pamatojums

Norādei jāattiecas tikai uz tādu "operatīvu" vai "aktīvu" privātu līdzdalību kontrolētās juridiskās personas kapitālā, kas varētu ietekmēt kontrolētās juridiskās personas vadības lēmumus. Līdz ar to jāatļauj tāda līdzdalība, kas ietver tikai kapitāla ieguldīšanu juridiskajā personā, piemēram, pasīvus ieguldījumus, vienlaikus saglabājot izņēmumu attiecībā uz viena uzņēmuma ietvaros noslēgtām vienošanām un nekaitējot horizontālai sadarbībai starp publiskām iestādēm. Uz to norāda arī pati Komisija savā 2008. gada 5. februāra paziņojumā par publiskā un privātā sektora partnerībām. Svarīgi ir atļaut tādu līdzdalību, kas ietver tikai kapitāla ieguldīšanu, lai pašvaldības iedzīvotājiem varētu nodrošināt pakalpojumus par pieņemamām cenām.

Grozījums Nr. 18

15. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
15. pants Publiskā sektora iestāžu attiecības 3. Līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji, kā minēts 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, kas attiecībā uz juridisko personu neīsteno kontroli 1. punkta nozīmē, tomēr var piešķirt koncesiju, nepiemērojot šo direktīvu, juridiskai personai, ko tie kontrolē kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm, ja ir izpildīti šādi nosacījumi: a) līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji, kā minēts 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, attiecībā uz juridisko personu kopīgi īsteno līdzīgu kontroli, kādu tie īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām;	15. pants Publiskā sektora iestāžu attiecības 3. Līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji, kā minēts 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, kas attiecībā uz juridisko personu neīsteno kontroli 1. punkta nozīmē, tomēr var piešķirt koncesiju, nepiemērojot šo direktīvu, juridiskai personai, ko tie kontrolē kopīgi ar citām līgumslēdzējām iestādēm, ja ir izpildīti šādi nosacījumi: a) līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji, kā minēts 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, attiecībā uz juridisko personu kopīgi īsteno līdzīgu kontroli, kādu tie īsteno attiecībā uz savām struktūrvienībām;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
b) vismaz 90 % minētās juridiskās personas darbību īsteno kontrolējošo līgumslēdzēju iestāžu vai līgumslēdzēju — kā minēts 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā — labā vai citu juridisko personu labā, kuras kontrolē tā pati līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs;	b) vismaz 90 % 80 % šīs koncesijā iesaistītās juridiskās personas darbību īsteno kontrolējošo līgumslēdzēju iestāžu vai līgumslēdzēju — kā minēts 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā — labā vai citu juridisko personu labā, kuras kontrolē tā pati līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs;
c) kontrolētajā juridiskajā personā nav privātas līdzdalības.	c) kontrolētajā juridiskajā personā nav <u>aktīvas</u> privātas līdzdalības.
(...)	(...)

Pamatojums

Saskaņots ar 16. grozījumu attiecībā uz 15. panta 1. punktu.

Grozījums Nr. 19

15. panta 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
15. pants <i>Publiskā sektora iestāžu attiecības</i>	15. pants <i>Publiskā sektora iestāžu attiecības</i>
4. Starp divām vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem, kā minēts 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, noslēgtu līgumu neuzskata par koncesiju šīs direktīvas 2. panta 1. punkta 1. apakšpunkta nozīmē, ja ir izpildīti šādi kumulatīvie nosacījumi:	4. Starp divām vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem, kā minēts 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, noslēgtu līgumu neuzskata par koncesiju šīs direktīvas 2. panta 1. punkta 1. apakšpunkta nozīmē, ja ir izpildīti šādi kumulatīvie nosacījumi:
(a) ar līgumu izveido faktiskisku sadarbību starp iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem, lai kopīgi īstenotu savus sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus, un šis līgums ir saistīts ar pušu savstarpējām tiesībām un pienākumiem;	(a) ar līgumu izveido faktiskisku sadarbību starp iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem, lai kopīgi īstenotu savus sabiedrisko pakalpojumu uzdevumus, un šis līgums ir saistīts ar pušu savstarpējām tiesībām un pienākumiem;
(b) līgumu reglamentē tikai ar sabiedrības interesēm saistīti apsvērumi;	(b) līgumu reglamentē tikai ar sabiedrības interesēm saistīti apsvērumi;
(c) atvērtajā tirgū iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu vai līgumslēdzēju darbības nenodrošina apgrozījumu, kas pārsniedz 10 % no visu ar līgumu saistīto darbību apgrozījuma;	(c) atvērtajā tirgū iesaistīto līgumslēdzēju iestāžu vai līgumslēdzēju darbības galvenā daļa nenotiek atvērtā tirgū nenodrošina apgrozījumu, kas pārsniedz 10 % no visu ar līgumu saistīto darbību apgrozījuma;
(d) līgums nav saistīts ar finanšu pārskaitījumiem starp iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem, izņemot pārskaitījumus, kas atbilst faktisko izmaksu atlīdzinājumam par būvdarbiem, pakalpojumiem vai piegādēm;	(d) līgums nav saistīts ar finanšu pārskaitījumiem starp iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem, izņemot pārskaitījumus, kas atbilst faktisko izmaksu atlīdzinājumam par būvdarbiem, pakalpojumiem vai piegādēm;
(e) nevienā no iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem nav privātas līdzdalības.	(e) nevienā no iesaistītajām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem nav <u>aktīvas</u> privātas līdzdalības.

Pamatojums

Atbilstoši principam par nodokļu maksātāju naudas atbildīgu izmantošanu, koncesijas līgumi starp līgumslēdzējām iestādēm būtu pilnībā jāatbrīvo no publiskā iepirkuma noteikumu ievērošanas, piemērojot (c) līdz (e) apakšpunkta nosacījumus.

Jāparedz iespēja līgumslēdzējām iestādēm sadarboties jomās, kas nav saistītas ar tiešiem sabiedriskajiem pakalpojumiem. Tā varētu, piemēram, būt sadarbība tādu pasākumu jomā, kas atvieglo un veicina to darbību: informācijas un komunikācijas tehnoloģijas, mājokļi, pirkumi un ēdināšana.

Šāda līgumslēdzēju iestāžu sadarbība ne vienmēr ir balstīta uz vienlīdzīgu partnerību. Reizēm lielas pārvaldes iestādes veic darbības mazāku iestāžu vārdā. Šā iemesla dēļ ir vēlams, lai līgumslēdzēja iestāde varētu īstenot koncesijas līgumu citas līgumslēdzējas iestādes vārdā. Tas ir valsts līdzekļu labas pārvaldības interesēs.

Tiesa nav teikusi, ka apgrozījuma daļa, ko līgumslēdzējas iestādes gūst no darbības atvērtajā tirgū, nedrīkst pārsniegt 10 % no kopējā apgrozījuma. Apgrozījuma daļai jābūt atkarīgai no darbības veida un citiem svarīgiem faktoriem. Ir svarīgi, lai ne vienmēr privātās līdzdalības gadījumā būtu jāliedz izņēmuma iespēja. Pienākums rīkot iepirkuma procedūru būtu jānosaka vienīgi aktīvas privātās līdzdalības gadījumā, proti, kad partneris ir tirgū aktīvs privāts uzņēmums.

Grozījums Nr. 20

15. panta 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
15. pants <i>Publiskā sektora iestāžu attiecības</i>	15. pants <i>Publiskā sektora iestāžu attiecības</i>
5. Šā panta 1.–4. punktā minētās privātās līdzdalības neesību pārbauda koncesijas piešķiršanas vai līguma slēgšanas laikā.	5. Šā panta 1.–4. punktā minētās privātās līdzdalības neesību pārbauda koncesijas piešķiršanas vai līguma slēgšanas laikā.
Šajā pantā paredzētos izņēmumus nepiemēro, tiklīdz ir sākusies privāta līdzdalība, un tādā gadījumā uz spēkā esošajām koncesijām ir attiecināma konkurence, piemērojot parastas koncesiju piešķiršanas procedūras.	Šajā pantā paredzētos izņēmumus nepiemēro, tiklīdz ir sākusies privāta līdzdalība, un tādā gadījumā uz spēkā esošajām koncesijām ir attiecināma konkurence, piemērojot parastas koncesiju piešķiršanas procedūras.

Pamatojums

Ņemot vērā izvirzītos mērķus — vienkāršot un racionalizēt koncesijas piešķiršanas tiesības —, tiesību akta tekstā vajadzētu izvairīties no sarežģītiem paskaidrojumiem, jo tie nepalielina tiesisko noteiktību un turklāt ietver prasības, kas pārsniedz Tiesas judikatūrā pausto nostāju.

Grozījums Nr. 21

26. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
26. pants <i>Paziņojumi par koncesijām</i>	26. pants <i>Paziņojumi par koncesijām</i>
3. Līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji, kas vēlas piešķirt koncesiju attiecībā uz sociāliem un citiem īpašiem pakalpojumiem, dara zināmu savu nodomu piešķirt plānotu koncesiju, publicējot iepriekšēju informatīvu paziņojumu iespējami drīz pēc budžeta gada sākuma. Šādos paziņojumos iekļauj XIII pielikumā izklāstīto informāciju.	3. Līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji, kas vēlas piešķirt koncesiju attiecībā uz sociāliem un citiem īpašiem pakalpojumiem, dara zināmu savu nodomu piešķirt plānotu koncesiju, publicējot iepriekšēju informatīvu paziņojumu iespējami drīz pēc budžeta gada sākuma. Šādos paziņojumos iekļauj XIII pielikumā izklāstīto informāciju.

Pamatojums

Sociālie pakalpojumi iekšējo tirgu ietekmē ļoti maz vai arī nemaz neietekmē, un tos parasti sniedz vietējā līmenī. Tāpēc šai jomai paredzētās informācijas prasības rada nesamērīgi lielu slogu līgumslēdzējām iestādēm. Tā kā reformas galvenais mērķis ir vienkāršot tiesību aktus par publisko iepirkumu, īpašo šajā jomā noteikumi nedrīkst kļūt stingrāki.

Grozījums Nr. 22

35. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
35. pants <i>Procedurālās garantijas</i> 1. Paziņojumā par līgumu, uzaicinājumā iesniegt piedāvājumus vai koncesijas dokumentos līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji ietver koncesijas aprakstu, piešķiršanas kritērijus un prasību minimumu, kas jāizpilda. Šai informācijai jāļauj noteikt koncesijas būtību un darbības jomu, kas savukārt ļauj ekonomikas dalībniekiem izlemt, vai viņi vēlas piedalīties koncesijas piešķiršanas procedūrā. Sarunu gaitā nemaina aprakstu, piešķiršanas kritērijus un prasību minimumu.	35. pants <i>Procedurālās garantijas</i> 1. Paziņojumā par līgumu, uzaicinājumā iesniegt piedāvājumus vai koncesijas dokumentos līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji ietver koncesijas aprakstu, piešķiršanas kritērijus un prasību minimumu, kas jāizpilda. Šai informācijai jāļauj noteikt koncesijas būtību un darbības jomu, kas savukārt ļauj ekonomikas dalībniekiem izlemt, vai viņi vēlas piedalīties koncesijas piešķiršanas procedūrā. Sarunu gaitā nemaina aprakstu, piešķiršanas kritērijus un prasību minimumu. <u>Procedūras laikā, bet pirms piedāvājumu saņemšanas, līgumslēdzējām iestādēm ir tiesības mainīt minimālās prasības un piešķiršanas kritērijus bez nepieciešamības publicēt vispārējā paziņojuma grozījumu, ja šīs izmaiņas neietekmē kandidātu loku. Līgumslēdzējām iestādēm par to ir jāinformē kandidāti un jānosaka piemērots iesniegšanas termiņa pagarinājums.</u> <u>2. Pēc attiecīgās personas pieprasījuma līgumslēdzēja iestāde iespējami drīzāk — un jebkurā gadījumā 15 dienu laikā pēc rakstiska pieprasījuma saņemšanas — informē:</u> <u>a) konkursu neizturējušo kandidātu par kandidatūras noraidījuma iemesliem;</u> <u>b) neizraudzīto pretendentu par piedāvājuma noraidīšanas iemesliem, tostarp — attiecībā uz 32. panta 5. un 6. punktā minētajiem gadījumiem — norādot pamatojumu lēmumam par neatbilstību vai lēmumam par to, ka būvdarbi, piegāde vai pakalpojumi neatbilst darbības vai funkcionālajām prasībām;</u> <u>c) visus pretendentes, kas ir iesnieguši pieņemamu piedāvājumu, par izraudzītā piedāvājuma raksturlielumiem un relatīvajām priekšrocībām, kā arī dara zināmu izraudzītā pretendenta nosaukumu vai pamatlīguma līgumslēdzējas puses;</u> <u>d) pretendentu, kas iesniedzis pieņemamu piedāvājumu, par sarunu un dialoga ar pretendentiem norises kārtību un virzību.</u> 3. <u>Tomēr līgumslēdzējas iestādes var nolemt nesniegt daļu no 6. punktā minētās informācijas par līgumu, ja šādas informācijas izplatīšana kavētu tiesībaizsardzību vai būtu pretrunā sabiedrības interesēm vai publisku vai privātu uzņēmumu likumīgām komerciālajām interesēm, vai arī kaitētu godīgai konkurencei starp šiem uzņēmumiem.</u>

Pamatojums

Procedūras gaitā var gadīties, ka pēc kandidātu jautājumu un piezīmju saņemšanas līgumslēdzēja iestāde uzskata par nepieciešamu koncesiju mainīt vai pielāgot. Apspriežoties un debatējot līgumslēdzēja iestāde cenšas pēc iespējas labāk saskaņot pieprasījumu un piedāvājumu. Tāpēc ir jābūt iespējai daļēji mainīt vai papildināt minimālās prasības vai piešķiršanas apakškritērijus atkarībā no jaunajām idejām, kas radušās apspriežu vai debašu laikā. Ja šāda iespēja nepastāv, mazinās konkursa procedūras lietderīgums.

Patlaban gadījumā, ja līgumā ir nepieciešamas būtiskas izmaiņas, iepirkuma procedūra ir jāaptur un jāuzsāk jauna iepirkuma procedūra. Komiteja tāpēc iesaka paredzēt vienkāršu metodi, kas dod iespēju līgumslēdzējam iestādēm mainīt koncesiju, veicot oficiālu labojumu un nedaudz pagarinot pieteikumu iesniegšanas termiņu.

Grozījums Nr. 23

36. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
36. pants <i>Kandidātu atlase un kvalifikācijas novērtēšana</i> Līgumslēdzējas iestādes paziņojumā par koncesiju norāda dalības nosacījumus, kas saistīti ar: (a) piemērotību profesionālās darbības veikšanai; (b) saimniecisko un finansiālo stāvokli; (c) tehniskām un profesionālām spējām. Līgumslēdzēju iestāžu izvirzītie dalības nosacījumi ir tikai tādi, kuri ir atbilstīgi, lai nodrošinātu, ka kandidātam vai pretendentam ir juridiskās un finansiālās iespējas un saimnieciskās un tehniskās spējas izpildīt piešķiramo koncesiju. Visas prasības ir saistītas un stingri samērīgas ar līguma priekšmetu, ņemot vērā vajadzību nodrošināt īstu konkurenci. Līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji paziņojumā par koncesiju norāda arī, kāda izziņa vai izziņas jāiesniedz kā ekonomikas dalībnieka spēju apliecinājums. Prasības attiecībā uz šādām izziņām ir nediskriminējošas un samērīgas attiecībā pret koncesijas priekšmetu.	36. pants <i>Kandidātu atlase un kvalifikācijas novērtēšana</i> Līgumslēdzējas iestādes paziņojumā par koncesiju <u>vai koncesijas dokumentos</u> norāda dalības nosacījumus, kas saistīti ar: (a) piemērotību profesionālās darbības veikšanai; (b) saimniecisko un finansiālo stāvokli; (c) tehniskām un profesionālām spējām. Līgumslēdzēju iestāžu izvirzītie dalības nosacījumi ir tikai tādi, kuri ir atbilstīgi, lai nodrošinātu, ka kandidātam vai pretendentam ir juridiskās un finansiālās iespējas un saimnieciskās un tehniskās spējas izpildīt piešķiramo koncesiju. <u>Visas prasības ir saistītas un stingri samērīgas ar līguma priekšmetu, ņemot vērā vajadzību nodrošināt īstu konkurenci. Prasības jāņem vērā īstas konkurences nodrošināšanas vajadzība.</u> Līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji paziņojumā par koncesiju norāda arī, kāda izziņa vai izziņas jāiesniedz kā ekonomikas dalībnieka spēju apliecinājums. Prasības attiecībā uz šādām izziņām ir nediskriminējošas un samērīgas attiecībā pret koncesijas priekšmetu.

Pamatojums

Skatīt grozījumus 2. un 28. grozījumu.

Grozījums Nr. 24

36. panta 7. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
36. pants Kandidātu atlase un kvalifikācijas novērtēšana	36. pants Kandidātu atlase un kvalifikācijas novērtēšana
7. Dalībvalstis var noteikt, ka līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji var izslēgt no dalības koncesijā ekonomikas dalībnieku, ja ir atbilstība vienam no šādiem nosacījumiem:	7. Dalībvalstis <u>Līgumslēdzējas iestādes</u> var noteikt, ka līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji var izslēgt no dalības koncesijā ekonomikas dalībnieku, ja ir atbilstība vienam no šādiem nosacījumiem:
(...)	(...)

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka tā ir līgumslēdzēju iestāžu kompetence.

Grozījums Nr. 25

38. panta jauns 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
38. pants Koncesijas pieteikumu iesniegšanas termiņi (...)	38. pants Koncesijas pieteikumu iesniegšanas termiņi (...)
	<u>3. Ja līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji vēlas izmantot koncesiju, tad ieinteresēto personu informēšanas nolūkā tiem jāpublicē paziņojums, kurā aprakstīta koncesija. Līgumslēdzējas iestādes paredz vismaz 14 dienu termiņu, kura laikā puses var paust interesi par koncesiju. Ja interesi ir izrādījušas vairākas puses, līgumslēdzēja iestāde tās aicina iesniegt piedāvājumu. Tā iesniegšanai nosaka vismaz 52 dienu termiņu no uzaicinājuma nosūtīšanas dienas. Ja interesi ir izrādījis tikai viens kandidāts, līgumslēdzēja iestāde var ar to sākt sarunu procedūru.</u>

Pamatojums

Dažas koncesijas neraisa lielu interesi. Nav lietderīgi uzsākt pilnu procedūru, ja ieinteresēts ir tikai viens kandidāts. Turklāt šādos apstākļos brīva sarunu procedūra nodrošinās līgumslēdzējai iestādei izdevīgāku rezultātu.

Grozījums Nr. 26

39. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
39. pants Koncesiju piešķiršanas kritēriji (...)	39. pants Koncesiju piešķiršanas kritēriji (...)
2. Piešķiršanas kritēriji ir saistīti ar koncesijas priekšmetu un nenodrošina līgumslēdzējai iestādei vai līgumslēdzējam neierobežotu izvēles brīvību.	2. Piešķiršanas kritēriji ir saistīti ar koncesijas priekšmetu un nenodrošina līgumslēdzējai iestādei vai līgumslēdzējam neierobežotu izvēles brīvību.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Minētie kritēriji nodrošina efektīvas konkurences iespēju, un tos papildina ar prasībām, kas ļauj efektīvi pārbaudīt pretendentu sniegto informāciju. Līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji, pamatojoties uz pretendentu sniegto informāciju un pierādījumiem, efektīvi pārbauda, vai piedāvājumi atbilst piešķiršanas kritērijiem.	Minētie kritēriji nodrošina efektīvas konkurences iespēju, un tos papildina ar prasībām, kas ļauj efektīvi pārbaudīt pretendentu sniegto informāciju. Līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji, pamatojoties uz pretendentu sniegto informāciju un pierādījumiem, efektīvi pārbauda, vai piedāvājumi atbilst piešķiršanas kritērijiem.

Pamatojums

Šis noteikums nav vajadzīgs. Tam nav nekādas pievienotās vērtības, un, ņemot vērā vienkāršošanas mērķi, tas būtu jāsvītro. Tā saturs jau ir ietverts primāro tiesību vispārējos principos.

Grozījums Nr. 27

39. panta 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
39. pants Koncesiju piešķiršanas kritēriji	39. pants Koncesiju piešķiršanas kritēriji
4. Dalībvalstis var noteikt, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji koncesiju piešķiršanu pamato ar saimnieciski visizdevīgākā piedāvājuma kritēriju atbilstīgi 2. punktam. Minētie kritēriji papildus cenai vai izmaksām var ietvert jebkuru no šādiem kritērijiem:	4. Dalībvalstis var noteikt, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji koncesiju piešķiršanu pamato ar <u>viszemākās cenas vai</u> saimnieciski visizdevīgākā piedāvājuma kritēriju atbilstīgi 2. punktam. Minētie kritēriji papildus cenai vai izmaksām var <u>jebkāda gadījumā</u> ietvert jebkuru no šādiem kritērijiem:

Pamatojums

Komiteja uzskata, ka būtu vēlams saglabāt viszemākās cenas kritēriju. No pašreizējā punkta formulējuma netop skaidrs, vai tāda iespēja pastāv. Arī viszemākās cenas kritērija izmantošanas gadījumā kvalitātei var būt nozīme to paredzot, piemēram, obligāto prasību veidā. Līgumslēdzējām iestādēm ir jābūt iespējai pašām izvēlēties, kā šajā jautājumā rīkoties. Turklāt līgumslēdzējām iestādēm bieži vien ir jāsasniedz taupības mērķis, kas arī ir jāņem vērā līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriju izvēlē.

Grozījums Nr. 28

39. panta 4. punkta a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
39. pants Koncesiju piešķiršanas kritēriji	39. pants Koncesiju piešķiršanas kritēriji
4. (...)	4. (...)
(a) kvalitāte, ietverot tehniskās priekšrocības, estētiskās un funkcionālās īpašības, pieejamība, projektēšana visu lietotāju ērtībām, vides raksturlielumi un inovatīvais raksturs;	(a) kvalitāte, ietverot tehniskās priekšrocības, estētiskās un funkcionālās īpašības, pieejamība, projektēšana visu lietotāju ērtībām, <u>sociālie apsvērumi</u> , vides raksturlielumi un inovatīvais raksturs;
(...)	(...)

Pamatojums

Dažas līgumslēdzējas iestādes vēlas savu iepirkumu un koncesiju nosacījumos iekļaut sociālos kritērijus. Pašlaik tos vairumā gadījumu nevar ņemt vērā novērtējumā, jo tie nav pietiekami tieši saistīti ar līgumu. Tāpēc šī piebilde tika iekļauta publiskā iepirkuma direktīvā. Komiteja iesaka direktīvā skaidri paredzēt iespēju izvirzīt sociālos kritērijus. Tādējādi tām līgumslēdzējām iestādēm, kas to vēlas, būs iespēja noteikt šādus kritērijus. Preambulas 29. apsvērumā ir minēti šādi sociāla rakstura nosacījumi, bet attiecīgajā pantā tie nav noteikti.

Skatīt arī grozījumus 2. un 25. grozījumu.

Grozījums Nr. 29

40. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
40. pants Aprite cikla izmaksas	40. pants Aprite cikla izmaksas
3. Ja kopēja metodika aprites cikla izmaksu aprēķināšanai ir pieņemta kā Savienības tiesību akta daļa, arī ar nozaru regulējumā pieņemtajiem deleģētajiem aktiem, to piemēro gadījumos, kad aprites cikla izmaksas ir ietvertas 39. panta 4. punktā minētajos līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijos.	3. Ja kopēja metodika aprites cikla izmaksu aprēķināšanai ir pieņemta kā Savienības tiesību akta daļa, arī ar nozaru regulējumā pieņemtajiem deleģētajiem aktiem, to piemēro gadījumos, kad aprites cikla izmaksas ir ietvertas 39. panta 4. punktā minētajos līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijos.
Šādu tiesību aktu saraksts ir izklāstīts II pielikumā. Saskaņā ar 46. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz šā saraksta atjaunināšanu, ja minētie grozījumi ir vajadzīgi saistībā ar jauna tiesību akta pieņemšanu vai šādu tiesību aktu atcelšanu vai grozīšanu.	Šādu tiesību aktu saraksts ir izklāstīts II pielikumā. Saskaņā ar 46. pantu Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz šā saraksta atjaunināšanu, ja minētie grozījumi ir vajadzīgi saistībā ar jauna tiesību akta pieņemšanu vai šādu tiesību aktu atcelšanu vai grozīšanu.

Pamatojums

Ir apsveicami, ka Komisija rosina līgumslēdzējas iestādes koncesiju piešķiršanā ņemt vērā aprites cikla izmaksas. Tomēr ierosinātais pienākums nav pārdomāts, jo minēta atsauce uz vēl nenoteiktu aprēķinu metodi, ko varētu pielietot nākotnē. Priekšlikums noteikt par pienākumu izmantot vēl neeksistējošu metodi ir jānoraida stāvokļa neparedzamības dēļ.

Grozījums Nr. 30

42. panta 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
42. pants Koncesiju grozījumi to darbības laikā	42. pants Koncesiju grozījumi to darbības laikā
4. Ja grozījuma vērtību var izteikt naudas izteiksmē, grozījumu neuzskata par būtisku 1. punkta nozīmē, ja tā vērtība nepārsniedz 5. pantā noteiktās robežvērtības un ir zemāka par 5 % no sākotnējā līguma cenas, ar nosacījumu, ka grozījums neizmaina līguma vispārējo būtību. Ja tiek ieviesti vairāki secīgi grozījumi, to novērtē, pamatojoties uz secīgo grozījumu kopējo vērtību.	4. Ja grozījuma vērtību var izteikt naudas izteiksmē, grozījumu neuzskata par būtisku 1. punkta nozīmē, ja tā vērtība nepārsniedz 5. pantā noteiktās robežvērtības un ir zemāka par 10 5 % no sākotnējā līguma cenas, ar nosacījumu, ka grozījums neizmaina līguma vispārējo būtību. Ja tiek ieviesti vairāki secīgi grozījumi, to novērtē, pamatojoties uz secīgo grozījumu kopējo vērtību.

Pamatojums

Komiteja iesaka noteikt augstāku pieņemamo grozījumu procentuālo daļu, jo jāņem vērā tas, ka parasti koncesijas ir paredzētas ilgākam laikam nekā publiskā iepirkuma līgumi.

Grozījums Nr. 31**III pielikuma 3. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
III PIELIKUMS	III PIELIKUMS
DARBĪBAS, KO ĪSTENO LĪGUMSLĒDZĒJI, KĀ MINĒTS 4. PANTĀŠIS direktīvas noteikumus, kas reglamentē līgumslēdzēju piešķirtās koncesijas, piemēro turpmāk nosauktajām darbībām.	DARBĪBAS, KO ĪSTENO LĪGUMSLĒDZĒJI, KĀ MINĒTS 4. PANTĀŠIS direktīvas noteikumus, kas reglamentē līgumslēdzēju piešķirtās koncesijas, piemēro turpmāk nosauktajām darbībām.
(...)	(...)
3. Saistībā ar ūdensapgādi:	3. Saistībā ar ūdensapgādi:
a) tādu fiksētu tīklu nodrošināšana vai ekspluatācija, kas paredzēti pakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem saistībā ar dzeramā ūdens sagatavošanu, pārvadi vai sadali;	a) tādu fiksētu tīklu nodrošināšana vai ekspluatācija, kas paredzēti pakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem saistībā ar dzeramā ūdens sagatavošanu, pārvadi vai sadali;
b) dzeramā ūdens piegāde šādiem tīkliem.	b) dzeramā ūdens piegāde šādiem tīkliem.
Šo direktīvu piemēro arī koncesijām, kuras piešķir vai kuras organizē subjekti, kas īsteno kādu no iepriekš minētajām darbībām un kas ir saistīti ar kādu no turpmāk nosauktajiem elementiem:	Šo direktīvu piemēro arī koncesijām, kuras piešķir vai kuras organizē subjekti, kas īsteno kādu no iepriekš minētajām darbībām un kas ir saistīti ar kādu no turpmāk nosauktajiem elementiem:
a) hidrotehniskie projekti, apūdeņošana vai zemes drenāža, ja ūdens apjoms, kas paredzēts dzeramā ūdens piegādei, nav lielāks par 20 % no ūdens kopapjoma, kuru nodrošina minētie projekti, apūdeņošanas vai drenāžas iekārtas; vai	a) hidrotehniskie projekti, apūdeņošana vai zemes drenāža, ja ūdens apjoms, kas paredzēts dzeramā ūdens piegādei, nav lielāks par 20 % no ūdens kopapjoma, kuru nodrošina minētie projekti, apūdeņošanas vai drenāžas iekārtas; vai
b) notekūdeņu novadīšana vai attīrīšana.	b) notekūdeņu novadīšana vai attīrīšana.
Tādu dzeramā ūdens piegādi tīkliem, kas iedzīvotājiem nodrošina pakalpojumu, kuru sniedz 4. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā minētais līgumslēdzējs, neuzskata par attiecīgu darbību 1. punkta nozīmē, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:	Tādu dzeramā ūdens piegādi tīkliem, kas iedzīvotājiem nodrošina pakalpojumu, kuru sniedz 4. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktā minētais līgumslēdzējs, neuzskata par attiecīgu darbību 1. punkta nozīmē, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:
a) attiecīgā subjekta veiktā dzeramā ūdens sagatavošana notiek tādēļ, ka tā patērīgs ir vajadzīgs, lai veiktu darbības, kas nav minētas šā pielikuma 1.–4. punktā;	a) attiecīgā subjekta veiktā dzeramā ūdens sagatavošana notiek tādēļ, ka tā patērīgs ir vajadzīgs, lai veiktu darbības, kas nav minētas šā pielikuma 1.–4. punktā;
b) piegāde publiskajam tīklam ir atkarīga tikai no subjekta paša patēriņa un tās apjoms nav lielāks kā 30 % no subjekta dzeramā ūdens sagatavošanas kopapjoma, ņemot vērā vidējo rādītāju iepriekšējos trīs gados, ieskaitot kārtējo gadu.	b) piegāde publiskajam tīklam ir atkarīga tikai no subjekta paša patēriņa un tās apjoms nav lielāks kā 30 % no subjekta dzeramā ūdens sagatavošanas kopapjoma, ņemot vērā vidējo rādītāju iepriekšējos trīs gados, ieskaitot kārtējo gadu.
(...)	(...)

Pamatojums

Saskaņots ar 1. 5. un 15. grozījumu.

Grozījums Nr. 32

IV pielikuma virsraksts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
IV PIELIKUMS	IV PIELIKUMS
INFORMĀCIJA, KAS JĀIEKĻAUJ PAZIŅOJUMOS PAR KONCESIJĀM	INFORMĀCIJA, KAS JĀIEKĻAUJ PAZIŅOJUMOS PAR KONCESIJĀM VAI KONCESIJAS DOKUMENTOS

Pamatojums

Komiteja iesaka saglabāt elastīgas procedūras un paredzēt iespēju paziņojumā par koncesiju iekļauto informāciju sniegt koncesijas dokumentos, nevis publicēt garu paziņojumu par koncesiju. Prakse liecina, ka šiem jautājumiem nepieciešams skaidrojums, ko ir ērtāk iekļaut pievienotajos koncesijas dokumentos. Pārredzamība tiktu nodrošināta, jo koncesijas dokumentus laikus nosūta visām ieinteresētajām pusēm.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

Reģionu komitejas priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Priekšlikums regulai par Eiropas teritoriālo sadarbību”

(2012/C 277/10)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē to, ka Eiropas teritoriālās sadarbības (ETS) jomā ir izstrādāta atsevišķa regula, jo tā ir svarīgs ieguldījums teritoriālās kohēzijas mērķa īstenošanā, kā arī priekšlikumu minētajai sadarbībai paredzēt lielākus budžeta resursu; turklāt RK aicina ES finansējumu piešķirt nevis ar dalībvalsti, bet gan ar sadarbības programmu starpniecību;
- norāda, ka tās daudzpusējā rakstura dēļ, ETS nevar pārvaldīt ar partnerības līgumu starpniecību. Tāpēc tā izteikti būtu jāizslēdz no minētā instrumenta piemērošanas jomas;
- pauž nožēlu par to, ka jaunā regula nav pielāgota maziem projektiem, un aicina Eiropas Komisiju maza apjoma pārrobežu programmām un darbībām, īpaši tām, kuru izmaksas nepārsniedz EUR 35 000, paredzēt izņēmumus;
- uzskata, ka tematisko koncentrāciju Eiropas teritoriālajai sadarbībai nevar piemērot automātiski, jo, ETC šauri vērsot tikai uz stratēģijas “Eiropa 2020” galvenajām prioritātēm, tā nevarēs pildīt savu atsevišķo un īpašo lomu; tāpēc iesaka noteikt piecus, nevis četrus tematiskos mērķus un papildināt prioritāro investīciju sarakstu; tāpēc aicina tematiskajos uzdevumos iekļaut arī tādus jautājumus kā tūrisms, vidi saudzējošs jūras transports, kultūra un demogrāfisko pārmaiņu ietekme;
- uzskata, ka RK aktīvi jāpiedalās ETS sekmēšanā un šķēršļu, kas kavē tās īstenošanu, noteikšanā un novēršanā;
- aicina mazāk attīstītajiem reģioniem līdzfinansējuma daļu noteikt 85 % apmērā, kā noteikts spēkā esošajā vispārējā Regulā Nr. 1083/2006;
- piekrīt izņēmumam, ko attiecībā uz līdzfinansējuma daļu un finansējumu piemēro tālākajiem reģioniem, un aicina paredzēt īpašus nosacījumus teritorijām, kas 2004. gada 30. aprīlī un 2006. gada 31. decembrī atradās pie ES ārējām robežām;
- aicina pilnveidot visu fondu un teritoriālās sadarbības programmu koordinācijas mehānismu; uzsver arī vajadzību labāk saskaņot ETS un ES ārējās finanšu programmas un precizēt noteikumus par trešo valstu dalību ETS programmās;
- uzsver ETSG būtisko nozīmi teritoriālās sadarbības stiprināšanā un aicina dalībvalstis novērst šķēršļus, kas attur no ETSG izveidošanas vai darbības.

Ziņotājs

Petr OSVALD kgs (CZ/PSE), Plzeņas pilsētas padomes loceklis

Atsauces dokuments

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi

COM(2011) 611 final – 2011/0273 (COD)

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes par priekšlikumu regulai

1. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas teritoriālās sadarbības (ETS) jomā ir izstrādāta atsevišķa regula, kurā būs ņemti vērā teritoriālās sadarbības kā kohēzijas politikas otrā mērķa konkrētie uzdevumi, īpašie aspekti un statuss; ar izskatāmo atsevišķo regulu tiek uzsvērts ETS ieguldījums Līguma jaunā teritoriālās kohēzijas mērķa veicināšanā un kohēzijas politikas mērķu īstenošanā kopumā, kā arī tiek stiprināta uz pārrobežu, transnacionālo un starpreģionu sadarbību vērstās ETS nozīme;

2. piekrīt tam, ka Eiropas teritoriālajai sadarbībai īpaši liela nozīme ir tāpēc, ka problēmas, ar kurām saskaras dalībvalstis un to reģioni, arvien biežāk sniedzas pāri valstu un reģionu robežām un to risināšanai nepieciešami kopīgi sadarbības pasākumi atbilstošā teritoriālā līmenī. Tātad ETS var būtiski veicināt līguma jaunā mērķa, proti, teritoriālās kohēzijas, sasniegšanu;

3. principā atbalsta Komisijas priekšlikumus ar mērķi teritoriālo sadarbību saskaņot ar stratēģiju "Eiropa 2020", vienlaikus norādot, ka ir jā saglabā pietiekams elastīgums, lai pienācīgi reaģētu uz vietējā līmeņa vajadzībām, un tāpēc atzinīgi vērtē triju ETS virzienu (pārrobežu, transnacionālo un starpreģionu) saglabāšanu visos Eiropas reģionos. Sadarbība pārrobežu projektos un struktūrās jau šobrīd efektīvi veicina Eiropas integrāciju. Atzinīgi vērtējama arī trešo valstu lielāka līdzdalība;

4. uzskata, ka pārrobežu sadarbībai arī turpmāk vajadzētu būt svarīgam Eiropas teritoriālās sadarbības (ETS) aspektam, tāpēc principā atbalsta priekšlikumu par resursu sadali starp dažādiem ETS veidiem;

5. atzīmē, ka Regula ir pārāk prasīga, sarežģīta un detalizēta, sevišķi attiecībā uz mazām pārrobežu sadarbības programmām, un tāpēc var rasties šķēršļi neliela mēroga darbību īstenošanai, lai gan tās bieži vien ir ļoti efektīvas. Tāpēc Komiteja aicina Eiropas Komisiju izvērtēt, vai uz šādām programmām ir obligāti visi izskatāmās regulas noteikumi. Lai panāktu maksimālu efektivitāti, maza mēroga programmām nevar piemērot tādas pašas prasības kā liela vēriena programmām un darbībām;

6. atbalsta spēkā esošo metodi reģionu, kuros tiks īstenota pārrobežu sadarbība, noteikšanai, un ierosina paplašināt to teritoriju loku, kuras var piedalīties pārrobežu sadarbībā (A virziens), lai, paredzot teritoriju iekļaušanu programmā, varētu ņemt vērā arī funkcionālās pārrobežu attiecības. Turklāt arī par tādu funkcionāli atbilstošu reģionu piesaistīšanu programmai, kuriem ir īpaša nozīme mērķu sasniegšanā, nebūtu jālemj tikai tad, kad jau sākusies programmas apstiprināšanas procedūra; Komiteja atbalsta arī to, ka paredzētas plašākas iespējas īstenot daudzpusējus projektus teritorijās, kurās daudzpusējas sadarbības programmas netiks ieviestas;

7. uzsver ETS būtisko lomu transnacionālās sadarbības attīstīšanā, it īpaši integrētas teritoriālās attīstības veicināšanā savstarpēji saistītās teritorijās, kā arī atbalsta sniegšanā makroreģionālu stratēģiju izstrādes projektiem; atzinīgi vērtē to, ka pamatā ir saglabātas jau pārbaudītas transnacionālās sadarbības teritorijas (B virziens) un ES makroreģionālajās stratēģijās nav paredzēta jaunu sadarbības teritoriju veidošana un esošo teritoriju izslēgšana no transnacionālās sadarbības. Principā atzinīgi jāvērtē tas, ka transnacionālās sadarbības ietvaros tiek atbalstīta arī makroreģionālu stratēģiju izstrāde un īstenošana.

8. uzsver starpreģionu sadarbības potenciālu, un it īpaši tās sviras efektu struktūrfondu izmantošanā; uzskata, ka starpreģionu sadarbības veicināšana (C virziens) ir lielisks instruments, ar kuru atbalstīt vietējo un reģionālo pašvaldību pieredzes apmaiņu un sadarbību kohēzijas politikas jomā, un ierosina minētās pieredzes apmaiņas rezultātus vairāk nekā līdz šim izmantot vietējās un reģionālajās attīstības stratēģijās (kapitalizācija);

ETS mērķis un tematiskā koncentrācija

9. tomēr norāda, ka Eiropas teritoriālās sadarbības ietvaros galvenokārt būtu īstenojami šādi mērķi:

- sadarbības ceļā atrisināt visu attiecīgo reģionu problēmas,
- nodrošināt efektīvu mehānismu, lai dalītos paraugpraksē un izplatītu zinātību,
- nodrošināt, ka konkrētas problēmas risinājums ir efektīvāks, pateicoties apjomradītiem ietaupījumiem un sasniegtajai "kritiskajai masai",
- uzlabot pārvaldību, koordinējot nozaru politiku un pasākumus, kā arī ieguldījumus pārrobežu un transnacionālā mērogā,

- veicināt drošību, stabilitāti un savstarpēji izdevīgas attiecības,
- kad tas nepieciešams, veicināt izaugsmi, nodarbinātību un uz ekosistēmu balstītu pārvaldību.

Minētie mērķi izklāstīti regulas priekšlikuma paskaidrojuma rakstā.

10. Reģionu komiteja uzskata, ka Eiropas teritoriālajai sadarbībai Eiropas līmenī būtu jāveicina Eiropas piederības un savstarpējās atkarības sajūtas apzināšanās, aizspriedumu izskaušana un attiecīgo reģionu attīstība. Tāpēc Reģionu komiteja uzskata, ka tematisko koncentrāciju Eiropas teritoriālajai sadarbībai nevar piemērot automātiski un ka jāņem vērā dažādu reģionu attīstības līmenis un potenciāls. Tātad nevajadzētu censties piemērot principu, ko angļu valodā sauc *“one size fits all”*, proti, noteikt visiem vienādas prioritātes, bet tieši pretēji — izmantot uz vietējo līmeni balstītu pieeju (*“place based approach”*). Reģionu komiteja pauž bažas par to, ka Eiropas teritoriālo, un it īpaši pārrobežu, sadarbību pārlietu šauri vērsot tikai uz stratēģijas “Eiropa 2020” prioritātēm un tematiskajiem mērķiem, tā nevarēs pildīt savu atsevišķo un īpašo lomu un kļūs tikai par vienu no pamata kohēzijas politikas variantiem, bet ar atšķirīgu finansējuma sadales veidu;

11. prasa, lai demogrāfiskās pārmaiņas un to ietekme uz vispārējās nozīmes pakalpojumiem un uz ilgtspējīgu reģionālo attīstību būtu iekļauti ETS kā atsevišķi temati. Par prioritāti vajadzētu izvirzīt jaunu veidu pilsētu un lauku partnerības, kas ir pamats reģionālā līmeņa teritoriālajai kohēzijai (atbilstoši teritoriālās attīstības programmai 2020. gadam). Turklāt ETS nav iekļauti tādi svarīgi temati kā tūrisms, klimatu saudzējošs jūras transports un kultūra;

12. pārrobežu sadarbības jomā ir svarīgi noteikt katras pārrobežu teritorijas attīstības potenciālu, ņemot vērā attiecīgo reģionu pašreizējo līmeni. Eiropas teritoriālo, un it īpaši pārrobežu, sadarbību nevajadzētu virzīt galvenokārt uz stratēģijas “Eiropa 2020” īstenošanu, bet gan pirmām kārtām uz tādu apstākļu radīšanu, kas ļauj to īstenot pēc iespējas plašāk, tātad visas Eiropas mērogā. Tāpēc pārrobežu sadarbības programmās vajadzētu būt iespējai izvēlēties vairākus tematiskos uzdevumus un tās nebūtu jāierobežo ar iepriekš noteiktām pamatnostādņēm;

13. norāda, ka ilgtspējīgu teritoriālo kohēziju var īstenot vienīgi tad, ja izdodas veiksmīgi iesaistīt un ieinteresēt reģiona iedzīvotājus. Tāpēc Eiropas teritoriālās sadarbības programmās vajadzētu paredzēt iespēju arī turpmāk atbalstīt pilsoniskās sabiedrības pasākumus un kultūrai veltītus pasākumus (piemēram, konkrētus apmaiņas projektus). Programmās, kas jau darbojas, ir īstenotas dažas ļoti izdevušās iniciatīvas. Tāpēc tematiskie uzdevumi būtu atbilstoši jāpapildina;

14. pauž gandarījumu par Komisijas priekšlikumu nodrošināt transnacionālās sadarbības virziena nepārtrauktību, tomēr pauž nožēlu par tās nodomu papildinošo ieguldījumu prioritāti transnacionālās sadarbības jomā attiecināt tikai uz makrореģionālu

un jūras baseinu stratēģiju izstrādi un īstenošanu. Tā kā reģioniem šobrīd jārisina daudzi sarežģīti uzdevumi, kā arī esošo trūkumu dēļ, arī citiem reģioniem, apgabaliem un funkcionālām teritorijām ir vajadzīgas tiem atbilstošas ieguldījumu prioritātes;

15. piekrīt, ka ar starpreģionu sadarbību jātiecas pastiprināt kohēzijas politikas efektivitāti, sniedzot atbalstu reģionu savstarpējās pieredzes apmaiņai un izmantojot pieredzes apmaiņas rezultātus mērķa “Ieguldījumi izaugsmei un nodarbinātībai” ietvaros. Komiteja uzskata, ka šādi pieredzes apmaiņai jābūt plaši izvērstai, to neuzskatot tikai par Septītās pētniecības pamatprogrammas papildinājumu;

16. uzskata, ka Reģionu komitejai aktīvi jāiesaistās ETS veicināšanā un to šķēršļu apzināšanā un novēršanā, kas kavē ETS īstenošanu, lai tādējādi panāktu optimālu sinerģiju ar citiem kohēzijas politikas virzieniem;

Finansējuma piešķiršana un līdzfinansējuma daļa

17. atzinīgi vērtē priekšlikumu palielināt Eiropas teritoriālajai sadarbībai paredzēto līdzekļu summu;

18. neuzskata par lietderīgu, ka Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa ietvaros darbības programmām ierosinātā līdzfinansējuma daļa 75 % apmērā (kā tas noteikts vispārējā regulā) ir zemāka par līdzfinansējuma daļu, kas mazāk attīstītajiem reģioniem paredzēta saskaņā ar mērķi “Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai”. Šādas zemākas līdzfinansējuma daļas dēļ mazāk attīstītajos reģionos interese par ETS programmām var mazināties. Reģionu komiteja uzskata, ka minētā atšķirība nav pamatota un aicina abiem mērķiem līdzfinansējuma daļu noteikt 85 % apmērā; Komiteja neuzskata par pamatotu arī līdzfinansējuma likmi 50 % apmērā, kuru piemēro papildu līdzekļiem, kas paredzēti starpreģionālai sadarbībai tālākajos reģionos, un aicina to noteikt 85 % apmērā;

19. norāda, ka līdzfinansējumu ne vienmēr nodrošina tikai programmas partneri, dalībvalstis vai citas publiskas struktūras, bet to var nodrošināt arī saņēmēji. Tāpēc nevar vispārēji pieprasīt, lai iesaistītās dalībvalstis apņemtos nodrošināt sadarbības programmas īstenošanai vajadzīgo līdzfinansējumu. Tātad saistību apstiprināšanas prasība Komisijas priekšlikumā būtu jāsvītro.

20. uzskata, ka sadarbības kvalitātes uzturēšanai būtu jā saglabā pašreizējie Regulas (EK) Nr. 1083/2006 (vispārējā regula) 53. panta 3.un 4. punkta nosacījumi attiecībā uz līdzfinansējuma daļu, kas ir šādi: 53. panta 3. punkts — “Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa darbības programmās, kur vismaz viens dalībnieks ir no dalībvalsts, kuras vidējais IKP uz vienu iedzīvotāju 2001.–2003. gadā bija mazāk nekā 85 % no ES-25 vidējā rādītāja tajā pašā laikposmā, ERAF ieguldījums nav lielāks par

85 % no atbilstīgajiem izdevumiem. Visās pārējās darbības programmās ERAF ieguldījums nav lielāks par 75 % no atbilstīgajiem izdevumiem, ko līdzfinansē ERAF.", 53. panta 4. punkts — "Uz fondu ieguldījumu prioritāro virzienu līmenī neattiecas 3. punktā un III pielikumā paredzētie maksimālie apjomi. Tomēr to nosaka tā, lai nodrošinātu atbilstību fondu ieguldījuma maksimālajam apjomam un katra fonda ieguldījuma maksimālajam apjomam, ko paredz darbības programmas līmenī.";

21. neuzskata par lietderīgu katram prioritārajam virzienam noteikt maksimālo līdzfinansējuma daļu, kā paredzēts vispārējā regulā. Katra prioritāra virziena ietvaros vajadzētu būt iespējai pielāgot līdzfinansējuma summu, lai tādējādi atbalsta saņēmējus motivētu ievērot konkrētas stratēģiskās prioritātes. Katrā programmā līdzfinansējuma daļa katram pasākumam būtu nosakāma atkarībā no tā veida, un ne visiem pasākumiem būtu jāpiešķir atbalsts maksimālā apjomā;

22. piekrīt tam, ka sadarbības programmām, kurās iesaistīti tālākie reģioni, būtu jāsaņem ne mazāk kā 150 % no ERAF atbalsta, ko tās saņēma 2007.–2013. gadā, un ka tālāko reģionu sadarbībai no starpreģionu sadarbībai paredzētajiem resursiem papildus piešķir EUR 50 miljonus;

23. tomēr aicina apgalvos, kas līdz 2004. gada 30. aprīlim vai 2006. gada 31. decembrim bija teritorijas, kuras atradās pie ES ārējām robežām, bet kopš minētajiem datumiem vairs tādi nav, noteikt tādas pašus īpašus nosacījumus, kādi pašreizējā plānošanas periodā paredzēti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006 (vispārējā regula) 52. pantu. Septiņu gadu periodu, kura laikā atbalsts piešķirts, nevar uzskatīt par pietiekamu, lai problēmas minētajās teritorijās atrisinātu. Reģionu komiteja vērš uzmanību uz to, ka atbalsta palielināšana teritorijās, kas atrodas pie bijušajām ES ārējām robežām, ne tikai uzlabos attiecīgo reģionu ekonomisko stāvokli, bet arī ievērojami stiprinās apziņu par piederību Eiropai un veicinās atbrīvošanos no aizspriedumiem;

Programmu izstrāde

24. pauz kritiku par to, ka 7. panta 2. punkta (a) apakšpunktā noteiktās prasības attiecībā uz programmu izstrādi saistītas ar ievērojamiem papildu izdevumiem salīdzinājumā ar pašreizējo plānošanas periodu, nesniedzot jūtamu pievienoto vērtību;

25. norāda, ka tās daudzpusējā rakstura dēļ ETS nevar pārvaldīt ar partnerības līgumu starpniecību. Tāpēc tā izteikti būtu jāizslēdz no minētā instrumenta piemērošanas jomas;

26. uzskata, ka ir ļoti svarīgi izstrādāt direktīvu par praktisku valsts atbalsta noteikumu piemērošanu ETS programmām, un aicina noteikt, ka pārrobežu un transnacionālās sadarbības pasākumu iespējamie labuma guvēji var būt arī privāti dalībnieki, it īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), ja par to vienojas visas attiecīgajā programmā iesaistītās valstis;

27. aicina, lai, nosakot ETS programmu mērķgrupas, vairāktu ņemtas vērā vietējā un reģionālā līmeņa pārvaldes struktūru lielā dažādība visā Eiropā. Par mērķi jāizvirza tas, ka labāk jāņem vērā publisko dalībnieku organizatorisko formu daudzveidību dalībvalstu reģionos. It īpaši privāto tiesību organizācijas forma nedrīkstētu būt iemesls, lai publiskām struktūrām liegtu dalību kādā programmā;

Uzraudzība un novērtēšana

28. secina, ka ir palielinājies gan ziņošanas pienākumu apjoms, gan to biežums, un aicina tos ierobežot līdz nepieciešamajam minimumam. Tāpēc Komiteja noraida priekšlikumu gada īstenošanas ziņojuma iesniegšanas termiņu pārcelt no nākamā gada 30. jūnija uz 30. aprīli. Veicot saskaņošanu ar vairākiem programmas partneriem vairākās valodās, rodas lielāks slogs un tāpēc tam nepieciešams vairāk laika;

29. atzinīgi vērtē kopēju iznākuma un rezultātu rādītāju noteikšanu, lai varētu efektīvāk sasniegt mērķus un vairāk koncentrētos uz ietekmi, kā arī darītu iespējamu programmu transversālu izvērtējumu. Tomēr ETS regulas pielikumā ierosinātie rādītāji daudzos gadījumos nav pietiekami atbilstoši konkrētajām ETS prasībām un nenodrošina pietiekamu iespēju raksturot vai izmērīt ETS kvalitāti. Tāpēc Komiteja aicina pārstrādāt rādītāju sarakstu tā, lai ar tiem varētu pienācīgi atspoguļot ETS rezultātus;

30. principā atzinīgi vērtē tehniskās palīdzības noteikšanu 6 % apjomā no kopējās summas, taču ne mazāk kā EUR 1,5 miljonus. Reģionu komiteja tomēr uzskata, ka obligātā prasība līdz 2014. gada 31. decembrim visu informācijas apmaiņu tehniskās palīdzības ietvaros pārorientēt uz elektroniskām datu apmaiņas sistēmām ir problemātiska;

Pārvaldība, kontrole un akreditācija

31. atbalsta to, ka pamatā ir saglabātas 2007.–2013. gada plānošanas periodā pārbaudītās pārvaldības struktūras, kuru izdevums ir darbības programmu īstenošana, kā arī struktūru vispārējo nepārtrauktību un dažādo struktūru uzdevumu un pilnvaru skaidrāku sadalījumu programmas īstenošanā;

32. atzinīgi vērtē iespēju apvienot pārvaldības iestādes un sertifikācijas iestādes funkcijas (vispārējās regulas 113. pants), tomēr iebilst pret to obligātu apvienošanu ETS ietvaros (ETS regulas 22. pants); stingri noraida ierosināto pārvaldības iestāžu un kontroles iestāžu akreditāciju;

Fondu koordinācija

33. atzinīgi vērtē centienus panākt labāku Eiropas teritoriālās sadarbības programmu un citu kohēzijas politikas instrumentu

savstarpējo koordināciju; tādēļ jāpalielina ES finansējuma rentabilitāte sadarbības projektos, iepazīstinot ar šo projektu rezultātiem, meklējot iespējas, kā paplašināt to ietekmi, un izvairoties no jau izmēģinātu un pārbaudītu pasākumu atkārtošanās;

34. norāda: lai varētu ieviest mehānismu, kas nodrošinātu koordināciju starp fondiem un citiem instrumentiem, jāpanāk koordinācija starp šiem fondiem un instrumentiem ES līmenī un īstenošanu dalībvalstīs. Ir svarīgi ieviest vienādas un saskaņotas procedūras, tādu pašu pārvaldi, uzraudzības kontroli, izmaksu atbilstību, kā arī rādītāju ziņošanas metodes u.c. Ņemot vērā, ka Eiropas teritoriālās sadarbības programmās iesaistās arvien vairāk valstu, ļoti lietderīgi būs nodrošināt arī koordināciju starp tām. Īpaša uzmanība būtu jāvelta koordinācijai ar ārējiem finanšu instrumentiem. Reģionu komiteja aicina Eiropas Komisiju izstrādāt programmu koordinācijas metodoloģiju;

35. atzīmē, ka transnacionālās sadarbības jautājumi tiek skatīti priekšlikuma Regulai par Eiropas Sociālo fondu COM(2011) 607 final 10. pantā. Tā attiecas uz tādu pašu laika periodu kā regula par ETS, bet nekādas saistības ar regulu par Eiropas teritoriālo sadarbību tai nav. Reģionu komiteja tomēr uzskata, ka ļoti svarīgi ir koordinēt Eiropas teritoriālo sadarbību, ko finansē no ERAF, un sadarbību, kuru finansē no ESF, jo nepieciešamo sinerģiju varētu panākt, atbilstoši apvienojot abu minēto fondu darbību. ESF ietvaros īstenotie pasākumi var būt ļoti efektīvi, un it īpaši pārrobežu sadarbības jomā, jo parasti kaimiņvalstu pārrobežu teritorijās situācija darba tirgus, sociālo problēmu u.c. ziņā ir līdzīga. ESF tematiskie pasākumi ir ļoti svarīgs visu Eiropas teritoriālās sadarbības programmu elements. Tāpēc Reģionu komiteja aicina Eiropas Komisiju šādu pasākumu koordinācijai veltīt pienācīgu uzmanību. Ja nav iespējams nodrošināt labāku koordināciju, būtu vismaz jārada iespēja ETS pasākumus, kuri tematiski saistīti ar ESF, finansēt no ERAF;

36. uzskata, ka būtu ļoti lietderīgi savstarpēji saskaņot jauno Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu un ETS programmas, jo minētajā jaunajā instrumentā būtu jāņem vērā pārrobežu un starptautiskās attiecības;

Trešo valstu līdzdalība

37. uzskata, ka ļoti svarīgi ir nodrošināt koordināciju starp ETS programmām un instrumentiem, kas paredzēti ES finansējuma palīdzības sniegšanai trešām valstīm. Jau pašās šajās programmās būtu jāparedz sistēma, kas ļautu attiecīgos instrumentus saskaņot ar konkrētām ETS programmām, lai nerastos šķēršļi trešo valstu dalībai kopīgos projektos. Minētajai sistēmai būtu jānodrošina arī procedūru, izmaksu atbilstības u.c. aspektu atbilstība starp ETS programmām dalībvalstīs, pirmspievienošanās programmām un kaimiņattiecību programmām. Tāpat

šādai sistēmai būtu jānodrošina, ka trešās valstis ETS programmu īstenošanai garantē pietiekama finansējuma pieejamību no pirmspievienošanās programmām un kaimiņattiecību programmām un tā administrēšanu;

38. atbalsta gan nepieciešamību precizēt spēkā esošos finanšu pārvaldības, plānošanas, uzraudzības, izvērtēšanas un kontroles noteikumus attiecībā uz trešo valstu dalību transnacionālās un starpreģionu sadarbības programmās, gan arī ideju, ka šādi noteikumi nosakāmi attiecīgajās sadarbības programmās, vai, vajadzības gadījumā, atbilstošos finanšu nolīgumos, kas noslēgti starp Komisiju, katru no trešām valstīm un dalībvalsti, kurā atrodas struktūra, kura pārvalda attiecīgo sadarbības programmu. Reģionu komiteja tomēr vērš uzmanību uz nepieciešamību nodrošināt, lai gadījumos, kad trešām valstīm rodas problēmas vai to bezdarbības gadījumos, starptautiskās un starpreģionu sadarbības programmas netiktu aizkavētas un tādējādi apdraudēta to īstenošana;

Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) loma

39. uzsver Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) lomu, jo tās ir būtisks teritoriālās sadarbības stiprināšanas instruments. Tāpēc Komiteja atkārtoti norāda, ka pārskatītā ETSG Regula, kurai nav nozīmīgas ietekmes uz Eiropas Savienības budžetu, būtu jāpieņem nekavējoties un negaidot uz visas tiesību aktu paketes, kas veltīta kohēzijas politikai pēc 2013. gada, pieņemšanu. Turklāt Komiteja mudina dalībvalstis novērst visus administratīvos šķēršļus, kas vai nu attur no ETSG izveidošanas vai arī diskriminē ETSG izvēli, īpaši saistībā ar nodokļiem un darbinieku pieņemšanu darbā;

40. norāda, ka dalībvalstis būtu jāmudina Eiropas teritoriālās sadarbības grupām (ETSG) uzticēt pārvaldes struktūras uzdevumus, bet Komisijai būtu jānosaka standarta mehānismi, lai precizētu regulas priekšlikuma 25. panta 3. punkta nosacījumus, ar kuriem paredzēts, ka dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas vai — ETSG gadījumā — ir reģistrēts galvenais saņēmējs, atlīdzina summu, kas nepamatoti samaksāta saņēmējam no citas valsts. Šis dalībvalstīm, kurās ir reģistrēts ETSG vai atrodas galvenais saņēmējs, noteiktais pienākums var mazināt to vēlmi programmu pārvaldību nodot ETSG pārziņā, jo tās šādā gadījumā var būt atbildīgas par lietu, ko patiesībā nespēj ietekmēt. Tāpēc Reģionu komiteja uzskata: būtu jāaplicina, ka tās dalībvalsts iestāde, kurā ETSG ir reģistrēts, var pilnvarot nepareizi izmaksātās summas saņēmēja dalībvalsts iestādi attiecīgo summu atgūt. Vai arī: ja atbildība jāuzņemas dalībvalstij, kur atrodas saņēmējs, kura pienākums ir atgriezt nepamatoti saņemto summu, jāpiemēro attiecīgajā plānošanas periodā spēkā esošie nosacījumi;

Citas piezīmes

41. atzinīgi vērtē vienotas likmes maksājuma ieviešanu darba ņēmējiem, jo tas ir ļoti labs līdzeklis, kas saņēmējiem nodrošina vienkāršāku procedūru. Vienotas likmes maksājumiem darba ņēmējiem būtu jābūt vienādiem arī visās valstīs, kur darbība noris, jo viņi veic vienādu darbu. Tāpat būtu jānosaka kontroles un izdevumu atbilstības noteikšanas metodoloģija; Komiteja

tomēr neatbalsta minētās vienotās likmes maksimālo ierobežojumu, kas ir 15 % no visām izmaksām, jo teritoriālās sadarbības īstenošanai pēc būtības ir nepieciešami lieli cilvēkresursi, un personālam paredzētās izmaksas, 15 %, ir daudz mazāk par pašreizējām vidējām izmaksām;

42. lai arī Komiteja uzskata, ka vides aizsardzība, resursefektivitāte, klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanos tām, riska novēršana un riska pārvaldība, iespēju vienlīdzības veicināšana, diskriminācijas, kuras pamatā ir dzimums, rase vai etniskā izcelsme, ticība vai pārliecība, invaliditāte, vecums vai dzimumorientācija, novēršana, kā arī sieviešu un vīriešu līdztiesības veicināšana u. c. ir ļoti svarīgi jautājumi, tā tomēr neuzskata, ka katrā programmā jābūt iekļautam izklāstam par attiecīgo prasību piemērošanu. Šādi noteikumi lielā mērā var sarežģīt un apturēt pārrobežu sadarbības mazo programmu īstenošanu. Tāpēc Reģionu komiteja iesaka minētos noteikumus nepiemērot sistematiski, bet tikai gadījumos, kad tas saistībā ar attiecīgajam prioritātēm un darbībām ir atbilstoši un saprātīgi. Obligāta šo nosacījumu piemērošana varētu būt aplama un neloģiska gadījumos, kad attiecīgajai darbībai nav nekāda sakara ar minētajiem jautājumiem;

43. uzskata, ka ir svarīgi, lai saņēmēji sadarbotos darbību izstrādē, īstenošanā, personāla komplektēšanā un finansēšanā;

tomēr mazos projektos, proti, tādos, kuriem piešķirts mazāk par EUR 35 000 ERAF finansējuma, minēto četru sadarbības kritēriju izpilde var sarežģīt to izstrādi un īstenošanu; tāpēc Komiteja uzskata, ka uz minētā veida projektiem šo nosacījumu nevajadzētu attiecināt, un ierosina šiem mazajiem projektiem tāpat kā līdz šim piemērot prasību atbilst vismaz diviem no četriem kritērijiem;

Priekšlikumi

44. ņemot vērā uzsvāru uz koordināciju, efektivitāti, atšķirību novēršanu un integrāciju, Komiteja jaunajā plānošanas periodā iesaka uzsākt jaunas iniciatīvas, lai sekmētu tematisko stratēģiju un attīstības (transports, enerģētika, darba tirgus, vides aizsardzība, zinātne un pētniecība) pārrobežu koordinēšanu un integrētu pieeju izstrādi. Tādējādi izdotos noteikt nepilnības pārrobežu sadarbībā, attīstības potenciālu un integrētus risinājumus. Lai šādām skaidri noteiktām problēmām rastu risinājumus un lai izmantotu konstatēto attīstības potenciālu, būtu jāiesaista gan valsts, gan privātās struktūras, kā arī finanšu resursi no dažādiem avotiem. Šā instrumenta labai darbībai būtu vēlams izmantot ETSG un eiroreģionu potenciālu. Lai nodrošinātu iniciatīvas efektivitāti, Eiropas teritoriālās sadarbības ietvaros tai būtu jānodrošina atbilstīgs finansējums.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

3. panta 1. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Pārrobežu sadarbības gadījumā atbalstāmie reģioni ir NUTS 3. līmeņa Savienības reģioni pie visām iekšējām un ārējām sauszemes robežām, uz kuriem neattiecas programmas Savienības ārējo finanšu instrumentu ietvaros, un visi NUTS 3. līmeņa Savienības reģioni pie jūras robežām ne vairāk kā 150 km attālumā cits no cita, neskarot iespējamus pielāgojumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu 2007.–2013. gada plānošanas periodā izveidoto sadarbības programmu darbības teritoriju saskaņotību un nepārtrauktību. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem sarakstu ar pārrobežu teritorijām, kas saņem atbalstu, iedalot tās pēc sadarbības programmas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 30. panta 2. punktā paredzēto konsultēšanās procedūru. Minētajā sarakstā norāda arī tos NUTS 3. līmeņa Savienības reģionus, kas ir ņemti vērā saistībā ar ERAF piešķirumu pārrobežu sadarbībai pie visām iekšējām robežām un tām ārējām robežām, uz kurām attiecas Savienības ārējie finanšu instrumenti, piemēram, EKPI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] /2012 [EKPI regula] un IPA saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] /2012 [IPA regula].	1. Pārrobežu sadarbības gadījumā atbalstāmie reģioni ir NUTS 3. līmeņa Savienības reģioni pie visām iekšējām un ārējām sauszemes robežām, uz kuriem neattiecas programmas Savienības ārējo finanšu instrumentu ietvaros, un visi NUTS 3. līmeņa Savienības reģioni pie jūras robežām ne vairāk kā 150300 km attālumā cits no cita, neskarot iespējamus pielāgojumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu 2007.–2013. gada plānošanas periodā izveidoto sadarbības programmu darbības teritoriju saskaņotību un nepārtrauktību. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem sarakstu ar pārrobežu teritorijām, kas saņem atbalstu, iedalot tās pēc sadarbības programmas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 30. panta 2. punktā paredzēto konsultēšanās procedūru. Minētajā sarakstā norāda arī tos NUTS 3. līmeņa Savienības reģionus, kas ir ņemti vērā saistībā ar ERAF piešķirumu pārrobežu sadarbībai pie visām iekšējām robežām un tām ārējām robežām, uz kurām attiecas Savienības ārējie finanšu instrumenti, piemēram, EKPI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] /2012 [EKPI regula] un IPA saskaņā ar Regulu (ES) Nr. [...] /2012 [IPA regula].

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Iesniedzot pārrobežu sadarbības programmu projektus, dalībvalstis var pieprasīt, lai attiecīgajai pārrobežu teritorijai pievienotu papildu NUTS 3. līmeņa reģionus, kas atrodas blakus otrajā daļā minētajā lēmumā uzskaitītajiem reģioniem, un norāda šāda pieprasījuma iemeslus. [...]	Iesniedzot pārrobežu sadarbības programmu projektus, dalībvalstis var pieprasīt, lai attiecīgajai pārrobežu teritorijai pievienotu papildu NUTS 3. līmeņa reģionus, kas atrodas blakus otrajā daļā minētajā lēmumā uzskaitītajiem reģioniem, <u>vai NUTS 2. līmeņa reģionus, ar kuriem tie saistīti, un norāda šāda pieprasījuma iemeslus; piemēram, lai ņemtu vērā eiroreģionus un to strukturālo projektu ģeogrāfisko pārklājumu.</u> [...]

Pamatojums

Attiecībā uz 300 km attālumu 150 km vietā prakse liecina, ka jūras pārrobežu sadarbība nav tieši atkarīga no atrašanās tuvumā, bet gan no valstu savstarpējām attiecībām. Turklāt līdz ar mūsdienu saziņas un transporta līdzekļu izmantošanu attālumam nav tik liela nozīme.

Turklāt attiecībā uz NUTS līmeni Francijas reģioni, piemēram, visumā atbalsta tādu teritoriālo sadalījumu, kāds tas ir pašreizējā plānošanas periodā. Taču, ņemot vērā dažādo teritoriju atšķirīgos apstākļus, minētie reģioni uzskata, ka projektu ģeogrāfiskā pārklājuma noteikšanā vajadzīga zināma elastība. Būtu jāveicina ciešāka sadarbība NUTS 2. līmeņa transnacionālo teritoriju ietvaros (nemainot to robežas). Turklāt dažu pārrobežu programmu ģeogrāfiskais pārklājums būtu paplašināms ārpus NUTS 3 reģionu robežām (ja tas ir pamatoti, iekļaujot NUTS 2. līmeņa reģionus un neietekmējot finansējuma koncentrēšanos pierobežu teritorijās). Francijas reģioni arī aicina Komisiju apsvērt jaunās ciešākas sadarbības iespējas, ko sniedz eiroreģioni.

2. grozījums

4. panta 3. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Eiropas teritoriālās sadarbības resursi 3. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienu lēmumu, kurā ir iekļauts visu sadarbības programmu saraksts un norādītas kopējā ERAF atbalsta summas pa programmām, kā arī 2014. gada piešķiruma summas pa programmām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 30. panta 2. punktā paredzēto konsultēšanās procedūru. Iedzīvotāju skaitu teritorijās, kas minētas 3. panta 1. punkta 3. daļā un 3. panta 3. punkta pirmajā daļā, izmanto par kritēriju, lai noteiktu sadalījumu pa gadiem pa dalībvalstīm. [...]	Eiropas teritoriālās sadarbības resursi 3. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem vienu lēmumu, kurā ir iekļauts visu sadarbības programmu saraksts un norādītas kopējā ERAF atbalsta summas pa programmām, kā arī 2014. gada piešķiruma summas pa programmām. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 30. panta 2. punktā paredzēto konsultēšanās procedūru. Iedzīvotāju skaitu teritorijās, kas minētas 3. panta 1. punkta 3. daļā un 3. panta 3. punkta pirmajā daļā, izmanto par kritēriju, lai noteiktu sadalījumu pa <u>gadiem pa dalībvalstīm sadarbības programmām.</u> [...]

Pamatojums

Aktīvi jāpieprasa, lai Eiropas finansējums tiktu sadalīts pa sadarbības programmām. Saglabājot pašreizējo sistēmu, kurā sadali veic pa dalībvalstīm, (kuras atbild par visu sadarbībai paredzēto līdzekļus sadali dažādām to teritorijām), pastāv divējāds risks: nelīdzsvarots valstu veiktais sadalījums kādai konkrētai teritorijai, kā arī var tikt uzturēta "taisnīgas kompensācijas" loģika, kas nozīmē, ka dalībvalstis, neievērojot sadarbības loģiku, var uzskatīt, ka tām "jāatgūst" vismaz tik daudz līdzekļu, kas vienlīdzīgi konkrētajai teritorijai piešķirtā finansējuma daļai.

3. grozījums

4. panta 7. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Eiropas teritoriālās sadarbības resursi	Eiropas teritoriālās sadarbības resursi
ERAF ikgadējo ieguldījumu, kas paredzēts programmām EKPI un IPA ietvaros un attiecībā uz kuru Komisijai saskaņā ar pārrobežu un jūras baseina programmām EKPI un IPA ietvaros līdz 30. jūnijam nav iesniegta neviena programma, 2015. un 2016. gadā piešķir tām iekšējām pārrobežu sadarbības programmām atbilstoši 1. punkta a) apakšpunktam, kurās piedalās attiecīgā dalībvalsts.	ERAF ikgadējo ieguldījumu, kas paredzēts programmām EKPI un IPA ietvaros un attiecībā uz kuru Komisijai saskaņā ar pārrobežu un jūras baseina programmām EKPI un IPA ietvaros līdz 30. jūnijam nav iesniegta neviena programma, 2015. un 2016. gadā piešķir tām iekšējām pārrobežu sadarbības programmām atbilstoši 1. punkta a) apakšpunktam, kurās piedalās attiecīgā dalībvalsts.

Pamatojums

Komisijas priekšlikumā atšķirībā no pašreizējā perioda paredzēts, ka gadījumā, ja netiek ievērots galīgais termiņš programmu iesniegšanai, neizmantotos ERAF līdzekļus var piešķirt vienīgi iekšējām pārrobežu sadarbības programmām, kurās piedalās attiecīgā dalībvalsts. Tā kā tas var kaitēt kādam konkrētam reģionam, pat ja tas nav atbildīgs par nespēju ievērot galīgo termiņu, tiek ierosināts saglabāt līdzšinējo kārtību.

4. grozījums

5. pants

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Tematiskā koncentrācija	Tematiskā koncentrācija
Regulas (ES) Nr. [...]/2012 [KNR] 9. pantā minētie tematiskie uzdevumi tiek koncentrēti šādi:	Regulas (ES) Nr. [...]/2012 [KNR] 9. pantā minētie tematiskie uzdevumi tiek koncentrēti šādi:
a) katrai pārrobežu sadarbības programmai atlasa ne vairāk kā 4 tematiskos uzdevumus;	a) katrai pārrobežu sadarbības programmai atlasa ne vairāk kā <u>piecus</u> 4 tematiskos uzdevumus;
b) katrai transnacionālās sadarbības programmai atlasa ne vairāk kā 4 tematiskos uzdevumus;	b) katrai transnacionālās sadarbības programmai atlasa ne vairāk kā <u>piecus</u> 4 tematiskos uzdevumus;
c) starpreģionu sadarbības programmām saskaņā ar 2. panta 3. punkta a) apakšpunktu var atlasīt visus tematiskos uzdevumus.	c) starpreģionu sadarbības programmām saskaņā ar 2. panta 3. punkta a) apakšpunktu var atlasīt visus tematiskos uzdevumus.

Pamatojums

Pārrobežu sadarbības mērķis ir palīdzēt mazināt grūtības, kuru iemesls ir pierobežas reģionu attālinātība, kā arī risināt no šīm grūtībām izrietošās problēmas, izveidojot un atbalstot pārrobežu sadarbību visās dzīves jomās (pārrobežu teritoriju integrācija). Atbalsts paredzēts gan sadarbībai, kuras mērķis ir kopīgiem spēkiem problēmas atrisināt, gan arī sadarbībai ar mērķi veicināt integrāciju dažādās jomās. Tāpēc pierobežas reģionos ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt pēc iespējas plašāku tādu pasākumu klāstu, kuru īstenošanai tiek piešķirts atbalsts un kuri atspoguļo pārrobežu sadarbības jomu plašo spektru.

Tas pats pamatojums attiecas arī uz transnacionālo sadarbību. Katram sadarbības veidam ir būtiski saglabāt iespējami plašākas iespējas sadarbībai.

5. grozījums

6. panta a) apakšpunkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Ieguldījumu prioritātes	Ieguldījumu prioritātes
[...]	[...]
(a) pārrobežu sadarbības ietvaros:	(a) pārrobežu sadarbības ietvaros:
i) pārrobežu darba tirgu integrāciju, tostarp pārrobežu mobilitāti, kopīgas nodarbinātības iniciatīvas vietējā mērogā un kopīgu apmācību (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Nodarbinātības veicināšana un darbaspēka mobilitātes atbalsts");	i) pārrobežu darba tirgu integrāciju, tostarp pārrobežu mobilitāti, kopīgas nodarbinātības iniciatīvas vietējā mērogā un kopīgu apmācību (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Nodarbinātības veicināšana un darbaspēka mobilitātes atbalsts"),
ii) dzimumu līdztiesības un iespēju vienlīdzības veicināšanu pārrobežu mērogā, kā arī sociālās iekļaušanas veicināšanu pārrobežu mērogā (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Sociālās iekļaušanas veicināšana un nabadzības apkarošana");	ii) dzimumu līdztiesības un iespēju vienlīdzības veicināšanu pārrobežu mērogā, kā arī sociālās iekļaušanas veicināšanu pārrobežu mērogā (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Sociālās iekļaušanas veicināšana un nabadzības apkarošana"),
iii) kopīgu izglītības un apmācību shēmu izstrādi un īstenošanu (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Ieguldījumi prasmēs, izglītībā un mūžizglītībā");	iii) kopīgu izglītības un apmācību shēmu izstrādi un īstenošanu (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Ieguldījumi prasmēs, izglītībā un mūžizglītībā"),
iv) tiesiskās un administratīvās sadarbības un sadarbības starp iedzīvotājiem un iestādēm veicināšanu (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Institucionālo spēju un efektīvas publiskās pārvaldes pastiprināšana");	iv) <u>starpkultūru</u> , tiesiskās un administratīvās sadarbības un <u>dažādu veidu</u> sadarbības starp iedzīvotājiem un iestādēm, <u>arī nepieciešamajām infrastruktūrām</u> , veicināšanu (atbilstoši tematiskajam uzdevumam, "Institucionālo spēju un efektīvas publiskās pārvaldes pastiprināšana"),
	v) <u>ieguldījumus pārrobežu transporta savienojumu izveidošanai, to kvalitātes uzlabošanai, pierobežas reģionu sasaistei ar minētajiem savienojumiem un pārrobežu transporta savienojumu attīstībai, kā arī sabiedriskā transporta pārrobežu sistēmas izveidei (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Ilgspejiņa transporta veicināšana un šķēršļu novēršana galvenajās tīkla infrastruktūrās")</u> ,
	vi) <u>atbalstu tūrisma un ceļojumu kultūras attīstībai, jo pierobežas reģionos minētās jomas ir būtiskas darbavietu radīšanai, pateicoties ieguldījumiem publiskajā infrastruktūrā un kopīgu pārrobežu piedāvājumu veidošanai tūrisma un kultūras jomā (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Nodarbinātības veicināšana un darbaspēka mobilitātes atbalsts")</u> ,
	vii) <u>ieguldījumus veselības infrastruktūrā un sociālajā infrastruktūrā, un avārijas dienestu sadarbības sistēmās, kas veicina efektīvu resursu izmantošanu pārrobežu reģionos (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Sociālās iekļaušanas veicināšana un nabadzības apkarošana")</u> ,
	viii) <u>ieguldījumus informācijas apmaiņas starpvalstu sistēmu izveidošanā (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Informācijas un komunikācijas tehnoloģiju pieejamības, izmantošanas un kvalitātes uzlabošana")</u> .

Pamatojums

Skatīt nodaļas "Ieteikumi politikas jomā" 9. punktu.

6. grozījums

6. panta b) apakšpunkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
b) transnacionālās sadarbības ietvaros: makroreģionālu un jūras baseinu stratēģiju izstrādi un īstenošanu (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Institucionālo spēju un efektīvas publiskās pārvaldes pastiprināšana").	b) transnacionālās sadarbības ietvaros: makroreģionālu <u>stratēģiju, citu reģionālo stratēģiju, funkcionālo teritoriju stratēģiju</u> un jūras baseinu stratēģiju izstrādi un īstenošanu (atbilstoši tematiskajam uzdevumam "Institucionālo spēju un efektīvas publiskās pārvaldes pastiprināšana").

Pamatojums

Skatīt nodaļas "Ieteikumi politikas jomā" 14. punktu.

7. grozījums

6. panta jauns c) apakšpunkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	c) <u>pārrobežu, transnacionālas un starpreģionu sadarbības ietvaros: demogrāfisko pārmaiņu un to ietekmes uz vispārējas nozīmes pakalpojumiem pārvaldīšanu, ilgtspējīgu reģionālo attīstību, pilsētu un lauku partnerību, kā arī teritoriālo kohēziju kopumā; apmaiņas projektus pilsoniskās sabiedrības un kultūras jomā.</u>

Pamatojums

Skatīt nodaļas "Ieteikumi politikas jomā" 11. punktu.

8. grozījums

7. panta 2. punkta c) apakšpunkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Sadarbības programmu saturs	Sadarbības programmu saturs
[...]	[...]
c) ieguldījumu integrētajā teritoriālās attīstības stratēģijā, kas izklāstīta partnerības līgumā, tostarp:	c) ieguldījumu integrētajā teritoriālās attīstības stratēģijā, kas izklāstīta partnerības līgumā, <u>gadījumos, kad aktīvi jāizmanto dažādie darbības programmu mehānismi</u> , tostarp:
i) mehānismus, kas nodrošina koordināciju starp fondiem, ELFLA, EJZF un citiem Savienības un valsts finansēšanas instrumentiem, kā arī ar Eiropas Investīciju banku (EIB),	i) mehānismus, kas nodrošina koordināciju starp fondiem, ELFLA, EJZF un citiem Savienības un valsts finansēšanas instrumentiem, kā arī ar Eiropas Investīciju banku (EIB),
ii) vajadzības gadījumā – plānotu integrētu pieeju pilsētvides, lauku un piekrastes reģionu un reģionu ar īpašām teritoriālām pazīmēm teritoriālajai attīstībai, jo īpaši saistībā ar Regulas (ES) Nr./2012 [KNR] 28. un 29. panta īstenošanas noteikumiem,	ii) vajadzības gadījumā – plānotu integrētu pieeju pilsētvides, lauku un piekrastes reģionu un reģionu ar īpašām teritoriālām pazīmēm teritoriālajai attīstībai, jo īpaši saistībā ar Regulas (ES) Nr./2012 [KNR] 28. un 29. panta īstenošanas noteikumiem,

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
iii) vajadzības gadījumā – to pilsētu sarakstu, kurās jāīsteno integrētas darbības pilsētvides ilgtspējīgai attīstībai, un šiem pasākumiem paredzētā ERAF atbalsta plānoto gada piešķirumu,	iii) vajadzības gadījumā – to pilsētu sarakstu, kurās jāīsteno integrētas darbības pilsētvides ilgtspējīgai attīstībai, un šiem pasākumiem paredzētā ERAF atbalsta plānoto gada piešķirumu,
iv) to teritoriju apzināšanu, kurās tiks īstenota kopienu vadīta vietējā attīstība,	iv) to teritoriju apzināšanu, kurās tiks īstenota kopienu vadīta vietējā attīstība,
v) vajadzības gadījumā – plānoto pasākumu ieguldījumu makroreģionālu stratēģiju un jūras baseinu stratēģiju īstenošanā;	v) vajadzības gadījumā – plānoto pasākumu ieguldījumu makroreģionālu stratēģiju un jūras baseinu stratēģiju īstenošanā;

Pamatojums

Reģionu komiteja uzskata, ka informācija par reģionālajai attīstībai paredzētiem īpašiem atbalsta veidiem, kādi tie uzskaitīti 7. panta 2. punkta c) apakšpunktā, programmas dokumentā ir vajadzīga un obligāta tikai gadījumos, kad minētie mehānismi darbības programmā tiek aktīvi izmantoti vai arī ir cits iemesls programmas dokumentā iekļaut šādu aprakstu. Tāpēc ETS programmās šo jomu aprakstam nebūtu jābūt obligātam. Tās būtu jāiekļauj vien tad, kad tas ir vajadzīgs un atbilstoši saskaņā ar prezidentvalsts Dānijas Kompromisa priekšlikumu attiecībā uz vispārējo regulu (87. panta 2. punkts) par 1. mērķa programmām.

9. grozījums

7. panta 2. punkta g) apakšpunkta iv) daļa

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
procedūru kopīgā sekretariāta izveidei,	procedūru kopīgā sekretariāta izveidei; <u>un, ja nepieciešams, vienas vai vairāku starpniecības struktūru izveidei;</u>

Pamatojums

Virknē programmu izveidotās starpniecības struktūras ir bijušas ļoti efektīvas. Tāpēc Reģionu komiteja aicina šo nosacījumu saglabāt jomā, kur tas apliecinājis savu lietderīgumu.

10. grozījums

11. panta 2. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Darbību atlase	Darbību atlase
[...]	[...]
2. Pārrobežu un transnacionālās sadarbības ietvaros atlasītās darbības aptver atbalsta saņēmējus no vismaz divām iesaistītajām valstīm, no kuriem vismaz viens ir no dalībvalsts. Darbību var īstenot vienā valstī, ja tas nāk par labu programmas teritorijai.	2. Pārrobežu un transnacionālās sadarbības ietvaros atlasītās darbības aptver atbalsta saņēmējus no vismaz divām iesaistītajām valstīm, no kuriem vismaz viens ir no dalībvalsts. Darbību var īstenot vienā valstī, ja tas nāk par labu programmas teritorijai.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Darbības, kas attiecas uz starpreģionu sadarbību atbilstoši 2. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktam, aptver atbalsta saņēmējus no vismaz trim valstīm, no kurām vismaz divas ir dalībvalstis.	Darbības, kas attiecas uz starpreģionu <u>un transnacionālo</u> sadarbību atbilstoši 2. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktam, aptver atbalsta saņēmējus no vismaz trim valstīm, no kurām vismaz divas ir dalībvalstis.
	<u>Šis nosacījums neattiecas uz pārrobežu sadarbības programmām tālākajos reģionos, kuriem piemēro tādus pašus nosacījumus, kādi paredzēti pārrobežu sadarbības jomā.</u>

Pamatojums

Saskaņā ar EK priekšlikumu transnacionālās sadarbības un pārrobežu sadarbības noteikumi ir līdzīgi, t. i. saņēmējiem jābūt tikai no divām valstīm un darbību var īstenot tikai vienā valstī. Reģionu komiteja uzskata, ka šāda veida sadarbības definīcija neatspoguļotu sadarbības pārrobežu dimensiju, un ka būtu jāpiemēro šajā punktā minētie starpreģionu sadarbības noteikumi.

Turklāt dažas pašreizējās transnacionālās sadarbības programmas īpaši paredzētas tālākajiem reģioniem. Prasīt triju valstu iesaistīšanos šajās programmās būtu ļoti sarežģīti.

11. grozījums

11. panta 4. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Atbalsta saņēmēji sadarbojas darbību izstrādē, īstenošanā, nodrošināšanā ar personālu, kā arī finansēšanā.	Atbalsta saņēmēji sadarbojas darbību izstrādē, īstenošanā, nodrošināšanā ar personālu, kā arī finansēšanā. <u>Maziem projektiem, kuriem ERAF piešķirtais finansējums nepārsniedz EUR 35 000, atbilstība tikai diviem no četriem minētajiem sadarbības kritērijiem ir pietiekama.</u>

Pamatojums

Pārrobežu rakstura noteikšanas kritērijiem jābūt mazāk stingriem, īpaši attiecībā uz maziem projektiem, jo tie daudzārt ir ļoti kvalitatīvi projekti, kas neapšaubāmi sekmē pārrobežu attiecību izvērsanu, tomēr ir grūti panākt to atbilstību visiem četriem kritērijiem.

12. grozījums

15. pants

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa rādītāji	Eiropas teritoriālās sadarbības mērķa rādītāji
Šīs regulas pielikumā izklāstītos kopējos rādītājus izmanto vajadzības gadījumā un saskaņā ar Regulas (ES) Nr./2012 [KNR] 24. panta 3. punktu. To atskaites vērtības nosaka nulles līmenī, un kumulatīvos mērķus nosaka 2022. gadam.	Šīs regulas pielikumā izklāstītos kopējos rādītājus izmanto vajadzības gadījumā <u>kā piemērus</u> un saskaņā ar Regulas (ES) Nr./2012 [KNR] 24. panta 3. punktu. To atskaites vērtības nosaka nulles līmenī, un kumulatīvos mērķus nosaka 2022. gadam.
[...]	[...]

Pamatojums

Regulas pielikumā izklāstītie kopējie rādītāji būtu jāizmanto tikai kā piemēri. Katrā gadījumā atsevišķi būtu jānosaka, vai šie rādītāji ir atbilstoši konkrētai programmai, mērķim un prioritātei. Rādītāju jautājuma risināšana, izmantojot tik vispārīgu nosacījumu, nenodrošinās nedz konkrētās programmas, nedz arī darbības efektivitāti. Turklāt pielikumā izklāstītie rādītāji paredzēti visu programmu prioritātēm un darbības veidiem.

13. grozījums

16. pants

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Tehniskā palīdzība Summu, ko no ERAF piešķir tehniskai palīdzībai, ierobežo līdz 6 % no sadarbības programmām piešķirtās kopējās summas, taču tā nav mazāka par EUR 1 500 000.	Tehniskā palīdzība Summu, ko no ERAF piešķir tehniskai palīdzībai, ierobežo līdz 6 % no sadarbības programmām piešķirtās kopējās summas <u>un līdz 8 % sadarbības programmām, kurās iesaistītas visas dalībvalstis, un vairāk, ja pārvaldības iestāde centralizē sniegto pakalpojumu pārbaudes vai ja programmā ir izlemts par prioritāru noteikt makroreģionālu stratēģiju</u> , taču <u>ši summa</u> nav mazāka par EUR 1 500 000.

Pamatojums

Četrus Eiropas mēroga teritoriālās sadarbības projektu (ESPON, INTERACT, INTERREG IV C un URBACT) izmaksas noteikti ir mazākas par investīciju projektu izmaksām, bet administratīvo izmaksu daļa ir lielāka darbības veidu rakstura dēļ (pētījumi, ekspertīze, labākās prakses apmaiņa).

14. grozījums

18. pants

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Personāla izmaksas par darbību var aprēķināt kā vienotu likmi līdz 15 % no tiešajām izmaksām, kas neaptver šīs darbības personāla izmaksas.	Personāla izmaksas par darbību var aprēķināt kā vienotu likmi līdz 15 % 30 % no tiešajām izmaksām, kas neaptver šīs darbības personāla izmaksas.

Pamatojums

Skatīt nodaļas "Ieteikumi politikas jomā" 41. punktu.

15. grozījums

19. panta jauns 4. punkts

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Sadarbības programmu darbību atbilstība atkarībā no vietas	Sadarbības programmu darbību atbilstība atkarībā no vietas <u>4. Pārvaldības iestāde un valsts iestāde atļauj izmantot 2. punkta nosacījumus, īpaši teritorijās, kur savienojas 3 valstu robežas un kurās netiek ieviestas tādas pārrobežu sadarbības programmas, kas ļauj efektīvi īstenot daudzpusējos projektus.</u>

Pamatojums

Lai gan spēkā esošie noteikumi pārrobežu sadarbības programmās pieļauj "elastīgu noteikumu" piemērošanu, dalībvalstis (vai pārvaldības iestādes un valstu iestādes) šādu iespēju programmu izstrādē ir izmantojušas tikai retu reizi. Tas projektu īstenošanu daudzpusējā reģionālā telpā, piemēram, eioreģionos, padara sarežģītāku.

16. grozījums

26. pants

Grozīt šādi:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Euro izmantošana	Euro izmantošana
Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. [...]/2012 [KNR] 123. panta, citā valūtā nekā <i>euro</i> maksātos izdevumus saņēmēji pārreķina <i>euro</i> tajā mēnesī, kad izdevumi tika veikti.	Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. [...]/2012 [KNR] 123. panta, citā valūtā nekā <i>euro</i> maksātos izdevumus saņēmēji pārreķina <i>euro</i> tajā mēnesī, kad izdevumi tika veikti , <u>iesniegti pārbaudei saskaņā ar vispārējās regulas 114. panta 4. punkta a) apakšpunktu</u> .
Pārreķināšanu pārbauda tās dalībvalsts vai trešās valsts pārvaldības iestāde vai kontrolieris, kurā atrodas saņēmējs.	Pārreķināšanu pārbauda tās dalībvalsts vai trešās valsts pārvaldības iestāde vai kontrolieris, kurā atrodas saņēmējs.

Pamatojums

Reģionu komiteja uzskata, ka citā valūtā nekā *euro* maksātos izdevumus saņēmējiem būtu jāpārreķina *euro* tad (ja vien netiek piemērots attiecīgajam mēnesim noteiktais valūtas kurss), kad izdevumi iesniegti pārbaudei saskaņā ar vispārējās regulas 114. panta 4. punkta a) apakšpunktu. Lai gan šis ir tehniskas dabas jautājums, Reģionu komiteja uzskata, ka pašreizējais noteikums, kas paredz, ka citā valūtā nekā *euro* maksātos izdevumus jāpārreķina *euro* tajā mēnesī, kad izdevumi veikti, ir nepārdomāts un var radīt sarežģījumus (un tātad palielināt kļūdu risku), it īpaši ņemot vērā to, ka pārbaudei iesniegtie izdevumi parasti ir veikti dažādos periodos. Tātad iesniedzot vienu "izdevumu paketi", pārreķiniem tiktu izmantoti dažādi valūtas kursi. Tehniski vienkāršākais un vismazāk riskanta risinājums šķiet šāds: visus izdevumus pārreķināt, izmantojot vienu valūtas kursu, proti, to, kurš spēkā tajā mēnesī, kad izdevumi iesniegti pārbaudei. Turklāt ierosinātais grozījums ļautu palielināt saņēmēju drošību saņemamo līdzekļu summu, jo tādējādi laika periods no brīža, kad valsts valūta pārreķināta *euro*, līdz subsīdiju izmaksāšanas brīdim būtu īsāks.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Lidostu tiesību aktu pakete”

(2012/C 277/11)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē mērķi radīt nepieciešamos nosacījumus, lai efektīvāk izmantotu esošo infrastruktūru, taču uzskata, ka jāīsteno tālāki pasākumi, lai pilnībā apmierinātu augošo pieprasījumu pēc kapacitātes. Īpaši svarīgi ir paplašināt kapacitāti pārslogotās lidostās, vairāk ņemt vērā reģionālo lidostu brīvo kapacitāti, paātrināt Eiropas vienotās gaisa telpas izveidi un nodrošināt konkurētspējīgus darbības laikus, tostarp naktīs;
- aicina uzlabot intermodālos savienojumus starp lidostām un citiem transporta veidiem. Tas paaugstinās konkurētspēju un nodrošinās, ka reģionu pietiekamus savienojumus ar Eiropas un pasaules gaisa satiksmes tīklu;
- piekrīt, ka saskaņā ar līdzsvaroto pieeju jāizvēlas izmaksu ziņā visefektīvākais pasākums, lai sasniegtu trokšņa samazināšanas mērķus, tomēr uzskata, ka ierosinātās Komisijas tiesības veikt pārbaudi pārsniedz atbilstoši subsidiaritātes principam pieļaujamās Komisijas pilnvaras. Eksploatācijas ierobežojumi, pienācīgi ņemot vērā vietējo situāciju un vietējās īpatnības, jānosaka reģionālajām pašvaldībām. Papildu pārbaudes tiesības Komisijai nav ne nepieciešamas, ne samērīgas;
- atzinīgi vērtē piekļuves apkalpošanas uz zemes pakalpojumu tirgum tālāku atvēršanu un standartizāciju. Tas veicinās konkurenci un tādējādi aizvien vairāk uzlabos ES lidostās piedāvāto apkalpošanas uz zemes pakalpojumu kvalitāti. Lai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz pašreizējiem nodarbinātības apstākļiem, gaisa satiksmes drošību un lidostu kapacitāti, būtu jānodrošina iespēja attiecīgi ņemt vērā vietējās īpatnības lidostās;
- atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu ieviest uz tirgu balstītus instrumentus, lai optimāli izmantotu ierobežoto kapacitāti noslogotās lidostās, taču uzsver, ka arī turpmāk jānodrošina reģionu savienojumi ar gaisa satiksmes tīklu.

Ziņotājs	Roland WERNER kgs (DE/ALDE)
	Saksijas Ekonomikas, darba un transporta lietu valsts ministrijas valsts sekretārs
Atsauces dokumenti	Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai
	“Lidostu politika Eiropas Savienībā — risināt ar kapacitāti un kvalitāti saistītās problēmas izaugsmes, savienojamības un ilgtspējīgas mobilitātes sekmēšanai”
	COM(2011) 823 final
	“Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes regula par noteikumiem un procedūrām attiecībā uz tādu ekspluatācijas ierobežojumu, kas saistīti ar troksni, ieviešanu Savienības lidostās, izmantojot līdzsvarotu pieeju, un par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/30/EK atcelšanu”
	COM(2011) 828 final
	“Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes regula par apkalpošanas uz zemes pakalpojumiem Savienības lidostās, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 96/67/EK”
	COM(2011) 824 final
	“Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes regula par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz laika nišu piešķiršanu Eiropas Savienības lidostās” (Pārstrādāta redakcija)
	COM(2011) 827 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes (par dokumentu COM(2011) 823 final)

1. piekrīt uzskatam, ka lidostas ir moderna un efektīva transporta tīkla neatņemama sastāvdaļa. Tās atsevišķos reģionos dod nozīmīgu impulsu ekonomikas attīstībā, darba tirgū un tūrisma nozarē. Vienlaikus tās Eiropas Savienībā stiprina teritoriālo kohēziju;

2. piekrīt uzskatam, ka aizvien vairāk ES iedzīvotāju cieš no trokšņa, ko pie lidostām rada lidmašīnas, īpaši naktī, un tāpēc ir vajadzīga aktīva stratēģija trokšņa pārvaldībai, lai mazinātu nevēlamas sekas;

3. atbalsta Eiropas Komisijas mērķi pēc iespējas labāk izmantot un attīstīt gaisa satiksmes, it īpaši prognozētā gaisa satiksmes pieauguma potenciālu;

4. uzsver, ka ES, galvenokārt izmantojot novatoriskus finanšu instrumentus, varētu veicināt ieguldījumus lidostu tīkla modernizācijā un jaunu lidostu būvniecībā, lai Eiropas Savienībā nodrošinātu ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un uzlabotu ekonomiskās saiknes ar pārējām pasaules valstīm;

5. uzskata, ka pieaug nelīdzsvarotība starp lidostu infrastruktūras kapacitāti un nemitīgi augošo ceļojumu un transporta apjomu. Jau šodien dažas Eiropas lidostas ir pārslogotas vai to kapacitātes iespējas ir gandrīz izsmeltas. Jaunu kapacitāti, it īpaši

satiksmes mezglu lidostās, ne vienmēr var nodrošināt atbilstoši pieprasījumam. Tāpēc ir sagaidāms, ka turpmākajos gados kapacitātes nepietiekamība kļūs aizvien aktuālāka;

6. atzinīgi vērtē mērķi risināt ar nepietiekamo kapacitāti saistītās problēmas un izveidot nepieciešamos nosacījumus esošās infrastruktūras efektīvākai izmantošanai. Komiteja tomēr norāda, ka lidostu tiesību aktu paketē ierosinātie pasākumi nav pietiekami, lai sasniegtu šo mērķi;

7. norāda, ka daudzās reģionālās lidostās ir pietiekama infrastruktūras kapacitāte, lai efektīvi atslogotu lidostas, kurās kapacitāte nav pietiekama, un tādējādi iespējams uzlabot savienojumus ar reģioniem;

8. secina, ka jāisteno tālāki pasākumi, lai pietiekami apmierinātu augošo pieprasījumu pēc kapacitātes. Īpaši svarīgi ir paplašināt infrastruktūru pārslogotās lidostās, vairāk ņemt vērā reģionālo lidostu brīvo kapacitāti, paātrināt Eiropas vienotās gaisa telpas izveidi un nodrošināt konkurētspējīgus darbības laikus, arī naktīs. Turklāt efektīvi jāatbalsta mazās reģionālās lidostas, lai tās papildinātu lielākās lidostas un lai optimāli izmantotu jau esošo infrastruktūru;

9. norāda uz nepieciešamību uzlabot intermodālos savienojumus starp lidostām un citiem transporta veidiem. Tas paaugstinās konkurētspēju un nodrošinās reģionu pietiekamus savienojumus ar Eiropas un pasaules gaisa satiksmes tīklu;

10. uzskata, ka laika nišu efektīvāka piešķiršana ir piemērota iespēja optimālāk izmantot ierobežoto infrastruktūru pārslogotās lidostās. Komiteja atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu šajā jomā ieviest uz tirgu balstītus instrumentus, vienlaikus nodrošinot, lai reģioni arī turpmāk būtu savienoti ar gaisa satiksmes tīklu;

11. atbalsta priekšlikumu pārstrādāt noteikumus un procedūras, kas regulē ar troksni saistītu ekspluatācijas ierobežojumu ieviešanu. Mērķis saskaņot līdzsvarotas pieejas piemērošanu ir izvirzīts, lai saskaņā ar 2002. gada 25. jūnija Direktīvu 2002/49/EK par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību varētu nodrošināt iedzīvotāju labāku aizsardzību pret lidmašīnu troksni;

12. atzinīgi vērtē mērķi turpināt liberalizēt apkalpošanas uz zemes pakalpojumu tirgu. Tādējādi tiks veicināta konkurence un līdz ar to uzlabota pakalpojumu kvalitāte. Lai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz pašreizējiem nodarbinātības apstākļiem, gaisa satiksmes drošību un lidostu kapacitāti, būtu jānodrošina iespēja attiecīgi ņemt vērā vietējās īpatnības lidostās. Turklāt jānodrošina, lai noteikumi nebūtu cēlonis nevienlīdzīgai attieksmei pret pakalpojumu sniegšanas uzņēmumiem. Eiropas Komisijas mērķi izvairīties no konkurences izkropļojumiem varēs sasniegt tikai tad, ja uz visiem iesaistītajiem attieksies vienādi nosacījumi;

13. pauž bažas par Komisijas priekšlikumiem un par vēl tālejošākiem Padomes priekšlikumiem attiecībā uz vispārēju pieeju, lai regulētu maksu par infrastruktūru apkalpošanai uz zemes atbilstoši direktīvai par lidostas maksām (Direktīva 2009/12/EK) un ārpus tās. Šādas maksas parasti veido ļoti nelielu daļu no kopējiem lidostas ieņēmumiem, īpaši reģionālajās lidostās, kuras apkalpo tikai nedaudz vairāk par jauno ierosināto sliekšni — diviem miljoniem pasažieru gadā — un veido nelielas summas arī absolūtā izteiksmē. Administratīvās izmaksas var pārsniegt iespējamās ieguvumus, ņemot vērā, ka lidostām jau tagad ir pienākums noteikt šādu maksu objektīvi un pārredzami;

14. uzsver vispārējas nozīmes aviācijas svarīgo lomu Eiropas Savienībā. Tā ļauj uzņēmējiem, kas rada labklājību un darba vietas, ceļot ar maksimālu elastību un palielina nomaļo un tālāko reģionu ekonomiskās iespējas. Tas ir īpaši svarīgi, apsverot jautājumu par lidostu laika nišām un pieejamību;

Ekspluatācijas ierobežojumi, kas saistīti ar troksni (COM(2011) 828 final)

15. atzinīgi vērtē mērķi precizēt noteikumus un procedūras, kas regulē ar troksni saistītu ekspluatācijas ierobežojumu ieviešanu, un uzlabot novērtēšanas procesa pārredzamību. Tādējādi varēs novērst direktīvas līdz šim atšķirīgo piemērošanu dalībvalstīs un iedzīvotājiem, kas cieš no lidmašīnu trokšņa, ļaus nodrošināt salīdzināmu aizsardzības līmeni. Tomēr Komiteja atzīmē,

ka regulas projekts vēl nav saskaņots ar Direktīvu 2002/49/EK par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību, īpaši jautājumā par trokšņa novērtēšanu un izmaksu un efektivitātes analīzi, un tāpēc radītu lielu administratīvo slogu, un līdz ar to ievērojamas izmaksas, un mazinātu sabiedrības atbalstu gaisa satiksmei;

16. pauž cerību, ka līdzšinējās direktīvas pārveide par regulu ļaus paaugstināt aizsardzības pret troksni pasākumu efektivitāti un izvairīties no konkurences kropļojumiem Eiropas Savienībā;

17. atbalsta Eiropas Komisijas uzskatu, ka, izmantojot līdzsvaroto pieeju, jāizvēlas izmaksu ziņā visefektīvākais pasākums, lai sasniegtu trokšņa samazināšanas mērķus. Tomēr lidostu tuvumā dzīvojošu iedzīvotāju veselība un drošība arī jāņem vērā iespējami lielākā mērā, nevis tikai epizodiski. Tādējādi dalībvalstīm paveras iespēja trokšņa samazināšanas pasākumu ekonomisko ietekmi saskaņot ar likumīgo vajadzību nodrošināt iedzīvotāju aizsardzību pret lidmašīnu radīto troksni;

18. pamatā atbalsta mērķi paaugstināt robežvērtību minimālajām prasībām atbilstošiem gaisa kuģiem. Tādējādi būs iespējams ņemt vērā tehnoloģiju progresu gaisa kuģu, kas rada mazāku troksni, izstrādē. Komiteja tomēr norāda, ka kravas gaisa kuģi retāk nekā pasažieru gaisa kuģi atbilst stingrākajai robežvērtībai 10 EPNdB (efektīvi uztverams troksnis decibelos). Tāpēc iespējama "minimālajām prasībām atbilstošu gaisa kuģu" aizliegums nesamērīgi lielākā mērā skars kravas gaisa kuģu aviosabiedrības. Tādēļ Komiteja iesaka piemērotā pārejas posmā robežvērtību palielināt mazāk. Troksni varēs ievērojami samazināt arī tad, ja robežvērtību palielinās līdz 8 EPNdB;

19. uzskata, ka dalībvalstu līmenī ir nepieciešama neatkarīga pārsūdzības iestāde;

20. atzinīgi vērtē līdzsvarotas pieejas izmantošanu, lai ierobežotu un samazinātu pakāpi, kādā cilvēkus iespaido gaisa satiksmes troksnis. Tā dalībvalstīm nodrošina vajadzīgo elastīgumu trokšņa pārvaldībā. Turklāt Komiteja atbalsta Eiropas Komisijas viedokli, ka ekspluatācijas ierobežojumiem vajadzētu būt tikai pēdējam pasākumam;

21. atbalsta mērķi precizēt noteikumus, kas regulē lidmašīnu radītā trokšņa novērtēšanu, un uzlabot novērtēšanas procesa pārredzamību. Paredzētā apspriešanās ar personām, ko ietekmē troksnis, nodrošinās lielāku atbalstu trokšņa samazināšanas pasākumu īstenošanai. Komiteja tomēr iesaka nodrošināt, lai dalībvalstīm būtu pietiekama rīcības brīvība regulas priekšlikumā paredzētā tehniskās sadarbības foruma izveidē. Ja dalībvalstīs jau ir izveidotas tamlīdzīgas komisijas, vajadzētu dot iespēju tās atzīt, nevis veidot jaunas struktūras;

22. uzskata, ka regulas priekšlikuma I pielikumā minētā trokšņa novērtēšanas metode, kas ir izstrādāta saskaņā ar ECAC ziņojuma dokumentu Nr. 29 "Ziņojums par standartmetodi trokšņa kontūru aprēķināšanai ap pasažieru lidostām", nav piemērota, lai uzlabotu trokšņa novērtēšanas procedūras pārredzamību. Ja novērtēšanā izmantos papildu metodi, zudīs salīdzināmība, piemēram, ar Vides trokšņa direktīvu vai aprēķinu pamatā esošajiem valstu noteikumiem un radīsies nevajadzīgs birokrātiskais slogs. Tāpēc trokšņa novērtēšanas pamatā vajadzētu būt Vides trokšņa direktīvai (Direktīva 2002/49/EK);

23. uzskata, ka ierosinātās Eiropas Komisijas tiesības pārbaudīt ekspluatācijas ierobežojumus pirms to ieviešanas un vajadzības gadījumā tos atcelt pārsniedz saskaņā ar subsidiaritātes principu pieļaujamo Komisijas kompetenci. Ekspluatācijas ierobežojumi, pienācīgi ņemot vērā vietējo situāciju un vietējās īpatnības, jānosaka reģionālajām pašvaldībām. Papildu pārbaudes tiesības Komisijai nav ne nepieciešamas, ne samērīgas. Turklāt tas nepalīdzēs labāk sasniegt regulas mērķi samazināt to cilvēku skaitu, kurus ietekmē gaisa kuģu radītais trokšnis;

24. uzskata, ka jēdzienu "gaisa kuģis" un "minimālajām prasībām atbilstošs gaisa kuģis" definīcijas, maksimālo trokšņa robežvērtību un sertifikācijas procedūru aktualizēšana, kā arī metodoloģijas un tehniskā ziņojuma grozīšana ir būtiski regulas elementi. Tāpēc šie punkti nav piemēroti, lai Komisijai deleģētu pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu;

Apkalpošanas uz zemes pakalpojumi (COM(2011) 824 final)

25. piekrīt Eiropas Komisijas viedoklim, ka pakalpojumiem uz zemes ir svarīga loma gaisa satiksmes ķēdē. Efektīvi un augstas kvalitātes pakalpojumi uz zemes ievērojami palīdz nodrošināt efektīvu un konkurētspējīgu aviācijas sistēmu;

26. atzinīgi vērtē mērķi pakāpeniski atvērt pakalpojumu uz zemes tirgu un standartizēt piekļuvi šim tirgum. Tādējādi ir sagaidāms, ka uzlabosies ES lidostās sniegto pakalpojumu kvalitāte. Tas ir gan aviosabiedrību, gan kravu pārvadātāju un pasažieru interesēs. Lai novērstu nelabvēlīgu ietekmi uz pašreizējiem nodarbinātības apstākļiem, gaisa satiksmes drošību un lidostu kapacitāti, būtu jānodrošina iespēja attiecīgi ņemt vērā vietējās īpatnības lidostās;

27. atbalsta regulējumu par personāla pārcelšanu no viena pakalpojumu sniedzēja pie cita. Šajā sakarā Komiteja aicina Komisiju pārbaudīt, vai, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 1370/2007 4. panta 5. punktu, līgumslēdzējām iestādēm jau ir iespēja izmantot valsts noteikto personāla pārcelšanu, dalībvalstīm nepieņemot jaunus īstenošanas tiesību aktus, un to, vai attiecībā uz darbinieku pārcelšanu var noteikt iespējamus pārcelšanas parametrus;

28. norāda, ka ne visi apstiprināšanas procedūras noteikumi ir pietiekami precizēti. Sevišķi jācenšas uzlabot šādus aspektus: procedūru laika grafiks; īpašs regulējums, ar ko tiek atcelta

nepraktiskā pārsūdzību novēlotā iedarbība; atbildība apstiprināšanas procedūras īstenošanā, kā arī piešķiršanas kritēriji;

29. atbalsta Eiropas Komisijas viedokli, ka lidostām jābūt izšķirīgai lomai pakalpojumu uz zemes sniedzēju koordinēšanā. Komiteja tomēr norāda, ka lidostas šo funkciju var izpildīt tikai tad, ja ir izveidoti nepieciešamie tiesiskie pamatnosacījumi dalībvalstīs. Turklāt šo uzdevumu veikšana ir saistīta ar papildu izmaksām, ko lidostām ir grūti atgūt no tirgus;

30. uzsver, ka tirgus tālāka atvēršana nedrīkst atstāt nelabvēlīgu ietekmi uz gaisa satiksmes drošību. Lai Savienības lidostās nodrošinātu augstu drošības līmeni, ir nepieciešama personāla pietiekama izglītība un tālāka apmācība;

31. uzskata, ka ir svarīgi apmācības laiku aprēķināt tā, lai būtu nodrošināta pakalpojumu uz zemes pietiekama kvalitāte. Tā kā pakalpojumu uz zemes sniedzējiem jāsaņem apstiprinājums, kas derīgs visās dalībvalstīs, Komiteja iesaka izglītības un tālākās apmācības programmas veidot tā, lai nodrošinātu salīdzināmus kvalifikācijas standartus, ņemot vērā arī izmaksu efektivitāti un nodarbinātības veicināšanu;

32. secina, ka apakšuzņēmuma līgumu slēgšana ir iespējama tikai trešajām personām. Lidostas vadības dienestiem un lidostas izmantotājiem šādas iespējas nav. Komiteja uzskata, ka tas nozīmē konkurenci izkropļojošu diskrimināciju un nav savienojams ar regulas priekšlikuma mērķi palielināt konkurenci. Ievērojot precīzus noteikumus, apakšuzņēmuma līgumu slēgšana būtu jāatļauj visiem pakalpojumu uz zemes piedāvātājiem;

Laika nišas (COM(2011) 827 final)

33. uzskata, ka regulas pārstrāde būtiski palīdzēs vēl efektīvāk izmantot ierobežoto infrastruktūras kapacitāti. Ņemot vērā gaidāmo gaisa satiksmes palielināšanos un to, ka lidostu infrastruktūra neattīstās tikpat strauji, aviosabiedrības aizvien vairāk saskaras ar ierobežotām iespējām apmierināt pieprasījumu pēc transporta pakalpojumiem. Tas kavē gaisa satiksmes jomas — un līdz ar to arī reģionu — ekonomisko attīstību;

34. uzskata, ka gadījumos, kad neatkarīgai uzraudzības iestādei ir pieprasīts lemt par maksas apmēru, ko iekasē par centralizētas infrastruktūras lietošanu, centralizēto infrastruktūru pārvaldošajai iestādei vajadzētu būt tiesīgai iekasēt no lietotājiem sākotnēji noteikto summu, līdz brīdim, kad neatkarīgā uzraudzības iestāde ir pieņēmusi savu galīgo lēmumu. Tas mazinās motivāciju nepamatoti apstrīdēt lēmumus par maksas apmēru;

35. pamatā atbalsta nodomu ieviest tirgus ekonomikas instrumentus laika nišu sadalei. Tādējādi var nodrošināt, ka laika nišas saņems tās aviosabiedrības, kas šīs nišas spēj izmantot vislabāk. Jānodrošina, lai reģioni arī turpmāk būtu savienoti ar gaisa satiksmes tīklu;

36. norāda, ka ne visas sekas, ko radīs tirdzniecība ar laika nišām, ir pietiekami uzskatāmi parādītas. It īpaši Eiropas Komisija nav minējusi, kā tirdzniecība ar laika nišām ietekmēs reģionālās lidostas un līdz ar to savienojumus ar reģioniem;

37. uzskata, ka ir iespējams, ka aviosabiedrības savas laika nišas, kas tām ir piešķirtas satiksmes mezglu lidostās, pirmām kārtām varētu nodot tālsatiksmes pārvadātāju rīcībā. Tādējādi pasliktinātos reģionālo lidostu savienojumi ar satiksmes mezgliem. Tāpēc Komiteja aicina īstenot piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu reģionu savienojumus ar pasaules gaisa satiksmes tīklu;

38. pauž gandarījumu par nodomu veicināt laika nišu koordinatoru neatkarību. Saskaņā ar regulas priekšlikumu aviosabiedrībām ir iespējams savas laika nišas turpmāk nodot citām aviosabiedrībām arī pret attiecīgu samaksu. Nodotānai ir nepieciešama laika nišu koordinators piekrišana un apstiprinājums. Tāpēc Komiteja uzskata, ka ir vēl jo svarīgāk nodrošināt, lai laika nišu koordinators varētu pieņemt neatkarīgus un objektīvus lēmumus;

39. uzskata, ka laika nišu piešķiršana bez maksas tikai tadēļ, lai tās pēc tam tās varētu pārdot, nevar būt lietderīga. Aviosabiedrībām vajadzētu atļaut piedalīties laika nišu tirdzniecībā īpaši tad, ja tās var pierādīt, ka tās šo laika nišu iepriekš ir regulāri izmantojušas;

40. uzskata, ka laika nišu minimālās izmantošanas noteikuma grozījums ir atbalstāms. Šis pasākums palielinās spiedienu

labāk izmantot saņemtās laika nišas. Vienlaikus jānodrošina iespēja ņemt vērā īpašus apstākļus (piemēram, streikus, vulkānu pelnus). Sagaidāms, ka turpmāk aizvien vairāk laika nišu tiks nodotas atpakaļ laika nišu kopējā fondā vai pārdotas citām aviosabiedrībām. Tas atvieglos citu aviosabiedrību piekļuvi tirgum pārslogotās lidostās;

41. atzinīgi vērtē to, ka lidostas, izmantojot nodevu sistēmu, varēs panākt, lai neizmantotās vai rezervētās laika nišas pēc iespējas ātrāk nodod nišu fondā. Tādējādi varēs nodrošināt, ka laika nišas netiek bloķētas, bet tās var izmantot citas aviosabiedrības;

42. atzīst nepieciešamību noteikt "vietējos noteikumus", kas nodrošina, ka tiesiskais regulējums pieļauj pietiekamu elastību tajos reģionos un lidostās, kuros pienācīgi jāņem vērā īpaši apstākļi. Šādos apstākļos ir nepieciešams reģionāls ieguldījums, lai nodrošinātu optimālu un efektīvu kapacitātes izmantošanu atsevišķās lidostās;

43. uzskata, Eiropas Komisija, ierosinot piešķirt tai tiesības noteikt individuālas "tīkla lidostas", ar ko var pieprasīt dalībvalstīm piemērot lidostām individuālu pieeju, ir pārsniegusi tai saskaņā ar subsidiaritātes principu pieļaujamās pilnvaras;

44. pauž bažas par Eiropas Komisijas nolūku ieviest jēdzienu "tīkla pārvadītājs", īpaši tāpēc, ka šai struktūrai paredzēts piešķirt nozīmīgas un plašas pilnvaras, lai gan nav skaidri norādīts, kā tā tiks vadīta.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

Ekspluatācijas ierobežojumi, kas saistīti ar troksni (COM(2011) 828 final)

2. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(5) "minimālajām prasībām atbilstošs gaisa kuģis" ir civilais gaisa kuģis, kas atbilst Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju (Čikāgas konvencijas) 16. pielikuma 1. sējuma II daļas 3. nodaļā izklāstītajiem sertifikācijas ierobežojumiem ar kumulatīvo starpību, kas mazāka par 10EPNdB (efektīvi uztverams troksnis decibelos), kur kumulatīvā starpība ir skaitlis, kas izteikts EPNdB un iegūts, saskaitot atsevišķās starpības (t.i., starpības starp sertificēto trokšņa līmeni un maksimāli pieļaujamo trokšņa līmeni) katrā no trim trokšņa mērījumu atskaites punktiem, kā noteikts Čikāgas konvencijas 16. pielikuma 1. sējuma II daļas 4. nodaļā;	(5) "minimālajām prasībām atbilstošs gaisa kuģis" ir civilais gaisa kuģis, kas atbilst Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju (Čikāgas konvencijas) 16. pielikuma 1. sējuma II daļas 3. nodaļā izklāstītajiem sertifikācijas ierobežojumiem ar kumulatīvo starpību, kas mazāka par 10-8 EPNdB (efektīvi uztverams troksnis decibelos) <u>četrus gadu pārejas posmā un pēc tam kumulatīvā starpība ir mazāka nekā 10 EPNdB</u> , kur kumulatīvā starpība ir skaitlis, kas izteikts EPNdB un iegūts, saskaitot atsevišķās starpības (t.i., starpības starp sertificēto trokšņa līmeni un maksimāli pieļaujamo trokšņa līmeni) katrā no trim trokšņa mērījumu atskaites punktiem, kā noteikts Čikāgas konvencijas 16. pielikuma 1. sējuma II daļas 4. nodaļā;

Pamatojums

1. Kravas gaisa kuģi retāk nekā pasažieru gaisa kuģi atbilst regulā ierosinātājai robežvērtībai 10 EPNdB. Tāpēc iespējamais "minimālajām prasībām atbilstošu gaisa kuģu" aizliegums nesamērīgi lielākā mērā attieksies uz kravas gaisa kuģu aviosabiedrībām.
2. Piemērots pārejas posms aviosabiedrībām, ņemot vērā ekonomiskos apsvērumus, ļaus sagatavoties iespējami nepieciešamajai flotes modernizācijai un to īstenot.

2. grozījums*Ekspluatācijas ierobežojumi, kas saistīti ar troksni (COM(2011) 828 final)***11. pants**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Pēc dalībvalsts lūguma vai savas iniciatīvas un neskarot uzsāktu pārsūdzības procedūru, Komisija var pārbaudīt lēmumu par ekspluatācijas ierobežojumu pirms tā īstenošanas. Ja Komisija atklāj, ka lēmums neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām vai citā veidā ir pretrunā Savienības tiesībām, tā var atlikt lēmumu.	1. Pēc dalībvalsts lūguma vai savas iniciatīvas un neskarot uzsāktu pārsūdzības procedūru, Komisija var pārbaudīt lēmumu par ekspluatācijas ierobežojumu pirms tā īstenošanas. Ja Komisija atklāj, ka lēmums neatbilst šajā regulā noteiktajām prasībām vai citā veidā ir pretrunā Savienības tiesībām, tā var atlikt lēmumu.
2. Kompetentās iestādes sniedz Komisijai informāciju, kas apliecina atbilstību šai regulai.	2. Kompetentās iestādes sniedz Komisijai informāciju, kas apliecina atbilstību šai regulai.
3. Komisija saskaņā ar konsultatīvo procedūru, kas aprakstīta 13. panta 2. punktā, jo īpaši ņemot vērā II pielikuma kritērijus, pieņem lēmumu, vai attiecīgā kompetentā iestāde var turpināt ieviest ekspluatācijas ierobežojumus. Komisija savu lēmumu paziņo Padomei un attiecīgajai dalībvalstij.	3. Komisija saskaņā ar konsultatīvo procedūru, kas aprakstīta 13. panta 2. punktā, jo īpaši ņemot vērā II pielikuma kritērijus, pieņem lēmumu, vai attiecīgā kompetentā iestāde var turpināt ieviest ekspluatācijas ierobežojumus. Komisija savu lēmumu paziņo Padomei un attiecīgajai dalībvalstij.
4. Ja sešu mēnešu laikā pēc 2. punktā minētās informācijas saņemšanas Komisija nav pieņēmusi lēmumu, kompetentā iestāde var piemērot plānoto lēmumu par ekspluatācijas ierobežojumu.	4. Ja sešu mēnešu laikā pēc 2. punktā minētās informācijas saņemšanas Komisija nav pieņēmusi lēmumu, kompetentā iestāde var piemērot plānoto lēmumu par ekspluatācijas ierobežojumu.

Pamatojums

1. Ekspluatācijas ierobežojumus tāpat kā līdz šim vajadzētu noteikt tikai dalībvalstīm. Padome šajā jautājumā jau ir izteikusi viedokli un Komisijas priekšlikumā svītrojusi attiecīgo pantu. Turklāt ar šo grozījumu ierosinātais svītrojums atbilst šā atzinuma 23. punktam.
2. Pašreizējā redakcijā 10. pants varētu apdraudēt reģionālos starpniecības nolīgumus. Šie nolīgumi starp lidostām, attiecīgajiem reģioniem un iedzīvotājiem bieži ir panākti gadiem ilgās, sarežģītās un nogurdinošās sarunās. Vācijas Federālā padome, Austrijas Federālā padome, Francijas Senāts un Nīderlandes Pirmā palāta secinājuši, ka ar 10. pantā noteiktajām Komisijas tiesībām uz pārbaudi ir pārkāpts Eiropas Savienības subsidiaritātes princips.

3. grozījums*Ekspluatācijas ierobežojumi, kas saistīti ar troksni (COM(2011) 828 final)***11. pants**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 12. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:	Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 12. pantu pieņemt deleģētos aktus attiecībā uz:
(a) 2. panta 3. punktā minētā gaisa kuģa un 2. panta 4. punktā minētā minimālajām prasībām atbilstoša gaisa kuģa definīciju grozījumiem;	(a) 2. panta 3. punktā minētā gaisa kuģa un 2. panta 4. punktā minētā minimālajām prasībām atbilstoša gaisa kuģa definīciju grozījumiem;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(b) 4. un 8. pantā paredzēto trokšņa līmeņa sertifikācijas standartu un 6. panta 1. punktā paredzētās sertifikācijas procedūras grozījumiem un papildinājumiem;	(b) 4. un 8. pantā paredzēto trokšņa līmeņa sertifikācijas standartu un 6. panta 1. punktā paredzētās sertifikācijas procedūras grozījumiem un papildinājumiem;
(c) I pielikumā minētās metodes un tehniskā ziņojuma grozījumiem.	(c) I pielikumā minētās metodes un tehniskā ziņojuma grozījumiem.

Pamatojums

Jēdzienu “gaisa kuģis” un “minimālajām prasībām atbilstošs gaisa kuģis” definīcijas, maksimālo trokšņa robežvērtību un sertifikācijas procedūru aktualizēšana, kā arī metodoloģijas un tehniskā ziņojuma grozīšana ir būtiski regulas elementi. Tāpēc šie punkti nav piemēroti, lai Komisijai deleģētu pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu.

4. grozījums

Ekspluatācijas ierobežojumi, kas saistīti ar troksni (COM(2011) 828 final)

12. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Komisijai piešķir pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.	1. Komisijai piešķir pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Šīs regulas 11. pantā minētās pilnvaras deleģē uz nenoteiktu laiku, sākot ar dienu, kad spēkā stājas šī regula.	2. Šīs regulas 11. pantā minētās pilnvaras deleģē uz nenoteiktu laiku, sākot ar dienu, kad spēkā stājas šī regula.
3. Eiropas Parlaments vai Padome var atsaukt 11. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģējumu. Tas stājas spēkā dienu pēc lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Tas neietekmē neviena jau spēkā esoša deleģētā tiesību akta derīgumu.	3. Eiropas Parlaments vai Padome var atsaukt 11. pantā minēto pilnvaru deleģējumu. Ar atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģējumu. Tas stājas spēkā dienu pēc lēmuma publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā datumā, kas tajā noteikts. Tas neietekmē neviena jau spēkā esoša deleģētā tiesību akta derīgumu.
4. Līdzko Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.	4. Līdzko Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 11. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu pagarina par diviem mēnešiem.	5. Saskaņā ar 11. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo periodu pagarina par diviem mēnešiem.

Pamatojums

3. un 4. grozījums ir tieši saistīti. Ja svītro 11. pantu, jāsvītro arī 12. pants.

5. grozījums*Apkalpošanas uz zemes pakalpojumi (COM(2011) 824 final)***13. pants**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
13. pants	13. pants
<i>Lidostas uz salām</i>	<i>Lidostas uz salām</i>
Izvēloties apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējus lidostā, kā paredzēts 7. līdz 10. pantā, dalībvalsts var paplašināt sabiedrisko pakalpojumu saistības, ietverot citas lidostas attiecīgajā dalībvalstī, ar nosacījumu, ka	Izvēloties apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējus lidostā, kā paredzēts 7. līdz 10. pantā, dalībvalsts var paplašināt sabiedrisko pakalpojumu saistības, ietverot citas lidostas attiecīgajā dalībvalstī, ar nosacījumu, ka
(a) šīs lidostas atrodas uz salām tajā pašā ģeogrāfiskajā reģionā un	(a) šīs lidostas atrodas uz salām tajā pašā ģeogrāfiskajā reģionā un
(b) katras šādas lidostas satiksmes intensitāte nav mazāka par 100 000 pasažieru gadā,	(b) katras šādas lidostas satiksmes intensitāte nav mazāka par 100 000 pasažieru gadā,
(c) un šādu paplašināšanu apstiprina Komisija.	(c) un šādu paplašināšanu apstiprina Komisija.
Lēmums par paplašināšanas apstiprināšanu ir īstenošanas akts, ko pieņem saskaņā ar 43. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Šis noteikums neskar ES valsts atbalsta noteikumus.	<u>Lidostu, kas atrodas uz salām, gadījumā, ja uzņēmumiem vai aviokompānijām nav ekonomiskas intereses sniegt 6. panta 2. punktā minētos pakalpojumus, lidostas vadības dienests pats var uzņemties minēto pakalpojumu sniegšanu, lai nodrošinātu infrastruktūras efektīvu darbību.</u> Lēmums par paplašināšanas apstiprināšanu ir īstenošanas akts, ko pieņem saskaņā ar 43. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Šis noteikums neskar ES valsts atbalsta noteikumus.

Pamatojums

Priekšlikuma 13. pantā par iespēju paplašināt sabiedrisko pakalpojumu saistības, ietverot lidostas, kas atrodas uz salām, būtu jāmin arī tas, ka lidostu, kas atrodas uz salām, gadījumā to vadībai ir pienākums nodrošināt priekšlikuma 6. panta 2. punktā minētos pakalpojumus, proti, bagāžas apstrādi, apkalpošanu uz perona, nodrošināšanu ar degvielu un eļļu un kravas un pasta apstrādi. Turklāt būtu jānorāda, ka gadījumā, ja minēto pakalpojumu sniegšana nav ekonomiski rentabla un tāpēc neviens uzņēmums nav ieinteresēts tos nodrošināt un tos pašpakalpojumu veidā nevēlas sniegt arī pašas aviosabiedrības, tādu pakalpojumu nodrošināšanas saistības jāuzņemas lidostas vadībai, ņemot vērā, ka attiecīgajai infrastruktūrai ir būtiska nozīme ne tikai salas, kurai nav pieejami līdzvērtīgi alternatīvi risinājumi, pieejamības un sakaru nodrošināšanā, bet arī tāpēc, ka minētie pakalpojumi ir nepieciešami arī tādu galveno sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai kā neatliekama medicīniskā palīdzība, ugunsgrēku dzēšana, uzraudzība un glābšana jūrā un citi pakalpojumi, kurus nodrošina no attiecīgajām lidostām, izmantojot helikopterus, un kurus nav iespējams sniegt citā veidā (piemēram, bez degvielas piegādēm).

6. grozījums*Apkalpošanas uz zemes pakalpojumi (COM(2011) 824 final)***28. panta 6. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Ja lidostas izmantotāju komiteja nepiekrīt lidostas vadības dienesta vai, attiecīgā gadījumā, centralizētās infrastruktūras vadības dienesta noteiktajai maksai, tā var lūgt attiecīgās dalībvalsts neatkarīgo uzraudzības iestādi izlemt par maksas apmēru.	Ja lidostas izmantotāju komiteja nepiekrīt lidostas vadības dienesta vai, attiecīgā gadījumā, centralizētās infrastruktūras vadības dienesta noteiktajai maksai <u>par centralizēto infras-</u> <u>truktūru</u> , tā var lūgt attiecīgās dalībvalsts neatkarīgo uzrau- dzības iestādi izlemt <u>izvērtēt pamatojumu lēmumam</u> par maksas apmēru.

Pamatojums

Šis priekšlikums būtībā paredz ieviest detalizētu pārsūdzības procedūru gadījumos, kad ir domstarpības par maksu, kuru dēļ ievērojamas izmaksas var rasties gan finansiālā ziņā, gan vadības patērētā laika izteiksmē. Dažām lidostām maksa par lidlauka pakalpojumu sniegšanu veido mazāk nekā 1 % no visiem ienākumiem, un šāda pieeja attiecībā pret tām būtu neproporcionāla.

7. grozījums

Apkalpošanas uz zemes pakalpojumi (COM(2011) 824 final)

28. pants, jauns 8. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	28. pants – Maksa par centralizēto infrastruktūru un iekārtām (jauns 8. punkts) <u>Gadījumos, kad neatkarīgai uzraudzības iestādei ir pieprasīts saskaņā ar šā panta 6. punktu lemt par maksas apmēru, ko iekasē par apkalpošanu uz zemes, infrastruktūras vadības dienestam ir tiesības iekasēt sākotnēji noteikto maksu par attiecīgās infrastruktūras izmantošanu līdz brīdim, kad neatkarīgā uzraudzības iestāde ir pieņēmusi galīgo lēmumu. Ja neatkarīgā uzraudzības iestāde nosaka, ka apstrīdētā maksa ir pārāk augsta, infrastruktūras vadības dienests atmaksā konkrētās infrastruktūras lietotājiem jebkuras iekasētās pārmaksas.</u>

Pamatojums

Lai novērstu situācijas, kad tiek iesniegtas nepamatotas prasības ar nolūku vienkārši atlikt maksas iekasēšanu, būtu svarīgi, ka lidostas iestādes varētu iekasēt sākotnēji piedāvāto maksas apmēru ar tās noteikšanas brīdi. Tas ir svarīgs jautājums reģionālajām lidostām, kam bieži vien ir ierobežoti ieņēmumi par apkalpošanu uz zemes, īpaši, ja pārsvarā ir tādi pārvadātāji, kas piemēro "vienas bagāžas vienības" noteikumus. Tā būtu ieņēmumu ziņā neitrāla metode, lai sekmētu nozares sadarbību līdzīgi tarififikācijas sistēmu lidostās ar mērķi atgriezt nevajadzīgas vai nepieprasītas laika nišas.

8. grozījums

Apkalpošanas uz zemes pakalpojumi (COM(2011) 824 final)

32. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzēji un lidostas izmantotāji, kas veic pašpakalpojumus, ievēro šādus obligātos kvalitātes standartus. Turklāt lidostas izmantotāji un apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzēji ievēro obligātos kvalitātes standartus to līgumattiecībās.	Apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzēji un lidostas izmantotāji, kas veic pašpakalpojumus, ievēro šādus obligātos kvalitātes standartus. Turklāt lidostas izmantotāji un apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzēji ievēro obligātos kvalitātes standartus to līgumattiecībās. <u>Lidostas vadības dienests ir pilnvarots ieviest obligātos kvalitātes standartus. Izraudzītie pasākumi ir pārredzami, proporcionāli un nediskriminējoši.</u>

Pamatojums

Apkalpošanai uz zemes ir liela nozīme netraucētas lidostu darbības nodrošināšanā, tāpēc vajadzīgi piemēroti un proporcionāli īstenošanas pasākumi, ar kuriem panākt obligāto standartu ievērošanu.

9. grozījums

Apkalpošanas uz zemes pakalpojumi (COM(2011) 824 final)

35. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Neskarot 2., 3. un 4. punktu, apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzēji var slēgt apakšuzņēmuma līgumus.	1. Neskarot 2. , 3. un 4. punktu, apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzēji <u>un lidostas izmantotāji, kas veic pašpakalpojumus</u> , var slēgt apakšuzņēmuma līgumus.
2. Lidostas izmantotāji, kas veic pašpakalpojumus, var noslēgt apakšuzņēmuma līgumus par apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniegšanu tikai tad, ja tie uz laiku nespēj veikt pašpakalpojumus <i>force majeure</i> apstākļu dēļ.	2. Lidostas izmantotāji, kas veic pašpakalpojumus, var noslēgt apakšuzņēmuma līgumus par apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniegšanu tikai tad, ja tie uz laiku nespēj veikt pašpakalpojumus <i>force majeure</i> apstākļu dēļ.
3. Apakšuzņēmēji nedrīkst uzticēt apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniegšanu citiem apakšuzņēmējiem.	3. <u>2.</u> Apakšuzņēmēji nedrīkst uzticēt apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniegšanu citiem apakšuzņēmējiem.
4. Apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējs, kas minēts 11. panta 1. punktā, nedrīkst noslēgt apakšuzņēmuma līgumus par apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniegšanu, izņemot gadījumus, kad tas uz laiku nespēj sniegt šādus apkalpošanas uz zemes pakalpojumu <i>force majeure</i> apstākļu dēļ.	4. Apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējs, kas minēts 11. panta 1. punktā, nedrīkst noslēgt apakšuzņēmuma līgumus par apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniegšanu, izņemot gadījumus, kad tas uz laiku nespēj sniegt šādus apkalpošanas uz zemes pakalpojumu <i>force majeure</i> apstākļu dēļ.
5. Ikviens apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējs un pašpakalpojumus veicošs lidostas izmantotājs, kas izmanto vienu vai vairākus apakšuzņēmējus, nodrošina, lai apakšuzņēmēji izpildītu saistības, kas apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējiem noteiktas ar šo regulu.	5. <u>3.</u> Ikviens apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējs un pašpakalpojumus veicošs lidostas izmantotājs, kas izmanto vienu vai vairākus apakšuzņēmējus, nodrošina, lai apakšuzņēmēji izpildītu saistības, kas apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējiem noteiktas ar šo regulu.
	4. <u>Apakšuzņēmuma līgumu var slēgt tikai ar tādiem uzņēmumiem, kas ir pierādījuši savu kvalifikāciju un uzticamību.</u>
	5. <u>Līgumslēdzējs var ierobežot apakšuzņēmēju skaitu, ja tas ir nepieciešamas vietas vai kapacitātes apsvērumu dēļ.</u>
6. Ikviens apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējs un pašpakalpojumus veicošs lidostas izmantotājs, kas izmanto vienu vai vairākus apakšuzņēmējus, paziņo lidostas vadības dienestam attiecīgo apakšuzņēmēju nosaukumu un darbības.	6. Ikviens apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējs un pašpakalpojumus veicošs lidostas izmantotājs, kas izmanto vienu vai vairākus apakšuzņēmējus, paziņo lidostas vadības dienestam attiecīgo apakšuzņēmēju nosaukumu un darbības.
7. Ja apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējs iesniedz pieteikumu apstiprinājuma saņemšanai, lai varētu sniegt apkalpošanas uz zemes pakalpojumus atbilstoši 7. pantā noteiktajai atlases procedūrai, tas norāda to līgumslēdzēju skaitu, darbības un nosaukumu, kurus tas ir iecerējis izmantot.	7. Ja apkalpošanas uz zemes pakalpojumu sniedzējs iesniedz pieteikumu apstiprinājuma saņemšanai, lai varētu sniegt apkalpošanas uz zemes pakalpojumus atbilstoši 7. pantā noteiktajai atlases procedūrai, tas norāda to līgumslēdzēju skaitu, darbības un nosaukumu, kurus tas ir iecerējis izmantot.

Pamatojums

1. Aizliegums lidostām un lidostu izmantotājiem slēgt apakšuzņēmumu līgumus tos diskriminē salīdzinājumā ar pārējiem pakalpojumu uz zemes sniedzējiem un kropļo konkurenci. Tas nav savienojams ar regulas priekšlikuma mērķi stiprināt konkurenci.
2. Pakalpojumu kvalitātes un drošības prasības apakšuzņēmējiem jāievēro tādā pašā mērā kā līgumslēdzējiem. Turklāt, ja vieta ir ierobežota, lidostām būtu jāļauj ierobežot apakšuzņēmēju skaitu.

10. grozījums*Laika nišas (COM(2011) 827 final)***3. panta 3. punkta ii apakšpunkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
pēc Komisijas pieprasījuma, jo īpaši tad, ja jaunienācēji saskaras ar nopietnām problēmām nolaišanās un pacelšanās iespēju nodrošināšanā minētajā lidostā vai ja tīkla pārvaldītājs to uzskata par nepieciešamu konsekvences nodrošināšanai starp lidostas darbības plānu un tīkla darbības plānu atbilstoši Komisijas Regulas (ES) Nr. 677/2011 6. panta 7. punktam.	pēc Komisijas pieprasījuma, jo īpaši tad, ja jaunienācēji saskaras ar nopietnām problēmām nolaišanās un pacelšanās iespēju nodrošināšanā minētajā lidostā vai ja tīkla pārvaldītājs to uzskata par nepieciešamu konsekvences nodrošināšanai starp lidostas tīkla darbības plānu un tīkla lidostas darbības plānu atbilstoši Komisijas Regulas (ES) Nr. 677/2011 6. panta 7. punktam.

Pamatojums

Jānosaka, ka tīkla pārvaldītāja uzdevums ir koordinēšana tīklu līmenī, nevis norāžu sniegšana vietējā līmenī. Par katras lidostas darbības plānu atbild pati lidosta, nevis tīkla pārvaldītājs.

11. grozījums*Laika nišas (COM(2011) 827 final)***3. panta 9. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Pēc Komisijas pieprasījuma, kura var rīkoties gan pēc savas, gan arī pēc tīkla pārvaldītāja iniciatīvas, kā arī pēc apspriešanās ar 4. punktā minētajām struktūrvienībām, dalībvalsts gādā par to, lai lidosta, kurai nav klasifikācijas statusa, tiek klasificēta kā tīkla lidosta. Šādu lēmumu paziņo Komisijai. Ja Komisija uzskata, ka attiecīgajai lidostai tīklā vairs nav tādas nozīmes, tad pēc apspriešanās ar 4. punktā minētajām struktūrām tā šo lidostu pārklasificē par lidostu bez statusa.	Pēc Komisijas pieprasījuma, kura var rīkoties gan pēc savas, gan arī pēc tīkla pārvaldītāja iniciatīvas, kā arī pēc apspriešanās ar 4. punktā minētajām struktūrvienībām, dalībvalsts gādā par to, lai lidosta, kurai nav klasifikācijas statusa, tiek klasificēta kā tīkla lidosta. Šādu lēmumu paziņo Komisijai. Ja Komisija uzskata, ka attiecīgajai lidostai tīklā vairs nav tādas nozīmes, tad pēc apspriešanās ar 4. punktā minētajām struktūrām tā šo lidostu pārklasificē par lidostu bez statusa.

Pamatojums

“Tīkla lidostu” definīcija EK pašreizējā priekšlikumā ir ļoti plaša un paredz Komisijai pilnvaras pieņemt subjektīvu lēmumu par to, vai lidosta “varētu ietekmēt Eiropas gaisa satiksmes pārvaldības tīkla (turpmāk — tīkla) darbību”. It īpaši reģionālajām lidostām ir lielāka iespēja, ka “pēkšņi un būtiski pieaug satiksme”, tāpēc “tīkla lidostas” jēdziens un ar to saistītie pienākumi būtu jāsvītiro vai vismaz jāprecizē. Nav pamata pievienot šo punktu, jo tīkla lidostas jēdziens neattiecas uz šo regulu.

12. grozījums*Laika nišas (COM(2011) 827 final)***3. panta 10. punkts**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Ja tiek pieņemts lēmums atbilstīgi 6., 8. vai 9. punktam, dalībvalsts to paziņo 4. punktā minētajām struktūrām vēlākais 1. aprīlī, ja runa ir par ziemas sarakstu plānošanas periodu, vai vēlākais 1. septembrī, ja runa ir par vasaras sarakstu plānošanas periodu.	Ja tiek pieņemts lēmums atbilstīgi 6.; vai 8. vai 9. punktam, dalībvalsts to paziņo 4. punktā minētajām struktūrām vēlākais 1. aprīlī, ja runa ir par ziemas sarakstu plānošanas periodu, vai vēlākais 1. septembrī, ja runa ir par vasaras sarakstu plānošanas periodu.

Pamatojums

Sk. 11. grozījumu.

13. grozījums

Laika nišas (COM(2011) 827 final)

5. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Dalībvalsts, kas atbildīga par sarakstu koordinēto lidostu vai koordinēto lidostu, kura ietilpst tīklā, nodrošina kvalificētas fiziskas vai juridiskas personas iecelšanu par attiecīgi sarakstu koordinatoru vai lidostas koordinatoru, iepriekš apspriežoties ar aviosabiedrībām, kas regulāri lieto lidostas pakalpojumus, tās pārstāvošajām organizācijām, lidostas vadības dienestu un koordinācijas komiteju, ja tāda pastāv. Vienu un to pašu sarakstu koordinatoru vai koordinatoru var iecelt vairāk nekā vienai lidostai.	Dalībvalsts, kas atbildīga par sarakstu koordinēto lidostu vai koordinēto lidostu, kura ietilpst tīklā, nodrošina kvalificētas fiziskas vai juridiskas personas iecelšanu par attiecīgi sarakstu koordinatoru vai lidostas koordinatoru, iepriekš apspriežoties ar aviosabiedrībām, kas regulāri lieto lidostas pakalpojumus, tās pārstāvošajām organizācijām, lidostas vadības dienestu un koordinācijas komiteju, ja tāda pastāv. Vienu un to pašu sarakstu koordinatoru vai koordinatoru var iecelt vairāk nekā vienai lidostai.

Pamatojums

Dalībvalstis, nevis Eiropas Komisija atbild par visām savām lidostām, neatkarīgi no tā, vai tās ir sarakstu koordinētas vai koordinētas lidostas.

14. grozījums

Laika nišas (COM(2011) 827 final)

6. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
6. pants Koordinācijas un sarakstu koordinācijas darbību pārredzamība 1. Katra sarakstu perioda beigās <u>koordinators</u> vai sarakstu koordinators iesniedz attiecīgajām dalībvalstīm un Komisijai darbības atskaiti, kurā izklāstīta vispārējā situācija laika nišu piešķiršanas un/vai sarakstu koordinācijas jomā. Ziņojumā izskatīta jo īpaši 9. panta 5. punkta un <u>13.</u> un <u>18.</u> panta piemērošana, kā arī <u>visas</u> <u>sūdzības</u> par 2. un 10. panta piemērošanu, kas iesniegtas koordinācijas komitejai, un veiktie pasākumi, lai tās atrisinātu. Ziņojumā iekļauj arī rezultātus, kas gūti, aptaujājot ieinteresētās personas, par koordinatora piedāvāto pakalpojumu kvalitāti. 2. Komisija var pieņemt paraugu 1. punktā minētajam darbības pārskatam. Šo izpildes aktu pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā paredzēto pārbaudes procedūru. 3. Koordinators uztur un aktualizē elektronisko datu bāzi, kurai piekļuve ir bez maksas un kurā iekļauj šādu informāciju:	6. pants Koordinācijas un sarakstu koordinācijas darbību pārredzamība 1. Katra sarakstu perioda beigās <u>koordinators</u> vai sarakstu koordinators iesniedz attiecīgajām dalībvalstīm un Komisijai darbības atskaiti, kurā izklāstīta vispārējā situācija laika nišu piešķiršanas un/vai sarakstu koordinācijas jomā. Ziņojumā izskatīta jo īpaši 9. panta 5. punkta un <u>13.</u> un <u>18.</u> panta piemērošana, kā arī <u>visas</u> <u>sūdzības</u> par 2. un 10. panta piemērošanu, kas iesniegtas koordinācijas komitejai, un veiktie pasākumi, lai tās atrisinātu. Ziņojumā iekļauj arī rezultātus, kas gūti, aptaujājot ieinteresētās personas, par koordinatora piedāvāto pakalpojumu kvalitāti. 2. Komisija var pieņemt paraugu 1. punktā minētajam darbības pārskatam. Šo izpildes aktu pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā paredzēto pārbaudes procedūru. 3. Koordinators uztur un aktualizē elektronisko datu bāzi, kurai piekļuve <u>visām ieinteresētajām personām</u> ir bez maksas un kurā iekļauj šādu informāciju:

Pamatojums

Attiecībā uz informācijas pieejamību un pārskatāmību regulas priekšlikuma 6. pantā paredzēts, ka koordinatora rīcībā ir bez maksas pieejama elektroniska datu bāze. Tas būtu jāpapildina, izteikti norādot, ka piekļuve minētajai informācijai ir nodrošināta visiem, nevis tikai lidostām un aviosabiedrībām. Iepriekšējā

regulā ((EEK) 95/93) šī informācija bija pieejama tikai "ieinteresētajām pusēm (aviosabiedrībām), īpaši koordinācijas komitejas locekļiem un novērotājiem"; citām ieinteresētajām, personām, piemēram, pašvaldībām tā nebija pieejama. Tas priekšlikumā jau ir labots (sk. pēdējo, svītrotu punktu dokumenta COM(2011) 827 final 33. lpp.), tomēr izteikti jāparedz, ka datu bāzes informācija jāsniedz jebkurai ieinteresētajai trešajai personai (vietējām pašvaldībām, augstskolu mācību un pētniecības centriem vai pat konsultantiem, kuru darbs ļauj uzlabot publisko politiku un uzņēmumu iniciatīvas). Piekļuves datu bāzei atvēršana nekādā veidā neapdraud atbilstību brīvas konkurences noteikumiem un neietekmē uzņēmumu stratēģijās noteikto konfidencialitāti un diskretumu, jo visa attiecīgā informācija jau iepriekš ir pieejama aviosabiedrībām. Turklāt informācijas un komunikācijas tehnoloģijas ļauj informāciju uzglabāt un bez kavēšanās to nodot jebkuras ieinteresētās personas rīcībā bez maksas vai par pavisam nelielu samaksu. Tāpēc šī informācija jādara pieejama sabiedrībai, jo ir tā vērtīgs instruments, kas ļauj ne tikai uzlabot laika nišu piešķiršanas procedūras pārskatāmību, bet arī palīdzēt plānot darbu saistītajās nozarēs (viesnīcas, atpūta, ēdināšana) un atvieglo administratīvo pienākumu koordinētu izpildi, piemēram, reģionālo iestāžu veikto tūrisma veicināšanas kampaņu plānošanu vai stratēģiju sarunās ar vairumtirdzniecības operatoriem u.c.

15. grozījums

Laika nišas (COM(2011) 827 final)

7. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Aviosabiedrības, kas darbojas vai plāno darboties lidostā, kura ietilpst tīklā, sarakstu koordinētajā lidostā vai koordinētajā lidostā, iesniedz sarakstu koordinatoram vai koordinatoram visu viņa pieprasīto būtisko informāciju. Ja ir izmaiņas saistībā ar šo informāciju, gaisa pārvadātājs to nekavējoties paziņo sarakstu koordinatoram un koordinatoram. Visu būtisko informāciju sniedz veidā un termiņā, kuru norādījis sarakstu koordinators vai koordinators. Aviosabiedrība, pieprasot piešķirt laika nišas, koordinatoru jo īpaši informē par to, vai šī sabiedrība varētu gūt labumu no jaunienācēja statusa atbilstīgi 2. panta 2. punktam attiecībā uz pieprasītajām laika nišām.	Aviosabiedrības, kas darbojas vai plāno darboties lidostā, kura ietilpst tīklā , sarakstu koordinētajā lidostā vai koordinētajā lidostā, iesniedz sarakstu koordinatoram vai koordinatoram visu viņa pieprasīto būtisko informāciju. Ja ir izmaiņas saistībā ar šo informāciju, gaisa pārvadātājs to nekavējoties paziņo sarakstu koordinatoram un koordinatoram. Visu būtisko informāciju sniedz veidā un termiņā, kuru norādījis sarakstu koordinators vai koordinators. Aviosabiedrība, pieprasot piešķirt laika nišas, koordinatoru jo īpaši informē par to, vai šī sabiedrība varētu gūt labumu no jaunienācēja statusa atbilstīgi 2. panta 2. punktam attiecībā uz pieprasītajām laika nišām.

Pamatojums

Sk. 11. grozījumu.

16. grozījums

Laika nišas (COM(2011) 827 final)

8. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Atbildīgā dalībvalsts nodrošina, ka koordinētajā lidostā ir izveidota koordinācijas komiteja. Viena un tā pati koordinācijas komiteja var būt nozīmēta vairākās lidostās. Šajā komitejā uzņem vismaz aviosabiedrības, kuras regulāri lieto attiecīgo(-ās) lidostu(-as), un tās pārstāvošās organizācijas, attiecīgās lidostas vadības dienestu, attiecīgās gaisa satiksmes vadības iestādes, vispārējās aviācijas pārstāvjus, kuri regulāri lieto lidostu, tīkla pārvaldītāju, darbības izvērtēšanas iestādi un valsts uzraudzības iestādi attiecīgajā dalībvalstī.	Atbildīgā dalībvalsts nodrošina, ka koordinētajā lidostā ir izveidota koordinācijas komiteja. Viena un tā pati koordinācijas komiteja var būt nozīmēta vairākās lidostās. Šajā komitejā uzņem vismaz aviosabiedrības, kuras regulāri lieto attiecīgo(-ās) lidostu(-as), un tās pārstāvošās organizācijas, attiecīgās lidostas vadības dienestu, attiecīgās gaisa satiksmes vadības iestādes, vispārējās aviācijas pārstāvjus, kuri regulāri lieto lidostu, tīkla pārvaldītāju, darbības izvērtēšanas iestādi un valsts uzraudzības iestādi attiecīgajā dalībvalstī. <u>Pamatotos gadījumos koordinācijas komitejā var iekļaut tās pašvaldības vai reģiona pārstāvjus, kurā atrodas lidosta.</u>

Pamatojums

Prasība koordinācijas komitejā iekļaut arī vietējās pārvaldes (pašvaldību, reģionu) pārstāvjus nav mērķtiecīga. Dalībvalstīm jau ir pienākums iecelt komitejā valstu uzraudzības iestāžu pārstāvjus. Dalība būtu pieļaujama vienīgi tad, ja tas nepieciešams īpašu apstākļu dēļ.

17. grozījums

Laika nišas (COM(2011) 827 final)

9. panta 8. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Koordinators ņem vērā arī papildu pamatnostādnes, kuras izveidojusi gaisa satiksmes nozare Savienībā vai pasaulē, kā arī vietējās pamatnostādnes, kuras ierosinājusi koordinācijas komiteja un apstiprinājusi dalībvalsts vai jebkura cita kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par konkrēto lidostu, ar noteikumu, ka šādas pamatnostādnes neietekmē koordinatora neatkarīgo statusu, atbilst Savienības tiesībām, tiecas palielināt lidostas caurlaides spējas efektīvu izmantojumu, ir iepriekš paziņotas Komisijai un Komisija tās ir apstiprinājusi.	Koordinators ņem vērā arī papildu pamatnostādnes, kuras izveidojusi gaisa satiksmes nozare Savienībā vai pasaulē, kā arī vietējās pamatnostādnes, kuras ierosinājusi koordinācijas komiteja un apstiprinājusi dalībvalsts vai jebkura cita kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par konkrēto lidostu, ar noteikumu, ka šādas pamatnostādnes neietekmē koordinatora neatkarīgo statusu, atbilst Savienības tiesībām, tiecas palielināt lidostas caurlaides spējas efektīvu izmantojumu, ir iepriekš paziņotas Komisijai un Komisija tās ir apstiprinājusi. <u>Vietējie noteikumi attiecas uz laika nišu sadali un uzraudzību. Tos var piemērot, ja apgrozījumu vai caurlaidespēju var uzlabot ar vietējo noteikumu palīdzību, un tiem jābūt pārredzamiem un nediskriminējošiem.</u>

Pamatojums

Vietējie noteikumi jau pastāv, un tie ir svarīgi, lai ņemtu vērā īpašus/vietējos apstākļus konkrētā vietējā lidostā (piemēram, vide, pieejamība, ģeogrāfiskā daudzveidība, īpaši meteoroloģiskie apstākļi). Tāpat ir jāņem vērā vietējā situācija un īpatnības, apsverot ekspluatācijas ierobežojumus saistībā ar troksni, kā arī īpaši apstākļi, piešķirot laika nišas, lai nodrošinātu, ka tiesiskais regulējums ir pietiekami elastīgs, lai nodrošinātu atsevišķo lidostu iespēju optimālu un efektīvu izmantošanu.

18. grozījums

Laika nišas (COM(2011) 827 final)

12. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Ja atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1008/2008 16. pantam maršrutā ir tikušas ieviestas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, dalībvalsts koordinētajā lidostā var rezervēt laika nišas, kas vajadzīgas to lidojumu veikšanai, kas paredzēti minētajā maršrutā. Ja rezervētās laika nišas attiecīgajā maršrutā netiek lietotas, tās dara pieejamas jebkurai citai aviosabiedrībai, kas ir ieinteresēta maršruta apkalpošanā atbilstīgi sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, ievērojot 2. punktu. Ja neviena aviosabiedrība nav ieinteresēta maršruta apkalpošanā un attiecīgā dalībvalsts neizsludina uzaicinājumu uz konkursu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1008/2008 16. panta 10. punktu, 17. panta 3. līdz 7. punktu un 18. panta 1. punktu, laika nišas vai nu rezervē citam maršrutam, uz ko attiecas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, vai arī tās ievieto atpakaļ kopējā fondā.	Ja atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1008/2008 16. pantam maršrutā ir tikušas ieviestas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, dalībvalsts koordinētajā lidostā var rezervēt laika nišas, kas vajadzīgas to lidojumu veikšanai, kas paredzēti minētajā maršrutā. <u>Dalībvalstīm īpaša uzmanība jāpievērš gaisa satiksmes maršrutiem, kas savieno salas un valsts, kurai tās pieder, teritoriju.</u> Ja rezervētās laika nišas attiecīgajā maršrutā netiek lietotas, tās dara pieejamas jebkurai citai aviosabiedrībai, kas ir ieinteresēta maršruta apkalpošanā atbilstīgi sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, ievērojot 2. punktu. Ja neviena aviosabiedrība nav ieinteresēta maršruta apkalpošanā un attiecīgā dalībvalsts neizsludina uzaicinājumu uz konkursu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1008/2008 16. panta 10. punktu, 17. panta 3. līdz 7. punktu un 18. panta 1. punktu, laika nišas vai nu rezervē citam maršrutam, uz ko attiecas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, vai arī tās ievieto atpakaļ kopējā fondā.

Pamatojums

Stingrāki rezervēšanas noteikumi nav vajadzīgi. Līdzšinējā regulas priekšlikumā dalībvalstīm jau ir piešķirtas pietiekamas rezervēšanas tiesības. Ja nav vispārēju ekonomiska rakstura saistību, arī salu lidostām nebūtu jāparedz rezervēšanas iespējas, lai nevajadzīgi neierobežotu konkurenci.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments”

(2012/C 277/12)

REĢIONU KOMITEJA

- atgādina, ka Eiropas transporta, telekomunikāciju un digitālās infrastruktūras politika jāveido kā būtisks instruments, ar ko stimulēt pilsētu un reģionu konkurētspēju, un veicināt ES ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;
- atbalsta ieceri veidot Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu kā kopīgu tiesisku pamatu un vienotu finansēšanas rīku transporta, enerģētikas un telekomunikāciju nozarei;
- atzinīgi vērtē to, ka galvenā uzmanība ir pievērsta tam, lai izveidotu trūkstošos posmus, novērstu šaurās vietas un nodrošinātu pienācīgus pārrobežu savienojumus, kā arī novatorisku finanšu instrumentu ieviešanai, lai nodrošinātu iespējami lielāku sviras efektu publiskā sektora izdevumiem, kuri ES iedzīvotājiem sniedz lielāku pievienoto vērtību;
- atbilstīgi subsidiaritātes principam aicina īstenošanā cieši iesaistīt dalībvalstis, vietējās un reģionālās pašvaldības, kā arī vietējos procesu dalībniekus;
- uzskata, ka minētā instrumenta ieviešanai jāatbilst arī stratēģijas “Eiropa 2020” un kohēzijas politikas mērķiem, kā arī jānodrošina saskaņotība un komplementaritāte ar kohēzijas politikas fondiem;
- uzstāj, ka finansējums ES dalībvalstīm un reģioniem jāsadala taisnīgi, vienlaikus ņemot vērā ES īpašos teritoriālos apstākļus;
- aicina Eiropas Komisiju precizēt, ka, pārvietojot 10 miljardus *euro* no Kohēzijas fonda, tiek ievērota Kohēzijas fonda regula un attiecīgās dalībvalstīm piemērojamās kvotas.

Ziņotājs*Ivan ŽAGAR (SI/PPE), lovēnijas Bistricas mērs***Atsauces dokumenti**

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu

COM(2011) 665 final/3 – 2011/0302 (COD)

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Lēmumu Nr. 1639/2006/EK, ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. līdz 2013. gads), un Regulu (EK) Nr. 680/2007, ar ko paredz vispārīgus noteikumus Kopienas finansiālā atbalsta piešķiršanai Eiropas transporta un enerģētikas tīklu jomā

COM(2011)659 final/2 – 2011/0301 (COD)

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

instrumenti būtu jāsaista ar kohēzijas politikas fondiem, lai abi instrumenti būtu saskanīgi un papildinātu viens otru;

Vispārīgs novērtējums

1. atgādina, ka Eiropas transporta, telekomunikāciju un digitālās infrastruktūras politika jāveido kā būtisks instruments, ar ko stimulēt pilsētu un reģionu konkurētspēju, preču un personu brīvu pārvietošanos, vienotā tirgus integrāciju, ES ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, kā arī ES saikni ar pārējiem pasaules reģioniem;

2. atzinīgi vērtē Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta potenciālo lomu izaugsmes un nodarbinātības veicināšanā⁽¹⁾ un atbalsta to, ka Komisija cenšas izveidot trūkstošos posmus, novērst šaurās vietas un nodrošināt pienācīgus pārrobežu savienojumus;

3. atbalsta ieceri veidot Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (ESI) kā kopīgu tiesisku pamatu un finansēšanas rīku transporta, enerģētikas un telekomunikāciju nozarei;

4. atbilstīgi subsidiaritātes principam aicina īstenošanā cieši iesaistīt dalībvalstis, vietējās un reģionālās pašvaldības, kā arī vietējos procesu dalībniekus;

5. aicina izmantot pārredzamāku, saskaņotāku un vienkāršāku pieeju ES finansējumam, tādējādi piesaistot arī privātos ieguldījumus, kas mūsdienās ir nepieciešami, lai sasniegtu ES mērķus;

6. uzskata, ka ESI ieviešana arī veicina ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķu stiprināšanu un ka jaunais

7. atzinīgi vērtē Komisijas ierosinājumu 10 miljardus *euro* no Kohēzijas fonda paredzēt Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam, lai atbalstītu koordinētu transporta infrastruktūras projektu īstenošanu TEN-T pamattīklā kohēzijas dalībvalstīs; uzsver, ka ir nepieciešams pēc iespējas plašāk ievērot Kohēzijas fonda piešķirumus dalībvalstīm, lai, kā noteikts Kohēzijas fondā, nodrošinātu pozitīva finansiālā atbalsta apstākļus visiem projektiem, kas atbilst finansējuma saņemšanai, tostarp pārrobežu ceļu projektiem;

8. uzskata, ka ESI projekti jāizstrādā saskaņā ar prioritārajiem mērķiem, kuri noteikti stratēģijā "Eiropa 2020", proti, gudru, iekļaujošu un ilgtspējīgu izaugsmi;

9. uzsver, ka daudzām dalībvalstīm ir grūti pašām izvērst sarežģītus pārrobežu transporta infrastruktūras projektus, toties ES līmenī pieprasījumam pēc lielākas mijiedarbības starp dažādām finansēšanas programmām un politikas jomām ir izveidojusies kritiskā masa, kam jānodrošina iespējami lielāks sviras efekts publiskā sektora izdevumiem, kuri ES iedzīvotājiem sniedz lielāku pievienoto vērtību;

Tiesiskais regulējums**Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments. Vispārīgs konteksts**

10. atbalsta ieceri veidot Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu kā kopīgu tiesisku pamatu un vienotu finansēšanas rīku transporta, enerģētikas un telekomunikāciju nozarei;

11. uzskata, ka transporta projektu sistēmā būtu jāapsver iespēja transporta mezglos saistīt pārējos transporta veidus, piemēram, gaisa transportu, metro utt.; ir jānodrošina piekļuve

⁽¹⁾ Šī loma tika izcelta Eiropadomes 2012. gada 28. un 29. jūnija secinājumos (11. lpp. — "Eiropas politikas ieguldījums izaugsmei").

ātram platjoslas tīklam un pakalpojumiem — it īpaši zonās, kas nav komerciāli pievilcīgas, piemēram, mazapdzīvotos lauku rajonos, kur IKT var atvieglot publisko pakalpojumu sniegšanu un sekmēt iedzīvotāju palikšanu lauku rajonos un teritoriālo kohēziju;

12. lūdz precizēt, kāda būs nostāja pret reģioniem ar atšķirīgu attīstības indeksu, lai ievērotu to īpašos apstākļus dažādās ES daļās, tostarp reģionos, kur vērojama būtiska un pastāvīga demogrāfiska atpalicība, nelabvēlīgu dabas apstākļu ietekmētos reģionos un tālākos reģionos, un Eiropas reģionus aptvertu līdzsvarotā veidā;

Nozaru mērķi

13. atbalsta centienus veicināt tīras un ilgtspējīgas transporta sistēmas — īpaši dzelzeļa un ūdens transportā, kas ir efektīvi un konkurētspējīgi transporta veidi, kuriem jānodrošina atbilstoša infrastruktūra un organizēti pakalpojumi. Lai nodrošinātu šo ilgtspējīgo transporta veidu labu darbību, ir jāizstrādā arī iekšzemes loģistikas mezgli, kas nodrošina optimālu multimoģālu apmaiņu un visas sistēmas efektivitāti;

14. uzskata, ka ir jāņem vērā īpašie apstākļi dažādos ES reģionos — tostarp reģionos jaunajās ES dalībvalstīs, kur infrastruktūra līdz šim ir bijusi vāji attīstīta un kur trūkst atbilstoša finansējuma, it sevišķi vietās, kur tas reģionālā līmenī rada ievērojamu pievienoto vērtību, piemēram, pārrobežu transporta jomā;

15. uzsver, ka ir jāveicina enerģotīklu starpsavienojumi un ES iekšējā enerģijas tirgus darbība, kā arī jāatzīst, ka ES enerģētiskā neatkarība ir viena no šā instrumenta svarīgākajām prioritātēm, un jāstiprina piegādes stabilitāte;

16. uzsver, ka ES digitalizācijas programmas un stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu izpildei, tāpat kā Eiropas sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai, būtiski ir ieguldījumi platjoslas telekomunikāciju tīklā un digitālo pakalpojumu infrastruktūras platformās;

Budžeta jautājumi

17. atzinīgi vērtē ESI izveidi un tā finansējumu, ko nevajadzētu apstrīdēt, lai tādējādi saglabātu šā instrumenta efektivitāti un sviras efektu uz citiem publiskiem un privātiem finansējuma avotiem, taču brīdina, ka tas nekādi nedrīkst kaitēt struktūrfondiem;

18. finanšu tirgu stāvokļa dēļ pauž bažas par ESI finansēšanas pasākumu sviras efektu un to gaidāmo ietekmi uz reģionālā un vietējā līmeņa publiskajām finansēm, kuras plānots ieguldīt infrastruktūrā;

19. uzstāj, ka finansējums ES dalībvalstīm un reģioniem jāsadala taisnīgi, un ņem vērā kvalitāti un pievienoto vērtību, ko Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta finansētie transporta, enerģētikas un telekomunikāciju tīklu projekti dod vājākajiem reģioniem, tostarp tiem, kuros pastāvīgi grūtības rada ģeogrāfiskie vai dabas apstākļi, reģioniem ar ļoti mazu iedzīvotāju blīvumu, salām un pārrobežu un kalnu reģioniem, un norāda, ka pienācīgi jāapsver ierosināto projektu iedarbīgums un sviras efekts;

20. aicina Eiropas Komisiju precizēt, ka, pārvietojot 10 miljardus *euro* no Kohēzijas fonda, tiek ievērota Kohēzijas fonda regula un attiecīgās dalībvalstīm piemērojamās kvotas;

21. uzsver, ka atbalsttiesīguma noteikumi jāattiecinā arī uz administratīvajām izmaksām;

Finansējuma veidi un finanšu noteikumi

22. atbalsta pārrēķināmu, saskaņotāku un vienkāršāku pieeju ES finansējumam, lai tādējādi piesaistītu privātos ieguldījumus; lai mērķus varētu sasniegt efektīvāk, aicina administratīvās izmaksas pievienot attiecināmajiem izdevumiem un uzsver, ka jauni finansējuma avoti nekādā ziņā neaizstāj tradicionālo ES finansējumu, bet gan drīzāk to papildina;

23. atzinīgi vērtē novatorisku finanšu instrumentu ieviešanu, it īpaši ES projektu obligāciju izmantošanu, kas palīdzēs piesaistīt privātos ieguldītājus un sekmēs publiskās un privātās partnerības Eiropas Savienībā. Ņemot vērā stāvokli finanšu tirgos, atbildība par šo obligāciju garantijām būtu jāuzņemas Komisijai;

24. aicina Komisiju paredzēt pasākumus, kas stiprinātu novatorisku finansēšanas instrumentu izmantošanas spēju, jo ir jāatbalsta to pārvaldes iestāžu līdzdalība, kurām nav vajadzīgo speciālo zināšanu, — it sevišķi reģionālajā un vietējā līmenī; atzinīgi vērtē to, ka 2012. gada 6. jūlijā pieņemta regula, kas ļauj sākt ES projektu obligāciju iniciatīvas 2012.–2013. gada izmēģinājuma posmā ar mērķi mobilizēt 4,5 miljardu *euro* lielu privātā sektora finansējumu būtiskiem stratēģiskiem infrastruktūras projektiem⁽²⁾; atbalsta to, ka sekmīga izmēģinājuma posma gadījumā laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam tam sekos darbības posms, izmantojot Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu;

Dotācijas

25. atzinīgi vērtē darba programmas — instrumentus, kuros izmantotas dotācijas, ko piešķir īpašu pasākumu gadījumā;

⁽²⁾ Eiropas Parlaments un Padomes Regula, ar kuru groza Lēmumu Nr. 1639/2006/EK ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. līdz 2013. gads) un Regulu (EK) Nr. 680/2007 (2007. gada 20. jūnijs), ar ko paredz vispārīgus noteikumus Kopienas finansiālā atbalsta piešķiršanai Eiropas transporta un enerģētikas tīklu jomā.

26. norāda, ka izmaksu attiecināmība, kādu to nosaka Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments, var kavēt projektu īstenošanu; tāpēc būtu jāmaina tādi tās aspekti kā attiecināmības laika faktors un atsevišķas attiecināmo izmaksu sadaļas, piemēram, sagatavošanas izmaksas, neatlīdzināms PVN, zemes iegāde;

27. ar bažām vērtē to, ka par visiem dotāciju pieteikumiem vajadzīga tikai dalībvalsts piekrišana. Tāpēc Reģionu komiteja aicina atbilstīgā gadījumā iesaistīt atlases procesā vietējās un reģionālās pašvaldības saskaņā ar to juridiskajām pilnvarām;

28. uzsver: ņemot vērā vietējo un reģionālo pašvaldību šābrīža situāciju, līdzekļu saņēmēji nespēs sākt darbu paredzētajā laikā. Tāpēc projektu atcelšanas noteikumi nedrīkst būt pārāk strikti, un tajos jāparedz, ka termiņš ir nevis divi gadi, kā to ierosina Eiropas Komisija, bet gan trīs gadi;

Iepirkumi

29. atgādina: 10 miljardi *euro*, kas jānodala no Kohēzijas fonda, jāpakļauj tiešas pārvaldības noteikumiem, nevis rindas kārtības principam; uzsver: pieeja, saskaņā ar kuru procesam jānorit rindas kārtībā, var vēl vairāk izcelt līdzsvara trūkumu attiecībā uz ES kohēzijas valstīm, kam administratīvie, sociālie un finanšu nosacījumi sagādā vairāk grūtību, kuru dēļ dažas dalībvalstis un reģioni nespēs piedāvāt rūpīgi izstrādātus projektus;

30. ierosina, ka noteikumi par tiesībām saņemt 10 miljardus *euro*, kurus paredzēts pārcelt no Kohēzijas fonda, ir jāsaskaņo ar regulu, kas attiecas uz minēto fondu;

Finanšu instrumenti

31. neskarot kompetences jautājumus, aicina gādāt, lai finanšu atbalsts tiem projektiem, kuru mērogs ir mazāks nekā visas Eiropas tīklu projektiem, atbilstu subsidiaritātes principam;

Plānošana, īstenošana un kontrole

32. atbalsta daudzgadu darba programmas, par kurām informē visas iesaistītās puses. Atbilstīgi daudzlīmeņu pārvaldības principiem darba programmu sagatavošanā jāiesaista visu līmeņu partneri;

Daudzlīmeņu pārvaldība

33. uzsver, ka par daudzām jomām, uz kurām attiecas ESI, juridiski atbildīgas ir reģionālās un vietējās pašvaldības, un tās tieši ietekmē pasākumi, kas ierosināti Eiropas transporta, enerģētikas un telekomunikāciju infrastruktūras finansēšanai; tāpēc ir absolūti nepieciešams, lai līdzsvarotas teritoriālās attīstības labad tiktu ievēroti daudzlīmeņu pārvaldības principi;

34. uzskata, ka priekšlikumā par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu nav skatīts jautājums par atbilstību subsidiaritātes principam⁽³⁾; atgādina, ka Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta projekti to vēriena un ietekmes dēļ var būt saistīti ar starptautisku dimensiju un tāpēc tie būtu jāīsteno vispiemērotākajā līmenī — ES, valsts, reģionālā vai vietējā līmenī;

35. uzstāj, lai reģionālās un vietējās pašvaldības un citas ieinteresētās personas tiktu iekļautas lēmumu pieņemšanas un plānošanas procesā dalībvalstīs saistībā ar potenciāli finansējamo ESI projektu provizorisko sarakstu;

36. uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības noteikti pēc iespējas agrāk jāinformē par ESI priekšlikumiem un aktīvi jāatbalsta, lai tos varētu integrēt projektu sagatavošanā un teritoriālās attīstības stratēģijās. Ārkārtīgi svarīga ir arī visu reģiona ieinteresēto personu sadarbība turpmāko ESI projektu izstrādē un īstenošanā;

37. uzskata: lai sagatavotu sarakstus ar ierosinātajiem ieguldījumiem enerģētikā un telekomunikācijās, līdz 2012. gada beigām jāizstrādā stratēģiski pasākumi reģionālo un vietējo pašvaldību stimulēšanai, jo tikai tādā veidā dalībvalstīm atliks pietiekami daudz laika sagatavot projektu dokumentāciju;

Pārvaldība un īstenošana

38. uzsver, ka jaunajām tehnoloģijām (piemēram, alternatīvo degvielu infrastruktūra) ir lielāki izveides šķēršļi nekā parastajām infrastruktūrām, piemēram, ceļiem un dzelzceļam, tāpēc ir jānodrošina iespēja dotācijas palielināt no 20 % līdz 50 %;

39. uzsver, ka Eiropas Komisijas izpildāgentūrai kā pārvaldības iestādei ESI īstenošanā būtu cieši jāsadarbjas ar pārējām iesaistītajām publiskajām iestādēm. Būtu jācenšas neradīt papildu izmaksas, kas saistītas ar aģentūras izveidi un darbību;

40. uzsver: ja atsevišķi dažādu valstu partneri nevar vienoties par konkrēta projekta īstenošanu, ir jānosaka ESI fondu noteikumi;

⁽³⁾ RK atzinumā par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu ir ņemtas vērā konsultācijas ar Reģionu komitejas Subsidiaritātes uzraudzības tīklu. Ziņojums par konsultācijām ir pieejams: <http://extranet.cor.europa.eu/subsidiarity/Pages/default.aspx>.

41. attiecīgi ierosina Eiropas Komisijai izanalizēt ETSG lietderīgumu to problēmu risināšanā, kas, īstenojot pārrobežu projektus, varētu rasties dalībvalstu tiesisko sistēmu atšķirību dēļ un tāpēc, ka ir iesaistīti dažādi finansējuma avoti, uz kuriem attiecas atšķirīgi noteikumi;

Atbilstība citām ES politikas jomām. Kohēzijas politika

42. uzsver, ka jānodrošina savstarpēja saskaņa starp projektiem, ko finansē no struktūrfondi, Kohēzijas fonda un ESI, un paredzamo ESI ietekmi uz mazākiem projektiem;

43. aicina Komisiju nodrošināt skaidrus pasākumus, kas garantētu koordināciju un saskaņu starp struktūrfondu noteikumiem, īpaši attiecībā uz vienotā stratēģiskā satvara un partnerības līgumu sagatavošanu, vienlaikus pievēršot uzmanību atbalstītīšguma noteikumiem un tam, ka finansētie projekti var savstarpēji pārklāties;

44. vērš uzmanību uz to, ka ESI var ietekmēt teritoriālo plānošanu un reģionālās/vietējās attīstības stratēģijas, un pauž atbalstu veikspējas pilnveidošanas pasākumiem, kas palīdzēs reģionālajām un vietējām pašvaldībām būt iespējami labi sagatavotām tam, lai finansēšanai no ESI līdzekļiem virzītu rūpīgi izstrādātus projektus;

45. uzstāj, ka darbības programmas un regulējums laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam jāapstiprina laikus, lai projektus var sākt īstenot 2014. gada sākumā;

Vispārīgi un nobeiguma noteikumi

46. atbalsta Komisijas priekšlikumu — izmantojot skaidrus un izmērāmus mērķus un iepriekš noteiktus rezultātu rādītājus, virzīties uz tādu pieeju, kas vairāk orientēta uz rezultātu. Būtu jānosaka nedaudzi, saprotami un ticami rādītāji. Minētajiem rādītājiem jābūt vispārīgiem, taisnīgiem, proporcionāliem un balstītiem uz vienādas attieksmes principu. Tāpēc vietējām un reģionālajām pašvaldībām būs vajadzīga piekļuve stratēģiskās plānošanas instrumentiem, lai izvairītos no papildu administratīvā sloga saistībā ar ziņošanu, kas turklāt radīs nepieciešamību pēc novērtējuma, kurā ietverta ekonomiskā un sociālā ietekme, kā arī ietekme uz teritoriālo kohēziju;

47. aicina dalībvalstis plašāk izmantot tehnisko palīdzību, kas pieejama darbības programmām, lai tādējādi uzlabotu vietējo un reģionālo struktūru un citu dalībnieku spējas izmantot ES fondus. Saistībā ar ESI ir īpaši svarīgi, lai ar tehniskās palīdzības resursu atbalstu arī mazāk attīstītās dalībvalstis sagatavotu kvalitatīvus projektus un tādējādi, iesniedzot pieteikumus ES līdzfinansējumam, būtu līdzvērtīgas kandidātes ar citām dalībvalstīm;

48. attiecībā uz ESI aicina precīzāk izklāstīt jautājumus, kas saistīti ar projektu dokumentācijas sagatavošanu, projektu izstrādi, procedūru uzsākšanu un konkrētu dalībnieku pieteikumiem (pienākumu sadali starp valsts struktūrām un vietējām/reģionālajām pašvaldībām).

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

COM(2011) 665 final/3

1. grozījums

Aiz 2. apsvēruma pievienot šādu jaunu apsvērumu:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	Minētais mehānisms pārliecinoši atbalstīs arī projektus, kuros prioritāte piešķirta kravu pārvadājumu dzelzceļa infrastruktūrām kā elementam, kas savieno ostas un vairāku veidu transporta platformas, un kā teritorijas centrālajai asij, īpaši ekonomikas, sociālajā un teritoriālajā jomā, lai izmantotu iekšējā tirgus priekšrocības un sekmētu tā sakarus ar starptautisko tirgu, jo tas, neapšaubāmi, laus labāk piekļūt jaunajiem tirgiem. Šādi elektrificēti dzelzceļu tīkli ievērojami palīdz ietaupīt enerģiju, ļauj samazināt enerģētisko atkarību no ārējiem faktoriem, jo dara iespējamus savienojumus ar dažādiem enerģijas, īpaši atjaunojamās enerģijas, avotiem, un palīdz arī nodrošināt vides ilgtspēju, būdami tieši saistīti ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem.

Pamatojums

Eiropas sociālā un teritoriālā kohēzija lielā mērā būs atkarīga no ES spējas līdzsvarot dažādas teritorijas un nodrošināt to nevainojamu savienošanu. Eiropas teritorijas strukturēšanā ar tādu lielu transporta tīklu palīdzību, kas vides ziņā ir ilgtspējīgi, jāņem vērā ne tikai vajadzība savienot jau attīstītās teritorijas: komunikāciju asīm jābūt kā mugurkaulam, kas stimulē sociālekonomiski nelabvēlīgākā stāvoklī esošas teritorijas. Eiropas savienošanas mehānismu izveidei jābūt arī būtiskam elementam telpiskajā plānošanā un reģionu savstarpējās līdzsvarotības nodrošināšanā.

2. grozījums

3. panta a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
sekmēt gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, izveidojot modernus un efektīvus Eiropas tīklus, kas nāks par labu visai Eiropas Savienībai, proti, tās konkurētspējai un ekonomiskajai, sociālai un teritoriālajai kohēzijai vienotajā tirgū, radot privātā un publiskā sektora ieguldījumiem labvēlīgākus apstākļus ar finanšu instrumentiem un Savienības tiešo atbalstu, un izmantojot sinerģiju starp nozarēm.	sekmēt gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi, izveidojot modernus un efektīvus Eiropas tīklus, kas nāks par labu visai Eiropas Savienībai, proti, tās konkurētspējai un ekonomiskajai, sociālai un teritoriālajai kohēzijai vienotajā tirgū, radot privātā un publiskā sektora ieguldījumiem labvēlīgākus apstākļus ar finanšu instrumentiem un Savienības tiešo atbalstu, un izmantojot sinerģiju starp nozarēm. <u>Tas īpaši attiecas uz mazāk attīstītiem reģioniem un dalībvalstīm, kā arī uz tiem reģioniem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2007.–2013. gadā bijis mazāks nekā 75 % no ES-25 vidējā rādītāja attiecīgajā atskaites periodā, bet lielāks nekā 75 % no vidējā IKP visās 27 ES dalībvalstīs, un reģioniem, kuros ir pastāvīgi nelabvēlīgi dabas un demogrāfiskie apstākļi.</u>
[...]	[...]

Pamatojums

Sk. 12. punktu.

3. grozījums

5. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta finansējums var segt izdevumus, kas saistīti ar sagatavošanas, pārraudzības, kontroles, revīzijas un novērtēšanas darbībām, kas vajadzīgas programmas pārvaldībai un tās mērķu sasniegšanai, jo īpaši par pētījumiem, ekspertu sanāksmēm, ciktāl tās saistītas ar šīs regulas vispārējiem mērķiem, par izdevumiem par informācijas apmaiņai paredzētiem IT tīkliem un par visiem citiem tehniskā un administratīvā atbalsta izdevumiem, kas radušies Komisijai, pārvaldot programmu.	Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta finansējums var segt izdevumus, kas saistīti ar sagatavošanas, pārraudzības, kontroles, revīzijas, un novērtēšanas darbībām <u>un administratīvām izmaksām</u> , kas vajadzīgas programmas pārvaldībai un tās mērķu sasniegšanai, jo īpaši par pētījumiem, ekspertu sanāksmēm, ciktāl tās saistītas ar šīs regulas vispārējiem mērķiem, par izdevumiem par informācijas apmaiņai paredzētiem IT tīkliem un par visiem citiem tehniskā un administratīvā atbalsta izdevumiem, kas radušies Komisijai, pārvaldot programmu.
[...]	[...]

Pamatojums

Sk. 22. punktu.

4. grozījums

7. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Transporta nozarē tikai darbības, kas sekmē kopējas ieinteresētības projektus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas], un programmas atbalsta darbības ir tiesīgas uz atbalstu kā ES finansiālo atbalstu iepirkumu un finanšu instrumentu veidā saskaņā ar šo regulu. Savienības finansiālo atbalstu dotāciju veidā ir tiesīgas saņemt tikai šādas darbības:	Transporta nozarē tikai darbības, kas sekmē kopējas ieinteresētības projektus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas], un programmas atbalsta darbības ir tiesīgas uz atbalstu kā ES finansiālo atbalstu iepirkumu un finanšu instrumentu veidā saskaņā ar šo regulu. Savienības finansiālo atbalstu dotāciju veidā ir tiesīgas saņemt tikai šādas darbības:

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(a) darbības, ar kurām īsteno pamattīklu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] III nodaļu, tostarp jaunu tehnoloģiju un inovāciju ieviešana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] 39. pantu;	(a) darbības, ar kurām īsteno pamattīklu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] III nodaļu, tostarp jaunu tehnoloģiju un inovāciju ieviešana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] 39. pantu;
(b) pētījumi kopējas ieinteresētības projektiem, kā definēts Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā;	(b) <u>darbības, ar kurām īsteno visaptverošu tīklu saskaņā ar TEN-T regulas II nodaļu, ja šīs darbības palīdz veicināt pārrobežu satiksmes plūsmu, novērst sastrēgumu vietas, kā arī sniedz ieguldījumu pamattīkla attīstīšanā;</u>
(c) darbības kopējas ieinteresētības projektu atbalstam, kā definēts Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] 8. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā;	(bc) pētījumi kopējas ieinteresētības projektiem, kā definēts Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] 8. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā;
(d) darbības satiksmes pārvaldības sistēmu atbalstam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] 37. pantu;	(ed) darbības kopējas ieinteresētības projektu atbalstam, kā definēts Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] 8. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā;
(e) darbības kravu pārvadājumu pakalpojumu atbalstam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] 38. pantu;	(ēe) darbības satiksmes pārvaldības sistēmu atbalstam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] 37. pantu;
(f) darbības dzelzceļa kravu pārvadājumu trokšņa samazināšanai, modernizējot pašreizējo ritošo sastāvu;	(ef) darbības kravu pārvadājumu pakalpojumu atbalstam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [TEN-T vadlīnijas] 38. pantu;
(g) programmas atbalsta darbības.	(fg) darbības dzelzceļa kravu pārvadājumu trokšņa samazināšanai, <u>iepirkot jaunu ritošo sastāvu un modernizējot pašreizējo ritošo sastāvu;</u> (gh) programmas atbalsta darbības.
[...]	[...]

5. grozījums

7. panta 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Telekomunikāciju nozarē visas darbības, ar kurām īsteno kopējas ieinteresētības projektus, un programmas atbalsta darbības, kas minētas Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [INFSO vadlīnijas] pielikumā ir tiesīgas saņemt Savienības finansiālo atbalstu dotāciju, iepirkumu un finanšu instrumentu veidā saskaņā ar šo regulu.	Telekomunikāciju nozarē visas darbības, ar kurām īsteno kopējas ieinteresētības projektus, un programmas atbalsta darbības, kas minētas Regulas (ES) Nr. XXXX/2012 [INFSO vadlīnijas] pielikumā ir tiesīgas saņemt Savienības finansiālo atbalstu dotāciju, iepirkumu un finanšu instrumentu veidā saskaņā ar šo regulu. <u>It īpaši dalībvalstis un reģioni var izmantot pieejamos līdzekļus, lai finansiāli atbalstītu platjoslas pakalpojumu ieviešanas programmas.</u>

Pamatojums

Regulas priekšlikuma 2. panta 9. punktā norādīts, ka publiskas iestādes var būt (tieši) atbalsta saņēmēji. Tas ir vērtējams atzinīgi. Pieejamajiem līdzekļiem vajadzētu būt arī dalībvalstu un reģionu rīcībā, lai varētu finansiāli atbalstīt platjoslas pakalpojumu ieviešanas programmas.

6. grozījums

8. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Izdevumi var būt attiecināmi no dienas, kad iesniegts atbalsta pieteikums. [Izdevumi par projektiem, kas iekļauti pirmajā daudzgadu programmā, var būt attiecināmi no 2014. gada 1. janvāra, ja šī regula stājas spēkā pēc minētās dienas].	Izdevumi var būt attiecināmi no dienas, kad iesniegts atbalsta pieteikums. [Izdevumi par projektiem, kas iekļauti pirmajā daudzgadu programmā, var būt attiecināmi no 2014. gada 1. janvāra, ja šī regula stājas spēkā pēc minētās dienas]. <u>Tiltu projektu sagatavošanas izmaksas laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam uzskata par attiecināmām.</u>

Pamatojums

Sk. 26. punktu.

7. grozījums

8. panta 6. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Izdevumi, kas saistīti ar zemes iegādi, nav attiecināmas izmaksas.	Izdevumi, kas saistīti ar zemes iegādi, <u>apmērā līdz 10 % no projekta ieguldījumu kopsummas, nav ir</u> attiecināmas izmaksas.

Pamatojums

Sk. 26. punktu.

8. grozījums

8. panta 7. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
PVN nav attiecināmas izmaksas.	<u>Neatlīdzināms</u> PVN nav ir attiecināmas izmaksas.

Pamatojums

Sk. 26. punktu.

9. grozījums

9. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Priekšlikumus var iesniegt viena vai vairākas dalībvalstis, starptautiskas organizācijas, kopuzņēmumi vai dalībvalstīs reģistrēti publiski vai privāti uzņēmumi vai struktūras.	Priekšlikumus var iesniegt viena vai vairākas dalībvalstis, starptautiskas organizācijas, <u>ETSG</u> , kopuzņēmumi, <u>piemēram, ETSG</u> , vai dalībvalstīs reģistrēti publiski vai privāti uzņēmumi vai struktūras.

Pamatojums

Sk. 27. punktu.

10. grozījums

10. panta 2. punkta b) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
dotācijas par darbiem:	dotācijas par darbiem:
i) dzelzceļš un iekšzemes ūdensceļi; Savienības finansiālais atbalsts nepārsniedz 20 % no attiecināmajām izmaksām;	i) dzelzceļš un iekšzemes ūdensceļi; Savienības finansiālais atbalsts nepārsniedz 20 % no attiecināmajām izmaksām;

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
finansējuma apmēru var palielināt līdz 30 % projektiem, kas paredzēti šauru vietu novēršanai; finansējuma apmēru var palielināt līdz 40 % projektiem, kas attiecas uz pārrobežu posmiem;	finansējuma apmēru var palielināt līdz 30 % projektiem, kas paredzēti šauru vietu novēršanai; finansējuma apmēru var palielināt līdz 40 % projektiem, kas attiecas uz pārrobežu posmiem, <u>un īpašiem pasākumiem, lai sekmētu savstarpēju izmantojamību īstermiņā;</u>
[...]	[...]

Pamatojums

Dažās valstīs, piemēram, Spānijā, jādara vairāk, lai sasniegtu Eiropas dzelzceļa savstarpējas izmantojamības standartus, ņemot vērā sākotnējo situāciju, cita starpā arī atšķirīgu sliežu platumu un elektrifikācijas sistēmas. Tāpēc ir svarīgi noteikt prioritārus pasākumus, kas dotu iespēju efektīvi uzsākt savstarpēju izmantojamību, iesaistoties jauniem uzņēmējiem no transporta un loģistikas nozarēm, kuri izmantos tīklus, kas tiek veidoti, piemērotā ritošā sastāva piegādes, iekārtas utt. Tādējādi šķiet, ka tādu tehnisko risinājumu ieviešana kā, piemēram, "trešā sliede" (trīs sliedes, kas dod iespēju izmantot divus sliežu platumus) esošajos maršrutos radīs savstarpēji savietojamus transporta pakalpojumus un nebūs jāgaida, kad tiks pabeigti šiem standartiem īpaši izveidotie koridori, kas nozīmētu, ka attiecīgos pakalpojumus varētu sākt ne ātrāk kā pēc 2020. gada. Šādi pasākumi jāuzskata par "sēklas" iniciatīvām, lai nākotnes transporta koridori, kurus izveidos ilgākā termiņā, pilnībā kļūtu savstarpēji izmantojami, un tādēļ finansēšanas instrumentos tie jāņem vērā kā prioritāri pasākumi.

Viens risinājums varētu būt šādiem pasākumiem piešķirt tādu pašu statusu kā pārrobežu posmiem. Jebkurā gadījumā šis priekšlikums ir saskaņā ar politikas ieteikumu 17. punktu, jo dzelzceļa jomā atšķirīgā sliežu ceļa platuma dēļ Spānija ir viens no "vājākajiem reģioniem un tiem, kuros ir visvairāk problēmu". Tas ir saskaņā arī ar 26. punktu, jo tradicionālā dzelzceļa tīklā atšķirīgā sliežu ceļa platuma dēļ Spānija pieder "atpalikušāko reģionu" grupai.

11. grozījums

10. panta 4. punkta a) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
darbības platjoslas tīklu jomā — Savienības finansiālais atbalsts nepārsniedz 50 % no attiecināmajām izmaksām;	darbības platjoslas tīklu jomā — Savienības finansiālais atbalsts nepārsniedz 50 <u>85</u> % no attiecināmajām izmaksām;

Pamatojums

Platjoslas tīklu izvēšana teritorijās ar zemu iedzīvotāju blīvumu prasa lielus finansiālos ieguldījumus, un komersantu interese komercdarbības izvēšanai šajās teritorijās ir zema vai tādas nav vispār. Tādējādi elektronisko sakaru nozarei pie piedāvātās līdzfinansējuma intensitātes būs problemātiski sasniegt Digitālās programmas Eiropai izvirzītos mērķus platjoslas pieejamības nodrošināšanā.

12. grozījums

10. panta 5. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Iepriekš minēto līdzfinansējumu var palielināt par ne vairāk kā 10 procentpunktiem darbībām, kam raksturīgas starpnozariņas sinerģijas, kas palīdz sasniegt klimata pārmaiņu mazināšanas mērķus, kas palielina noturību pret klimata pārmaiņām vai samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas. Šo palielinājumu nepiemēro 11. pantā minētajiem līdzfinansējuma apmēriem.	Iepriekš minēto līdzfinansējumu var palielināt par ne vairāk kā 10 procentpunktiem darbībām, kam raksturīgas starpnozariņas sinerģijas, kas palīdz sasniegt klimata pārmaiņu mazināšanas mērķus, kas palielina noturību pret klimata pārmaiņām vai samazina siltumnīcefekta gāzu emisijas, <u>kā arī attiecībā uz ieguldījumiem mazāk attīstītos reģionos un dalībvalstīs, un reģionos, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju 2007.–2013. gadā bijis mazāks nekā 75 % no ES-25 vidējā rādītāja attiecīgajā atskaites periodā, bet lielāks nekā 75 % no vidējā IKP visās 27 ES dalībvalstīs, un arī attiecībā uz ieguldījumiem reģionos, kuros ir pastāvīgi nelabvēlīgi dabas un demogrāfiskie apstākļi.</u> Šo palielinājumu nepiemēro 11. pantā minētajiem līdzfinansējuma apmēriem.

Pamatojums

Ir jāievieš diferencēta pieeja gan attiecībā uz mazāk attīstītajiem reģioniem, gan tiem, kurus skar nelabvēlīgi dabas un demogrāfiskie apstākļi, jo visi šie aspekti ietekmē reģionālo attīstību, un tādēļ tie vienādā mērā jāņem vērā, novērtējot līdzfinansējuma līmeni. Pamatojoties uz LESD 174. pantu, Komisija attiecīgi arī priekšlikumā regulai par Eiropas Reģionālās attīstības fondu nākamajā plānošanas periodā ir iekļāvusi īpašus noteikumus, veltot īpašu uzmanību grūtībām reģionos, kuros ir šīs teritoriālās īpatnības.

13. grozījums

11. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Šiem īpašajiem uzaicinājumiem piemēro transporta nozarei piemērojamos noteikumus saskaņā ar šo regulu. Īstenojot šos uzaicinājumus, pēc iespējas lielāku prioritāti piešķir projektiem, kuros ievēroti valsts piešķirumi saskaņā ar Kohēzijas fondu.	Šiem īpašajiem uzaicinājumiem piemēro transporta nozarei piemērojamos noteikumus saskaņā ar šo regulu. Īstenojot šos uzaicinājumus, pēc iespējas lielāku prioritāti piešķir projektiem, kuros ievēroti valsts piešķirumi ievēro valsts piešķirumus saskaņā ar Kohēzijas fondu vismaz līdz daudz-gadu darba programmas termiņa vidusposma novērtēšanai. <u>Nepieciešamības gadījumā var rīkot papildu uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus tām dalībvalstīm, kuras ir tiesīgas saņemt finansējumu no kohēzijas fonda, ja tām ir grūtības pieteikties uz izvēlētajiem projektiem.</u>

Pamatojums

Sk. 7. punktu.

14. grozījums

12. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, Komisija atceļ finansiālo atbalstu, kas piešķirts darbībām, kuras nav sāktas viena gada laikā pēc atbalsta piešķiršanas nosacījumos paredzētās darbības sākšanas dienas.	Izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, Komisija atceļ finansiālo atbalstu, kas piešķirts darbībām, kuras nav sāktas vienu gada divu gadu laikā pēc atbalsta piešķiršanas nosacījumos paredzētās darbības sākšanas dienas.

Pamatojums

Tādējādi tiks nodrošināta lielāka elastība, kas vajadzīga, lai palīdzētu līdzekļu saņēmējiem pārvarēt īstenošanas sarežģījumus.

15. grozījums

12. panta 2. punkta c) apakšpunkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
pēc projekta virzības novērtēšanas, jo īpaši, ja minētās darbības īstenošana ir ievērojami aizkavējusies.	pēc projekta virzības novērtēšanas, jo īpaši, ja minētās darbības īstenošana ir ievērojami aizkavējusies <u>un ja par šo aizkavēšanos vainojams saņēmējs.</u>

Pamatojums

Sk. 28. punktu.

16. grozījums

12. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija var pieprasīt atmaksāt piešķirto finansiālo atbalstu, ja divos gados pēc atbalsta piešķiršanas nosacījumos paredzētās pabeigšanas dienas vēl nav pabeigta tās darbības īstenošana, kam saņemts finansiālais atbalsts.	Komisija var pieprasīt atmaksāt piešķirto finansiālo atbalstu, ja divos <u>trījos</u> gados pēc atbalsta piešķiršanas nosacījumos paredzētās pabeigšanas dienas vēl nav pabeigta tās darbības īstenošana, kam saņemts finansiālais atbalsts.

Pamatojums

Sk. 28. punktu.

17. grozījums

12. panta 4. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Pirms Komisija pieņem kādu no 1., 2. un 3. punktā paredzētajiem lēmumiem, tā izvērtē attiecīgo gadījumu un informē attiecīgos saņēmējus, lai tie noteiktā termiņā varētu iesniegt savus apsvērumus.	Pirms Komisija pieņem kādu no 1., 2. un 3. punktā paredzētajiem lēmumiem, tā izvērtē attiecīgo gadījumu un informē attiecīgos saņēmējus, lai tie noteiktā termiņā <u>mazāk kā triju mēnešu laikā</u> varētu iesniegt savus apsvērumus.

Pamatojums

Sk. 28. punktu.

18. grozījums

17. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija pieņem daudzgadu un gada darba programmas katrai nozarei. Komisija var pieņemt arī daudzgadu un gada darba programmas, kas aptver vairākas nozares. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 24. panta 2. punktā.	Komisija pieņem daudzgadu un gada darba programmas katrai nozarei. <u>Ievērojot daudzlīmeņu pārvaldības pieeju, Komisija daudzgadu un gada darba programmu izstrādē iesaista kompetentus partnerus.</u> Komisija var pieņemt arī daudzgadu un gada darba programmas, kas aptver vairākas nozares. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 24. panta 2. punktā.

Pamatojums

Sk. 32. punktu.

19. grozījums

17. pants – jauns 8. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>Komisijai būtu jāatbalsta tie Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta pasākumi, kuros tiek izmantotas jaunās tehnoloģijas, jo tiem ir lielāki izveides šķēršļi nekā parastajām infrastruktūrām, piemēram, ceļiem un dzelzceļam, tāpēc ir jādod iespēja pabalstus palielināt no 20 % līdz 50 %.</u>

Pamatojums

Jaunās tehnoloģijas (piemēram, alternatīvo degvielu infrastruktūra) skar lielāki izveides šķēršļi nekā parastās infrastruktūras, piemēram, ceļus un dzelzceļu. Tās ir iekļautas Ten-T pamatnostādnēs, bet Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta sakarībā tām nav paredzētas finansēšanas klauzulas. Šādus projektus ir grūtāk finansēt. No otras puses, tie palīdz novērst atkarību no naftas produktiem un sasniegt transporta baltās grāmatas mērķi — līdz 2030. gadam par pusi samazināt to automobiļu skaitu pilsētās, kuri izmanto parastos degvielas veidus. Līdz ar to ir neloģiski pabalstus transporta inovāciju jomā ierobežot līdz 20 % — viszemākajā līmenī.

20. grozījums

17. pants – jauns 9. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>Komisija atbalsta pasākumus, kas tiek veikti saistībā ar Eiropas savienošanas instrumentu (un iespējams ar Kohēzijas fondu), lai stiprinātu institucionālās spējas un to valsts pārvaldes dienestu un publisko pakalpojumu efektivitāti, kas ir saistīti ar attīstību un to projektu īstenošanu, ar kuriem tiek īstenoti Eiropas savienošanas instrumenta mērķi.</u>

21. grozījums

26. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Ne vēlāk kā līdz 2018. gada vidum Komisija sagatavo novērtējuma ziņojumu par to, kā sasniegti visu pasākumu mērķi (rezultātu un ietekmes līmenī), cik efektīvi izmantoti resursi un kāda ir Eiropas pievienotā vērtība, ņemot vērā iespējamo lēmumu par pasākumu atjaunošanu, grozīšanu vai apturēšanu. Bez tam novērtējumā aplūko arī vienkāršošanas iespējas, iekšējo un ārējo konsekvenci, to, vai visi mērķi vēl aizvien ir būtiski, kā arī to, kā pasākumi nāk par labu Savienības prioritātēm — gudrai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei. Tajā ņem vērā rezultātus novērtējumiem par iepriekšējo pasākumu ilgtermiņa ietekmi.	Ne vēlāk kā līdz 2018. gada vidum Komisija sagatavo novērtējuma ziņojumu par to, kā sasniegti visu pasākumu mērķi (rezultātu un ietekmes līmenī), cik efektīvi izmantoti resursi un kāda ir Eiropas pievienotā vērtība, ņemot vērā iespējamo lēmumu par pasākumu atjaunošanu, grozīšanu vai apturēšanu. Bez tam novērtējumā aplūko arī vienkāršošanas iespējas, iekšējo un ārējo konsekvenci, to, vai visi mērķi vēl aizvien ir būtiski, kā arī to, kā pasākumi nāk par labu Savienības prioritātēm — gudrai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei, <u>un to, kāda ir ietekme uz ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju.</u> Tajā ņem vērā rezultātus novērtējumiem par iepriekšējo pasākumu ilgtermiņa ietekmi.

Pamatojums

Sk. 46. punktu.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes regula, ar ko izveido Eiropas energoinfrastruktūras vadlīnijas un atceļ Lēmumu Nr. 1364/2006/EK”

(2012/C 277/13)

REĢIONU KOMITEJA

- atzīmē, ka augsta un maksimālā sprieguma jomā jāmeklē iespējas, kā reģioniem, kur ir liels pieprasījums pēc enerģijas, rentabli un efektīvi piegādāt atjaunīgo elektroenerģiju no ieguves vietām uz sauszemes un jūrā, savukārt zema un vidēja sprieguma elektroenerģijas jomā vēl ir jāizveido daudziem jauniem decentralizētiem piegādātājiem nepieciešamā infrastruktūra;
- uzsver, ka Komisijai noteikti ir jāsūta nepārprotams politisks vēstījums dalībvalstīm, uzņēmumiem, banku nozarei un partneriem visā pasaulē, ka sāktie pūliņi nākotnes enerģijas avotu struktūrā paliecināt atjaunojamo energoresursu daļu ir neatgriezeniski un tā ir joma, kas varētu būt īpaši interesanta arī privātiem ieguldītājiem;
- uzsver: lai ES sasniegtu līdz 2020. gadam izvirzītos mērķus, vairāk būtu jāatbalsta viedu tīklu paplašināšana vietējā un reģionālajā līmenī, kā norādīts Komitejas jau agrāk pieņemtajos atzinumos (CdR 160/2008 fin, CdR 8/2009 fin, CdR 244/2010 fin, CdR 312/2010 fin, CdR 7/2011 fin un CdR 104/2011 fin). Cenas galalietotājiem jānosaka atkarībā no enerģijas ražošanas un pieprasījuma, izmantojot enerģijas patēriņa datorizētas pārvaldības sistēmu, lai stimulētu enerģijas taupīšanu un labāk saskaņotu decentralizēto enerģijas ražošanu un patēriņu;
- uzskata, ka būtu jāpārbauda, vai nav atbilstošāk izstrādāt ne tik detalizētu pamatnostādņu projektu valstu politikas veidotājiem, jo tas nebūtu tik radikāls līdzeklis. Tādējādi Komisija nodrošinātu dalībvalstīm plašas iespējas brīvi lemt par esošo struktūru konkrētu iesaistīšanu. Tas attiecas gan uz, iespējams, federāli strukturētu dalībvalstu iestādēm, kas atbild par telpisko plānošanu, projektēšanu un atļauju piešķiršanu, gan jau esošajām reģionālajām grupām, kuru darbība paredzēta trešajā tiesību aktu paketē par iekšējo tirgu. Principā, pirms veidot jaunas struktūras, galvenokārt būtu jāizmanto iestādes, kas jau sekmīgi darbojas.

Ziņotājs

Heinz LEHMANN (DE/PPE), Saksijas federālās zemes landtāga loceklis

Atsauces dokuments

Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes regula, ar ko izveido Eiropas energoinfrastruktūras vadlīnijas un atceļ Lēmumu Nr. 1364/2006/EK

COM(2011) 658 final – 2011/0300 (COD)

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ**REĢIONU KOMITEJA**

1. atzinīgi vērtē regulas mērķi pilnībā integrēt enerģijas iekšējo tirgu, panākt, ka neviena dalībvalsts un neviena reģions nav izolēts no Eiropas iekšējā tīkla, un nodrošināt gan piegādes stabilitāti un dalībvalstu solidaritāti, gan ilgtspējīgas attīstības un vides aizsardzības principu ievērošanu. Tas ir svarīgs priekšnoteikums, lai līdz 2020. gadam par 20 % samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas, par 20 % paaugstinātu energoefektivitāti un par 20 % palielinātu atjaunīgas enerģijas īpatsvaru kopējā enerģijas patēriņā;

2. uzsver, ka minētajai iniciatīvai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu enerģijas piegādes stabilitāti, izmantojot visa veida tehniskos risinājumus (piemēram, paplašinot transporta un sadales sistēmas) un visus pašlaik un turpmāk pieejamos enerģijas avotus, kā arī pašreizējās atbalsta saņemšanas iespējas;

3. pauž cerību, ka minētais priekšlikums sekmēs gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un sniegs labumu visai Eiropas Savienībai, proti, uzlabos tās konkurētspēju un palielinās ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;

4. atzinīgi vērtē to, ka Komisija, cenšoties ātrāk sasniegt ar infrastruktūru saistītos mērķus, periodam līdz 2020. gadam un turpmākajam laikam noteikusi ierobežotu skaitu Eiropas prioritāro koridoru un teritoriju, kurās jāveido elektroenerģijas un gāzes tīkli, kā arī naftas, dabasgāzes, oglekļa dioksīda un biometāna (biogāzes ražotnē iegūta attīrītā biogāze) transportēšanas infrastruktūra, un norādījusi, ka šajos koridoros un teritorijās Eiropas Savienības rīcība ir vispamatotākā. Optimizējot un saīsinot atļauju piešķiršanas procedūras, ar sabiedrības iesaistīšanu palielinot tās atbalstu, mazinot ierobežojumus projektu regulējumā, taisnīgi sadalot izmaksas atkarībā no gūtā labuma un tā panākot, ka peļņa atbilst riskam, kā arī nodrošinot nepieciešamo tirgus un ES tiešo finansālo atbalstu, iniciatīva turpmāk sekmēs vispārējās nozīmes projektu ātrāku īstenošanu;

5. norāda, ka kopējam Eiropas enerģētikas tīklam ir jāatbilst augstākiem drošības standartiem. Īpaši pūliņi jāvelta, lai nepieļautu, ka kiberuzbrukumi vai fiziski uzbrukumi apdraud enerģijas piegādes stabilitāti Eiropā un negatīvi ietekmē dalībvalstu ekonomikas veiktspēju;

A. Pašreizējais stāvoklis

6. atzīmē, ka katrai ES dalībvalstij pašlaik ir sava enerģijas avotu struktūra, kas ir atkarīga no ģeogrāfiskajiem, ģeoloģiskajiem un tehniskajiem apstākļiem, enerģētikas politikas un valsts vajadzībām. Tajā ietilpst pamatslodzes nodrošināšana, līdz šim izmantojot galvenokārt fosilos enerģijas avotus, ražojot kodolenerģiju un daļēji izmantojot arī atjaunojamās enerģijas avotus (hidroenerģiju un cieta biomasu), un mainīgās slodzes nodrošināšana, izmantojot noteiktus elastīgus fosilos enerģijas avotus un dažus no meteoroloģiskajiem apstākļiem atkarīgus atjaunojamās enerģijas avotus, kas pašlaik vēl pakļauti svārstībām. Lai sasniegtu izvirzītos mērķus klimata aizsardzības jomā, noteikti ir jāpaaugstina energoefektivitāte, jāsamazina siltumenerģijas un degvielas patēriņš (kas nav ņemts vērā primārās enerģijas bilanci) un saražotās enerģijas kopapjomā jāpalielina atjaunojamo energoresursu daļa. Šādu enerģijas avotu izmantošanai raksturīgās dabiskās svārstības ir jāizlīdzina, īstenojot vairākus pasākumus, piemēram, modernizējot esošās elektrostacijas, būvējot jaunas un elastīgas gāzes koģenerācijas stacijas, paplašinot hidroakumulācijas elektrostaciju vai citu uzglabāšanas tehnoloģiju jaudu, kā arī modernizējot un paplašinot esošās pārvades un sadales sistēmas. Modernizācija vajadzīga visos tīkla struktūras līmeņos. Zema un vidēja sprieguma elektroenerģijas jomā vēl ir jāizveido daudziem jauniem decentralizētiem piegādātājiem nepieciešamā infrastruktūra, savukārt augsta un maksimālā sprieguma jomā jāmeklē iespējas, kā reģioniem, kur ir liels pieprasījums pēc enerģijas, rentabli un efektīvi piegādāt atjaunīgo elektroenerģiju no ieguves vietām uz sauszemes un jūrā;

7. norāda, lai dalībvalstīs nodrošinātu energoapgādes stabilitāti, jāizvēlas risinājumi, kuru pamatā ir komerciāli izmantotu tradicionālo un alternatīvo avotu modernizācija, izmantošanas turpināšana un attīstīšana, jo tie, piemēram, lielā mērā nodrošina elektroenerģijas sistēmu darbības stabilitāti vietējā un valsts līmenī;

8. piekrīt, ka visvairāk pārdomu jāvelta jaudīgu pārvades un uzglabāšanas tehnoloģiju izmēģināšanai, informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanai, kā arī vietējā un reģionālā līmeņa enerģētikas plānu izstrādes veicināšanai;

9. atzīmē, ka Eiropā nākamajās desmitgadēs arī dabasgāzei var būt liela nozīme, lai izlīdzinātu svārstības elektroenerģijas ražošanā. Tādēļ jādažādo gāzes imports, ES dalībvalstīs jāpaplašina tās ieguve no tradicionālajiem un netradicionālajiem avotiem, kā arī jāražo biometāns (attīrītā biogāze), ko iegūst no biogāzes, gāzes tīkli jāpapildina ar cauruļvadiem un jāpalielina uzglabāšanas jaudas. Lai varētu ekspluatēt papildu gāzes

elektrostacijas, kas nodrošinātu regulējošo jaudu, jāstiprina attiecīgā gāzes cauruļvadu infrastruktūra tajās dalībvalstīs, kurās dabasgāze ir svarīgs enerģijas avots;

10. atzīmē, ka fosilie kurināmie arī pārskatāmajā nākotnē noteikti būs viens no Eiropā izmantotiem enerģijas avotiem, lai gan to procentuālā daļa arvien samazināsies. Oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģija šajā laikā var samazināt oglekļa dioksīda emisiju, taču ar nosacījumu, ka izdosies izveidot tehniski īstenojamu sistēmu, kas darbojas rentabli un pietiekami droši. Tomēr vēl ir jāturpina pētniecība un izstrāde, kuras mērķis ir praktiski izmēģinājumi, it īpaši saistībā ar tehniskiem un ekonomiskiem aspektiem, kā arī šo risinājumu ietekmi uz vidi. Tomēr Eiropas līmenī jau tagad jāveic pasākumi, lai izveidotu arī oglekļa dioksīda transportēšanas pārrobežu tīklu;

B. Subsidiaritāte

11. uzsver, ka Eiropas Savienībā ir panākta vienošanās par klimata aizsardzības mērķiem, kuru sasniegšanā vajadzīgas visu dalībvalstu pūles. Viens no veicamajiem uzdevumiem ir izveidot iespējami viedu enerģētikas infrastruktūru. Līdztekus daudzu mazu un ļoti mazu uzņēmumu, kas elektroenerģiju ražo no atjaunojamiem enerģijas avotiem, iesaistīšanai esošajos tīklos un tādu viedu sadales tīklu attīstīšanai, ar kuriem var decentralizēti līdzsvarot pieprasījumu un piedāvājumu, un, cenšoties palielināt elektroenerģijas ražošanu no atjaunojamiem enerģijas avotiem, var paplašināt un atvieglot savienojumus ar valstīm, kurās ir energoresursi, efektīvi un pirmām kārtām elastīgi savā starpā ir jāsavieno arī valstu infrastruktūra. Šo domu Komisija saistībā ar TEN-E pauda jau pirms vairākiem gadiem;

12. atzīmē, ka vienlaikus visas dalībvalstis izstrādāja valstu plānus par atjaunojamo energoresursu daļas palielināšanu elektroenerģijas ražošanā un pieņēma attiecīgus likumus. Turklāt pēc ES trešās enerģētikas paketes stāšanās spēkā sekmīgi sadarbojas virkne starptautisku iestāžu un grupu;

13. norāda: kaut arī pa šo laiku struktūras ir pilnveidotas, enerģētikas jomā īstenojot konkrētus pārrobežu projektus, rodas sarežģījumi, kas saistīti ar valstu infrastruktūras īpatnībām, konkrētām enerģētikas politikas prioritātēm vai atšķirīgu kompetences sadali. Minētās nesaderības dēļ tika zaudēts laiks, plānojot, finansējot un būvējot TEN-E projektus;

14. norāda: Komisija ar priekšlikumu regulai vēlas nodrošināt, ka šīs nesaderības tiek pēc iespējas ātrāk atklātas un, cik drīz vien iespējams, novērstas, izmantojot konsultāciju procedūru, kas minēta priekšlikumā. Komisijas izstrādātās regulas mērķis ir paātrināt ierobežotu skaitu nozīmīgu pārrobežu projektu un valsts mēroga projektu, kuriem ir ievērojama

pārrobežu ietekme un kurus var uzskatīt par topošā Eiropas augstsprieguma elektroenerģijas pārvades tīkla elementiem;

15. atzīmē, ka visaptverošākais uzdevums modernizēt valstu energoapgādes tīklus, lai tie atbilstu nākotnes vajadzībām, joprojām ir dalībvalstu kompetencē, un regula uz to attiecas tikai pastarpināti. Šādu rīcību pamato LESD 170.–172. pants. Tādējādi subsidiaritātes princips gan tiek skarts, tomēr, ņemot vērā pārrobežu projektu ierobežoto skaitu, tas netiek pārkāpts;

16. uzsver, ka labumu sniegs gan izstrādātais Eiropas ģenerālplāns veidot pārrobežu enerģētikas tīklus, gan Komisijas nepārprotamais politiskais vēstījums dalībvalstīm, uzņēmumiem, banku nozarei un partneriem visā pasaulē, ka sāktie pūliņi nākotnes enerģijas avotu struktūrā palielināt atjaunojamo energoresursu daļu ir neatgriezeniski un tā ir joma, kas varētu būt īpaši interesanta arī privātiem ieguldītājiem;

17. norāda, ka Komisijas ierosinātais juridiskais instruments ir visās dalībvalstīs tieši piemērojama regula, kuras visas daļas ir juridiski saistošas. Komiteja uzskata, ka izvēlētais juridiskais instruments visumā ir samērīgs izvirzītajam mērķim paātrināt atļauju piešķiršanas procedūras;

18. norāda tomēr, ka infrastruktūras projektiem paredzēto atļauju piešķiršanas procedūru optimizēšana var būt saistīta ar lielu iejaukšanos dalībvalstu plānošanas tiesībās, kā arī ieinteresēto personu un sabiedrības līdzdalības tiesībās. Federālās sistēmās federālajām zemēm konstitucionāli garantētās pilnvaras īstenot un organizēt plānošanas un atļauju piešķiršanas procedūras būtu jāievēro arī vispārējās nozīmes projektos. Komiteja uzskata, ka III nodaļā ietvertā detalizēto noteikumu kopumu vairs nevar uzskatīt par LESD 171. pantam atbilstošiem “vispārīgiem plāniem” vai “pamatnostādņēm” attiecībā uz Eiropas komunikāciju tīkliem un tas arī neliecina par valsts administratīvo procedūru minimālu un patiešām vajadzīgu saskaņošanu;

19. šajā saistībā rosina pārbaudīt, vai nav atbilstošāk izstrādāt ne tik detalizētu pamatnostādņu projektu valstu politikas veidotājiem, jo tas nebūtu tik radikāls līdzeklis. Tādējādi Komisija nodrošinātu dalībvalstīm plašas iespējas brīvi lemt par esošo struktūru konkrētu iesaistīšanu un tādā veidā atvieglot un atbalstīt savienojumus, ja valstij ir resursi, lai palielinātu atjaunojamās elektroenerģijas ražošanu. Tas attiecas gan uz, iespējams, federāli strukturētu dalībvalstu iestādēm, kas atbild par telpisko plānošanu, projektēšanu un atļauju piešķiršanu, gan jau esošajām reģionālajām grupām, kuru darbība paredzēta trešajā tiesību aktu paketē par iekšējo tirgu. Principā, pirms veidot jaunas struktūras, galvenokārt būtu jāizmanto iestādes, kas jau sekmīgi darbojas;

20. kritiski vērtē kategoriski noteiktos terminus administratīvajā procedūrā. Tieši vispārējas nozīmes projektu kvalitātei ir jābūt prioritārai salīdzinājumā ar ātrumu. Vispārējas nozīmes projektu kvalitāte ievērojami ietekmēs ne tikai energoapgādes stabilitāti, bet arī cenas, ko maksā patērētāji. Līdztekus ieguldītāju interesēm svarīgs faktors, kas ietekmē uzņēmējdarbības attīstību attiecīgajā reģionā, ir arī izmaksas, kuras radīsies vietējiem MVU un iedzīvotājiem;

21. rosina vispārējas nozīmes projektu plānošanā un īstenošanā radušās problēmas risināt virzienā no lejas uz augšu, tātad, ievērojot subsidiaritātes principu, un pēc iespējas rūpīgāk analizēt visas iespējas. Tikai tad, ja vietējās, reģionālās, valsts vai starptautiskās iestādes nespēj savlaicīgi vienoties, būtu jāiesaistās Eiropas projektu koordinators. Ir jau bijuši gadījumi, kad Eiropas vidutāja iesaistīšana bijusi noderīga. Eiropas koordinators — palīga sarežģītu gadījumu risināšanā — esamība pati par sevi nav pretrunā subsidiaritātes principam. Taču viņa iecelšanai vai attiecīgā gadījumā pilnvaru termiņa pagarināšanai jānotiek, pamatojoties uz Padomes un Eiropas Parlamenta kopīgu lēmumu;

22. piekrīt, ka ir lietderīgi izveidot vienu valsts atļauju piešķiršanas iestādi jeb “vienas pieturas aģentūru”. Jautājums par to, vai atļauju piešķiršanā piemērot integrēto jeb koordinēto regulējumu, būtu jāatstāj dalībvalstu kompetencē;

23. atzinīgi vērtē ierosinātos noteikumus, kas attiecas uz pārrobežu izmaksu sadalījumu, iesaistot Energoregulatoru sadarbības aģentūru (ACER). Tas pats sakāms par valstu regulatoru pienākumu stimulēt ieguldījumus vispārējas nozīmes projektos, paredzot attiecīgas kompensācijas. Šiem stimuliem ir jāatbilst riskiem;

24. uzskata, ka vispārējas nozīmes projektu saraksts ir regulāri jāpārskata un jāpielāgo prasībām, kas mainījušās;

C. Sabiedrības atbalsts

25. īpaši norāda, ka mūsu vērienīgo enerģētikas un klimata mērķu sasniegšanai nepieciešamos tehniskos priekšnoteikumus var sekmīgi radīt vienīgi ar sabiedrības atbalstu — un nekādā gadījumā pretēji tās gribai. Tādēļ ļoti atzinīgi vērtējama ir iedzīvotāju, kopienu un pašvaldību savlaicīga informēšana, iesaistīšana un līdzdalība;

26. uzsver: lai pārietu uz elektroenerģijas ražošanu, kas nerada daudz oglekļa dioksīda emisiju, tīkla struktūra ir jāmaina. Jaunu mazo enerģijas ražotāju pieslēgšana zema un vidēja sprieguma tīkliem un to vieda pārvaldība daudzos gadījumos var notikt, neveicot pasākumus, kas izmaina ainavu, turpretī, lai pabeigtu jaunas Eiropas mēroga maksimālā sprieguma maģistrāles, nav iespējams izvairīties no jaunu elektrolīniju būves. Galvenokārt jāceļ elektrolīnijas, lai veidotu savienojumus ar

valstīm, kuras spēj nodrošināt elektroenerģiju, kas ražota no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Tā kā minēto sistēmu būvniecības izmaksas beigās būs jāsedz klientiem, to tehniskajai īstenošanai jābūt, cik vien iespējams, viedai un efektīvai. Tas nozīmē arī, ka līdz minimumam jāsamazina izmaiņas ainavā. Šī saistība cilvēkiem jāskaidro pēc iespējas savlaicīgi un neatlaidīgi;

27. rosina valstu valdības radīt stimulus, kas ir piemēroti, lai taisnīgi kompensētu iedzīvotājiem, vietējām kopienām un pašvaldībām radīto nenovēršamo kaitējumu. Pieredze, kas gūta pašvaldībās, kuras jau agrāk skāruši šādu apmēru jaunūzbūvēti projekti, liecina, ka noteiktajā termiņā pabeigtas plānošanas un celtniecības svarīgi priekšnoteikumi ir pārredzamība un projekta attīstītāja kontaktpersonas pastāvīga atrašanās uz vietas;

28. uzsver, ka izstrādājamā rokasgrāmata ir svarīgs palīglikdzeklis iedzīvotāju informēšanai par infrastruktūras un viedo tīklu attīstīšanas priekšrocībām, proti, apgādes drošību, siltumnīcefekta gāzu samazināšanu un energoefektivitāti. Minētajā informācijā nedrīkst noklusēt zaudējumus. Vienīgi tad, ja būs pieejama pilnīga un pārredzama informācija, sabiedrība varēs izprast projekta nozīmīgumu un vieglāk pieņemt tā iespējamās negatīvās sekas. Informācijas plūsmai jābūt pielāgotai konkrētajiem apstākļiem, un attiecīgajiem iedzīvotājiem jāsaņem lietderīgs izziņas materiāls;

29. uzsver, ka līdztekus materiālo kompensāciju izmaksai tiem iedzīvotājiem, kopienām un pašvaldībām, ko projektu īstenošana skārusi visvairāk, sabiedrība jāinformē par veiktajiem piesardzības pasākumiem un jāiepazīstina ar sociālās un ekonomiskās ietekmes un ietekmes uz vidi novērtējumu. Lai turpmāk varētu gūt sabiedrības atbalstu enerģētikas tīklu pašatīstībai, nepieciešami priekšnoteikumi ir visaptveroša pārredzamība un taisnīga kompensāciju sistēma;

D. Finansējums

30. norāda uz Komisijas viedokli, ka līdzšinējie TEN-E finansēšanas instrumenti nav bijuši pietiekami efektīvi. Tāpēc tos paredzēts nomainīt ar Eiropas infrastruktūras savienības instrumentu. No Regulā, ar ko izveido Eiropas energoinfrastruktūras vadlīnijas, minētajiem un daudzgadu finanšu shēmā paredzētajiem 50 miljardiem EUR enerģētikas nozare septiņos gados saņems 9,1 miljardu EUR. Tādējādi būs iespējams nodrošināt līdzekļus pētījumiem un finanšu instrumentiem, ar kuriem finansē elektroenerģijas, gāzes un oglekļa dioksīda projektus, kā arī piešķirt zaudētās subsīdijas tiem elektroenerģijas un gāzes projektiem, kuri pozitīvi ietekmē energoapgādes drošību, solidaritāti un inovāciju, kuru uzņēmējdarbības plāni pierāda, ka tiem trūkst rentabilitātes, un attiecībā uz kuriem izņemts par pārrobežu izmaksu sadali. Tiesības uz atbalstu zaudēto subsīdiju dēļ ir arī viedajiem tīkliem un viedajām mērierīcēm, kā arī oglekļa dioksīda projektiem, kuru rentabilitāti nevar pierādīt;

31. atzinīgi vērtē to, Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentā lielāka uzmanība ir pievērsta enerģētikas jomā nozīmīgiem, taču komerciāli ne tik izdevīgiem infrastruktūras projektiem. Šādu projektu sekmīga īstenošana ievērojami veicinātu ES vienotā tirgus pilnveidošanu un energoapgādes stabilitāti;

32. uzskata, ka Eiropas Komisijas vēstījums no enerģētikas politikas viedokļa ir nepareizs, jo lielākā daļa no 12 prioritārajiem infrastruktūras projektiem, ko finansēs Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments, ir saistīti ar gāzes un naftas vadiem, kuriem vajadzīgi ieguldījumi, kas atmaksāsies tikai pēc ilga laika, un līdz šim nav izskanējis pārliecinošs pamatojums, kā ES līdz 2020. gadam sasniedzamos mērķus un līdz 2030. un 2050. gadam sasniedzamos tālējākos klimata aizsardzības mērķus var saskaņot ar to, ka noteiktajās prioritātēs tik liela uzmanība veltīta fosilajiem enerģijas avotiem;

33. uzsver: lai ES sasniegtu līdz 2020. gadam izvirzītos mērķus, līdztekus lielo tīklu, kas pārvadīs enerģiju, ātrākai paplašināšanai, kā norādīts Komitejas jau agrāk pieņemtajos atzinumos (CdR 160/2008 fin, CdR 8/2009 fin, CdR 244/2010 fin, CdR 312/2010 fin, CdR 7/2011 fin un CdR 104/2011 fin), vairāk būtu jāatbalsta viedu tīklu paplašināšana vietējā un reģionālajā līmenī. Cenas galalietotājiem jānosaka atkarībā no enerģijas ražošanas un pieprasījuma, izmantojot enerģijas patēriņa datorizētas pārvaldības sistēmu, lai stimulētu enerģijas taupīšanu un labāk saskaņotu decentralizēto enerģijas ražošanu un patēriņu. RK uzskata: ja enerģijas nodokļi ir viens no instrumentiem, kuru saskaņā ar Padomes Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, dalībvalstis var izmantot klimata pārmaiņu ierobežošanai, iespēja ieviest diferencētus nodokļus nedrīkst aprobežoties ar reģioniem, bet tā jāattiecinā arī uz vietējām pašvaldībām, kas arī ir atzītas par piltiesīgām ES ilgtspējīgas attīstības procesa dalībniecēm. It īpaši dalībvalstīs, kurās vietējās pašvaldības dod ieguldījumu viedo tīklu attīstībā, lai veicinātu energoapgādes stabilitāti, samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas un paaugstinātu energoefektivitāti, vietējām pašvaldībām būtu jāļauj noteikt vispārējās enerģijas patēriņa nodokļa likmes, kas atšķiras no attiecīgā valsts līmeņa, ar noteikumu, ka tiek ievērota vienlīdzīga attieksme pret konkurējošiem enerģijas avotiem un šāda diferenciācija neietekmē vienotā tirgus netraucētu darbību un enerģijas produktu apriti Eiropas Savienībā;

34. pauž lielas bažas par to, ka, neraugoties uz nepieciešamību integrēt atjaunojamo energoresursu tirgu, Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments nefinansēs hidroakumulācijas elektrostaciju projektus un citas tehnoloģijas. Šādas elektrostacijas dod iespēju uzglabāt no atjaunojamiem avotiem ražotu enerģiju, un tām ir ļoti liela nozīme, lai varētu kompensēt jaudas trūkumu, kas var rasties, izmantojot mainīgos enerģijas avotus, proti, vēju un Sauli;

35. pauž nožēlu par to, ka Komisija diemžēl līdz šim vēl nav sīki izstrādājusi jaunus finanšu instrumentus, kas būs pieejami, sākot ar 2014. gadu. To izvēlē jāpievērš uzmanība to pievienotajai vērtībai. Tiem jāpapildina līdz šim ierastās subsīdijas un jāizveido vienota un saskaņota finansēšanas sistēma tādām

tīkla nozarēm kā dzelzceļš, enerģētika un telekomunikācija. Šādas sistēmas pamatā jābūt pieredzei, kas gūta saistībā ar riska dalīšanas finanšu mehānismu, aizdevumu garantiju instrumentu un fondu "Marguerite";

36. atzīmē, ka finansējumu paredzēts nodrošināt gan ar pašu kapitāla un riska kapitāla instrumentiem, gan arī ar piesaistītā kapitāla instrumentiem. Pie tiem pieder garantijas starpniekiem, kas pēc tam nodrošina finansējumu saņēmējiem, kuriem ir grūtības ar finansējumu, kā arī riska dalīšana ar finanšu iestādēm, lai palielinātu finansējuma apjomu. Tajos ietilpst arī projektu obligācijas ("Project Bonds");

37. piekrīt ietekmes novērtējumā Komisijas paustajam viedoklim, ka ierosinātie finanšu instrumenti nekropļos finanšu tirgu, jo tie ir finansiāli dzīvotspējīgi, taču katrs atsevišķi tirgū nespēj iegūt pietiekamu finansējumu;

38. norāda, ka tādējādi rodas zināma pretruna ar regulas 15. pantu, saskaņā ar kuru finansēšanas problēmas nav finanšu instrumentu piemērotības kritērijs;

39. principā atzinīgi vērtē to, ka plānošanas periodā riska dalīšanai un pašu kapitāla instrumentiem jāiztērē līdz 20 % no Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta budžeta. Tādējādi, rūpīgi plānojot, tiek paplašinātas finansēšanas iespējas un atšķirībā no zaudētajām subsīdijām vienlaikus veicināta uzņēmumu ieinteresētība. Tomēr jānodrošina, ka, veicot vispārējās nozīmes projektu izmaksu lietderības analīzi, kā arī vērtējot to komerciālo dzīvotspēju, tiek piemēroti stingri kritēriji;

40. uzskata, ka kritiski jāizvērtē ierosināto finanšu instrumentu piemērotība enerģētikas tīklu paplašināšanas projektiem;

41. uzsver nepieciešamību pielāgot atbilstības kritērijus Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentam, lai nodrošinātu tālāko reģionu piekļuvi tādu projektu finansējumam, kuru mērķis ir palielināt šo reģionu enerģētisko neatkarību;

E. Projektu obligācijas

42. atzīmē, ka 2012.–2013. gadā EIB vadībā paredzēts izmēģināt projektu obligāciju iniciatīvu. Tie varētu būt projekti, kuru plānošana TEN-E pamatnostādņu kontekstā jau ir būtiski pavisinājies uz priekšu. Ietekmes novērtējumā Komisija prognozē, ka izmēģinājuma posmā par piemērotu atzīs tikai vienu enerģētikas projektu;

43. piekrīt Eiropas Enerģijas regulatoru padomes (CEER) viedoklim, ka projektu obligācijas ieguldījumiem esošajos tīklos ir izmantojamas tikai noteiktos apstākļos, jo norobežošana ir problemātiska. Tās varētu būt lietderīgs instruments attiecībā uz savienojumiem ar jūrā izvietotām iekārtām un pārrobežu savienojumu līnijām;

44. norāda, ka šis projektu finansēšanas paņēmieni tīkla operatoriem līdz šim vēl ir neierasts. Tāpēc, iespējams, paies laiks, līdz ieguldītāji akceptēs šo jauno kapitāla veidu. Komisijai un EIB vajadzētu izvēlēties rūpīgi aprēķinātus projektus, lai iegūtu potenciālo ieguldītāju uzticību. Par mērķi jāizvirza tāda kredītvērtējuma reitinga panākšana, lai par obligācijām ieinteresētos arī lieli institucionāli ieguldītāji;

45. no budžeta līdzekļu izlietojuma aspekta principā pozitīvi vērtē to, ka papildinot zaudētās subsīdijas, tagad tiks izmantoti arī finanšu instrumenti. Tomēr jānodrošina, ka tiek finansēti tikai tie projekti, pēc kuriem ir faktiskā vajadzība, tādā, kuri ir nepieciešami un kuriem, kā liecina pierādījumi, nepiemīt komerciāla dzīvotspēja. Nekādā gadījumā nevajadzētu pārāk daudz atbalstīt jau tāpat dzīvotspējīgus projektus, tādējādi izspiežot privāto finansējumu. Īpaši svarīgi ir nodrošināt, ka subordinētu aizņēmumu kapitālu saņem tikai tādi projekti, kas ir ticami aprēķināti. Nekādā gadījumā nedrīkst radīt mākslīgu tirgu, kurš pastāv, tikai pateicoties ES līdzfinansējumam, un kurā vienmēr jāiegulda jauni līdzekļi, lai novērstu maksātnespēju. It īpaši izmēģinājuma posmā regulāri jāpārbauda, vai alternatīvas atbalsta metodes nav ekonomiski izdevīgākas. Plānoto obligāciju vietā varētu izskatīt sindicētā finansējuma iespējas;

46. uzsver, ka galvenokārt uzņēmumiem arī turpmāk jāfinansē enerģētikas infrastruktūras paplašināšana, kas atzīta par steidzami nepieciešamu. ES un dalībvalstu uzdevums ir atbalstīt infrastruktūras pasākumus un radīt tirgus dalībniekiem nepieciešamos priekšnosacījumus. Lai kļiedētu šaubas par nepieciešamo kopējo ieguldījumu apjomu, Komisijai būtu jācenšas sagatavot

konkrētākas aplēses. Ar atbilstošiem tīkla tarifiem noteikti jānodrošina, ka ienākumi no ieguldītā kapitāla atbilst tirgus prasībām;

F. Mijiedarbība ar citām ES regulām

47. atbalsta Komisijas ieceri, optimizējot atļauju piešķiršanas procedūru, kuru koordinē tikai viena dalībvalsts iestāde, ātrāk īstēnot vispārējās nozīmes projektus, taču ar nosacījumu, ka šajā procedūrā pietiekamā mērā tiek ņemtas vērā valstu līmeņa plānošanas procedūras. Tāpēc prioritāriem projektiem tiek noteikts īpašs statuss. Priekšlikumā regulai lielākā uzmanība būs veltīta procedūru un organizatoriskiem jautājumiem;

48. atzīmē, ka būtu ievērota konsekvence, ja minētajam prioritārajam statusam pielāgotu materiālos standartus, kas attiecas uz vispārējās nozīmes projektiem. Priekšlikums regulai tā pašreizējā redakcijā nenodrošina būtisku atvieglojumu. Ņemot vērā ES Dzīvotņu direktīvas un Ūdens pamatdirektīvas prasības, projektiem gan jābūt pamatotiem ar sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm. Taču tas nedrīkst skart iepriekš minēto noteikumu materiālos priekšnosacījumus. Šajā ziņā priekšlikums regulai ir pret-runīgs. Nemainīga palikusi prasība, ka saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 92/43/EK 6. panta 4. punktu ir nepieciešams Komisijas atzinums, kaut arī Komisijai ir jāizstrādā vispārējās nozīmes projektu saraksts. Šī divkārtšā pārbaude nav vajadzīga;

49. norāda, ka gadījumos, kad atļauju piešķiršanas procedūrā ir norādīti termiņi, galvenā atbildība par procedūru optimizēšanu tiek uzticēta valstu un reģionālajām iestādēm, kuras izsniedz atļauju un kurām pienācīgi jāievēro attiecīgā projekta prioritārais statuss. Turpretim ES noteiktie materiālie standarti pamatā ir saglabāti. Eiropas Komisijai sadarbībā ar iestādēm, kas izsniedz atļauju, būtu jāizstrādā praktiski priekšlikumi, kā minētās pamatnostādnes īstenojamas, un, izstrādājot priekšlikumus, jāievēro praktiskā prasība nodrošināt efektīvas un pārredzamas procedūras.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijs

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Apvārsnis 2020” (Pētniecības un inovācijas pamatprogramma)”

(2012/C 277/14)

REĢIONU KOMITEJA

izvirza šādus galvenos vēstījumus:

- Ierosinātajā Padomes regulā un pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” īstenošanas plānos nozīmīgāka vieta jāierāda dzīvē izmantotajiem paņēmieniem un to ietekmei, t. i., vietējais un reģionālais līmenis jānodrošina aktīvi iesaistīties stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā;
- Pamatprogramma “Apvārsnis 2020”, kuras darbībai izvirzītas trīs galvenās prioritātes, dod nozīmīgu ieguldījumu Eiropas pētniecībā;
- No pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” būtu jāfinansē to koncepciju, metožu un citu intelektuālā kapitāla veidu izpēti un attīstību, kuri vajadzīgi, lai starp reģioniem un pilsētām, augstskolām un uzņēmumiem izvērstu sadarbību inovāciju un zināšanu vērtības paaugstināšanas jomā;
- Reģioniem un pilsētām to politikas pamatprogrammā kā viens no svarīgākajiem aspektiem būtu jāiekļauj RDI. “Apvārsnis 2020” un kohēzijas fondu līdzekļi jāizmanto, lai radītu koncepcijas, instrumentus un citus priekšnoteikumus, ar kā starpniecību vietējās un reģionālās pašvaldības var aktīvi atbalstīt inovāciju, uzņemties riskus un ieguldīt RDI praktiskā pielietošanā, nodrošinot tādējādi pielāgošanos reģionālajiem apstākļiem;
- Ierosina par stratēģisku mērķi “Apvārsnim 2020” izvirzīt atklātas inovācijas kultūras izveidošanu Eiropā; tas būtu jādara, izmantojot šim nolūkam veltītas programmas un citus instrumentus. Ievērojami jāattīsta inovāciju ekosistēmas un pētniecības infrastruktūra un plašāk jāpielieto svarīgas pamattehnoloģijas un publiskais iepirkums;
- Pamatprogrammas atjaunināšana nozīmē programmu noteikumu vienkāršošanu un no ES līdzekļiem finansētu RDI projektu rezultātu ietekmes palielināšanu;
- Lai sasniegtu izvirzītos mērķus, vajadzīgas arī izmaiņas domāšanā. RK aicina vadošos reģionus veidot Eiropas konsorcijs, kuri apvienotu dažādas spējas, lai radītu novatoriskus un sabiedrībai noderīgus jauninājumus, ko varētu plaši izmantot Eiropā;
- Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts var sniegt būtisku ieguldījumu arī reģionālajā līmenī.

Ziņotājs

Markku MARKKULA (FI/PPE), Espo pilsētas domes loceklis

Atsauces dokuments

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu 2014.–2020. gadam “Apvārsnis 2020”
COM(2011) 809 final

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ**1. galvenais vēstījums**

Ierosinātajā Padomes regulā un pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” īstenošanas plānos nozīmīgāka vieta jāierāda dzīvē izmantotajiem paņēmieniem un to ietekmei, t. i., vietējais un reģionālais līmenis jāmodificē aktīvi iesaistīties stratēģijas “Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā

1. Komisijas priekšlikumi ir ļoti labs sākuma punkts, lai noteiktu ES pētniecības, izstrādes un inovācijas pasākumus nākamajam plānošanas periodam (2014–2020). Visi reģioni un visi reģionā aktīvie dalībnieki var efektīvi izmantot zināšanas, un tiem tas būtu jādara. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi visā Eiropā izplatīt un pilnveidot pētniecības, izstrādes un inovācijas jomā gūtos rezultātus.

2. Lai sasniegtu stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, ir svarīgi, lai ES kohēzijas politika veicinātu pamatprasmes un inovācijas spēju vietējā līmenī, kā arī tādu instrumentu un sadarbības izvērsanu, kas veicina Eiropas reģionu sadarbību. Šāda sadarbība un instrumenti ir vajadzīgi, lai īstenotu programmas “Apvārsnis 2020” rezultātus vietējā un reģionālajā līmenī. Visu reģionu pētniecības pasākumos, ko finansē ar programmu “Apvārsnis 2020”, būtu jāietver arī “pasaules izcilības” dimensija, kuru sekmētu lietpratīgas specializācijas principi. Bez tam darbības programmās un pētniecības, inovācijas un lietpratīgas specializācijas stratēģijās būtu pienācīgi jāatspoguļo arī programmas “Apvārsnis 2020” un struktūrfondu ciešā saikne.

3. Komisijas priekšlikumi atbilst subsidiaritātes un proporcionālītātes principiem. Programmas “Apvārsnis” pasākumiem jābūt orientētiem tā, lai, īstenojot tos ES līmenī, iegūtu pēc iespējas lielāku pievienoto vērtību un ietekmi. Minētie pasākumi var pastiprināt pētniecības un inovācijas vispārējos principus, atbalstīt dalībvalstu pētniecisko darbību un nepieļaut pārklāšanos. Īpaši svarīgi ir tas, ka “Apvārsnis” var palīdzēt sasniegt kritisko masu galvenajās nozarēs, uzņemties augstas riska pakāpes un ilgtermiņa pētniecību un izstrādi, jo ar minētās programmas starpniecību iespējams dalīts risks un tā nodrošina plašu darbības jomu un apjomradītus ietaupījumus, ko citādā veidā nebūtu iespējams panākt.

REĢIONU KOMITEJA

4. uzsver, ka pamatprogramma “Apvārsnis 2020” ir ļoti svarīga. Ņemot vērā pamatprogrammas lomu stratēģijas “Eiropa 2020” un Savienības citu politikas jomu īstenošanā, kā arī Eiropas pētniecības telpas izveidē un darbībā, ļoti pamatoti ir tas, ka “Apvārsnim 2020” plānots piešķirt finansējumu EUR 80

miljardu apmērā, kas ir absolūti nepieciešamā minimālā summa. Tomēr, ņemot vērā to, ka Eiropai svarīgi ir uzlabot situāciju pēc finanšu krīzes un izveidot stabilu pamatu savām izvēlētajām pasaules mēroga prioritātēm, pamatprogrammā “Apvārsnis 2020” vajadzētu iekļaut instrumentus, kas vērsti uz reālajā dzīvē izmantoto paņēmieni pārveidi un ātrāk nodrošina rezultātus sociālajā jomā — jaunas darba vietas, gudru izaugsmi un labklājības celšanu gan īstermiņā, gan ilgtermiņā;

5. atzinīgi vērtē pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” mērķi palielināt pētniecībā izstrādāto jauninājumu skaitu, ņemot vērā inovācijas potenciālu. Tāpēc ir būtiski, lai — vēl pirms jaunā plānošanas perioda sākuma — lēmumu pieņēmēji reģionālajā līmenī un attiecīgajā teritorijā esošās universitātes un zinātniskās pētniecības iestādes sāktu kopīgi aktīvi izstrādāt reģionu inovāciju stratēģijas un īstenošanas programmas, kuru pamatā ir stratēģiska pieeja par lietpratīgu specializāciju un kuru finansējumu kopīgi nodrošina vairāki avoti, tostarp pašvaldību budžets, uzņēmumu iemaksas un vairāki ES finanšu instrumenti. Tāpēc ir svarīgi, lai ES pētniecības un inovācijas programmas un valstu un reģionālās inovācijas stratēģijas būtu savstarpēji saskaņotas;

6. aicina izvērtēt pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” īstenošanas plānu (konkrēti, to satura, fondu līdzekļu sadales un instrumentu) ietekmi, it sevišķi to stimulējošo efektu, ņemot vērā visus pārējos Eiropā notiekošos pasākumus pētniecības, izstrādes un inovāciju (RDI) jomā. Finansējuma ziņā “Apvārsnis 2020” ir milzīga programma (laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam paredzēti EUR 80 miljardi). Attiecībā uz “Marijas Kirī pasākumiem” jāatzīmē, ka tiem piešķirtais budžets ir samazināts no EUR 1 miljarda 2013. gadā līdz nepilniem EUR 0,7 miljardiem 2014. gadā. Ņemot vērā šīs programmas pozitīvos rezultātus, programmas pasākumiem piešķirtais budžets lielākā mērā jāpielīdzina budžetam, kas piešķirts Eiropas Pētniecības padomes pasākumiem. Tā kā programma “Apvārsnis 2020” veido tikai dažus procentus no visu Eiropā notiekošo RDI pasākumu budžeta, lēmumu pieņemšanā būtu jāņem vērā Eiropas RDI sistēma kopumā un pamatprogrammas līdzekļu izmantošanai jānosaka stingras prioritātes;

7. atkārtoti norāda⁽¹⁾, ka jāspēr drosmīgi, praktiski soļi, lai dalībvalstīs visiem pārvaldes līmeņiem — gan vietējam un reģionālajam, gan arī centrālajam pārvaldes līmenim — piešķirtu lielāku atbildību, kā arī lai iesaistītu visas pārējās ieinteresētās puses. Tāpēc valstu reformu programmās jāatzīst vietējo un reģionālo pārvaldes iestāžu nozīmīgā loma stratēģijas “Eiropa 2020” izstrādē un īstenošanā un visiem galvenajiem dalībniekiem ar teritoriālo līgumu starpniecību jāuzņemas kopīga atbildība par RDI pasākumiem reģionālajā līmenī;

⁽¹⁾ CdR 72/2011 fin.

8. aicina pilsētas un reģionus uzņemties izšķirošo lomu, veidojot publiskā un privātā sektora un individu jauna tipa partnerības, kā arī nozīmīgāku vietu ierādīt lietotājiem, atklātai inovācijai un izcilu zināšanu sekmēšanai, lai veicinātu tādu RDI, kas vajadzīga, lai rastu inovatīvus risinājumus sabiedrības problēmu risināšanai. Saistībā ar pamatprogrammā “Apvārsnis 2020” izvirzīto mērķi — panākt, ka svarīgāko sabiedrības problēmu risināšanā Eiropa kļūst par pasaules līderi — RDI pasākumiem jābūt pārnozaru, daudznozaru, daudzpusēja un multikulturāla rakstura, un tiem nozīmīgi jāietekmē iedzīvotāju ikdienas dzīve. Laboratorijas vairs nav tikai parastas universitāšu struktūrvienības, bet gan reģionālas inovācijas ekosistēmas, kurās ātrā tempā tiek izmēģināti daudzi uz lietotāju vēlmēm balstīti jauninājumi: pārveidojami un pielāgojami jauni produkti, procesi, struktūras un sistēmas. Tās nevar izveidot un uzturēt bez vietējo un reģionālo pašvaldību aktīvas līdzdalības;

9. lai panāktu reģionālās politikas un pētniecības politikas sinerģiju, uzsver, ka būtiski ir programmā “Apvārsnis 2020” paredzēt reģionālo dimensiju. Tāpēc Komiteja aicina saglabāt tādu “Apvārsnis 2020” instrumentu un programmu darbību kā, piemēram, “Zināšanu reģioni” un “Dzīvās laboratorijas”. Šīm programmām ir spēcīga reģionālā dimensija, līdzdalība un ietekme, tās palielina reģionu inovācijas potenciālu un ir plašākas par vienkāršu “zināšanu apmaiņu”;

10. mudina nepārtraukt programmu “Zināšanu reģioni”, pat ne tajā gadījumā, ja tiek organizēti līdzīgi pasākumi, ko lielā mērā finansē no kohēzijas politikas līdzekļiem. Tieši pretēji, programma “Zināšanu reģioni” būtu jāizmanto kā reģionu izcilības attīstības instruments, un tās apmērs būtu vairākkārtīgi jāpalielina. Šī programma var būtiski stimulēt un atbalstīt reģionus, lai tie varētu attīstīt pārdomātu specializāciju un izveidot apstākļus, kas ļautu izvērst pastiprinātu sadarbību un salīdzinošo mācīšanos Eiropas līmenī. Salīdzinošā mācīšanās ir process, kurā galvenā uzmanība tiek pievērsta sistēmisku izmaiņu kopīgai veidošanai, izmantojot salīdzinošo novērtēšanu un kopīgu mācīšanos;

11. ierosina “Zināšanu reģioniem” piešķirt īpašu uzdevumu — finansēt pētījumus par to, kā reģionālā līmeņa pasākumus iekļaut dažādajās pamatiniciatīvās, lai Eiropā veidotu auglīgu sadarbību. Tāpēc vienam no “Zināšanu reģionu” mērķiem jābūt gan Eiropas, gan pasaules mērogā palielināt reģionālo ekosistēmu konkurētspēju tādās jomās kā digitālā stratēģija un resursu ziņā efektīvas tehnoloģijas, tādējādi paverot arī jaunas uzņēmējdarbības iespējas programmā iesaistītajiem MVU, kuriem ir izšķiroša nozīme novatorisku sasniegumu izmantošanā komerciālos nolūkos un ieviešanā;

12. pauž bažas par to, ka ne ierosinātajā Eiropas Savienības daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam, ne pamatprogrammā “Apvārsnis 2020” nav minēts, kas turpmāk notiks ar programmu “Saprātīga enerģija Eiropai” (IEE), kura pašreizējā plānošanas periodā bija būtiski svarīga inovācijai tādos aspektos kā vietējā pārvaldība, finanšu inženierija, vietējo dalībnieku un iedzīvotāju piesaistīšana, ilgtermiņa redzējums un tīklu veidošana un kura deva iespēju uzsākt tādas iniciatīvas kā Pilsētas mēru pakts. Tāpēc IEE programmas mērķu sekmēšanas labad

aicina programmā “Apvārsnis 2020” paredzēt atsevišķu budžeta pozīciju, kas būtu domāta tādiem risinājumiem, kas nav saistīti ar tehnoloģiju;

2. galvenais vēstījums

Pamatprogramma “Apvārsnis 2020”, kuras darbībai izvirzītas trīs galvenās prioritātes, dod nozīmīgu ieguldījumu Eiropas pētniecībā

13. lai palielinātu Eiropas līmeņa pētniecības, izstrādes un inovācijas pasākumu efektivitāti reģionos, jāņem vērā vairāki aspekti:

- a) jāpalielina sabiedrības informētība par inovāciju, kā arī RDI ietekme un pielietojamība plašākā mērogā;
- b) jāizstrādā metodes, lai palīdzētu izvērtēt reģionālās sadarbības palielināšanos, risinot svarīgas sabiedrības problēmas, un lai palīdzētu izveidot un vadīt kopējus forumus atklātai inovācijai un publiskā un privātā sektora un individu partnerībām;
- c) jāveicina zinātnes un sabiedrības dialogs, tādējādi padziļinot izpratni par inovācijas sistēmiskajām iezīmēm un perspektīvām.

REĢIONU KOMITEJA

14. norāda, ka attiecībā uz RDI galvenie problēmjautājumi Eiropas reģionos ir šādi:

- a) noteikt RDI lomu tradicionālo publiskā sektora procesu, tostarp lēmumu pieņemšanas, modernizēšanā;
- b) palielināt ES pamatiniciatīvu rezultātu atbilstību un pielietojamību un attiecīgi paātrināt minēto pasākumu īstenošanu;
- c) mācīties un laist tirgū pētījumus un inovācijas procesā iegūtās zināšanas ar publiskā un privātā sektora partnerību starpniecību un labas prakses piemēru un citu noderīgu zināšanu apmaiņas ceļā;

15. uzsver, ka “Apvāršņa 2020” triju prioritāšu struktūra paver iespējas sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” stratēģiskos mērķus. Tā kā šī pamatprogramma ir paredzēta ES līmeņa RDI, kam būtu jāsekmē RDI pasākumi dalībvalstīs un reģionos, vajadzētu izmainīt “Apvāršņa 2020” noteikumus un īstenošanu, ņemot vērā turpmāk minētos ieteikumus.

- a) novērtēšanas un finansēšanas kritērijos uzsvars ir likts uz pasaules līmeņa izcilību, un visas darbības pamatojas uz zinātnieku speciālajām zināšanām. Tomēr jānorāda, ka katrai prioritātei vajadzētu noteikt savus izcilības kritērijus: pirmajai — zinātniskā darba izcilību, otrajai — izcilību rūpniecisko jauninājumu un uzņēmējdarbības atjaunošanas jomā un trešajai — izcilību sociālo jauninājumu un to ietekmes jomā;
- b) prioritātes par zinātniskās bāzes izcilību apakšsadaļā “Nākotnes un jaunās tehnoloģijas” vairāk jāuzsver, ka tādām tehnoloģijām jābūt multidisciplinārām. Papildus zinātniskajām publikācijām un patentiem ietekmes novērtējuma kritērijos jāietver arī dažādas citas zināšanu plūsmas — no zināšanu radītājiem uz zināšanu izmantotājiem un galalietotājiem;
- c) prioritātē “Vadošā loma rūpniecībā” nepārprotami jāuzsver tas, ka RDI darbībai vienlaikus jāietver vairākas tehnoloģijas nolūkā palielināt Eiropas uzņēmumu, jo īpaši MVU izaugsmes potenciālu. Tas varētu veicināt MVU līdzdalību publiskā un privātā sektora konsorcijs. Rūpnieciskā procesa sarežģītība prasa lielāku elastīgumu RDI jomā un tāpēc būtu vairāk jāiesaista MVU. Tehnoloģijas jāuzskata par instrumentiem, kas nodrošina ātru attīstību, pat krasas pārmaiņas, tāpēc par svarīgu uzdevumu būtu jāizvirza digitalizācijas, cilvēku paradumu un tirgus dinamikas integrēšana;
- d) prioritārajā jomā “Sabiedrības problēmu risināšana” uzsvars jāliek uz labāko Eiropas speciālo zināšanu apvienošanu ar lieliem kopīgas jaunrades projektiem, kuru mērķis ir pavērt iespējas Eiropā īstenot plašas sistēmiskas un strukturālas pārmaiņas, kas pārsniegtu tradicionālās robežas. Pētījumi, kas veikti kādā noteiktā jomā, nedod pietiekami daudz zināšanu, lai atrisinātu lielas sabiedriskas problēmas. Uzmanības centrā jāizvirza multidisciplināri RDI pasākumi, kuru rezultāts ir koncepcijas un komponenti, kas vajadzīgi minētajām sistēmiskajām un strukturālajām pārmaiņām. Pētniecības kodolu veido eksperimenti un izmēģinājumi. Labs piemērs ir projekta “Progresīvās pilsētas” plašais darbības lauks. Visā iepriekšminētajā būtisks elements ir rezultātu pielāgojamība dažādos apstākļos visā Eiropā;
- e) tā kā ļoti augsta līmeņa rezultāti ir vajadzīgi jau īstermiņā, būtu jāizmanto prioritāte “Sabiedrības problēmu risināšana”, lai modernizētu politikas patlaban pārāk neelastīgās pamatnostādnes, kas arī ir pārāk atrautas no reālās dzīves. Dažādām programmām jāizmanto atšķirīgi finansēšanas mehānismi atbilstoši programmu mērķiem. Viens no iespējamiem risinājumiem varētu būt finansējuma piešķiršana vairākos posmos, kur katrā posmā piešķir pietiekamu finansējumu un rezultātus vērtē, pamatojoties uz kritērijiem, kas uzsvēr izcilu kvalitāti. Uz nākamo kārtu pārietu tikai sekmīgie projekti, kas atbilst minētajām izcilības prasībām. Posmi būtu pieskaņoti šādām projekta stadijām: 1) īstenošanas izredzes, 2) eksperimenti, 3) kopīga zināšanu radīšana un 4) rezultātu ieviešana praksē un plašākā mērogā. Pirmais posms ietvertu plašas un atklātas apspriedes nolūkā rast risinājumu. Otrajā posmā uzdevums būtu pārbaudīt dažādas

alternatīvas un sagatavot sistēmas koncepciju. Trešajā — vadošie pētnieki sīki izstrādātu vajadzīgās sastāvdaļas. Ceturtais posms sastāvētu no vairākiem paralēliem, lietišķiem un vienlaikus radošiem eksperimentiem, kas palielinātu projekta sociālo ietekmi;

- f) iepriekš izklāstītā projektu īstenošana vairākos posmos — ja to darītu pārredzami un rezultātus efektīvi izplatītu — sniegtu arī reģioniem un citiem kohēzijas fonda līdzekļu saņēmējiem milzum daudz lietderīgas informācijas par jau pieejamajām speciālajām zināšanām un potenciālajiem līdzdalībniekiem izstrādes procesā;

3. galvenais vēstījums

Reģioniem un pilsētām to politikas pamatprogrammā kā viens no svarīgākajiem aspektiem būtu jāiekļauj RDI. “Apvārsnis 2020” un kohēzijas fondu līdzekļi jāizmanto, lai radītu koncepcijas, instrumentus un citus priekšnoteikumus, ar kā starpniecību vietējās un reģionālās pašvaldības var aktīvi atbalstīt inovāciju, uzņemties riskus un ieguldīt RDI praktiskā pielietošanā, nodrošinot tādējādi pielāgošanos reģionālajiem apstākļiem.

16. reģioniem jāpalielina to gatavība izmantot pētījumu rezultātus. Tam jāpievērš lielāka uzmanība un jāpiešķir lielāks finansējums. Iegūtā kompetence, praktiskās zināšanas un izstrādātie instrumenti tad būtu jāizmanto, lai nodrošinātu pētījumu rezultātu izmantošanu Eiropas mērogā. To iespējams panākt vienīgi, palielinot sinerģiju starp visiem finansēšanas instrumentiem, tas ir, “Apvārsni 2020”, kohēzijas politiku, kā arī valsts, reģionālā un vietējā līmeņa resursiem. Taču ar līdzekļu apvienošanu vien nepietiek, jāmaina arī darbības kultūra un administratīvā prakse. Jo īpaši jāpastiprina reģionālā sadarbība un kopīgas mācības attiecībā uz RIS3 stratēģiju (valstu/reģionālās pētniecības un inovācijas stratēģijas lietpratīgai specializācijai) efektīvu izmantošanu;

17. taču pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” papildināmībai ar citām ES finansēšanas programmām, tostarp struktūrfondiem, jānodrošina, lai pat tie reģioni un pilsētas, kas nevar pretendēt uz šādu fondu finansējumu, saņemtu atbalstu tā sauktās “trīskāršās spirāles” koncepcijas attīstīšanai (vietējo un reģionālo pašvaldību, zināšanu iestāžu un rūpniecības pārstāvju iesaistīšana) saistībā ar inovācijas procesu un zināšanu vērtības paaugstināšanu. Minētajā nolūkā un ņemot vērā pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” nozīmi Eiropas Savienībai kopumā, programmas budžetā būtu jāparedz īpašs finansējums šādu sadarbības attiecību pētniecībai un attīstībai;

18. lai sasniegtu izvirzītos mērķus, vajadzīgas arī izmaiņas domāšanā. RK aicina vadošos reģionus veidot Eiropas konsorcijs, kuri apvienotu dažādas spējas, lai radītu novatoriskus un sabiedrībai noderīgus jauninājumus, ko varētu plaši izmantot Eiropā. Komiteja arī aicina uzlabot reģionu un pilsētu spējas izmantot pamatprogrammu “Apvārsnis 2020” un citas līdzīgas iniciatīvas. Īpaša uzmanība jāpievērš digitalizācijas un jaunu svarīgāko pamattehnoloģiju sniegto iespēju pilnīgai izmantošanai, lai modernizētu reģionālo inovāciju politiku. Turklāt RK mudina reģionus, lai tie, izmantojot publiskā un privātā sektora

dalībnieku partnerības ar augstskolām un citām nozīmīgām zināšanu iestādēm — partnerības, kas orientētas uz cilvēkiem, — vērstu savu darbību atvērtu inovāciju virzienā.

REĢIONU KOMITEJA

19. uzsver, ka pamatprogrammas “Apvāršnis 2020” uzdevums ir papildināt RDI darbību dalībvalstīs. Pamatprogrammas “Apvāršnis 2020” īstenošanas procesā būtu jāizveido programmas un citi finansēšanas instrumenti, kas atbalsta Eiropas inovācijas politikas pasākumus, sekmē novatorisku darbību un palielina uzņēmumu, it sevišķi MVU, līdzdalību. Šajā nolūkā būtu jāmudina uzņemties riskus, kas bieži saistīti ar nozīmīgiem jauninājumiem; aicina arī palielināt finansējumu MVU, jo īpaši attiecībā uz inovatīvu sasniegumu prototipu ātru izstrādāšanu, laišanu tirgū un ieviešanu;

20. mudina izmainīt Kopīgā pētniecības centra darbību tā, lai tas palīdzētu reģionālajām un vietējām pašvaldībām lēmumu pieņemšanā attiecībā uz jaunākajiem sasniegumiem RDI jomā. Tas būtu jā dara ciešā saistībā ar “Lietpratīgas specializācijas foruma” darbības attīstīšanu. Ziņojumu un citu publikāciju vietā galvenā uzmanība būtu jāpievērš eksperimentu finansēšanai, ātrai prototipu izstrādei un pētniecības zināšanu pielietošanai praksē, lai ieviestu izmaiņas visā Eiropā, tādējādi palielinot reģionālā un vietējā līmeņa atjaunotnes spējas;

21. mudina īpašu uzmanību veltīt tam, lai tiktu izstrādāti un ieviesti praksē jauni, efektīvi instrumenti ar spēcīgu reģionālo dimensiju. “Apvāršnī 2020” ir iekļautas attiecīgās politikas pamatnostādnes. Pamatprogrammas “Apvāršnis 2020” īstenošanas programmā kā viens no aspektiem konkrēti minēta reģionālā nozīme, kā arī koordinācija ar kohēzijas finanšu līdzekļiem. Viens no prioritātē “Sabiedrības problēmu risināšana” izvirzītajiem uzdevumiem ir pētniecības un inovācijas līmeņa izlīdzināšana Eiropā, piemēram, veidojot sadarbību starp izcilām pētniecības iestādēm un mazāk attīstītiem reģioniem, atzīstot šajos reģionos pastāvošo izcilību, kā arī reģionālā līmenī veicinot politiskās pieredzes apmaiņu;

22. stingri mudina vietējās un reģionālās pašvaldības aktīvi piedalīties programmā “Apvāršnis 2020”. Lai maksimāli efektīvi izmantotu pamatprogrammu “Apvāršnis 2020”, vietējo un reģionālo pašvaldību uzdevums ir attīstīt starpreģionālu un Eiropas mēroga sadarbību. Tālab tām jāizmanto arī iespējas, ko sniedz Eiropas teritoriālās sadarbības grupa (ETSG)⁽²⁾. Jo īpaši tām jāspēj attīstīt kopīgas platformas (piemēram, inovācijas forumus un izmēģinājuma laboratorijas sadarbībai, savienojot reālo dzīvi un virtuālo pasauli), lai sekmētu atklātu inovāciju un reģionālo inovāciju ekosistēmas. Aktīvas Eiropas līmeņa sadarbības rezultātā tiktu panākti apjomradīti ietaupījumi, kā arī tiktu radīti plašāki tirgi vietējā līmeņa uzņēmumiem un sekmētas citas vietējā līmeņa norises. Lietpratīga specializācija — kā viens no pamatprogrammas “Apvāršnis 2020” un kohēzijas politikas pamatprincipiem — paver jaunas iespējas saistībā ar minētajiem pasākumiem;

23. norāda, ka “Apvāršņa 2020” īstenošanā īpaša uzmanība jāpievērš RDI procesa sistēmiskajām iezīmēm un tā nobeiguma posmiem jeb, citiem vārdiem sakot, pētniecības rezultātu komercializācijai tirgū. Atklātās inovācijas pasākumu palielināšanas nolūkā būtu jāizvērs ar inovāciju un inovācijas ekosistēmām saistīta pētnieciskā darbība. Tāpēc multidisciplinārajā RDI darbībā īpaša uzmanība jāpievērš inovatīvu pārmaiņu priekšnoteikumiem, tostarp prognozēšanai, cilvēkkapitālam, modernizācijas spējām un metodēm ietekmes novērtēšanai;

24. ierosina par stratēģisku mērķi “Apvāršnim 2020” izvirzīt atklātas inovācijas kultūras izveidošanu Eiropā; tas būtu jā dara, izmantojot šim nolūkam veltītas programmas un citus instrumentus, piemēram, tādas, kas iesaistītu tiešos lietotājus, sabiedrību un pilsoniskās sabiedrības organizācijas un ar kuru palīdzību izstrādātu uz IKT balstītas metodes un instrumentus atklātai inovācijai. Šim mērķim jāsekmē tāda darbība, kuras rezultāts ir plašākā mērogā pielietojama pieredze atklātas inovācijas pārvaldības, paņēmieni, instrumentu un pielietojuma jomā. Jāpiemēro eksperimentāla pieeja, īpaši jomās, kurās ar digitalizāciju saistītiem jauninājumiem var būt milzīga ietekme, piemēram, tādās jomās kā “Progresīvās pilsētas” un vieda mobilitāte;

4. galvenais vēstījums

Pamatprogrammas atjaunināšana nozīmē programmu noteikumu vienkāršošanu un no ES līdzekļiem finansētu RDI projektu rezultātu ietekmes palielināšanu.

25. administratīvo procedūru saskaņošana ir viens no sarežģītākajiem uzdevumiem, kura izpilde tiek sagaidīta no “Apvāršņa 2020”. Par mērķi būtu jāizvirza noteikt tādas pētniecības tematus un ieviest tādas elastīgas, viegli saprotamas finansēšanas sistēmas, kuru nosacījumi universitātēm, pētniecības iestādēm un uzņēmumiem šķistu tik izdevīgi, ka tiem būtu vērts censties veidot plašu sadarbību ar partneriem citās Eiropas valstīs un šajā nolūkā no sava budžeta piešķirt nozīmīgus līdzekļus. Attiecībā uz līdzekļu izmantošanu par pietiekamiem kontroles pasākumiem varētu atzīt tiesību normām atbilstošu grāmatvedību un parastās revīzijas. Tas būtiski samazinātu Eiropas Savienības un tās dalībvalstu administrācijas darbinieku veikto revīziju skaitu, iespējams, pat līdz līmenim, kas ir zemāks par plānoto.

REĢIONU KOMITEJA

26. mudina vienkāršot administratīvās procedūras un uzsver, ka administratīvajai praksei vienmēr būtu jāatbalsta un jāvirza projektu faktiskais saturs. Vienas pieturas aģentūras izveide Eiropas Komisijā varētu būt risinājums, lai novērstu inovatīvu projektu koordinācijas sadrumstalotību. Jo īpaši nozīmīgi tas ir attiecībā uz daudzdisciplināriem projektiem un vairāku ES fondu finansētiem projektiem;

27. uzskata, ka obligāti jāgroza regulas projekta par dalības noteikumiem (COM(2011) 810 final) 24. pants, kas attiecas uz netiešajām izmaksām. Saskaņā ar ierosināto modeli (vienotas likmes modelis) netiešās izmaksas nosaka, piemērojot vienotu likmi 20 % apmērā no kopējām tiešajām attiecināmajām izmaksām. Tas bieži radītu nepamatotus sarežģījumus, sedzot

⁽²⁾ CoR 230/2010 final.

faktiskās netiešās izmaksas. Vajadzētu vai nu ievērojami paaugstināt minēto likmi vai arī noteikt, ka iespējams akceptēt faktiskās izmaksas attiecībā arī uz netiešajām izmaksām;

28. atzinīgi vērtē pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” un kohēzijas politikas savstarpēju saskaņošanu un ciešu saikņu radīšanu starp dažādām ES programmām un finanšu instrumentiem. Tomēr, lai nodrošinātu vajadzīgās pārmaiņas, “Apvārsnī 2020” noteiktie pasākumi būtu jāizstrādā sīkāk. Proti, katrai programmai jānosaka tās mērķiem atbilstoši kritēriji, taču tām visām jāpamatojas uz vienotu principu, ka projektos jābūt iekļautiem efektīviem pasākumiem, kas pētniecības rezultātus padarītu pielietojamus ārpus projekta. Lai palielinātu ieguvumus, jāievieš elastīgāki noteikumi par līdzekļu izmantošanu projekta īstenošanas gaitā. Svarīgākais ir rezultāts, nevis administratīvās procedūras;

29. atkārtoti pauž atbalstu Eiropas Parlamenta ierosinājumam, ka pieejas pamatā jāliek “zinātne un tehnoloģija” vai “zinātne un inovācija”, kurās izmantoti stingri zinātniskā un tehniskā darba kvalitātes kritēriji un reāli izpildāmas pārvaldības metodes, kā arī ņemtas vērā zinātnes, tehnoloģijas izstrādes un tirgū ieviešanas procesu līdzīgās iezīmes un atšķirības⁽³⁾;

30. uzsver, ka būtiski ir saskaņot pasākumus, kas saņem finansējumu no “Apvāršņa 2020”, ar tiem, kurus finansē no kohēzijas politikas fondiem. Jaunajā plānošanas periodā kohēzijas fondu līdzekļi būtu jāizmanto mērķiem, ko Reģionu komiteja norādīja atzinumā “Pētniecības pamatprogrammu īstenošanas vienkāršošana”. RK aicināja izveidot jaunus mehānismus, ar kuriem vietējām un reģionālajām pašvaldībām piešķirtu līdzekļus, lai tās var iegādāties sekmīgu pētniecības projektu rezultātus un tādējādi izpildīt kompetences prasības inovatīvā reģionālajā attīstībā⁽⁴⁾;

31. ierosina uz lielu daļu “Apvāršņa 2020” programmu attiecināt turpmāk minētos pasākumus, vienlaikus katrā programmā būtu jāuzsver tās mērķiem visvairāk atbilstošie temati:

- a) viens no lielākajiem pašreizējās sistēmas trūkumiem ir tas, ka pieejamās zināšanas netiek pietiekami izmantotas. Projekta sākumstadijā būtu jāieplāno pietiekami daudz laika un citu resursu, lai apkopotu un izanalizētu par attiecīgo tematu pieejamās zināšanas. Iegūtie rezultāti būtu jāpublicē tā, lai tie būtu pieejami interesentiem arī ārpus projekta; tādējādi tiktu uzlabota informācijas vispārējā izplatība un pielietojamība;
- b) vairāk nekā līdz šim būtu jāuzsver, ka jācenšas sasniegt plānotos rezultātus. Praksē tas nozīmē, piemēram, to, ka programmu aprakstos un projektu pieteikumos vajadzētu norādīt RDI darbības ietekmi uz sabiedrību gan īstermiņā, gan ilgtermiņā. Lielāki līdzekļi būtu jāiegulda ietekmes palielināšanā, kā arī vairāk jāveic izmēģinājumi un plašāk jāizplata rezultāti, turklāt to vajadzētu darīt visas projekta īstenošanas

garumā. Būtu jāparedz līdzekļi jaunu partneru iekļaušanai dažādās projekta stadijās, konkrēti, iesaistot zināšanu līdzradītājus un rezultātu īstenotājus no dažādiem reģioniem un jomām;

- c) projektu izstrādē jāpastiprina atklātība, sadarbība un spēja pielāgoties situācijas izmaiņām, un tāpēc daļa budžeta (parasti 10–20 %) būtu jāatliek rezervē, ko projekta īstenošanas gaitā izmantotu pasākumiem, lai pielāgotos izmaiņām ārējos apstākļos un attīstībai attiecīgajā nozarē. Tādus līdzekļus arī varētu izmantot, lai piesaistītu projektā jaunus partnerus, ja tiek atklāts, ka kādai projektā sākotnēji neiesaistītai personai ir vērtīgas speciālas zināšanas;
- d) Finanšu regulu darbības ietvaros būtu jāizstrādā mehānismi, lai būtu iespējams nelielas finansējuma summas iezīmēt projektu izcilu rezultātu turpmākai izvēšanai. Šāds atbalsts būtu saistīts ar izcilības kritērijiem un darbotos galvenokārt kā stimuls, lai izcilus rezultātus virzītu tālāk uz inovācijas cikla nākamo posmu (piem., no izpētes uz demonstrēšanu un komercializēšanu);
- e) “zināšanu trīsstūris” (pētniecības, izglītības un inovācijas sinerģija) būtu jānosaka par vienu no pamatprincipiem, turklāt nevis tikai Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūta (EIT) darbībā, bet visā “Apvāršņa 2020” īstenošanā. Ikvienā projektā vajadzētu ieplānot pasākumus, kā īstenot zināšanu trīsstūri;

5. galvenais vēstījums

Ievērojami jāattīsta inovāciju ekosistēmas un pētniecības infrastruktūra un plašāk jāpielieto svarīgas pamattehnoloģijas un publiskais iepirkums.

32. pamatprogrammai “Apvārsnis 2020” jānodrošina, lai visur Eiropā partnerībās starp universitātēm un rūpniecības nozari tiktu izmantotas progresīvas metodes un procesi. Galvenā uzmanība jāpievērš tam, lai vairāk būtu tādu sasniegumu, ar kuru palīdzību no pētniecības rezultātiem iespējams attīstīt lielāku skaitu inovāciju, kā arī rentabliem uzņēmumiem, tostarp valsts sektora uzņēmumiem;

33. starptautiskā līmenī sekmīgi produkti — lai tie būtu produkti vārda vistiešākajā nozīmē vai arī sistēmas, pakalpojumi vai plašākas darbības sistēmas — ir radīti, pamatojoties uz augstākā līmeņa speciālajām zināšanām, kuru pamatā ir vērtību ķēdes un ekosistēmas. Pamatprogrammai “Apvārsnis 2020” jāspēj radīt priekšnosacījumus praktiski pielietojamām inovāciju ķēdēm. Vienīgi tad būs iespējams rast risinājumus nozīmīgām sabiedrības problēmām un nodrošināt rūpniecības atjaunotni.

REĢIONU KOMITEJA

34. uzsver, ka pamatprogrammā “Apvārsnis 2020” būtiska loma ir svarīgām pamattehnoloģijām. Tehnoloģijas ne tikai jāattīsta no dzīves atrautās zinātnes un tehnoloģiju programmās, bet gan jau pētniecības un izstrādes posmā tās jāpiesaista rūpniecības nozares vērtību ķēdēm un pasaules inovāciju vērtību tīkliem, kā arī pasākumiem, kas vērsti uz reģionālo ekosistēmu un inovāciju klasteru attīstīšanu un speciālo zināšanu

⁽³⁾ CdR 67/2011 fin.

⁽⁴⁾ CdR 230/2010 fin.

stiprināšanu. To var panākt ar zināšanu centru izveidi reģionālajā līmenī. Minētais ir svarīgs tāpēc, ka tas paver iespējas gan maziem, gan arī lielākiem uzņēmumiem pārvarēt produktu attīstības sarežģītos sākotnējos posmus;

35. mudina pilnībā izmantot publiskā sektora nepieciešamību ieviest jaunus pakalpojumus, produktus un tehnoloģijas un šo aspektu pielietot, lai ar publiskā iepirkuma palīdzību stimulētu plašāku pieprasījumu pēc inovācijas. RK jau agrāk ir norādījusi⁽⁵⁾ uz publiskā iepirkuma lielo pirkjspēju (tas veido 17 % no ES 27 valstu IKP) un ir atzinusi publiskā iepirkuma izšķirošo lomu inovāciju sekmēšanā un nenoliedzami stimulējošo ietekmi sociālo, vides u. c. standartu paaugstināšanas jomā. Minētais potenciāls jāizmanto reģionu, valstu un Eiropas pārvaldes līmenī, un tas jāpalielina, īstenojot piemērotus spēju veidošanas pasākumus;

36. atkārtoti pauž savu pārliecību, ka Eiropas Pētniecības telpas (EPT) darbību varētu nostiprināt, ja publiskā iepirkuma procedūrās iekļautu pētniecības un izstrādes pakalpojumu iepirkumu; vēlreiz vērš uzmanību uz RK atzinumā par Zaļo grāmatu par iepirkuma tirgu⁽⁶⁾ un RK atzinumā par iepirkumu pirm-skomercializācijas posmā⁽⁷⁾ paustajiem uzskatiem, taču piebilst, ka nedrīkst radīt situāciju, ka šie pakalpojumi tiktu pakļauti konkurencei;

37. atzīst, ka pilsētām ir svarīga nozīme kā vietām, kur tiek ieviesti plaši, sistēmu pārveidojoši jauninājumi, kam ir liels potenciāls, meklējot risinājumus sarežģītām mūsdienu vides, sociālajām un ekonomikas problēmām. Zināšanu iestādēm un ar politikas pasākumiem būtu vairāk jāatbalsta tāds pārveides process, ar kuru pilsētvidē iespējams izstrādāt, izmēģināt un plašākā mērogā pielietot sistēmu pārveidojošas izmaiņas;

38. uzsver, ka vietējo un reģionālo pašvaldību pilnīgai iesaistei ir svarīga nozīme, lai īstenotu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus izaugsmes un nodarbinātības jomā, īpaši Inovācijas savienības mērķus, balstoties uz pielāgošanos reģionālajām īpatnībām, un īpaši norāda, ka tām ir svarīga nozīme uzņēmumu, universitāšu, pētniecības centru un publisko iestāžu tuvināšanā (izmantojot "trīskāršas spirāles" vai tai līdzvērtīgu pieeju);

39. uzsver, ka ļoti svarīgi ir ieguldīt Eiropas mēroga pētniecības infrastruktūrā. Lai vietējā un reģionālā līmeņa dalībniekus iesaistītu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu sasniegšanā, visos EPT struktūras aspektos pienācīgi jāiekļauj inovāciju dimensija, proti, Eiropas pētniecības telpas attīstība jāvirza uz Eiropas pētniecības un jauninājumu telpas izveidi. Pētniecības infrastruktūra ir būtisks resurss, kas papildina universitātes un citas pētniecības iestādes un aprikojumu. Pētniecības infrastruktūra arī piesaista izcilus pētniekus no visas pasaules. Pret to būtu jāattiecas kā pret kopīgiem forumiem pētniekiem no dažādām disciplīnām un svarīgiem centriem sadarbības nodrošināšanā starp akadēmiskiem, profesionāliem un privātiem un valsts uzņēmumiem, kā arī citiem sabiedrības dalībniekiem.

⁽⁵⁾ CdR 373/2010 fin.

⁽⁶⁾ CdR 70/2011 fin.

⁽⁷⁾ CdR 58/2008 fin.

6. galvenais vēstījums

Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts var sniegt būtisku ieguldījumu arī reģionālajā līmenī.

40. Komisija uzsver⁽⁸⁾, ka EIT sadarbības centriem ir liela nozīme saikņu stiprināšanā starp vietējām un globālām zināšanu un inovāciju kopienām, jo tie cieši sadarbojas ar reģionālām iestādēm, it īpaši tām, kuras iesaistītas reģionālo inovācijas stratēģiju lietpratīgai specializācijai (RIS3) izstrādē un īstenošanā. Šīs koncepcijas attīstības ļoti labs piemērs ir iniciatīvas "Climate KIC" (Zināšanu un inovāciju kopiena par klimata jautājumiem) ietvaros izveidotās reģionālās inovācijas un īstenošanas kopienas. Tās veido oriģinālu Eiropas mēroga reģionālās inovācijas modeli — reģionus izmanto kā izmēģinājumu laboratorijas, kurās vadības spēju un reģiona stipro pušu attīstīšana tiek sasaistīta ar globālu problēmu risināšanu.

REĢIONU KOMITEJA

41. pozitīvi vērtē Komisijas ierosinājumu turpmāk minētajās tematiskās jomās izveidot jaunas zināšanu un inovāciju kopienas: pirmajā kārtā — veselīgs dzīvesveids un aktīvas vecumdienas, izejmateriāli un pārtikas nodrošināšana nākotnē un otrajā kārtā — mobilitāte pilsētās, rūpniecība ar pievienoto vērtību un gudras, drošas sabiedrības. Zināšanu un inovāciju kopienas ir sevišķi svarīgas atklātas inovācijas veicināšanā un atbalstīšanā, pielietojot progresīvu digitalizācijas tehnoloģiju un tādējādi sekmējot inovāciju visā Eiropā;

42. mudina EIT turpināt pildīt savu ļoti svarīgo uzdevumu — aktīvi atbalstīt labas prakses izstrādi un izplatīšanu zinību triādes integrācijas jomā, lai attīstītu kopīgu inovācijas un zināšanu apmaiņas kultūru. Nākotnē EIT vajadzētu atbalstīt zināšanu un inovācijas kopienās gūtās pieredzes pielietošanu visos Eiropas reģionos un veidot sadarbības kultūru, kas varētu kalpot par piemēru Eiropā un ārpus tās robežām;

43. atbalsta EIT pārvaldes strukturālās attīstības plānus. Šajā ziņā īpaši nozīmīgs ir regulas priekšlikumā paustais Komisijas ierosinājums⁽⁹⁾, ka EIT būtu tieši jāsadarbojas ar valstu un reģionālajiem pārstāvjiem un citām inovācijas ķēdes ieinteresētajām personām, nodrošinot abpusējus ieguvumus. Lai nodrošinātu sistemātiskāku šāda veida apspriešanu un apmaiņu, būtu jāorganizē EIT ieinteresēto personu forums, apvienojot plašāku transversālajos jautājumos ieinteresēto personu loku. Reģionu komitejai būtu jādarbojas kā vidutējai starp forumu un reģioniem;

44. ierosina, ka EIT zināšanu un inovāciju kopienām vajadzētu sarīkot reģionālajiem lēmumu pieņēmējiem paredzētus augstākā līmeņa vadītāju kursus, kuros viņi mācītos izmantot esošās iespējas, kā pielietot RDI par būtisku elementu vietējā līmeņa lēmumu pieņemšanas procesā un salīdzinošās mācīšanās procesā Eiropas reģionu sadarbības tīklā. Tas ir ārkārtīgi svarīgi, jo EIT sadarbības tīkls ir Eiropas inovācijas dzinējspēks, kas apvieno izglītības, pētniecības un uzņēmējdarbības jomas svarīgākos dalībniekus.

⁽⁸⁾ COM(2011) 822 final.

⁽⁹⁾ COM(2011) 817 final.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

19. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	<u>Eiropas vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir ievērojama nozīme Eiropas pētniecības telpas izveidē un Kopienas finanšu instrumentu efektīvā koordinēšanā — īpaši pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” un struktūrfondu savstarpējo saikņu stiprināšanā — to reģionālo inovācijas stratēģiju ietvaros, kuru pamatā ir lietpratīga specializācija. Reģioniem ir svarīga loma arī pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” rezultātu popularizēšanā un ieviešanā, kā arī papildu finansējuma instrumentu, piemēram, publiskā iepirkuma, nodrošināšanā.</u> <u>Turklāt pamatprogrammā “Apvārsnis 2020” vajadzētu paredzēt finansējumu to koncepciju un metožu izpētei un izstrādei, kuras vajadzīgas, lai starp reģioniem un pilsētām, augstskolām un uzņēmumiem izvērstu sadarbību inovāciju un zināšanu vērtības paaugstināšanas jomā.</u>

Pamatojums

Kā jau norādīts pamatprogrammā “Apvārsnis 2020”, lai sasniegtu mērķi — panāktu, ka Eiropa kļūst par pasaules līderi vērienīgo sociālo problēmu risināšanā — pētniecības, izstrādes un inovācijas pasākumiem nepieciešams stabils reģionālais komponents. Inovāciju laboratorijas vairs nav tikai tradicionālās augstskolu struktūrvienības, bet gan reģionālas inovāciju ekosistēmas, kurās ātrā tempā tiek izmēģināti daudzi uz lietotāju vēlmēm balstīti jauninājumi: jauni, pārveidojami un pielāgojami produkti, pakalpojumi, procesi, struktūras un sistēmas.

Šāda attīstība nozīmē, ka pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” budžetā vajadzīga atsevišķa reģionāla dimensija, lai modernizētu “trīskāršās spirāles” pieejā balstītus pasākumus. Sevišķa uzmanība jāpievērš to koncepciju un metožu izpētei un inovācijai, kuras vajadzīgas, lai zināšanu plūsma starp dažādiem procesu dalībniekiem — sākot no zināšanu radītājiem līdz to izmantotājiem un gala lietotājiem — dotu lielāku labumu sabiedrībai. Lai segtu daļu no šīm izmaksām, var izmantot struktūrfondus. Programmas “Apvārsnis 2020” un struktūrfondu savstarpējā papildināmība nosedz tikai daļu no attīstības izmaksām un attiecas tikai uz tiem reģioniem un pilsētām, kam ir tiesības saņemt šādu finansējumu. Tāpēc rodas jautājums par tiem reģioniem un pilsētām, kas nevar saņemt struktūrfondu finansējumu vai var pretendēt uz nelielu tā daļu un tādējādi nevar izmantot šos fondus “trīskāršās spirāles” pasākumiem, kuri domāti inovāciju un zināšanu vērtības paaugstināšanai.

Grozījums Nr. 2

26. apsvērums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lai sasniegtu pēc iespējas lielāku ietekmi, pamatprogrammai “Apvārsnis 2020” būtu jārada cieša sinerģija ar citām Savienības programmām tādās jomās kā izglītība, kosmos, vide, konkurētspēja un MVU, iekšējā drošība, kultūra un plašsaziņas līdzekļi, un sinerģija ar kohēzijas politikas fondiem un lauku attīstības politiku, kas var īpaši palīdzēt nostiprināt valstu un reģionālās pētniecības un inovācijas spējas pārdomātu specializācijas stratēģiju kontekstā.	Lai sasniegtu pēc iespējas lielāku ietekmi, pamatprogrammai “Apvārsnis 2020” būtu jārada cieša sinerģija ar citām Savienības programmām tādās jomās kā izglītība, kosmos, vide, konkurētspēja un MVU, iekšējā drošība, kultūra un plašsaziņas līdzekļi, un sinerģija ar kohēzijas politikas fondiem un lauku attīstības politiku, kas var īpaši palīdzēt nostiprināt valstu un reģionālās pētniecības un inovācijas spējas pārdomātu specializācijas stratēģiju kontekstā. <u>Būtu jāizmanto arī esošo iniciatīvu, piemēram, “Zināšanu reģionu”, sasniegumi.</u>

Grozījums Nr. 3

4. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Pamatprogrammai "Apvārsnis 2020" ir centrāla nozīme stratēģijas "Eiropa 2020" gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes mērķu sasniegšanā, jo tā nodrošina vienotu stratēģisko satvaru Savienības pētniecības un inovācijas finansējumam un tādējādi darbojas kā līdzeklis privātā ieguldījuma piesaistīšanai, radot jaunas darba vietas un nodrošinot Eiropas ilgtspējīgu izaugsmes un konkurētspēju ilgtermiņā.	Pamatprogrammai "Apvārsnis 2020" ir centrāla nozīme stratēģijas "Eiropa 2020" gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes mērķu sasniegšanā, jo tā nodrošina vienotu stratēģisko satvaru Savienības pētniecības un inovācijas finansējumam un tādējādi darbojas kā līdzeklis <u>publiskā un privātā ieguldījuma piesaistīšanai, radot jaunas darba vietas, veicinot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju</u> un nodrošinot Eiropas ilgtspējīgu izaugsmi un konkurētspēju ilgtermiņā. <u>No pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" būtu jāfinansē to koncepciju, metožu un citu intelektuālā kapitāla veidu izpēti un attīstību, kuri vajadzīgi, lai starp reģioniem un pilsētām, augstskolām un uzņēmumiem izvērstu sadarbību inovāciju un zināšanu vērtības paaugstināšanas jomā.</u>

Pamatojums

Ne tikai no struktūrfondiem, bet arī no pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" būtu jāgūst finansējums to "trīskāršās spirāles" pasākumu izvērsšanai, kas saistīti ar inovāciju un zināšanu vērtības paaugstināšanu. "Trīskāršās spirāles" modernizēšanai ir ārkārtīgi liela nozīme, lai stimulētu un atbalstītu reģionu virzību uz lietpratīgu specializāciju un ar ciešākas sadarbības un salīdzinošās mācīšanās palīdzību pakāpeniski tiektos sasniegt Eiropas izcilību. Tālab pamatprogrammā "Apvārsnis 2020" jāiekļauj finansējums vadošajām augstskolām un reģioniem, lai, izciliem pētniecības centriem sadarbojoties ar mazāk attīstītiem reģioniem, atzīstot izcilību mazāk attīstītos reģionos un reģionālajā līmenī atvieglojot inovācijas politikas apguvi, Eiropā mazinātu atšķirības pētniecībā un inovācijā.

Grozījums Nr. 4

5. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. pants	5. pants
Vispārīgais mērķis, prioritātes un konkrētie mērķi	Vispārīgais mērķis, prioritātes un konkrētie mērķi
1. Pamatprogramma "Apvārsnis 2020" veicina uz zināšanām un inovāciju balstītas ekonomikas veidošanu visā Savienībā, piesaistot pietiekamu papildu finansējumu pētniecībai, izstrādei un inovācijai. Tādējādi pamatprogramma atbalsta stratēģijas "Eiropa 2020" un citu Savienības politikas virzienu īstenošanu, kā arī Eiropas Pētniecības telpas (ERA) izveidi un darbību. Attiecīgie rezultatīvie rādītāji ir izklāstīti I pielikuma ievaddaļā.	1. Pamatprogramma "Apvārsnis 2020" veicina uz zināšanām un inovāciju balstītas ekonomikas veidošanu visā Savienībā, piesaistot pietiekamu papildu finansējumu pētniecībai, izstrādei un inovācijai. Tādējādi pamatprogramma atbalsta stratēģijas "Eiropa 2020" un citu Savienības politikas virzienu īstenošanu, kā arī Eiropas Pētniecības un inovācijas telpas (ERIA ERA) izveidi un darbību. Attiecīgie rezultatīvie rādītāji ir izklāstīti I pielikuma ievaddaļā.

Pamatojums

Visā programmā "Apvārsnis 2020" ir uzsvērts inovācijas nozīmīgums. Ar pētniecību vien nepietiek; pareizāk sakot, pētniecībai būtu jārada jauninājumi, kā arī ekonomikas izaugsme un labklājība. Kā ierosināts atzinuma 39. punktā, piemērotāks nosaukums ERA būtu Eiropas Pētniecības un inovācijas telpa (ERIA). Šis grozījums būtu jāievieš regulas projekta visās attiecīgajās daļās.

Grozījums Nr. 5

5. panta 3. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. pants	5. pants
Vispārīgais mērķis, prioritātes un konkrētie mērķi	Vispārīgais mērķis, prioritātes un konkrētie mērķi
3. Kopīgais pētniecības centrs veicina 1. un 2. punktā noteiktā vispārīgā mērķa un prioritāšu sasniegšanu, sniedzot zinātnisku un tehnisku atbalstu Savienības politikas virzieniem. Pasākumu pamatvirzieni ir izklāstīti I pielikuma IV daļā.	3. Kopīgais pētniecības centrs veicina 1. un 2. punktā noteiktā vispārīgā mērķa un prioritāšu sasniegšanu, sniedzot zinātnisku un tehnisku atbalstu Savienības politikas virzieniem. <u>Kopīgā pētniecības centra uzdevumos ir atbalstīt lēmumu pieņemšanu reģionālajā un vietējā līmenī, izmantojot jaunākos pētījumu un inovācijas rezultātus.</u> Pasākumu pamatvirzieni ir izklāstīti I pielikuma IV daļā.

Pamatojums

Kā norādīts atzinuma 20. punktā, Kopīgajam pētniecības centram arī jāpalīdz reģionālajām un vietējām pašvaldībām lēmumu pieņemšanā attiecībā uz jaunākajiem sasniegumiem RDI jomā. Tas būtu jāpanāk ciešā sasaistē ar "lietpratīgas specializācijas platformas" jaunajām ievirzēm. Ziņojumu un citu publikāciju vietā galvenā uzmanība būtu jāpievērš eksperimentu finansēšanai, ātrai prototipu izstrādei un pētniecības zināšanu pielietošanai praksē, lai ieviestu izmaiņas visā Eiropā, tādējādi palielinot reģionālā un vietējā līmeņa atjaunotnes spējas.

Grozījums Nr. 6

7. panta 1. punkta b) apakšpunkta (ii) ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
b) ii) tām ir veiksmīga pieredze dalībā Savienības pētniecības un inovācijas programmās;	b) ii) tām ir veiksmīga pieredze dalībā Savienības pētniecības un inovācijas programmās;

Pamatojums

Ar šādu noteikumu automātiski tiek atstumti jaunpniecēji.

Grozījums Nr. 7

12. panta 1. un 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
12. pants	12. pants
Ārēju ekspertu padoms un sabiedrības iesaistīšanās	Ārēju ekspertu padoms un sabiedrības iesaistīšanās
1. Pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" īstenošanā ņem vērā padomus un devumu, ko sniedz Komisijas izveidotas neatkarīgu augsta līmeņa ekspertu grupas, dialoga struktūras, kas izveidotas atbilstoši starptautiskiem zinātnes un tehnoloģiju nolīgumiem, uz nākotni vērstas darbības, mērķtiecīgas sabiedriskas apspriešanas un pārredzami un interaktīvi procesi, kas nodrošina atbalstu atbildīgai pētniecībai un inovācijai.	1. Pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" īstenošanā ņem vērā padomus un devumu, ko sniedz Komisijas izveidotas neatkarīgu augsta līmeņa ekspertu grupas, dialoga struktūras, kas izveidotas atbilstoši starptautiskiem zinātnes un tehnoloģiju nolīgumiem, uz nākotni vērstas darbības, mērķtiecīgas sabiedriskas apspriešanas un pārredzami un interaktīvi procesi, kas nodrošina atbalstu atbildīgai pētniecībai un inovācijai.
2. Pilnībā ņem vērā arī Eiropas tehnoloģiju platformu, kopīgu plānošanas ierosmju un Eiropas inovācijas partnerību izstrādāto pētniecības un inovācijas dienaskārtību aspektus.	2. Pilnībā ņem vērā arī Eiropas tehnoloģiju platformu, kopīgu plānošanas ierosmju un Eiropas inovācijas partnerību izstrādāto pētniecības un inovācijas dienaskārtību aspektus.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	3. <u>Lai panāktu, ka svarīgāko sabiedrības problēmu risināšanā Eiropa kļūst par pasaules līderi, pētniecības un inovācijas pasākumiem jābūt pārnozaru un multikulturāla rakstura, un procesā aktīvi jāiesaistās reģioniem. Tālāk visā Eiropā ir vajadzīga reģionāla sadarbība un, izmantojot tādas programmas kā “Zināšanu reģioni” un “Dzīvās laboratorijas”, ir jātiecas uz reģionu izcilību.</u>

Pamatojums

Grozījuma pamatā ir atzinuma 8.–11. punkts.

Grozījums Nr. 8

13. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
13. pants Transversālas darbības 1. Starp pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” prioritātēm un to ietvaros īsteno savstarpēju saikni un mijiedarbību. Šajā ziņā īpašu uzmanību pievērš svarīgo un rūpniecisko pamattehnoloģiju izstrādei un lietošanai, pārejai no atklāšanas līdz izmantošanai tirgū, starpdisciplīnu pētniecībai un inovācijai, sociālajām un ekonomikas zinātnēm un humanitārajām zinātnēm, kā arī ERA izveides un darbības veicināšanai, sadarbībai ar trešām valstīm, atbildīgai pētniecībai un inovācijai, tostarp dzimumu līdztiesībai, un pētnieka profesijas pievilcīguma palielināšanai un pētnieku pārrobežu un starpnozaru mobilitātes veicināšanai.	13. pants Transversālas darbības 1. Starp pamatprogrammas “Apvārsnis 2020” prioritātēm un to ietvaros īsteno savstarpēju saikni un mijiedarbību. Šajā ziņā īpašu uzmanību pievērš svarīgo <u>prasmju</u> un rūpniecisko pamattehnoloģiju izstrādei un lietošanai, pārejai no atklāšanas līdz izmantošanai tirgū, starpdisciplīnu pētniecībai un inovācijai, sociālajām un ekonomikas zinātnēm un humanitārajām zinātnēm, kā arī ERA izveides un darbības veicināšanai, sadarbībai ar trešām valstīm, atbildīgai pētniecībai un inovācijai, tostarp dzimumu līdztiesībai, un pētnieka profesijas pievilcīguma palielināšanai un pētnieku pārrobežu un starpnozaru mobilitātes veicināšanai.

Pamatojums

Kā norādīts atzinuma 34. punktā, svarīgās pamattehnoloģijas jāaplūko plašākā kontekstā nekā tikai tehnoloģiskā attīstība, proti, jau pētniecības un izstrādes posmā tās jāpiesaista rūpniecības nozares vērtību ķēdēm un pasaules inovāciju vērtību tīkliem, kā arī pasākumiem, kas vērsti uz reģionālo ekosistēmu un inovāciju klasteru attīstīšanu un speciālo zināšanu stiprināšanu. To varētu precīzāk raksturot kā “svarīgās prasmes un rūpnieciskās pamattehnoloģijas”.

Grozījums Nr. 9

20. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
20. pants Publiskā-publiskā sektora partnerības 1. Pamatprogramma “Apvārsnis 2020” veicina publiskā-publiskā sektora partnerību nostiprināšanu, ja darbības valsts, reģionālā vai starptautiskā līmenī tiek kopīgi īstenotas Savienībā. Īpašu uzmanību pievērš kopīgām plānošanas ierosmēm dalībvalstu starpā.	20. pants Publiskā-publiskā sektora partnerības 1. Pamatprogramma “Apvārsnis 2020” veicina publiskā-publiskā sektora partnerību nostiprināšanu, ja darbības valsts, reģionālā vai starptautiskā līmenī tiek kopīgi īstenotas Savienībā. Īpašu uzmanību pievērš kopīgām plānošanas ierosmēm <u>(IP)</u> dalībvalstu starpā, un šādās ierosmēs attiecīgā gadījumā var iesaistīt ES reģionus un pilsētas.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Publiskā-publiskā sektora partnerības var atbalstīt vai nu 5. panta 2. punktā noteikto prioritāšu ietvaros, vai arī to starpā, jo īpaši kādā no šiem veidiem: (a) ar ERA-NET instrumentu, izmantojot dotācijas, lai atbalstītu publiskā-publiskā sektora partnerības to gatavošanās pasākumos, tīklu struktūru ieviešanā, kopīgu pasākumu izstrādē, īstenošanā un koordinēšanā, kā arī atsevišķu kopīgi sagatavotu uzaicinājumu un transnacionāla rakstura darbību finansējuma papildināšanā; (b) Savienībai piedaloties programmās, kuras uzņēmušās vairākas dalībvalstis saskaņā ar LESD 185. pantu. Šā punkta a) apakšpunkta nolūkos papildu finansējumu piešķir ar nosacījumu, ka kopīgo uzaicinājumu un darbību dalībnieki jau iepriekš ir uzņēmušies ievērojamas finansiālas saistības. ERA-NET instruments var ietvert mērķi saskaņot kopīgo uzaicinājumu un darbību noteikumus un īstenošanas kārtību. To var arī izmantot, lai sagatavotos iniciatīvai atbilstoši LESD 185. pantam. Šā punkta b) apakšpunkta nolūkos šādas iniciatīvas ierosina tikai gadījumos, kad vajadzīga specializēta īstenošanas struktūra un kad dalības valstis ir ļoti stingri apņēmušās īstenot integrāciju zinātnes, pārvaldības un finanšu līmenī. Turklāt priekšlikumus attiecībā uz iniciatīvām, kas minētas b) apakšpunktā, identificē, pamatojoties uz visiem šādiem kritērijiem: (a) skaidri definēts mērķis, kas ir jāsasniedz, un tā saistība ar pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" mērķiem un plašākiem Savienības politikas mērķiem; (b) skaidras dalības valstu finansiālas saistības, tostarp iepriekšējas saistības apvienot valsts un/vai reģionālus ieguldījumus transnacionālai pētniecībai un inovācijai; (c) Savienības līmenī īstenotas darbības pievienotā vērtība; (d) kritiskā masa attiecībā uz iesaistīto programmu apjomu un skaitu, pasākumu līdzība un attiecīgās pētniecības īpatsvars, ko tās aptver; (e) LESD 185. panta kā visatbilstošākā mērķu sasniegšanas līdzekļa efektivitāte.	2. Publiskā-publiskā sektora partnerības var atbalstīt vai nu 5. panta 2. punktā noteikto prioritāšu ietvaros, vai arī to starpā, jo īpaši kādā no šiem veidiem: (a) ar ERA-NET instrumentu, izmantojot dotācijas, lai atbalstītu publiskā-publiskā sektora partnerības to gatavošanās pasākumos, tīklu struktūru ieviešanā, kopīgu pasākumu izstrādē, īstenošanā un koordinēšanā, kā arī atsevišķu kopīgi sagatavotu uzaicinājumu un transnacionāla rakstura darbību finansējuma papildināšanā; (b) Savienībai piedaloties programmās, kuras uzņēmušās vairākas dalībvalstis saskaņā ar LESD 185. pantu, <u>attiecīgā gadījumā piedaloties vietējām un reģionālajām pašvaldībām.</u> Šā punkta a) apakšpunkta nolūkos papildu finansējumu piešķir ar nosacījumu, ka kopīgo uzaicinājumu un darbību dalībnieki jau iepriekš ir uzņēmušies ievērojamas finansiālas saistības. ERA-NET instruments var ietvert mērķi saskaņot kopīgo uzaicinājumu un darbību noteikumus un īstenošanas kārtību. To var arī izmantot, lai sagatavotos iniciatīvai atbilstoši LESD 185. pantam. Šā punkta b) apakšpunkta nolūkos šādas iniciatīvas ierosina tikai gadījumos, kad vajadzīga specializēta īstenošanas struktūra un kad dalības valstis ir ļoti stingri apņēmušās īstenot integrāciju zinātnes, pārvaldības un finanšu līmenī. Turklāt priekšlikumus attiecībā uz iniciatīvām, kas minētas b) apakšpunktā, identificē, pamatojoties uz visiem šādiem kritērijiem: (a) skaidri definēts mērķis, kas ir jāsasniedz, un tā saistība ar pamatprogrammas "Apvārsnis 2020" mērķiem un plašākiem Savienības politikas mērķiem; (b) skaidras dalības valstu finansiālas saistības, tostarp iepriekšējas saistības apvienot valsts un/vai reģionālus ieguldījumus transnacionālai pētniecībai un inovācijai; (c) Savienības līmenī īstenotas darbības pievienotā vērtība; (d) kritiskā masa attiecībā uz iesaistīto programmu apjomu un skaitu, pasākumu līdzība un attiecīgās pētniecības īpatsvars, ko tās aptver; (e) LESD 185. panta kā visatbilstošākā mērķu sasniegšanas līdzekļa efektivitāte.

Pamatojums

Lai sasniegtu programmas "Apvārsnis 2020" mērķus, izšķiroša nozīme ir reģionu aktīvai līdzdalībai. Vajadzīga lielāka elastība un reģionu lomas pastiprināšana JPI izstrādē.

Ziņotāja iesniegtā grozījuma vēl viens nolūks ir norādīt, ka tā pati loģika, kas attiecas uz dalībvalstīm, būtu attiecināma arī uz ES dalību reģionālo varas iestāžu īstenotajās programmās. Tas atbilstu LESD 185. panta būtībai.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Radošā Eiropa”

(2012/C 277/15)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē programmu “Radošā Eiropa” — pamatprogrammu kultūras un radošajām nozarēm, kas paredzēta daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam ⁽¹⁾. Šajā pamatprogrammā paredzēts apvienot programmas “Kultūra”, “MEDIA” un “MEDIA Mundus”, vienlaikus izveidojot jaunu instrumentu, ar kura palīdzību tiks atvieglota piekļuve finansējumam;
- stingri uzsver, ka kultūrai ir tikai tai raksturīga vērtība, kas pastāv neatkarīgi no kultūras priekšmetu un kultūras pakalpojumu ekonomiskajiem aspektiem, un programmas izstrādē šī divējādā būtība ir jāievēro, programmā uzmanību veltot ne tikai kultūras saimnieciskajai lietderībai;
- atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu būtiski palielināt kultūras un radošo nozaru darbībām paredzēto budžetu. Runa ir par periodu, uz kuru attiecas daudzgadu finanšu shēma 2014.–2020. gadam. Piešķirtais finansējums ir EUR 1,801 miljards. Salīdzinājumā ar pašreizējiem izdevumiem finansējuma palielinājums ir vērā ņemams, proti, 37 %;
- norāda, ka sabiedrības attīstībā būtiska nozīme ir brīvai un neatkarīgai kultūrai. Tā garantē uzskatu brīvību un daudzveidību, nodrošina līdzdalības iespējas un rada platformu kritiskām un patstāvīgām diskusijām, kas ir dzīvotspējīgas demokrātijas priekšnosacījums.

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Budžets stratēģijai “Eiropa 2020””, (COM(2011) 500 final, 29.6.2011.).

Ziņotājs**Gábor BIHARY (HU/PSE)**, Budapeštas galvaspilsētas padomes loceklis**Atsauces dokuments**

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido programmu "Radošā Eiropa"

COM(2011) 785 final

I. REĢIONU KOMITEJA

1. atzinīgi vērtē programmu "Radošā Eiropa" — pamatprogrammu kultūras un radošajām nozarēm, kas paredzēta daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam⁽²⁾. Šajā pamatprogrammā paredzēts apvienot programmas "Kultūra", "MEDIA" un "MEDIA Mundus", vienlaikus izveidojot jaunu instrumentu, ar kura palīdzību tiks atvieglota piekļuve finansējumam;

2. stingri uzsver, ka kultūrai ir tikai tai raksturīga vērtība, kas pastāv neatkarīgi no kultūras priekšmetu un kultūras pakalpojumu saimnieciskajiem aspektiem, un programmas izstrādē šī divējādā būtība ir jāievēro, programmā uzmanību veltot ne tikai kultūras saimnieciskajai lietderībai;

3. piekrīt, ka, vienlīdz pievēršoties gan kultūrai, gan plašsaziņas līdzekļiem, minētajai programmai būtu jāveicina kultūras produktu izplatīšana, jāveido vienots tiešsaistes tirgus audiovizuālajiem darbiem un jāsekmē kultūras nozares un radošo nozaru darba vietu radīšanas potenciāla atraisīšana;

4. atbalsta centienus vienkāršot pamatprogrammu, lai tā būtu viegli pieejama iespēja Eiropas kultūras un radošo nozaru profesionāļiem un dotu iespēju viņiem darboties gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās;

5. piekrīt secinājumiem, kas radušies pašreizējo programmu ietekmes novērtējumā, proti, ir četras kopīgas problēmas, kuras būtu jārisina ES līmenī, lai, apvienojot programmas un jauno finanšu instrumentu vienotā pamatprogrammā, panāktu vēlamo ietekmi. Problēmas ir šādas:

a. sadrumstalotais tirgus, ko rada Eiropas kultūru un valodu daudzveidība, kavē darbu starptautisko apriti, mākslinieku un profesionāļu mobilitāti, kā arī izraisa ģeogrāfisku nelīdzsvarotību. Tas ierobežo patērētāju izvēli un piekļuvi Eiropas kultūras darbiem;

b. nozarēm jāpielāgojas globalizācijas ietekmei un digitalizācijai, un tas rada piegādes koncentrāciju nedaudzu nozīmīgu tirgus

dalībnieku rokās un tādējādi apdraud kultūru un valodu daudzveidību. Nozari labvēlīgi ietekmētu starpvalstu un starpreģionu pieeju un risinājumu izmantošana;

c. salīdzināmu datu trūkums attiecībā uz kultūras nozari Eiropas un valstu līmenī ietekmē Eiropas politikas virzienu koordinēšanu, taču koordinēšana var būt lietderīgs stimuls valstu politikas attīstībai un sistēmiskām pārmaiņām, kas būtiski neietekmētu ES budžetu un pilnībā atbilstu subsidaritātes principam;

d. grūtības, ar ko saskaras kultūras un radošo nozaru MVU, lai piekļūtu finansējumam;

6. atzinīgi vērtē to, ka, īpašu uzmanību pievēršot kultūras un radošajām nozarēm, kuru mērķis ir darboties ārpus savu valstu robežām, un saglabājot ciešu saikni ar kultūras un valodu daudzveidības veicināšanu, programma papildinās citas ES programmas, piemēram, struktūrfondu atbalstu ieguldījumam kultūras un radošajās nozarēs, mantojuma atjaunošanu, kultūras infrastruktūru un pakalpojumus, kultūras mantojuma digitalizācijas līdzekļus un ārējo attiecību un paplašināšanās instrumentus;

7. pauž gandarījumu, ka programmas pamatā būs arī tādu esošo programmu pieredze un sekmes kā "MEDIA", "Eiropas mantojuma zīme" un "Eiropas kultūras galvaspilsēta";

8. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu būtiski palielināt kultūras un radošo nozaru darbībām paredzēto budžetu. Runa ir par periodu, uz kuru attiecas daudzgadu finanšu shēma 2014.–2020. gadam. Piešķirtais finansējums ir EUR 1,801 miljards. Salīdzinājumā ar pašreizējiem izdevumiem finansējuma palielinājums ir vērā ņemams, proti, 37 %;

9. uzsver, ka atbalsta palielināšana ir saskaņā ar stratēģijas "Eiropa 2020" un tās pamatiniciatīvu prioritātēm, jo ieguldījumi kultūras un radošajās nozarēs tieši sekmē stratēģijā izvirzītā gudras, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes mērķa sasniegšanu, kā arī atvieglo piekļuvi finansējumam tiem MVU, kas darbojas kultūras un radošajās nozarēs;

10. tomēr uzskata, ka ir vajadzīgas precīzākas definīcijas, it īpaši par finanšu atbalsta tiesisko regulējumu un piemērošanas kritērijiem;

⁽²⁾ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020", (COM(2011) 500 final, 29.6.2011.).

11. vēlas atgādināt, ka lielākā daļa no kultūras un radošajās nozarēs strādājošajiem uzņēmumiem ir mikrouzņēmumi, MVU un pašnodarbināto personu uzņēmumi, kuriem nepieciešamas vietēja līmeņa iniciatīvas un organizācija. Šāda vietēja mēroga pieeja reģionu skatījumā ir pozitīva gan tāpēc, ka tā veicina vietējo ekonomiku (radošums stiprina ekonomikas konkurētspēju), gan arī tāpēc, ka, pateicoties tai, talantīgākie cilvēki paliek uz vietas un saglabājas attiecīgās darba vietas. Tāpēc jāņem vērā kultūras nozarē strādājošo un uzņēmēju īpašā situācija;

12. atzinīgi vērtē pasākumus, kuru mērķis ir palielināt kultūras jomas iespējas, kā arī pasākumus, kas veicina kultūras starptautisko apriņķi Eiropā vai ārpus tās robežām, jo kultūras daudzveidība ir viens no attīstības avotiem;

13. piekrīt, ka ekonomikas un finanšu krīzes laikā kultūra var radoši veicināt sociālās politikas mērķu sasniegšanu, sekmējot inovāciju, kas palīdz sasniegt sociālās jomas mērķus⁽³⁾;

14. uzskata, ka kultūra un māksla, kā arī kultūras plašsaziņas līdzekļi un audiovizuālā nozare var izraisīt izmaiņas cilvēku uzvedībā, radot jaunas sociālās saiknes un mudinot cilvēkus izmantot savas radošās spējas, un ka vienlaikus kultūra un māksla var būt demokrātiskas sabiedrības vērtību sargātāja;

15. norāda, ka sabiedrības attīstībā būtiska nozīme ir brīvai un neatkarīgai kultūrai. Tā garantē uzskatu brīvību un daudzveidību, nodrošina līdzdalības iespējas un rada platformu kritiskām un patstāvīgām diskusijām, kas ir dzīvotspējīgas demokrātijas priekšnosacījums;

16. uzsver, ka visā Eiropas Savienībā vietējās un reģionālās pašvaldības nes lielu daļu atbildības par kultūras politikas īstenošanu — tām ir jāveic viens no svarīgākajiem kultūras veicināšanas un ietekmes palielināšanas uzdevumiem, īpaši kultūras mantojuma aizsardzības un mākslinieciskās jaunrades veicināšanas jomā⁽⁴⁾. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir arī īpaša atbildība nodrošināt, lai bērniem un jauniešiem būtu piekļuve un iespējas piedalīties aktīvā kultūras dzīvē;

17. atgādina, ka jau iepriekš ir uzsvērusi pašvaldību nozīmi, jo tām ir tieša saskare ar iedzīvotājiem un tādējādi tās ir stratēģiski izdevīgā pozīcijā, lai reaģētu uz dažādo ES kultūras grupu specifiskajām vajadzībām un prasībām, kā arī lai efektīvi iesaistītu vietējās un reģionālās kopienas starpkultūru dialoga uzlabošanā⁽⁵⁾;

18. norāda, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir izdevies kultūras un radošās nozares iekļaut savās attīstības stratēģijās un ka tas ir palīdzējis stiprināt vietējo ekonomiku; piemēram, pašvaldību līmenī ir iespējams veidot jauno mākslinieku

datu bāzes, veicināt jauniešu izglītību mākslas un kultūras jomā, uzlabot jauno mākslinieku profesionalitāti, īstenot multivides un vairākas kultūras jomas aptverošus eksperimentus, piedāvāt publiskas telpas jauno mākslinieku darbiem, rosināt jauniešu interesi par mākslas un kultūras pasākumiem, atbalstīt jauniešu mākslas un kultūras apvienību veidošanu, veicināt jaunradi saistībā ar vietējām tradīcijām un talantiem⁽⁶⁾;

19. norāda, ka audiovizuālā nozare ir ļoti svarīga ne tikai no izaugsmes, konkurētspējas un nodarbinātības viedokļa, bet tai ir liela nozīme arī reģionu un pilsētu kultūras identitātes un daudzveidības saglabāšanā un sekmēšanā. Pēc savas būtības tā ir svarīgs faktors, kas var veicināt Eiropas sociālo vērtību attīstību un nodrošināt demokrātiskas sabiedrības darbību, jo audiovizuālie darbi var būtiski sekmēt Eiropas identitātes veidošanu⁽⁷⁾;

20. uzsver, ka digitalizācija paver dažādiem Eiropas reģioniem jaunas savstarpēju sakaru veidošanas perspektīvas, ja tie veic audiovizuālo darbu apmaiņu un meklē jaunas kontaktus un satura apmaiņas iespējas. Šī pāreja varētu ļaut piesaistīt jaunu auditoriju, izmantot arī alternatīvu saturu, sniegt jaunus pakalpojumus un uzlabot informētību par dažādos reģionos sagatavotiem materiāliem⁽⁸⁾;

21. atkārtoti aicina Padomi un Eiropas Parlamentu vairāk uzsvērt vietējo un reģionālo pašvaldību būtisko nozīmi savu kopienu kultūras atbalstīšanā un izplatīšanā⁽⁹⁾ un vietējām un reģionālajām pašvaldībām programmā piešķirt lielāku nozīmi;

22. tāpēc uzsver, ka jāatrod pareizais līdzsvars starp tiem līdzekļiem, kas paredzēti lielajiem, vispārējiem projektiem, un vietējo un reģionālā līmeņa pasākumu un darbību finansēšanu;

23. neatlaidīgi aicina Padomi un Eiropas Parlamentu, īstenojot regulu, censties pārmērīgi neuzsvērt finanšu nozari un rūpēties vairāk par to, lai kultūras darbiniekiem būtu lielākas iespējas paust viedokli likumdošanas gaitā;

24. atzīst, ka priekšlikumā ietvertie pasākumi to pašreizējā veidolā atbilst subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem. Tomēr uzsver, ka, izstrādājot, īstenojot un pārvaldot Eiropas kultūras un radošo nozaru finansēšanas pasākumus, vajadzētu sistemātiski apspriesties ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

⁽³⁾ CdR 181/2010 fin.

⁽⁴⁾ CdR 172/2007 fin.

⁽⁵⁾ CdR 44/2006 fin.

⁽⁶⁾ CdR 181/2010 fin.

⁽⁷⁾ CdR 27/2009 fin.

⁽⁸⁾ CdR 293/2010 fin.

⁽⁹⁾ CdR 259/2004 fin.

25. vēlas sekmēt to, lai programma “Radošā Eiropa” Savienībā gūtu pēc iespējas lielākus panākumus, un šajā nolūkā piedāvā sadarbību, kā arī pauž vēlmi piedalīties programmas pārraudzībā;

26. par īpaši būtisku uzskata programmas sadalīšanu trijās daļās (starpnozaru daļa, daļa “Kultūra”, daļa “MEDIA”) un katrai no tām piešķirtā paredzamā budžeta dalījumu, bet aicina pievērst uzmanību tam, ka, īstenojot programmu, ir jānodrošina elastība, kas vajadzīga finansējuma pārdalīšanai starp daļām atkarībā no vajadzībām un pieredzes;

27. norāda, ka ir jā rūpējas, lai mākslas un kultūras mantojuma nozare šajā jaunajā struktūrā netiktu atstāta novārtā;

Starpnozaru daļa

28. atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto stratēģisko un iekļaujošo pieeju, kuras mērķis ir balstīt kultūras un radošo nozaru attīstību;

29. uzsver, ka panākumu nodrošināšanas nolūkā integrētās attīstības stratēģijas ir jāizstrādā atbilstošā teritoriālā līmenī, sadarbojoties iestādēm, kas atbildīgas par dažādām publiskās politikas jomām (piemēram, ekonomikas attīstību, nodarbinātību, izglītību un kultūru), un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, it īpaši uzņēmēju, darba ņēmēju un iedzīvotāju apvienībām;

30. atzīmē, ka būtu jāanalizē tās jomas un temati, kas ir reģionu un vietējo pašvaldību stiprās puses un kas tādēļ ir jāstimulē, jo katrā no reģioniem ir iespējas, kuras ir jāapzina, piemēram, lielām pilsētām un bagātiem reģioniem ir plašākas iespējas un vairāk instrumentu, lai kļūtu par radošiem centriem un iegūtu pievilcību dažādos līmeņos, savukārt mazāki un mazāk attīstīti reģioni, īpaši tie, kas atrodas Savienības attālākajos nostūros vai mazapdzīvoti reģioni, ir jāattīsta, lai tie spētu savu kultūras vērtību darīt zināmu visai sabiedrībai;

31. EESK jau iepriekš ir aktīvi aicinājusi pievērst uzmanību akūtajai nepieciešamībai iegūt uzticamāku informāciju par Eiropas kultūras nozares vispārējo stāvokli⁽¹⁰⁾; tāpēc atzinīgi vērtē pasākumus, kuru mērķis ir atbalstīt datu vākšanu, pētījumus, provizorisks kompetences un nodarbinātības instrumentus, novērtējumus, politikas analīzi un statistiskus apsekojumus saistībā ar konkrētajiem tirgiem. Tomēr būtu jānodrošina ar valstu un Eiropas statistikas organizācijām kopīga datu vākšana un analīze, lai izvairītos no datu avotu, izmaksu un datu apstrādes dublēšanās;

32. uzsver, ka starpdisciplīnu vide nodrošina vislabākos apstākļus kultūras un radošo nozaru darbībai, un tāpēc iesaka veicināt mākslas, filozofijas, zinātņu jomas, pētniecības un inovācijas un uzņēmumu tuvināšanos;

33. uzskata, ka ļoti būtiski ir veidot īstas radošas partnerības starp kultūras un radošajām nozarēm un citām jomām, piemēram, izglītību, rūpniecību, pētniecību un publisko pārvaldi, un aicina izstrādāt tāds efektīvus mehānismus, kas dotu iespēju nodot citām nozarēm radošās zināšanas, piemēram, dizainu;

Daļa “Kultūra”

34. atzinīgi vērtē kultūras nozares spēju palielināšanas pasākumus, kā arī pasākumus, kam jāveicina kultūras pārrobežu aprīte gan Eiropā, gan ārpus tās;

35. atzinīgi vērtē pastiprināto uzmanību, kas programmas kultūras daļā pievērsta spēju transnacionālās aprītes stiprināšanai, tostarp starptautiskām turnejām, jaunu Eiropas platformu veidošanai ar mērķi nodrošināt plaša mēroga strukturēšanu, kā arī stratēģiski nozīmīgāku atbalsta pasākumu pieņemšanai, lai izdevniecībām sniegtu atbalstu literatūras tulkošanai un pārdošanas veicināšanas pasākumiem;

36. uzsver, ka pēckrīzes ekonomikā kultūra var radoši veicināt sociālās politikas mērķu sasniegšanu, sekmējot inovāciju, kas stimulē sociālās jomas rezultātu sasniegšanu;

37. atzinīgi vērtē iecerēto atbalstu kultūras starptautiskai aprītei un īpaši uzsver, cik svarīgi ir atbalstīt saistītās nozares, kuras palīdz rosināt publikas interesi par kultūru, lai gan reģionu ģeogrāfiskais stāvoklis reizēm nav labvēlīgs un valodu daudzveidība rada problēmas;

38. uzsver, ka investīcijām kultūras jomā ir vienlīdzīgi jāveicina gan individuāla, gan kolektīva mākslinieciskā darbība, gan arī kultūras un radošajām nozarēm svarīgas jomas, piemēram, jaunie uzņēmumu modeļi, radošums un inovācija, digitalizācija, sertifikācijas sistēmas un cilvēkkapitāla attīstība, kā arī radošas partnerības ar citām nozarēm;

39. uzsver, cik svarīgi ir veidot kopējas iniciatīvas ar mērķi atbalstīt privātus un publiskus mākslinieciskus eksperimentus, kas var izrādīties abpusēji lietderīgi kultūras stiprināšanai un uzņēmumu rentabilitātes veicināšanai;

40. atzīst, ka vietējās un reģionālās pašvaldības var efektīvāk informēt vietējos uzņēmumus par to, kā veicināt vietējās un reģionālās kultūras aktivitātes;

41. norāda, ka privātais sektors uzņēmumu sociālās atbildības ietvaros ar dāvinājumu un cita veida atbalsta palīdzību bieži vien būtiski ietekmē kultūras atbalstu, savukārt vietējās un reģionālās pašvaldības var veicināt piemērotus apstākļus šā atbalsta pēc iespējas optimālākai izmantošanai;

⁽¹⁰⁾ CdR 259/2004 fin.

42. atzīst, ka, plānojot kultūras jomas pasākumus, liela nozīme ir saskaņotai vidēja termiņa vai ilgtermiņa pieejai, un tāpēc norāda uz apliecināto Eiropas kultūras galvaspilsētas piemēru, kad ilgtermiņa attīstības stratēģija veicina ilgtspējīgākas kultūras attīstības pieejas, stiprina ietekmi un Eiropas kultūras galvaspilsētas izraisītās blakus izpausmes⁽¹¹⁾ un izceļ Eiropas kultūras bagātību, daudzveidību un kopējās iezīmes;

Daļa "MEDIA"

43. norāda, ka pašvaldības var ievērojami sekmēt audiovizuālo darbu radīšanu vietējā un reģionālā līmenī, jo šie darbi būtiski papildina audiovizuālo darbu klāstu un aktīvi veicina kultūras daudzveidību un kultūru dialogu⁽¹²⁾;

44. uzskata, ka būtiski ir audiovizuālajā nozarē izstrādāt paplašinātas sadarbības programmu, kuras mērķis būtu stiprināt gan kultūras, gan tirdzniecības sakarus starp Eiropas un trešo valstu kino nozari;

45. piekrīt, ka būs jāreķinās ar problēmām, kas saistītas ar pasaules audiovizuālās jomas izmaiņām, kuras radušās tehnoloģiju pārmaiņu un strukturālo nepilnību dēļ, kas skar Eiropas audiovizuālo darbu izplatīšanu trešo valstu tirgū un traucē šai Eiropas nozarei izmantot globālās perspektīvas, tādējādi apdraudot tās konkurētspēju;

46. aicina pievērst uzmanību tam, ka no šīs programmas visaptverošas sociālās izmantošanas viedokļa ārkārtīgi svarīga ir plašsaziņas līdzekļu lietotprasmes attīstīšana, kas jāpapildina, pielāgojot plašsaziņas līdzekļu jomā izmantotās metodes tā, lai tās varētu lietot izglītības iestādēs un ārpus tām; ir jāveicina arī jauno komunikācijas tehnoloģiju apguve, kam ir izšķiroša nozīme sociālajā un profesionālajā integrācijā⁽¹³⁾;

47. atgādina, kāda ir kino loma Eiropas identitātes veidošanā un reģionu integrācijā⁽¹⁴⁾;

48. uzsver, ka, pateicoties šai programmai, labi funkcionējoša kultūras nozare var sekmēt radošu partnerību veidošanos ar citām jomām (informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, pētniecību, tūrisma, sociālajiem partneriem utt.), lai pastiprinātu kultūrā un jaunradē ieguldīto līdzekļu sociālekonomisko ietekmi⁽¹⁵⁾, piemēram, izaugsmes un nodarbinātības, kā arī reģionu un pilsētu attīstības un pievilcības veicināšanu;

49. uzsver, ka jāpieņem vairāk pasākumu, lai pilnībā mobilizētu Eiropas radošā satura potenciālu⁽¹⁶⁾, jo mērķis ir sekmēt

gan radošu un augstvērtīgu Eiropas darbu producēšanu, gan to pieejamību un apriņķi, veicināt Eiropas kultūras daudzveidību un palielināt konkurētspēju plašsaziņas līdzekļu jomā;

50. atkārtoti apliecina, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir jāuzņemas vadošā loma kultūras un valodas mantojuma pārvaldībā, veicinot jaunus uzņēmējdarbības modeļus vietējās radošajās nozarēs un plašsaziņas līdzekļos un atbalstot radošo darbu, ko finansē vai līdzfinansē plašsaziņas līdzekļu iestādes un organizācijas⁽¹⁷⁾;

51. atgādina, ka politiku, kas saistīta ar jaunajiem pakalpojumiem un digitālajiem plašsaziņas līdzekļiem, kā arī radošā satura izstrādi, nevajadzētu balstīt vienīgi uz saimnieciskiem kritērijiem, bet ir jāņem vērā arī kultūras un sociālie kritēriji⁽¹⁸⁾, neraugoties uz to, ka programma "Radošā Eiropa" nav sociāla programma. Tādēļ ar radošā satura palīdzību jāveicina sociālā kohēzija un iekļautība un pirmām kārtām ir jābalsta atstumtības riska grupas un citas mazāk aizsargātas grupas;

Rezultāti un pārraudzība

52. uzsver, ka programmas īstenošanas posmā svarīgi ir nodrošināt sinerģiju ar valstu un reģionālajām stratēģijām pārdomātai specializācijai;

53. atzīst, ka, vērtējot rezultātus, ir jāņem vērā to atkarība no citu Eiropas un valstu līmenī veikto darbību papildinošās ietekmes uz kultūras un radošajām nozarēm un ka tāpēc izmaiņas rādītājos var arī nebūt saistītas ar programmas "Radošā Eiropa" ietekmi;

54. attiecībā uz kultūras un radošiem darbiem piekrīt kvantitatīvu rādītāju definēšanai saistībā ar vispārējiem un specifiskiem mērķiem, piemēram, nodarbinātību, pieejamību, partnerībām, mācīšanās iespējām, starptautisko apriņķi, dalībnieku mobilitāti, filmu skatītāju skaitu un Eiropas audiovizuālo darbu procentuālo apmēru, taču ir jānoskaidro arī šo rādītāju reģionālā dimensija; vienlaikus pauž nožēlu par to, ka ar šo programmu saistītie rādītāji ir pārmērīgi vērsti uz ekonomikas izaugsmi, peļņu un konkurenci, kas nav nekomerciālas nozares vērtēšanai un pārraudzībai piemērota pieeja;

55. atzinīgi vērtē to, ka attiecībā uz mērķi stiprināt Eiropas kultūras un radošo nozaru finansiālo spēju ir ņemts vērā ne tikai piešķirto aizdevumu apmērs, bet arī to finanšu iestāžu skaits un ģeogrāfiskais izvietojums, kas sniedz piekļuvi finansējumam;

56. aicina Padomi un Eiropas Parlamentu līdztekus pastāvīgai pārraudzībai gādāt, lai Komisija apspriestu ar Reģionu Komiteju par novērtējuma ziņojumu, kas tai jānogatavo līdz 2017. gada beigām, sniedzot vērtējumu par šīs programmas efektivitāti no mērķu īstenošanas, rentabilitātes un Eiropas pievienotās vērtības viedokļa.

⁽¹¹⁾ CdR 251/2005 fin.

⁽¹²⁾ CdR 27/2009 fin.

⁽¹³⁾ CdR 133/2009 fin.

⁽¹⁴⁾ CdR 293/2010 fin.

⁽¹⁵⁾ CdR 293/2010 fin.

⁽¹⁶⁾ CdR 94/2008 fin.

⁽¹⁷⁾ CdR 94/2008 fin.

⁽¹⁸⁾ CdR 94/2008 fin.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

Grozījums Nr. 1

3. panta 1. punkts

Eiropas pievienotā vērtība

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Programma atbalsta tikai tās darbības un aktivitātes, kas spēj nodrošināt Eiropas mēroga pievienoto vērtību un kas veicina stratēģijas "Eiropa 2020" un tās pamatiniciatīvu mērķu sasniegšanu.	Programma atbalsta tikai tās darbības un aktivitātes, kas spēj nodrošināt Eiropas mēroga pievienoto vērtību un kas veicina stratēģijas "Eiropa 2020", tās pamatiniciatīvu <u>un "Apvārsnis 2020" mērķu sasniegšanu, kā arī ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas sekmēšanu.</u>

Pamatojums

Eiropas pievienotā vērtība ir saistīta ne vien ar stratēģiju "Eiropa 2020", bet cita starpā arī ar programmu "Apvārsnis 2020" un kohēziju.

Grozījums Nr. 2

3. panta 2. punkta a) apakšpunkts

Eiropas pievienotā vērtība

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
a) darbību transnacionālo būtību un ietekmi, kas papildinās valstu, starptautiskās un citas ES programmas;	a) darbību transnacionālo būtību un ietekmi, kas papildinās <u>reģionālās</u> , valstu, starptautiskās un citas ES programmas;

Pamatojums

Pastāv tādi starptautiskie projekti un programmas, ko izstrādā un īsteno vietējā un reģionālā līmenī. Pateicoties jaunajai programmai "Radošā Eiropa", Eiropas atbalstam vajadzētu būt pieejamam šiem projektiem un programmām.

Grozījums Nr. 3

5. panta c) apakšpunkts

Programmas konkrētie mērķi

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(c) nostiprināt kultūras un radošo nozaru finansiālo spēju, jo īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un organizācijām;	(c) nostiprināt kultūras un radošo nozaru finansiālo spēju, jo īpaši attiecībā uz <u>mikrouzņēmumiem</u> , mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un <u>pašnodarbināto personu uzņēmumiem un</u> organizācijām;

Pamatojums

Programmas konkrēto mērķu darbības jomai jābūt plašākai un jāietver par MVU mazākas struktūras, lai precīzi atspoguļotu radošajās un kultūras nozarēs strādājošo patieso stāvokli.

Grozījums Nr. 4

7. panta 1. apakšpunkta a) ievilkums

Kultūras un radošo nozaru fonds

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(a) sekmēt mazo un vidējo uzņēmumu un organizāciju piekļuvi finansējumam Eiropas kultūras un radošajās nozarēs;	(a) sekmēt <u>mikrouzņēmumu</u> , mazo un vidējo uzņēmumu, <u>pašnodarbināto personu uzņēmumu</u> un <u>Eiropas kultūras un radošo nozaru organizāciju</u> piekļuvi finansējumam Eiropas kultūras un radošajās nozarēs ;

Pamatojums

Kultūras un radošo nozaru fonda darbības joma jāpaplašina, ietverot par MVU mazākus uzņēmumus, lai precīzi atspoguļotu radošajās un kultūras nozarēs strādājošo patieso stāvokli.

Grozījums Nr. 5

13. panta 1. punkta a) apakšpunkts

Konsekvence un savstarpēja papildināmība

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
a) attiecīgajiem ES politikas virzieniem, jo īpaši izglītības, nodarbinātības, veselības, pētniecības un inovācijas, uzņēmējdarbības, tūrisma, tiesiskuma un attīstības jomā;	a) attiecīgajiem ES politikas virzieniem, jo īpaši izglītības, nodarbinātības, <u>kohēzijas</u> , veselības, pētniecības un inovācijas, uzņēmējdarbības, tūrisma, tiesiskuma un attīstības jomā;

Pamatojums

Kultūras nozarei ir ļoti dinamiska loma ekonomikā un darba vietu radīšanā ES, un tā būtiski veicina vietējo un reģionālo attīstību. Atbalsts kultūras un radošajām nozarēm, mazinot reģionu attīstības atšķirības, var arī izraisīt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas stiprināšanos Savienībā.

Grozījums Nr. 6

14. panta 1. punkts

Uzraudzība un novērtēšana

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Komisija nodrošina programmas "Radošā Eiropa" regulāru uzraudzību un ārējo novērtēšanu, izmantojot turpmāk izklāstītos rezultātu rādītājus. Jāņem vērā, ka rezultātu sasniegšana ir atkarīga no citu Eiropas un valstu līmeņa darbību papildinošās ietekmes, kas skar kultūras un radošās nozares.	1. Komisija nodrošina programmas "Radošā Eiropa" regulāru uzraudzību un ārējo novērtēšanu, izmantojot turpmāk izklāstītos rezultātu rādītājus. Jāņem vērā, ka rezultātu sasniegšana ir atkarīga no citu Eiropas, un valstu <u>un reģionālā</u> līmeņa darbību politikas pasākumu papildinošās ietekmes, kas skar kultūras un radošās nozares.

Pamatojums

Pašsaprotams.

Grozījums Nr. 7

I pielikuma ievada daļa

Kultūras un radošo nozaru fonda īstenošanas pasākumi

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija izveido fondu, kas paredzēts kultūras un radošajām nozarēm un kas tiks izmantots kā Savienības kapitāla instruments mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Tādā veidā nodrošinātais finansiālais atbalsts tiks piešķirts maziem un vidējiem uzņēmumiem un organizācijām, kas darbojas kultūras un radošajās nozarēs.	Komisija izveido fondu, kas paredzēts kultūras un radošajām nozarēm un kas tiks izmantots kā Savienības kapitāla instruments mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Tādā veidā nodrošinātais finansiālais atbalsts tiks piešķirts <u>mikrouzņēmumiem</u> , maziem un vidējiem uzņēmumiem, <u>pašnodarbināto personu uzņēmumiem</u> un organizācijām, kas darbojas kultūras un radošajās nozarēs.

Pamatojums

Kultūras un radošo nozaru fonda īstenošanas sistēmai jābūt plašākai, ietverot par MVU mazākus uzņēmumus, lai precīzi atspoguļotu radošajās un kultūras nozarēs strādājošo patieso stāvokli.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Savienības civilās aizsardzības mehānisms”

(2012/C 277/16)

REĢIONU KOMITEJA

- pozitīvi vērtē pāreju no reaktīvas un ad hoc pieejas uz integrētāku, efektīvāku un optimālāku mehānismu;
- vērš uzmanību uz to, ka vietējās un reģionālās pašvaldības parasti ir galvenie dalībnieki ārkārtas situāciju risināšanā, un tādēļ būtu vēlams tās iesaistīt gan riska novērtējuma, gan riska pārvaldības plānu sagatavošanā;
- uzskata, ka Eiropas Savienībai sadarbībā ar valstu iestādēm būtu jāpalielina personāla apmācības kursu skaits reģionālajā un vietējā līmenī, lai efektīvi reaģētu ārkārtas situācijās;
- ir pārliecināta, ka Eiropas Savienībai būtu jāizveido forums, ko dalībvalstis un to vietējās un reģionālās pašvaldības varētu izmantot, lai savstarpēji apmainītos ar informāciju un pieredzi katastrofu novēršanas jomā;
- uzsver vajadzību precizēt un sīkāk izstrādāt lēmumā iekļautās definīcijas un palīdzības lūgumus reaģēšanai liela mēroga katastrofas vai šādas katastrofas draudu gadījumā;
- uzskata, ka par pamatu riska pārvaldības plāniem būtu jāizmanto A standarta modelis, lai nodrošinātu minēto plānu satura salīdzināmību;
- ir pārliecināta, ka jānosaka grafiks, ar ko saskaņā dalībvalstīm regulāri jāaktualizē un jāiesniedz riska pārvaldības plāni.

Ziņotājs	Adam BANASZAK kgs (PL/EA), Kujāvijas-Pomožes vojevodistes seimika loceklis
Atsauces dokuments	Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Savienības Civilās aizsardzības mehānismu (COM(2011) 934 final)

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgas piezīmes

1. atzinīgi vērtē to, ka priekšlikums iekļaujas Komisijas pasākumos, kuru mērķis ir uzlabot risinājumus un reaģēšanas politikas saskaņotību katastrofu gadījumā, un ka tas veicina stratēģijas "Eiropa 2020" mērķu īstenošanu, kā arī sekmē ES iedzīvotāju drošības uzlabošanu atbilstīgi Stokholmas programmai un ES iekšējās drošības stratēģijai;

2. norāda, ka jauno ierosinājumu un priekšlikumu pamatā ir civilās aizsardzības tiesību aktu izvērtējums, kā arī pieredze, kas gūta, ņemot vērā līdzšinējās ārkārtas situācijas;

3. ar gandarījumu konstatē, ka minētais priekšlikums ir kārtējais Komisijas solis, kas paredzēts, lai vienkāršotu un uzlabotu ierosinātos tiesību aktus, un ka tas vienā tiesību akta priekšlikumā 2014.–2020. gadam apvieno līdzšinējos risinājumus, kuri attiecas uz sadarbību civilās aizsardzības jomā ES līmenī un kuru regulē divi instrumenti, proti, Padomes 2007. gada 8. novembra Lēmums 2007/779/EK, *Euratom*, ar ko izveido Kopienas Civilās aizsardzības mehānismu, un Padomes 2007. gada 5. marta Lēmums 2007/162/EK, *Euratom*, ar ko izveido civilās aizsardzības finanšu instrumentu;

4. vērš uzmanību uz to, ka vietējās un reģionālās pašvaldības parasti ir galvenie dalībnieki ārkārtas situāciju risināšanā. Tādēļ par vienu no civilās aizsardzības tiesību aktu mērķiem vajadzētu izvirzīt informācijas izplatīšanu pusēm, kas reģionālajā un vietējā līmenī atbild par reaģēšanu ārkārtas situācijās;

5. uzsver, ka spēcīgāks civilās aizsardzības mehānisms veicinās solidaritātes klauzulas īstenošanu. Komiteja atzinīgi vērtē to, ka īpaša uzmanība ir veltīta tam, lai nodrošinātu civilās aizsardzības un humānās palīdzības ciešu koordināciju, kā arī atbilstību pasākumiem, kas tiek veikti saskaņā ar citiem ES politikas virzieniem un instrumentiem, jo īpaši tieslietu, brīvības un drošības politikas jomā. Saskaņotībai ar pārējiem ES finanšu instrumentiem vajadzētu novērst finansējuma dublēšanos;

6. atbalsta solidaritātes, sadarbības, koordinācijas un atbalsta principus starp valstīm, reģioniem un vietējām sabiedrībām ES

civilās aizsardzības jomā un piekrt Komisijas viedoklim, ka, lai pastiprinātu ES spēju vienoti reaģēt katastrofu gadījumos, jāpāriet no *ad hoc* pieejas uz pietiekami savlaicīgi plānotiem pasākumiem, jāizstrādā integrēta apmācības un praktisko nodarbību politika, jāņem vērā katastrofu novēršanas pasākumu transversālais raksturs (piemēram, vides aizsardzība, klimata pārmaiņas, plūdi, ugunsgrēka risks, drošība, veselības aizsardzība un reģionālā politika), kā arī jāveicina iesaistīto valstu turpmākā sadarbība;

7. tāpēc vērš uzmanību uz to, ka Eiropas Savienībai sadarbībā ar valstu iestādēm jāpalielina personāla apmācības kursu skaits reģionālajā un vietējā līmenī, lai ārkārtas situācijās nodrošinātu pietiekamu un, galvenais, efektīvu pirmo reakciju;

8. piekrt, ka viens no katras dalībvalsts pamatuzdevumiem ir civilās aizsardzības nodrošināšana un ka minētajam mehānismam nebūtu jāietekmē dalībvalstu galvenais pienākums aizsargāt savā teritorijā cilvēkus, vidi un īpašumu pret katastrofām. Savienības Civilās aizsardzības mehānisma galvenajam mērķim vajadzētu jābūt dalībvalstu darbību atbalstīšanai, koordinēšanai un papildināšanai;

9. uzsver, ka ir svarīgi pastiprināt sadarbību ar dalībvalstīm, kā arī vietējām un reģionālajām pašvaldībām saistībā ar civilās aizsardzības pasākumiem nopietnu ārkārtas situāciju gadījumā;

10. uzskata, ka Eiropas Savienībai būtu jāapzina konkrēti resursu trūkumi un precīzi jānosaka, kādā veidā tā varētu atbalstīt dalībvalstu pūliņus sagatavotības uzlabošanā, sevišķi attiecībā uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām. Dalībvalstīm un ES būtu jācenšas izmantot esošos resursus, lai izvairītos no papildu finansiālā un administratīvā sloga radīšanas, galvenokārt vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

11. ir pārliecināta, ka Eiropas Savienībai būtu jāizveido forums, ko dalībvalstis un to vietējās un reģionālās pašvaldības varētu izmantot, lai savstarpēji apmainītos ar informāciju un pieredzi katastrofu novēršanas jomā;

12. uzsver, ka katastrofas gadījumā dalībvalstīm ar ES atbalstu agrīnā reaģēšanas posmā būtu jāiesaista vietējās un reģionālās pašvaldības un šim nolūkam jāizmanto daudzlīmeņu pārvaldība, kas tiek piemērota kohēzijas politikas jomā;

13. atbalsta priekšlikumu par konkrēto mērķu grupēšanu atbilstoši šādām darbībām: novērst katastrofas, nodrošināt gatavību reaģēt uz tām, kā arī veicināt ātrus un efektīvus ārkārtas intervences pasākumus liela mēroga katastrofu vai šādu katastrofu draudu gadījumā;

Pašreizējo trūkumu novērtējums un novēršana

14. atzīmē piemērojamo tiesību aktu (priekšlikums ir nozīmīgs solis šajā virzienā) un attiecīgo procedūru pastāvīgas vienkāršošanas nozīmīgumu, vienlaikus nodrošinot to pārredzamību un nepārprotamību; tas ierobežotu administratīvo slogu un būtu sākuma punkts turpmākajiem pasākumiem minētā mehānisma vienkāršošanai un uzlabošanai. Konstatē, ka individuālo riska pārvaldības plānu izstrādē lietderīgs varētu būt standarta modelis. Tas, ka šāda modeļa nav, palielina arī iespējamību, ka dažādi riska pārvaldības plāni ir savstarpēji pretrunīgi. Ja nav nekādu norāžu par šādu plānu darbības jomu un pamatsaturu, to izstrāde sadārdzinās, tos grūtāk salīdzināt un, pats galvenais, tiek mazināta motivācija prasībai dalībvalstīm iesniegt attiecīgos plānus;

15. uzsver, ka vietējās un reģionālās pašvaldības var nodrošināt tūlītēju reaģēšanu uz katastrofām, jo to rīcībā ir sīka informācija par vietējiem ģeogrāfiskajiem un sociālajiem apstākļiem. Komiteja atzīst, ka būtu labi, ja dalībvalstis iesaistītu vietējās un reģionālās pašvaldības gan riska novērtējuma, gan riska pārvaldības plānu sagatavošanā, jo daudzos gadījumos vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir lielāka kompetence un zināšanas nekā valsts līmenī, piemēram, par apdraudējuma novērtēšanu;

16. piebilst, ka finanšu noteikumi, kas ietverti priekšlikumā par transportu, ir solis pareizajā virzienā, un ka tiem vajadzētu ļaut īstenot lielāku pasākumu skaitu īsākā laikā, kā arī paplašināt to valstu skaitu, kuras izmanto šos līdzekļus, jo transports ir viens no galvenajiem izdevumu faktoriem starptautisku misiju laikā;

17. atbalsta Komisijas pasākumus, kas vērsti uz atbilstošu transporta līdzekļu pieejamības palielināšanu, lai atbalstītu ātrās reaģēšanas spēju attīstību ES līmenī, ar noteikumu, ka šādu pasākumu iespējamās piemērošanas nolūks, apjoms un nosacījumi ir skaidri precizēti. Komiteja pozitīvi vērtē iespēju, ka Komisija var papildināt dalībvalstu nodrošināto transportu, piedāvājot papildu transportlīdzekļus, kas vajadzīgi, lai varētu ātri reaģēt uz liela mēroga katastrofām;

18. uzsver, ka ir svarīgi pāriet no reaktīvas un *ad hoc* pieejas uz integrētāku, efektīvāku un optimālāku mehānismu. Īoti svarīga ir faktiska pāreja no pašreizējās *ad hoc* pieejas uz agrīno plānošanu un ātru reaģēšanu;

19. izprot Komisijas nodomu plašāk definēt instrumentā iekļautos jēdzienus, lai Civilās aizsardzības mehānisms būtu elastīgāks un labāk darbotos. Tomēr Komiteja uzskata, ka būtu lietderīgi precizēt Eiropas Parlamenta un Padomes lēmuma par Civilās aizsardzības mehānismu 4. pantā iekļautās definīcijas, sevišķi attiecībā uz jēdzieniem “katastrofa” un “liela mēroga katastrofa”. Tas ļautu nākotnē novērst dalībvalstu iespējamās pārkāpumus, kas rodas mehānismā paredzēto atbalsta līdzekļu nepareizas izmantošanas dēļ;

20. atbalsta Komisijas viedokli, ka ir arī jāpaplašina piekļuve svarīgiem reaģēšanas resursiem, jāpalielina transporta iespējas, jāvienkāršo procedūras, kas atvieglo optimālu reaģēšanu, kā arī vairāk jāintegrē preventīvā politika;

21. atzinīgi vērtē Komisijas darbu, kura mērķis ir, palielinot organizēto apmācības kursu un praktisko nodarbību intensitāti, kā arī izstrādājot atbilstošus ārkārtas rīcības plānus, pilnveidot reaģēšanas spējas ārkārtas situācijās;

Civilās aizsardzības politikas galvenie balsti: novēršana, gatavības nodrošināšana, reaģēšana un ārējā dimensija

22. piekrīt, ka mehānisma pamatā ir civilās aizsardzības politikas četri galvenie balsti, proti, novēršana, gatavības nodrošināšana, reaģēšana un ārējā dimensija, un ka tos papildina finanšu noteikumi;

23. atbalsta tādus pasākumus, kas mudina dalībvalstis un trešās valstis noteikt integrētu pieeju katastrofu pārvaldībā;

24. uzsver: lai novērstu katastrofu radīto kaitējumu cilvēkiem, īpašumam un videi, ir jāīsteno pasākumi, kas uzlabo un pastāvīgi atjaunina pamatzināšanas par katastrofu riskiem un sekmētu zināšanu, paraugprakses un informācijas apmaiņu. Jāuzlabo arī informētība par riska novēršanu, un jāatbalsta dalībvalstu un trešo valstu īstenojamie pasākumi, īpaši attiecībā uz riska pārvaldības plānu izstrādi;

25. piekrīt Komisijas plānotajiem pasākumiem, kas ļautu nodrošināt gatavību, piemēram, izveidojot Ārkārtas reaģēšanas centru (ERC), vadot kopīgo ārkārtas sakaru un informācijas sistēmu (CECIS), sniedzot savu ieguldījumu katastrofu atklāšanas un agrīnās brīdināšanas sistēmu izstrādē, radot un uzturot ekspertu vienību, moduļu un citu elementu spējas, kā arī veicot atbalsta un papildinošas darbības (apmācība, gūto atziņu un zināšanu izplatīšana). Vienlaikus Komiteja uzskata, ka jāprecizē veids, kā dalībvalstis iesniedz palīdzības lūgumu Ārkārtas reaģēšanas centram. Izmantotais formulējums “pēc iespējas precīzs lūgums” ir ļoti neskaidrs. Arī Ārkārtas reaģēšanas centra darbība ir jāsaskaņo ar pastāvošajām valsts un reģionālā līmeņa struktūrām;

26. piekrīt Komisijas pasākumiem, kas paredzēti tad, ja liela mēroga katastrofu vai šādu katastrofu draudu gadījumā saņemts dalībvalsts lūgums pēc palīdzības, un sevišķi atzinīgi vērtē pasākumus, kuri veicina vienību, ekspertu, moduļu un Eiropas ārkārtas reaģēšanas spēju ietvaros neiekļautā intervences atbalsta piesaistīšanu;

27. atbalsta Komisijas iniciatīvu, ar ko izveido Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējas tāda rezervju saraksta veidā, kurā jau iepriekš ir brīvprātīgi iekļauti dalībvalstu reaģēšanas resursi. Komiteja norāda, ka sadarbībā ar dalībvalstīm jāprecizē arī kvalitātes prasības attiecībā uz ārkārtas reaģēšanas spējām. Vienlaikus būtu vēlams sīkāk izklāstīt kārtību, kādā dalībvalstis informē Komisiju par iemesliem, kas liedz dalībvalstīm šīs reaģēšanas spējas darīt pieejamas konkrētā ārkārtas situācijā Turklāt arī skaidri jānorāda, ka nav vajadzības šīs reaģēšanas spējas darīt pieejamas konkrētā ārkārtas situācijā, ja tās ir nepieciešamas pašas valsts vajadzībām;

28. uzskata par svarīgu, ka Komisijai paredzētā informācija par iemesliem, kas liedz darīt pieejamas reaģēšanas spējas, tiktu iekļauta atjauninātajos riska pārvaldības plānos;

29. atbalsta Komisijas plānotos pasākumus, kuru mērķis ir periodiski izvērtēt Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējas, kuru sekmīga darbība veicinās izvērīto konkrēto mērķu īstenošanu.

Nobeiguma apsvērumi

30. atbalsta Komisijas iniciatīvu paplašināt finansiālā atbalsta piešķiršanu. Saskaņā ar izskatāmo lēmumu finansiālo atbalstu var piešķirt visos Finanšu regulā noteiktajos veidos, proti, izmantojot dotācijas, izdevumu atlīdzināšanu, publisko iepirkumu vai iemaksājot ieguldījumu fondos;

31. atbalsta Komisijas centienus īstenot pasākumus, kuru mērķis ir veicināt sinerģiju un papildināmību ar citiem ES instrumentiem, izslēdzot vienlaicīgu atbalsta finansēšanu no citiem finanšu instrumentiem;

32. uzskata par lietderīgu to, ka Komisija veic atbilstošus pasākumus, lai, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, nodrošinātu, ka finanšu darījumos tiek aizsargātas Savienības finansiālās intereses;

33. vienlaikus uzsver vajadzību precizēt un sīkāk izstrādāt lēmumā iekļautās definīcijas un palīdzības lūgumus reaģēšanai liela mēroga katastrofas vai šādas katastrofas draudu gadījumā, lai novērstu iespējamus pārkāpumus, kas rodas jēdzienu nepareizas definēšanas dēļ.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

4. panta 2. punkts — Definīcijas

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:	Šajā lēmumā piemēro šādas definīcijas:
2. "liela mēroga katastrofa" ir jebkura situācija, kas nelabvēlīgi ietekmē vai var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus, vidi vai īpašumu un kas saskaņā ar Mehānismu var būt palīdzības lūguma iemesls;	2. "liela mēroga katastrofa" ir jebkura situācija <u>plašā teritorijā</u> , kas nelabvēlīgi ietekmē vai var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus, vidi vai īpašumu un <u>kas saskaņā ar Mehānismu var būt palīdzības lūguma iemesls ko nav iespējams pienācīgi risināt, izmantojot ES dalībvalstīm parasti pieejamās aizsardzības spējas</u> ;

2. grozījums

6. pants — Riska pārvaldības plāni

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Lai nodrošinātu efektīvu sadarbību Mehānisma ietvaros, dalībvalstis paziņo Komisijai savus riska pārvaldības plānus.	1. Lai nodrošinātu efektīvu sadarbību Mehānisma ietvaros, dalībvalstis paziņo Komisijai savus riska pārvaldības plānus.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
2. Riska pārvaldības plānos ņem vērā dalībvalstī veiktos riska novērtējumus un citus attiecīgos riska novērtējumus, un tie atbilst citiem attiecīgajiem plāniem, kas ir spēkā minētajā dalībvalstī.	2. Riska pārvaldības plānos ņem vērā dalībvalstī, kā arī <u>reģionālajā un vietējā līmenī</u> veiktos riska novērtējumus un citus attiecīgos riska novērtējumus, un tie atbilst citiem attiecīgajiem plāniem, kas ir spēkā minētajā dalībvalstī.
3. Dalībvalstis vēlākais līdz 2016. gada beigām nodrošina, ka to riska pārvaldības plāni ir pabeigti un paziņoti Komisijai visjaunākajā šo plānu redakcijā.	3. <u>Neatkarīgi no prakses un procedūru veidiem, kas ir spēkā katrā dalībvalstī, riska pārvaldības plānos jāietver šādi aspekti:</u> a) <u>draudu iezīmes un to riska novērtējums, tostarp attiecībā uz kritisko infrastruktūru, kā arī riska un draudu kartes;</u> b) <u>krīzes pārvaldības dalībnieku uzdevumi un pienākumi, ko veic, izmantojot drošības tīklus, kā arī vietējo un reģionālo pašvaldību loma riska pārvaldībā;</u> c) <u>zināšanas par resursiem un līdzekļiem, kurus plāno izmantot ārkārtas situācijās.</u> 34. Dalībvalstis vēlākais līdz 2016. gada beigām nodrošina, ka to atjauninātie riska pārvaldības plāni ir pabeigti un paziņoti Komisijai visjaunākajā šo plānu redakcijā vēlākais līdz 2014. gada beigām. Dalībvalstis pastāvīgi atjaunina riska pārvaldības plānus un, sākot ar 2015. gadu, nosūta tos Komisijai vismaz reizi gadā katra gada beigās.

Pamatojums

Tas, ka trūkst standartmodeļa, kā jāizstrādā riska pārvaldības plāni, var radīt būtiskas atšķirības to saturā. Turklāt noteikti ir jāiekļauj un jāuzsver vietējo un reģionālo pašvaldību loma, tieši vietējās un reģionālās pašvaldības var nodrošināt tūlītēju reaģēšanu uz katastrofām, ņemot vērā, ka to rīcībā ir sīka informācija par vietējiem ģeogrāfiskajiem un sociālajiem apstākļiem. Jāizstrādā grafiks, kad dalībvalstīm jāiesniedz un regulāri jāatjaunina riska pārvaldības plāni. Jāuzliek arī pienākums plānus atjaunināt nekavējoties, ja ir radušās neparedzētas izmaiņas spēkā esošajā plānā.

3. grozījums

7. panta a) apakšpunkts — Komisijas vispārējās darbības sagatavotības jomā

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija veic šādas darbības sagatavotības jomā:	Komisija veic šādas darbības sagatavotības jomā:
(a) izveido un vada Ārkārtas reaģēšanas centru (ERC), kas nodrošina operatīvās spējas 24 stundas diennaktī un kalpo dalībvalstīm un Komisijai Mehānisma vajadzībām;	(a) izveido un vada <u>ar pastāvošajām valsts un reģionālā līmeņa struktūrām saskaņoto</u> Ārkārtas reaģēšanas centru (ERC), kas nodrošina operatīvās spējas 24 stundas diennaktī un kalpo dalībvalstīm un Komisijai Mehānisma vajadzībām;

Pamatojums

Attiecībā uz Ārkārtas reaģēšanas centra izveidošanu un pārvaldi noteikti ir jānodrošina, lai Eiropas līmenī netiktu radītas paralēlas struktūras un neskaidras izvietojšanas procedūras. Turklāt priekšlikuma lēmuma, kas regulē Ārkārtas reaģēšanas centra darbību, 7. pantā jāparedz, ka jāņem vērā valsts un reģionālā līmeņa struktūras un ka ar tām jāsavstarpēji sadarbojas ERC darbība.

4. grozījums

11. panta 3. punkts un 7. punkts — Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējas

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Izveido Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējas tāda rezervju saraksta veidā, kurā jau iepriekš ir brīvprātīgi iekļauti dalībvalstu reaģēšanas resursi.	1. Izveido Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējas tāda rezervju saraksta veidā, kurā jau iepriekš ir brīvprātīgi iekļauti dalībvalstu reaģēšanas resursi.
2. Balstoties uz standarta scenārijiem, Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nosaka Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējām nepieciešamo resursu veidus un skaitu (turpmāk "ar spējām saistītie mērķi").	2. Balstoties uz standarta scenārijiem, Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nosaka Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējām nepieciešamo resursu veidus un skaitu (turpmāk "ar spējām saistītie mērķi").
3. Komisija nosaka Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējām piešķiramo resursu kvalitātes prasības. Dalībvalstis atbild par resursu kvalitātes nodrošināšanu.	3. Komisija <u>sadarbībā ar dalībvalstīm</u> nosaka Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējām piešķiramo resursu kvalitātes prasības. Dalībvalstis atbild par resursu kvalitātes nodrošināšanu.
4. Komisija izstrādā un vada to resursu sertifikācijas un reģistrācijas procesu, kurus dalībvalstis dara pieejamus Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējām.	4. Komisija izstrādā un vada to resursu sertifikācijas un reģistrācijas procesu, kurus dalībvalstis dara pieejamus Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējām.
5. Dalībvalstis brīvprātīgi nosaka un reģistrē resursus, kurus tās piešķir Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējām. Divu vai vairāku dalībvalstu piešķirto daudznacionālo moduļu reģistrāciju kopīgi veic visas attiecīgās dalībvalstis.	5. Dalībvalstis brīvprātīgi nosaka un reģistrē resursus, kurus tās piešķir Eiropas ārkārtas reaģēšanas spējām. Divu vai vairāku dalībvalstu piešķirto daudznacionālo moduļu reģistrāciju kopīgi veic visas attiecīgās dalībvalstis.
6. Pēc Komisijas lūguma Eiropas ārkārtas reaģēšanas spēju ietvaros reģistrētie resursi ar ERC starpniecību ir pieejami saskaņā ar Mehānismu veicamajām ārkārtas reaģēšanas operācijām. Dalībvalstis pēc iespējas ātrāk informē Komisiju par visiem pārliecinošiem iemesliem, kas liedz tām šos resursus darīt pieejamus konkrētā ārkārtas situācijā.	6. Pēc Komisijas lūguma Eiropas ārkārtas reaģēšanas spēju ietvaros reģistrētie resursi ar ERC starpniecību ir pieejami saskaņā ar Mehānismu veicamajām ārkārtas reaģēšanas operācijām. Dalībvalstis pēc iespējas ātrāk informē Komisiju par visiem pārliecinošiem iemesliem, kas liedz tām šos resursus darīt pieejamus konkrētā ārkārtas situācijā.
7. Resursu izmantošanas gadījumā tie paliek dalībvalstu pakļautībā. Komisija ar ERC starpniecību nodrošina dažādo resursu koordināciju. Ja resursus neizmanto operācijās saskaņā ar Mehānismu, tie ir pieejami izmantošanai dalībvalstu nolūkos.	7. Resursu izmantošanas gadījumā tie paliek dalībvalstu pakļautībā. Komisija ar ERC starpniecību nodrošina dažādo resursu koordināciju. Ja resursus neizmanto operācijās saskaņā ar Mehānismu, tie ir pieejami izmantošanai dalībvalstu nolūkos.
8. Dalībvalstis un Komisija nodrošina Eiropas ārkārtas reaģēšanas spēju ietvaros veikto intervenču pienācīgu pamanāmību.	8. Dalībvalstis un Komisija nodrošina Eiropas ārkārtas reaģēšanas spēju ietvaros veikto intervenču pienācīgu pamanāmību.

5. grozījums

15. pants — Reaģēšana uz liela mēroga katastrofām Savienībā

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Ja Savienībā notiek liela mēroga katastrofa vai pastāv šādas katastrofas draudi, dalībvalsts var lūgt palīdzību ar ERC starpniecību. Lūgums ir pēc iespējas precīzs.	1. Ja Savienībā notiek liela mēroga katastrofa vai pastāv šādas katastrofas draudi, dalībvalsts var lūgt palīdzību ar ERC starpniecību. Lūgums ir <u>pēc iespējas precīzs, un tajā ir iekļauta vismaz šāda informācija:</u>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
	a) <u>liela mēroga katastrofas veids;</u>
	b) <u>katastrofas skartā teritorija, kā arī iespējamā teritorija, ko apdraud šī katastrofa;</u>
	c) <u>materialie un laika resursi, kas nepieciešami vajadzību segšanai finanšu līdzekļi, laika patēriņš un materialie resursi, kas nepieciešami draudošas vai notiekošas katastrofas seku likvidēšanai.</u>

Pamatojums

Precīzāka informācija, ko sniedz dalībvalstis liela mēroga katastrofas gadījumā, minētā mehānisma ietvaros dotu iespēju veikt efektīvākus, mērķtiecīgākus un rentablākus pasākumus, turklāt ļaujot ātrāk sasniegt vēlamos mērķus, kas ir ļoti svarīgs aspekts reaģēšanā uz katastrofām.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētāja
Mercedes BRESSO

Reģionu komitejas atzinums “Dokumentu komplekts “Atbildīgi uzņēmumi” ”

(2012/C 277/17)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē faktu, ka stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīvā “Inovācijas savienība”, Eiropas platformā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību un Vienotā tirgus aktā Komisija īpašu uzmanību pievēršusi sociālajai ekonomikai un sociālajai inovācijai;
- piekrīt viedoklim, ka saistībā ar uzņēmumu konkurētspēju palielinājusies korporatīvās sociālās atbildības (KSA) stratēģiskās analīzes nozīme. KSA var pozitīvi ietekmēt riska pārvaldību, izmaksu ierobežošanu, kapitāla nodrošināšanu, attiecības ar klientiem, cilvēkresursu pārvaldību un inovācijas spējas. Uzņēmumi, pievēršot uzmanību korporatīvajai sociālai atbildībai, var nostiprināt darbinieku, patērētāju un iedzīvotāju uzticēšanos tiem;
- atbalsta Komisijas aicinājumu Eiropas uzņēmumu vadītājiem cieši sadarboties ar valsts iestādēm un citām ieinteresētajām personām, lai saskaņā ar konkrētajiem mērķiem, kas jāsasniedz līdz 2015. un 2020. gadam, veicinātu atbildīgu uzņēmējdarbību ES uzņēmumos un šo uzņēmumu skaita palielināšanos;
- rosina Komisiju vairāk uzmanības veltīt dažādām attīstības pakāpēm un reģionu atšķirībām, kas Eiropas Savienībā joprojām ir vērojamas. Dalībvalstu, reģionu un pilsētu iespējas sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” piecus pamatmērķus, kas saistīti ar nodarbinātību, pētniecību un inovāciju, klimata pārmaiņām un enerģētiku, izglītību un nabadzības mazināšanu, ir ļoti atšķirīgas, un krīze dalībvalstis ietekmē dažādi.

Ziņotāja

Satu TIETARI (FI/ALDE), Sākylä pašvaldības domes locekle

Atsauces dokumenti:

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Centrālajai bankai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam par dokumentu komplektu "Atbildīgi uzņēmumi", kuru veido:

- ievada paziņojums,
COM(2011)685 final,
- priekšlikums grozīt grāmatvedības direktīvas,
COM(2011)684 final,
- priekšlikums grozīt Atklātības prasību direktīvu,
COM(2011)683 final,
- paziņojums par korporatīvo sociālo atbildību (KSA),
COM(2011)681 final,
- paziņojums "Sociālās uzņēmējdarbības iniciatīva",
COM(2011)682 final.

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. atzinīgi vērtē faktu, ka stratēģijas "Eiropa 2020" pamatiniatīvā "Inovācijas savienība", Eiropas platformā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību un Vienotā tirgus aktā Komisija īpašu uzmanību pievēršusi sociālajai ekonomikai un sociālajai inovācijai;

2. piekrīt viedoklim, ka saistībā ar uzņēmumu konkurētspēju palielinājusies korporatīvās sociālās atbildības (KSA) stratēģiskās analīzes nozīme. KSA var pozitīvi ietekmēt riska pārvaldību, izmaksu ierobežošanu, kapitāla nodrošināšanu, attiecības ar klientiem, cilvēkresursu pārvaldību un inovācijas spējas. Uzņēmumi, pievēršot uzmanību korporatīvajai sociālai atbildībai, var nostiprināt darbinieku, patērētāju un iedzīvotāju uzticēšanos tiem;

3. atbalsta Komisijas aicinājumu Eiropas uzņēmumu vadītājiem cieši sadarboties ar valsts iestādēm un citām ieinteresētajām personām, lai saskaņā ar konkrētajiem mērķiem, kas jāsasniedz līdz 2015. un 2020. gadam, veicinātu atbildīgu uzņēmējdarbību ES uzņēmumos un šo uzņēmumu skaita palielināšanos;

4. atbalsta Komisijas vēlmi visā Eiropas Savienībā neieviest normatīvu sociālās uzņēmējdarbības definīciju, kura būtu visām iesaistītajām personām saistoša un kuras dēļ ieviestu pārmērīgi stingru regulējumu, un atzinīgi vērtē priekšlikumu par kopīgiem principiem, kas atbilst dalībvalstu politikajām,

ekonomiskajām un sociālajām stratēģijām un veiktspējai. Valodai un terminoloģijai tomēr jābūt saskanīgai visās ES dalībvalstīs;

5. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas apņemšanos veicināt ekonomikas atveseļošanu un tāpēc veidot spēcīgu un konkurētspējīgu Eiropu, kuras mērķis ir ilgtspējīga izaugsme. Stratēģijā "Eiropa 2020" izvirzītais pamatmērķis ir atbalstīt konkurētspējīgu un ilgtspējīgu uzņēmējdarbību ⁽¹⁾;

6. atzīmē, ka jauni mainīgi faktori, kas ietekmē konkurētspēju, ir mazinājuši Eiropas ekonomikas nozīmi pasaulē un stratēģija "Eiropa 2020" ir aktīvi jāatbalsta, lai palīdzētu Eiropas ekonomikai atgūt zaudēto nozīmi. Šā procesa centrā jābūt sociālajai dimensijai, kas ir izaugsmes virzītājspēks;

7. uzsver, ka, izstrādājot risinājumus globālajām problēmām, svarīgi ir izmantot pievienoto vērtību, ko rada rīcība Eiropas Savienības līmenī. Stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus var sasniegt, tikai apvienojot dalībvalstu resursus un panākot sinerģiju;

8. atbalsta reģionu un dalībvalstu visaptverošas sadarbības aktivizēšanu un reģionu un dalībvalstu nolīgumus, kuros nostiprināta abu pušu apņemšanās sasniegt stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus;

9. rosina Komisiju vairāk uzmanības veltīt dažādām attīstības pakāpēm un reģionu atšķirībām, kas Eiropas Savienībā joprojām ir vērojamas. Dalībvalstu, reģionu un pilsētu iespējas sasniegt stratēģijas "Eiropa 2020" piecus pamatmērķus, kas saistīti ar nodarbinātību, pētniecību un inovāciju, klimata pārmaiņām un enerģētiku, izglītību un nabadzības mazināšanu, ir ļoti atšķirīgas, un krīze dalībvalstīs ietekmē dažādi;

⁽¹⁾ COM(2010) 614 galīgā redakcija.

10. uzskata, ka atbildīga uzņēmējdarbība tirgū ir jāatbalsta un jāatalgo, piemēram, izmantojot ieguldījumu dotācijas un publisko iepirkumu. Būtu jāatbalsta tie tirgus dalībnieki, kas saprot, ka uzņēmumu attīstībā ļoti liela nozīme ir darbiniekiem. Lai panāktu, ka arī citi uzņēmumi rīkojas līdzīgi, būtu jāapbalvo tie, kas pieņem darbā vairāk cilvēku no grupām, kuras apdraud bezdarbs;

11. atbalsta Komisijas priekšlikumu izteikt publisku atzinību tiem uzņēmumiem, kas darbojas sociāli atbildīgi. ES var sekmēt labas prakses piemēru popularizēšanu, veicināt savstarpēju mācīšanos un rosināt arvien vairāk uzņēmumu izstrādāt savu KSA koncepciju;

12. rosina Komisiju izstrādāt tiesību normas, kas nosaka, ka visiem investīciju fondiem un finanšu iestādēm ir jāinformē klienti (iedzīvotāji, uzņēmumi, valsts iestādes utt.) par visiem ētiskās vai atbildīgas līdzekļu ieguldīšanas principiem, ko tie piemēro, vai visiem standartiem vai noteikumiem, kurus tie ievēro, un tā nodrošināt ētikas sistēmas visaptverošu ieviešanu;

13. atbalsta ieceri izveidot Eiropas instrumentu, kas palīdzētu nodrošināt finansējumu sociālajiem uzņēmumiem;

14. ierosina, ka Komisijai sadarbībā ar RK būtu jāuzrauga un regulāri jānovērtē sasniegumi un informēšana šajā jomā. Publicējot informāciju par sociāliem un ar vidi un klimatu saistītiem jautājumiem, var stiprināt apņēmību īstenot dažādus pasākumus, un tā varēs vieglāk apzināt lielākos draudus ilgtspējīgai attīstībai;

15. saprot, ka KSA attīstības priekšnoteikums ir jaunas prasmes, kā arī izmaiņas vērtību sistēmā un rīcības veidā. Dalībvalstīm var būt liela nozīme, mudinot izglītības iestādes attiecīgajās izglītības programmās, proti, gan vidusskolu, gan universitāšu programmās iekļaut tādus jautājumus kā KSA, ilgtspējīga izaugsme un iedzīvotāju atbildīga rīcība;

16. atzinīgi vērtē iniciatīvā pausto atziņu, ka jaunajā ES izaugsmes modelī būtiska nozīme ir izglītībai, sabiedrības apziņai un attīstības centieni atzinīgai novērtēšanai, un atbalsta Komisijas ieceri virzīt un finansēt izglītības projektus, kas stiprina sociālo atbildību; uzskata, ka sociālās uzņēmējdarbības domāšana jāattīsta jau izglītības sākumposmā. Tad izveidosies vajadzīgā izpratne par cilvēkkapitāla nozīmi ekonomikā;

17. atzīmē, ka jēdziens "rūpniecība" ir paplašinājies un arvien palielinās tādas rūpniecības nozīme, kuras pamatā ir izveidoti sadarbības tīkli. Sociālās atbildības ieviešana visos darbības posmos sekmēs šādu uzņēmumu attīstību;

18. atzīmē, ka centieni ieviest sociālās atbildības principus tautsaimniecībā ir svarīgs uzdevums saistībā ar pūlīiem palielināt ES cilvēktiesību politikas konsekveni;

19. norāda, ka ANO pamatprincipu efektīva ieviešana sekmēs to mērķu sasniegšanu, kurus ES izvirzījusi saistībā ar konkrētiem cilvēktiesību jautājumiem un darba tiesību pamatnormām arī tādās jomās kā bērnu darbs, piespiedu darbs ieslodzījuma vietās, cilvēku tirdzniecība, dzimumu līdztiesība, diskriminācija, pulcēšanās brīvība un tiesības uz koplīguma slēgšanu;

20. uzskata, ka Eiropas Savienībai jāiegulda līdzekļi pasākumos, kas var dot vislielāko sociālo un ekonomisko labumu, un atbalsta Komisijas ieceri 2012. gadā sadarboties ar uzņēmumiem un ieinteresētajām personām, lai, pamatojoties uz ANO pamatprincipiem, izstrādātu pamatnostādnes par cilvēktiesību ievērošanu noteiktās nozarēs un pamatnostādnes maziem un vidējiem uzņēmumiem;

21. vēlreiz atkārto, ka vienam no svarīgākajiem mērķiem jābūt tādas finansēšanas sistēmas izveidei, kurai raksturīga atbildīga rīcība un lielāka pārredzamība. Investoriem, pieņemot lēmumus par ieguldījumu veikšanu, jāapsver ne tikai tā brīža finansiālie ieguvumi. Atbildīga politika cilvēkkapitāla pārvaldības jomā rada ilgtermiņa konkurētspējas priekšrocības, kas savukārt nodrošina nozīmīgus finansiālus ieguvumus;

22. uzskata, ka sociālā atbildība būtu jāveicina, lai izstrādātu procesus, kas ļauj efektīvāk, atbildīgāk un pārredzamāk pārvaldīt izsīkstošos resursus, un veicinātu sociāli atbildīgu pasākumu īstenošanu;

23. norāda, ka līdz ar jaunām demogrāfiskās attīstības tendencēm mainīsies arī patēriņa modeļi. Attīstīto valstu sabiedrībai novecojot, ne tikai palielināsies pieprasījums pēc sociāliem pakalpojumiem, bet arī pavērsies iespējas veidot sociāli atbildīgus uzņēmumus;

24. ierosina, ka Komisija sadarbībā ar RK varētu apzināt pasākumus, kuru pamatā ir ētikas principi un vērtības un kuri palielinātu uzņēmumu motivāciju attīstīt sociālo atbildību. Tāpēc būs vajadzīgas jaunas prasmes, kā arī izmaiņas vērtību sistēmā un rīcības veidā;

25. iesaka rast stimulus, kas rosinātu uzņēmumus brīvprātīgi un pēc pašu iniciatīvas darbībā vairāk ievērot sociālās atbildības principus. Uzņēmumiem jānodrošina iespējas rīkoties elastīgi, lai tie var ieviest jauninājumus un izstrādāt to apstākļiem piemērotu sociālās atbildības stratēģiju, un tos nedrīkstētu pārslogot ar šo uzņēmumu lielumam un nozarei neatbilstošiem pienākumiem. Jāatzīmē, ka korporatīva sociālā atbildība veicina un papildina sociālo dialogu;

26. uzskata, ka vietējā līmenī dažādos ES reģionos būtu jāizstrādā konkrēti un novērtējami pasākumi, lai būtu redzama gan tiešā, gan netiešā pasākumu ietekme un tos varētu īstenot arī citviet;

27. atbalsta visaptverošas ilgtspējas koncepciju, kas nodrošina ekonomisko, sociālo un ekoloģisko faktoru līdzsvaru. Būtu jāveicina sociālo aspektu ievērošana publiskajos iepirkumos, taču atbilstoši pašlaik spēkā esošajiem ES tiesību aktiem ⁽²⁾;

28. uzsver, ka dalībvalstīm un visu līmeņu valsts iestādēm noteikti jāizmanto visas iespējas, ko paver pašreizējais publiskā iepirkuma tiesiskais regulējums, un, piešķirot līguma slēgšanas tiesības, jāievēro sociālās atbildības kritēriji. Būtu jānodrošina, ka maziem uzņēmumiem un mikrouzņēmumiem ir vienlīdzīgas iespējas vienmēr piedalīties piedāvājumu konkursos;

29. atzinīgi vērtē Komisijas centienus veidot tādu publiskā iepirkuma tiesisko regulējumu, lai tas vairāk atbilstu vietējām vajadzībām, un aicina Eiropas Parlamentu un Padomi arī turpmāk ņemt vērā gan šīs, gan arī MVU vajadzības;

30. iesaka apzināt priekšlikumus par to, kādi pasākumi būtu jāveic, lai reformētu publiskā iepirkuma regulējumu, kam būt jāpaver vairāk iespēju mazākiem un dinamiskākiem uzņēmumiem, kuri darbojas sociāli atbildīgi. Jānodrošina, ka publiskā iepirkuma konkursos var novērtēt kvalitāti un darba apstākļus, jo īpaši sociālajā un veselības aprūpes sektorā;

31. uzsver, ka uzaicinājumos uz publiskā iepirkuma konkursiem būtu jāatbalsta partnerības un tīklu veidošana. Piedāvājumu konkursi nedrīkst būt pārāk apgrūtināši un sarežģīti, un tajos nedrīkst pieprasīt tik daudz dokumentu, ka tos nav iespējams sagatavot. Būtu jāizvairās arī no pārmērīgajiem centieniem pēc iespējas ātrāk sasniegt visizdevīgāko rezultātu. Svarīgāk ir sasniegt kvalitatīvi augstvērtīgus rezultātus, kas atbilst sabiedrības interesēm;

Jaunu modeļu nepieciešamība un ierosinātie pasākumi, lai palielinātu sociāli atbildīgu uzņēmumu skaitu

Sociālā atbildība — priekšrocība konkurences jomā

32. atbalsta pasākumus, kas palīdzēs uzņēmumiem attīstīt sociāli atbildīgāku un konkurētspējīgāku darbību, produktus un pakalpojumus. Būtu jāsaņem un jāveic aptauja, lai apkopotu šajā jomā uzkrāto zinātību, apzinātu tās uzlabošanas iespējas un kvantitatīvus mērķus un veicinātu paraugprakses apmaiņu;

Lietotājdraudzīgums patērētāju interesēs

33. uzskata, ka būtu jānodrošina patērētājiem iespējas viegli piekļūt informācijai par sociāli atbildīgiem uzņēmumiem un to ražojumiem. Informācija būtu jānodrošina viegli izmantojamā un izplatāmā formā;

34. uzsver, ka svarīga sociālās atbildības izpausme ir dažādu ar ražošanas procesu saistītu aspektu pārredzamība un atklātība.

Terminiem jābūt skaidriem un vienotiem, un jānodrošina, ka patērētāji var sniegt atsauksmes;

Jānodrošina finanšu stimulu saprotamība

35. uzskata: ja sociālo uzņēmējdarbību veicina ar finansiāliem un sociāliem stimuliem, tiem ir jābūt saprotamiem. Savukārt uzņēmējdarbības videi jābūt tādai, kas spēj veicināt atbildīgu uzņēmējdarbību un vairo tās prestižu. Būtu jānodrošina, ka arī mazāki uzņēmumi patiešām var darboties kā sociāli uzņēmumi;

Apmācība un izglītība

36. uzskata, ka apmācības pasākumos sociālai uzņēmējdarbībai velta pārāk maz uzmanības. Tas, ka sociālo uzņēmumu vadītāji nerīkojas kā uzņēmēji, var kavēt attīstību. Tāpēc nākotnē jāizmanto divējāda pieeja sociālās ekonomikas jautājumam: pastāvīgi centieni, īstenojot apmācības pasākumus, un ilgtermiņa risinājumi augstākās izglītības programmās. Ja šiem jautājumiem veltīs uzmanību, varēs atbilstoši sagatavot personālu;

37. uzskata, ka attīstības un apmācības iniciatīvas būtu jāizstrādā, sadarbojoties ar finansējuma nodrošinātājiem. Šādi varētu izmantot arī cilvēkkapitālu, lai palīdzētu attīstīt sociālu uzņēmējdarbību;

Publiskā iepirkuma regulējuma pārskatīšana

38. atzīmē, ka konkursos, kas saistīti ar publisku pakalpojumu sniegšanu un preču piegādi, uzmanību velta galvenokārt izmaksām. Tiesības sniegt pakalpojumus vai piegādāt preces piešķir lielos un vienreizējos konkursos, tā, iespējams, izslēdzot mazākus dalībniekus, jo viņi piedāvā lielāku vienības maksu. Būtu jāatvieglo tāda kritērija kā ilgtspējīga attīstība ievērošana publiskā iepirkuma konkursos. Būtu jāorganizē apmācība un konsultācijas par to, kā iesniedzams piedāvājums;

Sociālās uzņēmējdarbības veicināšana

39. uzskata, ka sociālā uzņēmējdarbība būtu jāveicina, iesaistot dažādu jomu ekspertus, kas informētu par dažādiem praktiskiem aspektiem;

40. norāda, ka daudzi MVU, kas darbojas noteiktās nozarēs, jūtas atstumti no jaunu noteikumu un regulējuma izstrādes. Būtu jāpaver uzņēmumiem konkrētas iespējas ietekmēt procesus un novērtēt dažādu pasākumu ietekmi, un būtu tiem jānodrošina, piemēram, elastīgākas finansēšanas iespējas;

41. uzskata arī, ka svarīgi ir rast jaunus risinājumus, kā uzlabot uzņēmumu sniegumu un palielināt atbildību un pārredzamību, lai atvieglotu piekļuvi finansējumam;

⁽²⁾ "Buying Social: a guide to taking account of social considerations in public procurement" ("Sociāls "iepirkums" — Rokasgrāmata sociālo apsvērumu ietveršanai publiskajos iepirkumos"), Eiropas Komisija, 2011. gads.

42. norāda, ka Eiropas Savienībā sociālajā ekonomikā ir nodarbināti vairāk nekā 11 miljoni darba ņēmēju jeb 6 % no nodarbināto kopskaita ⁽³⁾. Šajā nozarē darbojas gan organizācijas, kam ir īpašs juridiskais statuss (kooperatīvi, fondi, apvienības, savstarpējās sabiedrības) un kam bieži saskaņā ar to īpašo juridisko statusu ir arī sociāli mērķi, gan arī sociālie uzņēmumi, kuri ir parasti privāti uzņēmumi vai sabiedrības ar ierobežotu atbildību;

43. uzsver, ka sociālā uzņēmējdarbība netiek novērtēta. Sakari starp nozares dalībniekiem dažādos reģionos un valstīs nav pietiekami cieši, un tas kavē labas prakses piemēru popularizēšanu, partnerību veidošanu un jaunu iespēju radīšanu;

44. īpaši uzsver, ka vienotajā tirgū ir jānodrošina jauna, iekļaujoša izaugsme, kuras mērķis ir sasniegt pēc iespējas augstāku nodarbinātības līmeni;

45. rosina apsvērt, vai sociālie uzņēmumi varētu sniegt būtisku tautsaimniecisku ieguldījumu, piemēram, uzlabojot ražošanas metodes publiskajā sektorā. Sociālā uzņēmējdarbība var būt paraugs, kā veicama sabiedrisko pakalpojumu reforma, kas nākotnē būs neizbēgama;

46. pauž cerību, ka sociālo uzņēmumu īpašās pazīmes tiks ievērotas jo īpaši publiskā iepirkuma konkursos. Taču šāda rīcība nedrīkst kropļot konkurenci;

47. atbalsta pasākumus, ko Komisija paredzējusi Eiropas platformā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību ⁽⁴⁾ un Aktā par vienoto tirgu ⁽⁵⁾, lai stiprinātu teritoriālo kohēziju un apzinātu novatoriskus sociālo problēmu risinājumus, jo īpaši tādus, kas sekmē nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanu;

48. atbalsta viedokli, ka sociālie uzņēmumi varētu veidot noteiktu uzņēmumu kategoriju un tiem varētu būt īpašs juridiskais statuss un mērķi, kas neaprobežojas tikai ar peļņas gūšanu akcionāriem. Šādai uzņēmumu kategorijai tomēr jābūt savām reģionālām un valstiskām prioritātēm;

49. atbalsta Komisijas priekšlikumu par kopīgiem principiem, vienlaikus paredzot respektēt dalībvalstu politisko, tautsaimniecisko un sociālo daudzveidību un ievērot sociālo uzņēmumu spēju radīt un ieviest jauninājumus;

⁽³⁾ Starptautiskais valsts, sociālās un kooperatīvās ekonomikas pētniecības un informācijas centrs (CIRIEC). "Sociālā ekonomika Eiropas Savienībā", 48. lpp.

⁽⁴⁾ Komisijas paziņojums "Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālajai un teritoriālajai kohēzijai", COM(2010) 758 galīgā redakcija, 16.12.2010.

⁽⁵⁾ Komisijas paziņojums "Akts par vienoto tirgu - Divpadsmit mehānismi, kā veicināt izaugsmi un vairogt uzticēšanos - "Kopīgiem spēkiem uz jaunu izaugsmi", COM(2011) 206 galīgā redakcija, 13.04.2011.

50. norāda, ka sociālā atbildība mazajiem uzņēmumiem nav svešs jēdziens. Uzņēmumi, paši to neapzinoties, jau veic sociālo uzņēmējdarbību. Iespējams, ka tie nepārzina attiecīgo terminoloģiju un koncepcijas. Būtu jāpalielina vispārējā informētība par koncepcijām, lai tās varētu plašāk izmantot uzņēmumu darbībā un tās pareizā virzīšanā;

51. atbalsta pasākumus, kas palielinās informētību par sociālo uzņēmējdarbību, vairoš tās atpazīstamību un uzlabos tās pārzināšanu. Jānodrošina, ka informācijai par sociāliem uzņēmumiem var piekļūt ātrāk un vienkāršāk, lai varētu apmaiņties ar pieredzi un labas prakses piemēriem;

52. atbalsta ieceri izveidot daudzvalodīgu digitālu platformu, kura ļautu sociāliem uzņēmumiem, uzņēmumu inkubatoriem, uzņēmumu klasteriem un personām, kuras iegulda līdzekļus sociālajā uzņēmējdarbībā, apmainīties ar informāciju un atvieglotu informācijas apmaiņu un piekļuvi informācijai par ES programmu sniegto atbalstu. Pirms platformas izveidošanas būtu jāapspriežas ar ieinteresētajām grupām;

53. ierosina nodrošināt visus priekšnoteikumus, lai vienādotu projektu finansēšanas kārtību. Tā kā projektu finansējums ir jāmeklē pie vairākiem un dažādiem finansētājiem, pieteikumu iesniedzējiem ir jāiepazīstas ar katra finansētāja noteikumiem un norādēm, jo dažādu sistēmu sniegtā atbalsta veids un apmērs ir atšķirīgs un atkarīgs no attiecīgās publiskās struktūras, kas piešķir finansējumu, kā arī projekta mērķiem un attiecīgās valsts tiesību normām. Tas ierobežo jo īpaši mazāko dalībnieku, kam trūkst līdzekļu, iespējas piedalīties projektos. Uzmanība jāvelta arī ES noteikto finansēšanas procedūru ieviešanai, interpretācijai un piemērošanai;

54. uzskata, ka būtu jāizstrādā visaptveroši pasākumi un mērķorientētas programmas, lai atbalstītu sociālos uzņēmumus un sociālo inovāciju. Taču jāizstrādā tādi pasākumi, kas nekropļotu konkurenci;

55. norāda uz sociālo uzņēmumu grūtībām iegūt attīstībai vajadzīgo finansējumu. Tas, kā šie uzņēmumi izmanto peļņu, vai tas, ka tie nodarbina sociāli neaizsargātus cilvēkus, var būt iemesls, kāpēc aizdevējiem vai iespējamiem ieguldītājiem bieži rodas priekšstats, ka risks šo uzņēmumu darbībā ir lielāks un šie uzņēmumi gūst mazāku peļņu nekā citi uzņēmumi;

56. atbalsta Komisijas ierosinātos pasākumus ⁽⁶⁾, kuru mērķis ir rosināt privātā un publiskā sektora dalībniekus ieguldīt vairāk līdzekļu šajos uzņēmumos, iegādājoties kapitāla daļas vai piešķirot aizdevumus; to var darīt, veicot sociāli atbildīgus ieguldījumus vai izmantojot Eiropas instrumentu sociālo uzņēmumu finansēšanas veicināšanai;

⁽⁶⁾ COM(2011) 681 galīgā redakcija.

57. atbalsta ieceri Eiropas līmenī izveidot regulējuma sistēmu, lai varētu izveidot novatoriskus un sociāli atbildīgus ieguldījumu instrumentus;

58. uzsver, ka būtu jānodrošina, lai visi sociālās uzņēmējdarbības sektora uzņēmumi un fondi var darboties vienotajā tirgū, un tāpēc noteikumi nedrīkst būt pārāk sarežģīti. Noteikumiem jābūt saprotamiem un viegli izpildāmiem;

59. atzinīgi vērtē Eiropas Investīciju fonda ⁽⁷⁾ ieceres 2012. gadā izveidot "instrumentu ieguldījumiem pamatkapitālā" (ESIEF ⁽⁸⁾), lai ieguldītu līdzekļus fondos, kam ir sociāli mērķi. Jo īpaši darbības uzsākšanas posmā ir grūti nodrošināt finansējumu;

60. ierosina apsvērt iespēju izveidot jaunu fondu ieguldījumiem sociālajā uzņēmējdarbībā un izstrādāt tādu pieeju tās veicināšanai, kas veicinātu dažādo pētniecības un izstrādes finansētāju iesaistīšanos. Līdztekus finansējumam būtu jāsniedz padomi un norādījumi par ieguldījumiem un uzņēmējdarbību, jo finansējuma iespēju daudzveidība apgrūtinā jaunu, nelielu uzņēmumu pieteikšanos. Sociālajiem uzņēmumiem ir sarežģīti aprakstīt uzņēmējdarbības veidu un izvirzīt mērķus, un tas kavē piekļuvi finansējumam;

61. uzsver, ka, ieguldot līdzekļus, precīzi jādefinē, kādai ir jābūt ietekmei, un jāizvirza prasība darboties atbildīgi;

62. ierosina noteikt, ka viens no sociālās uzņēmējdarbības attīstīšanas kvalitatīvajiem mērķiem ir jauninājumu un jaunu uzņēmumu radīšana; tas jādara, lai mazinātu ilgtermiņa bezdarbu un radītu jaunas un stabilas darbavietas un tīklus, jo īpaši mazo uzņēmumu tīklus;

63. iesaka rūpīgāk analizēt, vai sociālā uzņēmējdarbība un ar to saistītā apmācība varētu būt līdzeklis, kā palīdzēt neaizsargātiem jauniešiem atrast darbu, un vai darbs sociālā uzņēmumā varētu palīdzēt viņiem apgūt arodu un pieredzi, lai viņi nebūtu spiesti dzīvot no bezdarbnieka pabalsta un atrastu vietu darba tirgū;

64. uzsver, ka sociālā uzņēmuma izveide paver iespēju nodot vidēja gadagājuma darba ņēmēju prasmes un "noklusētās" zināšanas jaunākajām paaudzēm. Arī gados vecākiem darba ņēmējiem, kas var strādāt daudz ilgāk, ekonomikas krīzes apstākļos draud bezdarbs un sociālā atstumtība. ES finansējums būtu arī jāizmanto, lai sekmētu "meistara-mācekļa" modeļa ieviešanu sociālajā uzņēmējdarbībā. Zināšanu apmaiņa starp paaudzēm rada būtisku pievienoto vērtību, jo gados vecākie darba ņēmēji var nodot domāšanas veidu un zinātību, savukārt gados jauniem darba ņēmējiem ir oriģinālas idejas un viņi ir aizrautīgi. Tādējādi "meistara-mācekļa" modelis sniedz labumu abām pusēm;

65. uzskata, ka 2012. gadā, kas pasludināts par Eiropas Aktīvu vecumdienu un paaudžu solidaritātes gadu, gados vecākie darba ņēmēji būtu vairāk jāinformē par sociālās uzņēmējdarbības priekšrocībām;

66. uzskata: lai uzlabotu uzņēmējdarbības prasmes, būtu jāorganizē ekspertu konsultācijas, attīstības pakalpojumi, semināri par sadarbību, izpēti vizīti un citi svarīgi pasākumi, kas piemēroti visām situācijām, ar kādām uzņēmums var sastapties, un veicina zinātnes apmaiņu;

67. uzskata, ka risinājumi pietiekami ilgam termiņam ir lietderīgāki nekā sadrumstaloti risinājumi, kas saistīti ar viena projektu īstenošanu. Pakāpenisks process, kura pamatā ir skaidri starpposma mērķi, ir priekšnosacījums, lai panāktu sociālo uzņēmumu rentablu darbību;

68. rosina veidot gan nozaru, gan dažādas specialitātes un jomas pārstāvošu organizāciju partnerības. Kādas vēl ieinteresētās personas ir svarīgi iesaistīt un kuras jau ir iesaistītas sociālajā uzņēmējdarbībā? Ar kādiem citiem radniecīgiem projektiem, programmām un tīkliem sociālie uzņēmumi kopumā ir saistīti vai mēģina saistīties? Kādā veidā darbība tīklā var sniegt labumu citiem projektiem/finansētājiem/ieguldītājiem?

69. uzskata, ka sadarbībā ar ieinteresētajām personām būtu jāapzina lietderīgi un pamatoti risinājumi un īstenojami modeļi. Eiropā sociālie uzņēmumi būtu jānovērtē un jāizveido to saraksts, kā arī jānoskaidro, kādas ir to īpašās iezīmes, finansēšanas modeļi, nozīme tautsaimniecībā, pārrobežu izaugsmes iespējas, juridiskais statuss un tiem piemēroto nodokļu režīmu saturs un principi. Tad varēs izmantot pieejamo informāciju un izstrādāt konceptuālus modeļus, tajos integrējot labas prakses piemērus;

Sociālās uzņēmējdarbības sertifikācijas sistēmas izstrāde

70. uzskata, ka uzņēmējdarbībai kļūstot daudzveidīgākai un pieaugot dažādu uzņēmēju skaitam, ir jāprecizē sociālās uzņēmējdarbības koncepcija, lai varētu ieviest taisnīgas nodokļu piemērošanas procedūras, kā arī risinājumus saistībā ar pensijām un sociālo pabalstu izmaksām, un precizēšana jāveic tā, lai tiktu veicināta nodarbinātība un dažādu uzņēmējdarbības iespēju rašanās;

71. iesaka vietējā līmenī izstrādāt akreditācijas sistēmu, kuras pamatā ir noteikti kritēriji, un veidot ciešu sadarbību un partnerības starp reģioniem; rosina pievērst uzmanību īpašiem reģionāliem aspektiem, lai atbalstītu atbildīgos uzņēmumus gan saistībā ar atzīšanas saturu, gan arī tās veidu;

⁽⁷⁾ Eiropas Investīciju bankas grupa.

⁽⁸⁾ *European Social Investment and Entrepreneurship Fund (ESIEF)*, kas ieguldīs 10 līdz 15 instrumentos dažādās dalībvalstīs.

Apmācība, konsultācijas un padomi nepārtrauktai attīstībai

72. lai radītu labvēlīgu vidi uzņēmumiem, kas darbojas sociālās ekonomikas jomā, tiem būs vajadzīga jauna veida vadības prasmes un īpašas zināšanas, ko var iegūt, ieviešot izmaiņas augstskolu programmās un apmācības procesā un pastāvīgi cenšoties pilnveidoties;

73. iesaka mācīties darot (meistara-mācekļa modelis), lai resursus varētu izmantot efektīvi. Sociālo uzņēmumu, kuri jau ilgāku laiku darbojas šajā nozarē, pieredzes apkopošana un apmaiņa ir svarīgs veids, kā palielināt pieejamās informācijas apjomu;

Rezultāti, kurus var modelēt un atkārtot

74. atzīmē, ka ir jāizvērtē, kādā mērā sociālajā uzņēmējdarbībā iesaistīto uzņēmumu darbs un veiktie pasākumi ir modelējami un atkārtojami, un kā, pamatojoties uz izvērtēšanas rezultātiem, varētu izstrādāt pievilcīgu ražošanas modeli, kas rosinātu investorus ieguldīt uzlabojumos, bet patērētājus — iegādāties;

Jauniešu sociālās atstumtības novēršana

75. uzskata, ka būtu jāveic ieguldījumi jauniešu un citu sabiedrības grupu, kas saskaras ar sociālās atstumtības draudiem, nodarbinātībā un labklājībā, uzlabojot viņu nodarbinātības iespējas un paplašinot sociālās uzņēmējdarbības iespējas. "Spējām atbilstošas nodarbinātības" koncepcija varētu nodrošināt finansējumu gan pasākumiem, kuru mērķis ir novērst bērnu un jauniešu sociālo atstumtību, gan arī novatorisku pakalpojumu izstrādei un paplašināšanai. Būtu jāpaver jauniešiem iespēja pieteikties finansējumam, kas vajadzīgs viņu projektiem un pasākumiem;

76. norāda, ka biržas sarakstā iekļauts uzņēmums var darboties tikai dalībvalsts uzraudzībā;

77. uzsver, ka īpaši svarīgi ir novērtēt to pasākumu ietekmi, kas saistīti ar "spējām atbilstošas nodarbinātības" koncepciju;

78. uzskata, ka īpaši mazo un vidējo emitentu finanšu informācijas publicēšanas biežums un laiks būtu nosakāms elastīgi, un rosina noteikt atbilstošu publicēšanas biežumu;

79. atbalsta pasākumus, kuru mērķis ir vienkāršot aprakstus mazu un vidēju emitentu finanšu pārskatos;

80. pauž cerību, ka debatēs par sociālo inovāciju īpašu uzmanību veltīs sociālās atstumtības novēršanai un dzimumu līdztiesībai;

81. uzsver, ka atzinīgi būtu vērtējami centieni standartizēt un vienkāršot informācijas apmaiņu, un atzīmē, ka Eiropas Savienības līmenī pašlaik ir sarežģīti piekļūt informācijai par biržas

sarakstā iekļautiem uzņēmumiem. Lai iegūtu informāciju, interesentiem tā ir jāmeklē 27 dažādu valstu datu bāzēs;

82. rosina, mazinot birokrātiju un likvidējot šķēršļus, kas kavē jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu darbību, veidot tādu uzņēmējdarbības vidi, kura vairāk veicina jaunradi un inovāciju un vairo uzņēmumu uzticēšanos;

83. rosina palielināt sociāli atbildīgas uzņēmējdarbības prestižu sabiedrībā un radīt vidi, kas mudina uzņēmējus izstrādāt jauninājumus, kuriem ir sociāla ietekme, un īstenot ekonomiski dzīvotspējīgus projektus. Būtu jānodrošina, ka uzņēmumi var darboties rentabli un būtu ieinteresēti darboties, un, īstenojot operatīvus pasākumus, jau pašā sākumā ir jāievēro uzņēmēju intereses;

84. iesaka: lai novērstu pasākumu pārklāšanos, vienlaicīgi būtu jānovērtē pamatiniciatīva "Inovācijas savienība", kuras mērķis ir veicināt sociālo inovāciju un sekmēt to apvienību un sociālo uzņēmumu jaunradi, kuri sniedz labumu sociāli neaizsargātām sabiedrības grupām un apmierina neatliekamas sociālās vajadzības, ko tirgus vai valsts iestādes nav apmierinājušas;

85. rosina, jo īpaši ievērojot mazāku uzņēmumu intereses, vienkāršot grāmatvedības direktīvas. Grāmatvedības direktīvu prasībām, piemēram, informācijas sniegšanas un novērtēšanas noteikumiem ir jābūt pamatotiem un taisnīgiem, un tajos jāievēro uzņēmumu lielums un to darbības nozare;

86. uzskata, ka grāmatvedības prasību vienkāršošana varētu pozitīvi ietekmēt uzņēmumu veidošanai un uzņēmējdarbībai labvēlīgas vides radīšanu. Reģionu komitejai nav pietiekamu resursu, lai novērtētu grāmatvedības prasību negatīvo ietekmi, tāpēc Komiteja iesaka Eiropas Parlamentam rast iespēju veikt vispusīgu novērtējumu, pirms grāmatvedības direktīvas stājas spēkā;

87. uzskata tomēr, ka pašlaik spēkā esošās prasības būtu jāvienkāršo tā, lai grāmatvedības uzskaitē arī turpmāk būtu salīdzināma un mērķim atbilstoša;

88. iesaka standartizēt robežvērtības vienāda lieluma uzņēmumiem, lai atvieglotu salīdzināšanu, un vēlētos, ka visā Eiropas Savienībā tiek veicināta finanšu datu salīdzināmība;

89. atzinīgi vērtē mērķi veidot tādu regulējumu, kas atbilstu subsidiaritātes un proporcionālītātes principam, un vēlas nodrošināt, ka administratīvais slogs ir samērīgs ar regulējuma sniegtajam priekšrocībām;

90. atbalsta Aktu par vienoto tirgu⁽⁹⁾, kura mērķis ir vienkāršot noteikumus, kas jāievēro maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri veido vairāk nekā 99 % no Eiropas uzņēmumu kopskaita. Mazās uzņēmējdarbības aktā atzīta nepieciešamība ņemt vērā MVU grupas īpašās vajadzības, kā arī izdalīt atsevišķus segmentus šajā grupā. Turklāt minētā priekšlikuma pieeja “vispirms domāt par mazākajiem” ļauj pielāgot grāmatvedības režīmus dažādu lielumu uzņēmumiem;

91. rosina nodrošināt, lai dalībvalstis nenoteiktu nevajadzīgas papildu prasības. To vislabāk iespējams panākt ar saskaņotiem ES tiesību aktiem. Jāpanāk, ka vidējo un lielo uzņēmumu finanšu pārskati ES līmenī ir vienkārši salīdzināmi, jo šie uzņēmumi bieži vien darbojas visā Eiropas Savienībā un to darbība ir nozīmīga ieinteresētajām personām visā iekšējā tirgū;

92. atbalsta G8 valstu valdību apņemšanos “ieviešāt pārredzamības likumus un noteikumus vai veicināt brīvprātīgu standartu piemērošanu, saskaņā ar kuriem naftas, gāzes un kalnrūpniecības uzņēmumiem jāatklāj informācija par maksājumiem, ko tie veic valdības struktūrām.” Arī Eiropas Parlaments nācis klajā ar rezolūciju⁽¹⁰⁾, kurā atkārtoti apliecināja atbalstu prasībām sniegt pārskatus atsevišķi pa valstīm (tas jo īpaši attiecas uz ieguves rūpniecību);

Secinājumi

93. uzskata, ka ļoti svarīgi ir veikt tādus pasākumus, kas virzīti, veicinātu un atbalstītu mazos un vidējos uzņēmumus, lai tie savā darbībā plašāk piemērotu sociālus un sociālās atbildības principus. Eiropas Savienībā ir aptuveni 24 miljoni mazo un vidējo uzņēmumu, un Savienības nākotni ietekmēs tas, kā mēs mudināsim jo īpaši jauniešus iesaistīties novatoriskā uzņēmējdarbībā, kas ir sociāli atbildīga;

94. uzskata, ka piemēroti pasākumi veicinās jaunu uzņēmumu izveidi un pastāvošo uzņēmumu izaugsmi. Rūpniecības politikas pasākumi būtu jāvērs uz atbalsta sniegšanu tieši tiem uzņēmumiem, kuri rada daudzas darbavietas, kuru mērķi ir saistīti ar starptautisku un sociāli atbildīgu izaugsmi un kuri prasmīgi izmanto izveidotos tīklus;

95. ir pārliecināta, ka nākotnē vissvarīgākā būs reģionālā attīstība. Tās procesā, mērķus vai procedūras var izvēlēties, lai radītu kaut ko jaunu, saglabātu veco vai pielāgotos pārmaiņām uzņēmējdarbības vidē. Svarīgākais aspekts ir reģiona spēja balstīties uz tā zinātību, izmantot tā priekšrocības, specializēties un iekļauties reģionālajos, valsts un starptautiskajos tīklos;

96. norāda, ka būtu jāanalizē uzņēmumiem sniegtā atbalsta efektivitāte un atbilstība un, ņemot vērā rezultātus, jāveic visas vajadzīgās izmaiņas un ietaupījumi. Būtu jāattīsta sadarbības tīklos notiekošā uzņēmējdarbība, lai atbalstītu reģionālo rūpniecības politiku kopumā, vienlaikus efektīvāk izmantojot reģionu potenciālu, priekšrocības un iespējas. Sadarbību starp centrālajām un perifērijas teritorijām var paplašināt, plānojot norises teritoriāli. Būtu jāpaaugstina arī reģionu sadarbības, partnerības un tīklu efektivitāte;

97. uzskata, ka noteikti ir jāapsver, vai projektu mēroga un noteikumu sarežģītības dēļ projekti nav jāpada struktūrām, kas ir specializējušās projektu vadībā, piemēram, pašvaldībām, universitātēm, skolām un dažādiem uzņēmējdarbības attīstības uzņēmumiem. Īpaša uzmanība jāvelta centieniem nodrošināt maziem uzņēmumiem vienlīdzīgas iespējas iesaistīties projektos. Pieredzējušām organizācijām ir vairāk resursu projektu sarežģīto noteikumu analīzei un vajadzīgo atskaišu sagatavošanai, kurai mazākiem uzņēmumiem varētu trūkt zināšanu vai veikspējas. Tomēr elastīgāka uzņēmumu pieeja ļautu īstenot projektus rentablāk;

98. norāda, ka sociālo uzņēmumu organizatoriskais veidols pašlaik nav labi definēts un svarīgākie dalībnieki vēl joprojām ir pārvaldes ierēdņi un lielākas iestādes, savukārt uzņēmēji uzskata, ka sociālā uzņēmējdarbība nav to darbības īstais virzītājspēks, bet gan labdarības pakalpojumu sniegšana. Tāpēc vērojama neizpratne par šādu darbību un valda uzskats, ka tā nav saistīta ar uzņēmējdarbību vai ka šie abi uzņēmējdarbības veidi ir konkurējošas, nevis paralēlas darbības. Saistībā ar sociālās uzņēmējdarbības attīstību šim jautājumam būtu jāvelta īpaša uzmanība;

99. uzskata, ka būtu jāpilnveido informēšana par sociālo uzņēmumu iespējām un jāatvieglo piekļuve šādai informācijai. Galvenajā portālā būtu jānodrošina iespēja piekļūt jaunākai informācijai, kas ir nozīmīga. Informācijai jābūt saistītai, un tā būtu jāizplata ar efektīvām pasniegšanas metodēm, proti, izmantojot biļetenus, svarīgāko atziņu apmaiņu un pastāvīgus atjauninājumus;

100. uzskata, ka būtu jāvienojas par īstenojamo pasākumu prioritātes secību un jāizvēlas vislabākie praktiskie pasākumi un metodes problēmu risināšanai dažādās jomās. Šīs metodes būtu jānosaka un jāpalielina to skaits, lai tās varētu izmantot pēc iespējas vairāk ieinteresēto personu;

101. uzskata, ka būtu jāuzlabo vispārējās un ar uzņēmējdarbību saistītās attīstības spēja; sociālo uzņēmumu, kuri jau ilgāku laiku darbojas šajā nozarē, pieredzes apkopošana un apmaiņa ir svarīgs veids, kā palielināt informācijas daudzumu; Eiropā apņēmīgi jācenšas veidot integrētu Eiropas Savienību, kurā visi dalībnieki ir nozīmīgi, un vairāk pūliņu jāvelta, lai visiem rastu izpausmes iespējas, kas vairo viņu prasmes;

⁽⁹⁾ Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Akts par vienoto tirgu – Divpadsmit mehānismi, kā veicināt izaugsmi un vairo uzticēšanos – “Kopīgiem spēkiem uz jaunu izaugsmi”, kas pieejams: http://ec.europa.eu/internal_market/smart/docs/20110413-communication_en.pdf#page=2. Paziņojuma 2.11. punktā paredzēta grāmatvedības direktīvu pārskatīšana.

⁽¹⁰⁾ Rezolūcija INI/2010/2102.

102. norāda, ka mērķis ir palīdzēt radīt jaunas koncepcijas un paātrināt jaunu metožu ieviešanu. Var veikt izmēģinājumus, lai tirgū ieviestu jaunas metodes un iegūtu praktisku pieredzi, ko sniedz sekmes vai neveiksmes. Nozarei būs vajadzīgi kvalitatīvāki un funkcionālāki modeļi un informācija par attiecīgās koncepcijas efektivitāti un ietekmi dažādās mērķa valstīs, kā arī par grūtībām un problēmām, kas rodas;

103. norāda, ka izmēģinājumi ir līdzeklis, lai palielinātu interesi par uzņēmējdarbību. Izmēģinājumus var veikt daudzās jomās, un izmēģinājumi ļauj ierobežot risku iepriekš noteiktās robežās. Lai izmēģinājuma projektos dzimtu ienesīgas uzņēmējdarbības idejas, sākotnējos posmos ir svarīgi sniegt atbalstu, proti, nodrošināt finansējumu un informāciju. Izmēģinājuma projekti var būt mācību platformas, ko izmanto pirms jaunu risinājumu ieviešanas;

104. nobeigumā iesaka meklēt risinājumus metodiski, ilgākam termiņam un pakāpeniski. Eiropā apņēmīgāk jāveicina ekonomikas izaugsme, un to var darīt sociāli atbildīgi, arī ievērojot ar vides aizsardzību saistītus ierobežojumus. Jāizstrādā sociālās atstumtības novēršanas pasākumi, un tie būtu jāsteno pietiekami ilgi. Nevajadzētu pievērsties īstermiņa un ar atsevišķiem projektiem saistītiem pasākumiem, kuriem nav noteiktas prasības pārbaudīt to īstenošanu. Komiteja joprojām uzskata, ka jā sagatavo sīkāk izstrādāti priekšlikumi par pasākumiem un ziņojumiem, kas attiecas gan uz sociālo atbildību, gan uz sociālajiem uzņēmumiem, lai varētu paveikt vairāk sociālās stabilitātes palielināšanā. Kopumā ļoti svarīgi ir pievērst uzmanību pūliņiem panāk uzlabojumus, labas prakses piemēru izmantošanai un popularizēšanai, pieejamās informācijas apmaiņai un rezultātu atkārtošanai. Komiteja rosina apzināt modeļus un atbalstīt tālejošas iniciatīvas.

Briselē, 2012. gada 19. jūlijā

*Reģionu komitejas
priekšsēdētāja*

Mercedes BRESSO

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV